

www.mhp.org.tr

YÖNETİLEMEYEN TÜRKİYE

“Kutuplaşma, Kargaşa ve Kaos”

DEVLET BAHÇELİ

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

YÖNETİLEMEYEN TÜRKİYE
“Kutuplaşma, Kargaşa ve Kaos”

YÖNETİLEMEYEN TÜRKİYE
“ Kutuplaşma, Kargaşa ve Kaos ”

boş

Bedeli kanla ödenerek Büyük Atatürk'ün önderliğinde kurulmuş Cumhuriyetimizin Başkenti Ankara iki önemli tepe üzerinde sembolleşmiştir. Bunlardan biri devletimizi kuran ve milletimizi kurtaran aziz Atatürk'ün naşının bulunduğu Anıtkabir'i barındıran Anıttepe, diğeri ise inanç hürriyetimizin ve manevi değerlerimizin sembolü olan bir mabedi barındıran Kocatepe'dir.

*Milliyetçi Hareket Partisi, kimseyi asla bir tercihe ve taraf olmaya zorlamadan, her ikisini de en yüksek seviyede benimseyen ve temsil eden, bu değerler arasındaki rabıta ve bağıın kopartılmasına asla izin vermeyen duruşu ile **Anıttepe ile Kocatepe arasına çekilmiş çelikten bir halattır.***

5 Şubat 2008

Devlet BAHÇELİ
MHP Genel Başkanı

boş

İÇİNDEKİLER

8 Ocak 2008	7
15 Ocak 2008	29
22 Ocak 2008	55
29 Ocak 2008	79
5 Şubat 2008	103
12 Şubat 2008	127
19 Şubat 2008	149
26 Şubat 2008	171
4 Mart 2008	193
11 Mart 2008	219
18 Mart 2008	247
25 Mart 2008	277

boş

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

08 OCAK 2008

boş

**Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Medyamızın Muhterem Temsilcileri,**

2008 yılının ilk grup toplantısında hepimizi sevgi ve saygıyla selamlıyorum.

Özellikle 22 Temmuz seçimlerine kadar gerilimle geçen bir yılı geride bırakmış bulunuyoruz. Bu vesileyle 2008 yılının aziz milletimize ve insanlığa; huzur, mutluluk ve esenlik getirmesini temenni ediyorum.

Diyarbakır'da meydana gelen bombalı terör eyleminde hayatlarını kaybeden 5 vatandaşımıza Cenab-ı Allah'tan rahmet, 68 yaralıya ise acil şifalar diliyorum.

Olayı, bu kanlı eylemleri yapanları terörist olarak adlandırmayan işbirlikçilerinin maskesini düşüren bir elim hadise olarak görüyorum. Bu eylemi, yalnızca Silahlı Kuvvetler mensuplarına değil aziz Diyarbakır halkına yönelik hunhar bir saldırı olarak değerlendiriyorum.

Bu eylemler ile terör örgütünün ve bölücü mihrakların bir taktik değişim içine girmiş oldukları da belirgin bir hale gelme-

ye başlamıştır. Gelişmeler teröristlerin kentlerde özellikle sabotaj ve kundaklama eylemlerine yönelmeye başladığını göstermektedir.

Geçmiş dönemlerde, bölücü terör örgütünün sıkıştığında hedef genişletmek ve taraftar kaybetmemek için Karadeniz ve Akdeniz Bölgelerine yaptığı açılımlar nasıl hüsrarla son bulmuşsa, bu yeni eylemlerin de güvenlik güçlerinin yoğun ve etkili çalışmaları ile son bulacağına yürekten inanıyorum.

Hükümeti, araç ve ev kundaklama ile bombalı eylemlerden zarar gören vatandaşlarımızın kayıplarını bir an önce karşılamaya ve bu konuda gereken tedbirleri almaya çağırıyorum. Aksi halde öfkeden doğacak bireysel hak arama çabaları telafisi mümkün olmayan gelişmeleri de beraberinde getirecektir.

Bugünkü konuşmamda, Dünya ve Türkiye ölçeğinde 2008 yılında olacağını öngördüğüm siyasal, sosyal ve ekonomik meselelerde görüşlerimi sizlerle paylaşmak istiyorum.

Kıymetli Milletvekilleri,

Üzülerek ifade ediyorum ki, 2007 yılının Türk ve İslam âlemi başta olmak üzere insanlık için huzur, barış ve esenlik içinde geçtiğini söylemek mümkün değildir. 2008 yılı da bu açıdan maalesef ümit verici görünmemektedir.

Özellikle tek kutuplu dünyadan çok kutupluluk arayışının sancıları, enerji ve su üzerine kurgulanan gelecek senaryolarının yarattığı çatışmalar ile dünyamızın geri kalmış bölgelerinde yaşanan kaostan zarar gören yüz milyonlarca insanın trajedileri hepimizi derinden üzmektedir.

Ne hazindir ki insanlığın en yoksul % 46'sı, küresel gelirin %1,2'sine sahiptir. Bu insanların bir milyara yakını yeterli yiyecek bulamamakta ve insan ölümlerinin üçte biri yoksulluğa bağlı nedenlerle gerçekleşmektedir.

Dünyada, aralarında vatandaşlarımızın da bulunduğu yoksulluk sınırında yaşayanların sayısının 2 milyar 800 milyon kişi ve günde bir dolarla yaşayan 1 milyar 200 milyon kişi olduğu göz önüne alındığında ortaya çıkan küresel tablonun vahameti daha iyi anlaşılacaktır.

Karmaşık slogan ve parlak makyajla takdim edildiğinin aksine, insandan uzak bir değerler sisteminin dayatıldığı; hak, adalet, paylaşma ve barışın çok uzakta olduğu bir çağa doğru adım atmış bulunuyoruz.

Yüzyıllardır süren milletler mücadelesi, bugün yeni bir perspektif ile ve tüm acımasızlığıyla devam etmektedir. Ve günümüz dünyasında geleceği belirleyen güçler aynı zamanda küresel egemen güçlerdir.

Özellikle, yakın çevremizde yaşanan toplumsal çatışmalar, suikastlar, sabotajlar, komşumuz Irak'ta ki insanlık dramı yalnızca bu bölgeyi değil bütün dünyayı dalga dalga etkileyecek bir aşamaya ulaşmış bulunmaktadır.

Geçen yüzyılın kalkınma ve modernleşme sürecini yakalayamayan İslam Dünyası, üretmekten çok tüketen, kaynaklarını israf eden, küresel menfaatlara hizmet eden anlayışı ile önümüzdeki dönemde de ümitvar görünmemektedir.

Üzülerek belirtmeliyim ki, gelişme yolunda alınan mesafeye rağmen Türk dünyası ve Müslüman toplumlar, ellerindeki büyük kaynakların ve sahip oldukları beşeri potansiyelin çok altında bir etki ile dağınık, uyumsuz ve içe kapanık bir görüntü sergilemektedirler.

Küresel bir barışın, hakkaniyetin, adaletin ve paylaşımın hâkim olmasını dilediğimiz bu süreçte, gerçekçi yaklaşımla baktığımızda, bu coğrafyaya önderlik edebilecek, örnek ve model olabilecek yegâne ülkenin Türkiye Cumhuriyeti olduğu görülmektedir.

Ne yazık ki Türkiye Cumhuriyeti de, işbaşındaki iktidarın teslimiyetçi politikaları ile küresel çekim alanına kapılmış bir halde kendi yaşama ve var olma stratejilerini üretmekten oldukça uzaklaşmıştır.

Ülkemizin başta milli ekonomisi olmak üzere, vazgeçilmez milli menfaatleri, gelecek projeleri ve hatta milli varlığı, yabancı güçlerin kurguladığı senaryoların bir parçası haline gelmek üzeredir.

Yönetici elitler, batı dünyasının ve özellikle okyanus ötesinin yörüngesine tutunmuş, böylelikle bütün sorunlarımıza dış merkezli bir bakış tarzı hâkim olmaya başlamıştır. Bugün ulaştığımız seviyede Türkiye'miz ne üzücüdür ki, sıradan bir bölge devleti haline gelmiştir.

Mali yapımızın kapısı uluslararası tefecilere küreselleşme adına sonuna kadar açılmıştır. İktisadi yapımız denetim altında tutulmaktadır. Milli kaynaklarımız serbest rekabet adı ile yabancıların veya yerli acentelerinin kontrolüne geçmeye başlamıştır.

Milli sanayi birer birer elden çıkmakta, yerli firmalar kontrolsüz olarak ülkemize dolan yabancı malların montaj merkezi haline gelmektedir.

Yeni Dünya düzeni denen bu tehdidin önündeki en büyük engel milli devletler ve güçlü millet oluşumlarıdır. Bu nedenle küreselleşme, milli devletlerdeki yönetim iradesinin millet üstü birliklerle ve güçlerle paylaşılmasını ısrarla dayatmaktadır.

Takdir edersiniz ki, bu paylaşma, elbette ki egemen gücün lehine, mahkûm milletin aleyhine gerçekleşecektir. Ancak, bu asimetrik etki aslında milliyetçiliğin yükselmesinin de bir dayanağıdır.

Bu itibarla küresel aktörler açısından, ülkelerdeki yükselen milliyetçiliğin kırılması, dil, din veya mezhep farklılıklarının derinleştirilmesi ve bunların üzerinden federal devletler oluşturulması hedeflenmiştir.

Aslında egemen güçler kendi yayılmacı emelleri için milliyetçi perspektifle hareket ederken, ellerini uzattıkları ülkeler için milliyetçiliği bastırmaya çalışmak gibi bir ikilem de yaşamaktadırlar.

Ancak maksadı ne olursa olsun, küresel sömürünün önündeki en önemli engel **milli devlet yapısı** ve bu yapının temel taşı olan **milliyetçiliktir**. Başka bir deyişle, bir milletin yükselişinin dayanağı, milliyetçi düşünceler, milli kimliğin gücü, milli devletin sağlamlığıdır.

Bu itibarla, küresel gelişmelerin bir figüranı değil baş aktörü olmayı hedefleyen milliyetçi projeler, yalnızca Türkiye'yi de-

ğil soydaşlarımızı ve müşterek kültür dairesinde yaşayan mazlum milletleri de kurtaracak yeni bir anlayışı temsil edecektir.

Buradan çıkarılması gereken sonuç, çoğulcu yeni bir dünyaya sistemine duyulan ihtiyacın giderek artmakta olduğudur. Bugün bütün insanlık, çevre sorunundan enerji sorununa, bulaşıcı hastalıklardan adalet sorunlarına kadar karşı karşıya bulunduğu tehlikelerle ortak bir kaderi paylaşmaktadır.

Dünyayı daha yaşanır bir yer haline getirebilmek, Afrika'dan Amerika'ya kadar yerkürenin her köşesinde yaşayan bütün insanlık için ortak bir amaç haline gelmelidir.

Bu anlayış, bir yönüyle Türk milliyetçilerine düşen tarihi bir görev ve sorumluluktur. Aynı zamanda Cihan devleti kurmuş olan atalarımızdan kalan yönetim mirasının da bir gereğidir.

İnsan merkezli, hak ve adalet ilkelerine uygun, gönüllü paylaşımı ve işbirliğini amaçlayan, küresel kaynakları hakkaniyetle insanlığın istifadesine sunan yeni bir aydınlanma sürecinin Türk milletinden başlaması milliyetçilerin Türkiye merkezli fikirlerinin temelini teşkil etmelidir.

Bu itibarla ilhamını ve sevgisini büyük Türk milletinden alan Milliyetçi Hareket, devlet ve milletimizin bekası için dünden daha önemli ve kutsal bir görevle karşı karşıyadır. Ve Cenab-ı Allah'ın izniyle bu kutlu görevi başarıyla yerine getirecektir. İncancımız, kararlılığımız ve hedefimiz bu yöndedir.

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

Dünyada bir süredir gözlemlenen ekonomik istikrarın, önümüzde ki dönemde bozulacağına dair güçlü işaretler ortaya

çıkmıştır. Elbette ve öncelikle Türkiye ekonomisinin de bu durumdan etkileneceği kaçınılmaz bir gerçektir.

Küresel Ekonomideki son gelişmelerden, 2008 yılının yeni sorun ve sıkıntılarının yaşanacağı bir yıl olacağı anlaşılmıştır. Yükselen petrol ve hammadde fiyatlarıyla birlikte azalan likidite, dünyanın yeni bir açmazın içine sürüklendiğinin en bariz işaretidir.

Bu zamana kadar; risk alma iştahında ve küresel likiditedeki artışın yanı sıra, ABD'nin bir trilyon dolara yaklaşan cari açığı, küresel ekonomik sistemin geçici bir bahar havası yaşamasına neden olmuştur. Bu durum geçtiğimiz yıllar içinde de Türkiye ekonomisine olumlu bir şekilde yansımıştır.

Ancak, küresel ekonomik konjonktürün aşağıya doğru bükülmeye başladığı nokta olan ABD'deki konut sektöründe ortaya çıkan krizin, özellikle gelişmekte olan ekonomileri yeni bir bunalımla karşı karşıya bırakacağı anlaşılmaktadır.

Bu çerçevede 2008 yılında küresel bağlamda yaşanacak ciddi bir kriz dalgasının Türkiye'ye yansımaları da sözde istikrar havarilerinin iddia ettiği gibi hafif olmayacaktır.

Bu krizin reel kesime sıçrama eğilimi taşıması birçok ülkede ciddi endişe kaynağı haline gelmiştir. Bu itibarla, başta ABD olmak üzere gelişmiş ülkelerin merkez bankaları faizleri peşi sıra düşürerek, önemli oranda piyasalara likidite sağlamışlardır.

Hali hazırda ise küresel ekonomik sistemin kırılma durumundan çıkamadığı, yaşanan olumsuz gelişmelerin daha geniş bir biçimde hissedilmediği aşikârdır.

Önümüzde ki dönemlerde ortaya çıkma ihtimali güçlü olan bu durumun; 2006 ve 2007’de yaşanan dalgalanmaların etki ve sonuçlarının giderilmesi için, merkez bankalarının piyasaya likidite sürme ve faizlerle oynama uygulamasıyla geçiştirilmeyeceği görülmektedir.

Gelecekle ilgili beklayışlerin gerisinde, geçmişte ortaya çıkan performansın önemli bir etkisi bulunmaktadır. Bu sayede dünle yarın bağı kurularak her anlamda süreklilik sağlanmış olacaktır. Bu kapsamda, Türkiye ekonomisinde geçtiğimiz yılın program hedeflerinin birçoğuna ulaşılammıştır. Bu anlamda geride bıraktığımız yıl ekonomide başarısız bir dönem olarak hatırlanacaktır.

2007 yılında makro ekonomik açıdan en başarısız alanlardan biri enflasyonda ortaya çıkmıştır. 2006 yılında yaşanan dalgalanmanın iyi yönetilememesi neticesinde yükselen döviz kurlarının enflasyon üzerinde yarattığı olumsuzluklarla 2006 yılsonunda yıllık enflasyon yüzde 9,65 seviyesinde gerçekleşmişti. Geçtiğimiz yıl enflasyon hedefi yüzde 4 olarak tespit edildiği halde, gerçekleşme bu oranın yaklaşık 2 katının üzerinde meydana gelmiştir. Üstelik bu sapma, kamu zamlarının seçimler sebebiyle ertelenmesine rağmen gerçekleşmiştir.

Hükümet 2008 yılı enflasyon hedefini yeniden % 4 olarak koymuşsa da, yılın hemen başında yapılan zamlar nedeniyle bu hedefin aşıllacağı gün gibi ortaya çıkmış bulunmaktadır.

Asgari ücretliye yılın ilk altı ayı için %4, ikinci altı ayı için %5 oranında zam yapılmasının, hedeflenen enflasyonun üzerinde diyerek kendi hanesine siyasi kazanç sağlamaya çalışan

AKP İktidarı; elektriğe, doğal gazı, petrole yaptığı zamları unutmuş görünmektedir. Bu bağlamda içinde bulunduğumuz yıl da çalışanlar için ümit var değildir.

Ayrıca likidite bolluğunun ve dolayısıyla gelişmekte olan ülkelere giren yabancı sermayede ki cömertliğin önümüzdeki dönemde söz konusu olmayacağı anlaşılmaktadır. Bu daralma 2008 yılında, 35 milyar doları aşacağı görülen cari açık bağlamında Türkiye ekonomisini de çok olumsuz etkileyecek bir faktör olarak karşımıza çıkmıştır. Bu itibarla büyük bir kısmı sıcak para ile finanse edilen cari açığı önlenemeyen yükseliş, yeni bir ödemeler bilançosu sorununu ortaya çıkaracak nitelik taşımaktadır.

İthalat ve dış ticaret açığındaki artış görmezden gelinerek; ihracatın yükselmesine vurgu yapmak ve bu durumu çok büyük bir başarıymış gibi sunmaya çalışmak sorumluluk mevkiinde bulunanların gerçekleri çarpıtmakta ki maharetini bir kez daha gözler önüne sermiştir.

2002–2006 arasındaki dönemde ortalama yıllık yüzde 7'nin üzerinde ekonomik büyüme gerçekleştiği halde, 2007 yılında büyümenin önceki yıllara kıyasla gerileyeceği ortaya çıkmıştır. Bu nedenle aşırı değerlendirilen Türk Lirası'na ve ithalata bağımlı büyümenin sürdürülebilir olması mümkün değildir.

Aynı zamanda milletimizin önemli bir kesimi yıllar içinde ortaya çıkan ekonomik büyümeyi aynı oranlarda hissetmemiş, işsizlik sorunu azalacağına artış göstermiştir. Bu sayede reel üc-

retler verimlilik artışlarının oldukça altında gerçekleşerek, açıklanan rakamların tersine insanlarımızın yoksulluk düzeyleri artış göstermiştir.

Bu başarısız tablo karşısında hala geliştik, büyüdük masallarının seslendirilmesi ayrıca çok manidardır.

Bir yanda ekonomik şartların zorladığı üretimde verimlilik artışları, diğer yanda tarımdaki işgücünün tarım dışına kayma eğilimi, hızla büyüyen toplam işgücü karşısında istihdam artışını daha da önemli hale getirmiştir. Görünen odur ki işsizlik sorunu önümüzde ki dönem boyunca daha çok artacaktır.

Toplam borç düzeyinin arttığı bir dönemde, yüksek reel faiz ve aşırı değerlenen Türk Lirası nedeniyle ülkemiz maalesef küresel para tüccarlarının en çok kazanç elde ettiği bir ekonomi haline gelmiş durumdadır.

Bu kapsamda olmak üzere, beş yılı aşmış AKP iktidarında, milletimiz alıştırılmış yoksulluğa, öğretilmiş çaresizliğe, kabulendirilmiş dışlanmışlığa maruz kalmıştır.

Bugün geldiğimiz bu aşamada iktidar zihniyeti rakamlarla oynayarak gerçeklerin üstünü örtme aymazlığına kendini kapırmıştır. Korkumuz odur ki, gelecek dönemlerde söylenenlerin aksine, üstü örtülmeye çalışılan gerçekler acımazca ortaya çıkacak, milletimiz yılların ihmalinin bedelini artan yoksulluk, işsizlik ve sefalet olarak ödeyecektir.

Değerli Arkadaşlarım,

Hepinizin bildiği gibi iktidarın ihmali ve hatta hoşgörüsü ile giderek büyüyen ve cüret bulan PKK terör örgütüne yönelik ciddi ve etkili girişimler geçtiğimiz ay başlatılmıştır.

Uzun zamandır hazır olduğunu açıklayan Türk Silahlı Kuvvetleri'ne beklediği izin hükümet tarafından sonunda verilmiş ve Irak'ta yuvalanan terör unsurlarına karşı beklenen müdahale başlamıştır.

Bu kapsamda, Türk Silahlı Kuvvetleri, başta Kandil dağı olmak üzere, Irak'ın Kuzeyinde yıllardır himaye gören PKK çetelerine yönelik başarılı harekâtlar icra etmişlerdir. On binlerce vatan evladını, zor kış şartları altında -20 derecede, içte ve dışta gösterdikleri fedakârlık ve kahramanlıklarından dolayı bir kez daha kutluyorum.

İnanıyorum ki, ordumuz terör ve bölücülükle mücadelenin kendisine düşen boyutuyla sonuç alacak ve terör örgütüne son verecektir. Beklentimiz budur. Bu konuda aziz milletimiz gibi biz de Mehmetçiğin imkân, kabiliyet ve tecrübesine güveniyor ve destekliyoruz.

Unutulmamalıdır ki, Türk milletinin, bu coğrafyada güçlü bir biçimde var olabilmesi kendini savunacak kuvvet ve iradeye sahip olmasıyla mümkün olacaktır. Bu itibarla, bu ve benzer operasyonları, Türkiye'nin vatanına ve varlığına sahip çıkma uğruna, her türlü fedakârlık ve mukabele kararlılığını vurgulaması açısından da ayrıca önemsiyorum.

Yıllardır terörle mücadelede sakat ve yanlış bir strateji izleyerek, teröristin insafa gelmesini bekleyen bir Başbakanın düştüğü gafletten uyanmış olabileceğini göstermesi bakımından bu gelişmeyi ümit verici olarak değerlendirmek istiyorum.

Başbakan Erdoğan ve korosunun daha düne kadar sınır ötesi operasyonun yapılmaması için aradığı mazeretler hepimizin malumudur. **“Bizi bataklığa çekmeye çalışıyorlar,” “ikinci Sarıkamış faciası olur”, “harekât fayda sağlamaz”, “sınır ötesine karşıyım, çünkü daha önce defalarca yaptık sonuç alamadık”**, şeklinde bahaneleri hafızladadır.

Daha altı ay önce, 12 Haziran 2007 tarihinde, şehitlerin giderek artması üzerine, sınır ötesi operasyon ihtimali için sorulan bir soruya **“İçerideki 5 bin teröristle mücadele bitti mi ki, dışarıdaki 500 ile uğraşalım”** diyen Başbakan'ın verdiği cevap da hala tazeliğini korumaktadır.

Bugün gelinen aşamada mecbur kalınan bir operasyondan sonra **“AB arkamızda, gurur duyuyoruz, iftihar ediyorum, göğsüm kabardı.”** sözleri siyasi iktidarın ruh halini göstermesi bakımından ibret verici olmuştur.

Bu açıdan, bugün gelinen noktada, teröre yönelik müdahalede iktidarı harekete geçiren, hükümete sınır ötesine operasyon cesareti veren ve hatta okyanus ötesi gücün direncini kıran en önemli etken, aziz milletimizin baskısı ve Milliyetçi Hareketin mücadelesi olmuştur.

Hatırlayınız ki, son beş yıldır iktidar aynı iktidardır. Ana Muhalefet aynıdır. Terör beş yıldan bu yana tüm şiddeti ile aynı mihraklarca sürdürülmektedir. Bölücü terör, beş yıldır sürmekte, evlatlarımız toprağa düşmektedir. Geride kalan yılların aktörleri aynıdır. Tek değişiklik vardır, o da Milliyetçi Hareketin 22 Temmuz seçimleri ile Meclise girmesidir.

İşte Milliyetçi Hareketin 70 milletvekili ile oluşan bu farkı, bugün sınır ötesi operasyon ve bölücülükle mücadele için Türkiye'yi de, Küresel aktörleri de harekete geçirmiştir.

Gelinen bu aşamanın, aziz şehitlerine sahip çıkarak iktidarı, bu harekâta mecbur eden millet iradesinin ve Mecliste görev almanın sorumluluğunu yerine getiren Milliyetçi Hareketin eseri olduğunu buradan belirtmek istiyor ve bu sonuçla iftihar ediyorum.

Bu harekâtın bundan öncekilerde olduğu gibi geçici sonuçlar doğurmaması, aksine tam ve kesin bir sonuç alınıncaya kadar, kesintisiz bir şekilde belirlenen stratejiye uygun olarak neticelendirilmesi milletimizin hükümetten beklentisidir.

Değerli Arkadaşlarım,

Geleneksel Türk siyaseti, siyasetçilerin tutunabilmek adına yarattıkları çatışma, kavga, kutuplaşma ortamı ile bu ortamın tesirinde kalarak cepheleşen seçmen kitlesinin kısır mücadele ve hatta kavgalarının örnekleri ile doludur.

Çok ciddi milli meseleleri ihmal edecek kadar içine sürüklenen bu kısır çekişmeler, hayati önem taşıyan pek çok konu-

nun kamuoyunun gözden kaçırmasına, toplumun bir siyasal illüzyonla, gündem dışı yapay sorunların arkasına takılmasına neden olmaktadır.

Böylesi bir sürecin sonu, tahribatın giderek artması, sanal gündemin gölgesinde kalan ağır sorunların bir çığ gibi büyüyecek artık önlenemez boyutlara gelmesidir.

Bunun en güzel örneği, geçtiğimiz dönem Meclisinde iktidar ve muhalefet arasında yaşanan kısır çekişme ve çatışma ortamı olmuştur. Milliyetçi Hareketin bugün Meclis'teki varlığının da en önemli nedenini burada aramak lazımdır.

Bu itibarla, 22 Temmuz seçimlerinin ardından TBMM'de temsil imkânı bulmuş olan Milliyetçi Hareket Partisi bir yandan siyasetin kronikleşmiş kavga ve çatışmalarını ortadan kaldırmaya başlamıştır.

Nitekim 2007 yılının sonbaharına kadar süren ve Türkiye'nin önünü tıkayan Cumhurbaşkanlığı seçimi tartışmaları, partimizin müdahalesi ile son bulmuş ve bu sayede Türkiye dağılan sislerin altından ciddi bir bölücülük ve terör tehdidinin farkına varabilmiştir.

Diğer yandan ise Milliyetçi Hareket, günübürlük siyasetin çok ötesinde bir vizyon ile hareket ederek, Türkiye üzerinde yazılmış senaryoları boşa çıkarmak için sorumluluğunu yerine getirmeye başlamıştır.

Bu konuda da Meclis Grubumuz milletimizin kendisine verdiği sayısal güç oranında sürece müdahil olmuş ve yıllardır ihmal edilen terörle ve bölücülükle mücadele konusunu ülke gündemine getirmiştir.

Partimizin yoğun çabaları ve etkili muhalefeti, uyanan kamuoyunun baskısı ile birleşince sonuç vermiş, sınır ötesi operasyon yetkisi alan hükümet, bu yetkiyi kullanmak zorunda kalmıştır.

Şimdiki görevimiz ise, çekilmeye çalışılan tuzaklardan milletimizi haberdar etmek, tehdit altındaki bin yıllık kardeşliğimizi zedelemeyen, üniter yapı içinde bu sorunun da çözülmesine katkıda bulunmaktır.

Fakat bu politik duruşumuzun algılanmasında yaşadığımız ve yaşayacağımız zorluklar hepimizin malumudur. Parti olarak önümüzdeki en önemli pürüz, gerginlikten doğmuş ve kutuplaşmaya alışmış, çatışmaya şartlanmış politik reflekslerdir. Üzümlere söylemek gerekirse, bu kutuplaşma oyunu, aziz milletimizi de nispeten etkisi altına almıştır.

Elbette bütün bu yoğun girişimlerimizin karşısında, partimizin icraatlarına ve yaklaşımlarına muhalif bir kitlenin bulunması da doğal sayılmalıdır. Aslında, işin zorluğu da buradadır.

Son beş yılda Meclis aritmetiğini kullanarak kendilerine yaşama alanı oluşturmuş siyasi partiler, çatışmadan beslenen yapıları ile kamuoyunun da duygularını keskin hale getirmişlerdir. Siyasetçinin propagandasına maruz kalan toplum ise kutuplaşma ve kavga seçeneklerine mahkûm edilmiştir.

“Laik olan ve olmayan”, “seçerim seçtirmem” “örterim, örttürmem” ikilemleri arasında beş yıldır birbirlerine karşı sloganlarla çatıştırılan kamuoyunun bu keskinliklerinin yumuşatılması ve Milliyetçi Hareketin politikalarını kabul etmesi elbette zaman alacaktır.

Bu, pek çoklarımızın düşündüğü gibi kendimizi ifade edememe sorunu değil, öncelikle siyasette normalleşme ve toplumsal tansiyonun normale çekilmesi meselesidir.

Yerleşmiş zihni alışkanlıklar aşıldıkça, sivrilikler törpüledikçe ve toplum milli meselelerde uzlaşmanın anlamına vakıf oldukça Milliyetçi Harekete daha çok hak verecek ve yanımızda yer almaya başlayacaktır. Bundan hiç kimsenin şüphesi olmamalıdır.

Ancak, bize düşen bir görev de milletimizin teveccühünü zamana bırakmayıp, süreci hızlandıracak ve haklılığımızı kitlelere anlatacak şekilde bir kucaklaşma ve tanıtma faaliyetine bir an önce girmemizdir. Bu konuda çalışmalarımız sürmektedir.

Önümüzde ki dönemde de, Milli devlet yapısının önünde ki son direnç kalesi olan Milliyetçi Hareket'in, her türlü karalama kampanyasına rağmen, siyasi sorumluluğu gereğince iktidarın hatalarını aziz milletimizle paylaşacak, önerilerini vurgulayarak yapıcı muhalefetini devam ettirecektir.

Bizler, birileri tarafından algılsa da algılanmasa da, takdir edilse de edilmese de bu **tarihi ve milli görevimizi** yerine getirmeye devam edeceğiz. Bu süreçte karşımıza çıkarılacak her türlü engeli de Allah'ın izniyle mutlaka aşacağız.

Değerli Arkadaşlarım,

Ülkemizin içte ve dışta ağır bunalımlarla karşı karşıya olduğu, milletimizin kardeşliğinin tartışmaya açıldığı bu dönemde, Türklük değerlerine hakaret fiilini düzenleyen Türk Ceza Kanu-

nu'nun 301 maddesinin değiştirilmesi tekrar gündeme gelmiş bulunmaktadır.

Bilindiği gibi bu konu, öteden beri başta Avrupa Birliği olmak üzere, 2. Cumhuriyetçilerin, bölücü mihrakların ve Adalet ve Kalkınma Partisi mensuplarının vazgeçemediği demokratikleşme kriteri olarak sürekli gündemde tutulmuştur.

Özellikle milli değerlerin kendilerince hiçbir anlam taşımadığı sözde aydınlar ile yıkıcı mihrakların kara propagandası sonucu ülkemizdeki her kötülüğün odağına 301.madde yerleştirilmiş, menfur cinayetlerin azmettiricisi, katillerin dayanağı olduğu ısrarla propaganda konusu yapılmıştır.

Bugün 301. madde ülkemizin geri kalmasında baş müsebbip, Avrupalı olamayışımızın yegâne suçlusu, her mahkemeye düşenin gerekçesi olarak sorgulamaya çalışılmaktadır.

Ülkemizde demokratikleşme adı altında bölücülüğün önünü açan AKP zihniyeti, toplumsal mutabakat arayışı gibi bahanelerle sivil toplum örgütlerinin arkasına sığınarak 301. maddeyi kaldırma niyeti geçmişteki uygulamalarıyla bilinmektedir.

Geçtiğimiz yıllar içindeki teslimiyetçi politikalarıyla AB'nin dayatmalarına boyun eğen ve Türkiye Cumhuriyeti'nin milli birlik ve bölünmez bütünlüğü aleyhindeki fiilleri ve terör propagandası yapmayı suç olmaktan çıkaran AKP, şimdi kendisine verilen bir görevi daha yapmak üzere harekete geçmiştir.

Bize göre, hiçbir şart altında değişmesine gerek olmayan bu yasa maddesinin tartışmaya açılması; özellikle toplumsal huzurun yara aldığı ve kutuplaşmaların tehlikeli boyutlara tırman-

diği bugünkü şartlarda, yeni gerginlikler üretmeye müsait bir ortam da yaratacaktır.

Bizler için vazgeçilmez kutlu değerler olan Türklüğü, Cumhuriyet ve devlet organlarını, sipariş dayatmalarla aşağılamanın Hükümet nezdinde önemli olmadığı anlaşılmaktadır.

Aslında, şartlara göre milliyetçi söylemlere yönelen Sayın Başbakan'ın Türk tarihine ve milli değerlere bağlılığı ile mensubu olduğu zihniyetin gerçek kimliği böylece ortaya çıkmıştır.

301. maddenin özellikle ihtiva ettiği Türklük kavramının koruyucu unsurlarının yasadan çıkartılması veya hafifletilmesi baştan beri gerek AB ve gerekse AKP tarafından bir medeniyet ve demokratikleşme ölçüsü olarak sunulmuştur.

301. maddenin değiştirilmesini savunanların çıkış noktası, Türkiye'nin geçmişiyle ve tarihiyle sözde yüzleşmesi olmuştur. Türk Milliyetçiliğini topyekûn suçlayarak mahkûm etmeye yeltenen çevrelerle, Türk milletinin tarihini soykırım suçuyla mahkûm etmeye çalışan odakların benzerlik göstermeleri üzerinde çok iyi düşünülmesi gereken bir husustur.

Bizim için, bu maddenin değişmesini istemek, Türkiye'nin şerefli tarihini karalamak, Türk milletini hor ve hakir görmek ve Türkiye'nin milli ve manevi değerlerine hakaret etmek için fırsat kollayan çevreleri ödüllendirmek anlamına gelmektedir.

22 Temmuz seçimlerinin öncesinde milli tepkiden çekinerek bu konuyu donduran ve 301. maddenin koruduğu Türklük değerlerine aşına olmayan AKP zihniyeti, özellikle elde ettiği sandalye sayısını bir hak görerek uygun bir zemin ve zamanın geldiğini değerlendirmiş olmalıdır.

İçeriden ve dışarıdan Türklüğü aşığılamak için hevesle ve ısrarla sürdürülen bu kampanyanın hükümet eliyle resmileştirilmeye çalışılması tehlikeli ve vahim bir dönemin habercisi niteliğindedir.

Bölücülüğe giden bütün yolların, Avrupa Birliğı'ne girme adına hükümet tarafından açıldığı düşünülürse, 301. maddenin gevşetilmesi ile devlete, bayrağı ve millete yönelik hakaretlere ilave olarak, Türklüğü aşığılamanın da kapıları ardına kadar açılmış olduğı görülmektedir.

Bilinmelidir ki, Milliyetçi Hareket Partisi, Türk Ceza Kanunu'nun 301.maddesiyle ilgili değışikliklere tamamıyla karşıdır, her türlü teklife kapalıdır. Maddenin mevcut ifadesinden rahatsızlık duyanlarla mücadeleye ise sonuna kadar kararlıdır.

Kıymetli Arkadaşlarım,

Millet ve devlet olarak, 2008 yılına ilişkin parolamız, ümitsizlik değıil ümit; kargaşa ve kavga değıil, anlayış ve dayanışma; ayrılma ve çözülme değıil birleşme ve kaynaşma olmalıdır.

Bu süreçte, partimiz, üzerine düşen milli görevi layıkıyla ve ısrarla mutlaka yerine getirecektir.

Bu duygularla Cenab-ı Allah'tan 2008 yılının milletimize, size, ailenize ve insanlığa barış, huzur ve mutluluk getirmesini, afet ve felaketlerden esirgemesini diliyorum.

boş

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

15 OCAK 2008

boş

**Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Basınımızın Değerli Temsilcileri,**

Grup toplantımıza katılan bütün arkadaşlarımı sevgi ve saygıyla selamlıyorum.

22 Temmuz seçimlerinin üzerinden altı aya yakın bir süre geçmiş bulunmaktadır.

Bu süre içinde yaşanan tehlikeli gelişmeler, estirilen etnik tahrikler, sahnelenmeye çalışılan bölücülük senaryoları, AKP hükümetinin su yüzüne çıkan siyasi yönelimleri, sosyal bünyemizi tahrip ve tehdit eden sorunların derinleşmesi ve ekonomik darboğazın ağırlaşan etkileri, Türkiye'yi çok zor ve karanlık günlerin beklediğini göstermektedir.

Bu karanlık Türkiye manzarası, akıl, insaf ve siyasi ahlak sahibi hiçbir kimsenin inkâr edemeyeceği acı bir gerçektir. Ancak, bunun tek istisnası bu karanlık tablonun mimarı olan Başbakan Erdoğan ve hükümetidir.

Türkiye'yi böyle bir uçurumun eşiğine sürükleyen Başbakan Erdoğan, başkalarını suçlayarak bu konudaki tarihi sorumluluğundan kurtulabilmek için nafîle çırpınışlar içine girmiştir.

Son beş yıldır Türkiye'nin Başbakan'ı olan Sayın Erdoğan, bu noktaya gelinmesindeki ağır ihmal ve sorumluluğu üzerinde, her namuslu insandan beklenen dürüst bir vicdan muhasebesi yapmak yerine, seviyesiz suçlamalarla aklamak telaşına düşmüştür.

√ Başbakan Erdoğan'ın son dönemde giderek bozulan ruh hali ve sürekli irtifa kaybeden siyasi üslup düzeyi, suçluların telaşını ve suçüstü psikolojisini yansıtan bir vahim tablodur.

√ Sayın Başbakan'ın terörle mücadele konusunda muhalefeti; Türkiye'nin istikrarını istememekle, çözüm üretmek diye bir derdi olmamakla ve siyasi rant peşinde koşmakla karalamaya kalkışması ve "karanlığa tükürmek ve taş atmak" gibi seviyesine uygun bir hezeyanla suçlamaya çalışması, bu tablonun son tezahürleri olmuştur.

√ Karanlığı kendi siyasi çizgisinde, dünü ve bugününde araması gereken Başbakan, bu haksız ithamlarda bulunmakla, aslında aynadaki aksine seslenmekte ve onunla kavgaya girmektedir.

√ Muhalefeti çözüm üretmemekle suçlayan Başbakan, aslında eli kanlı teröristlere af çıkartılması ve PKK'nın bölücü hedefleri için siyasi çözüm süreci başlatılması konularında muhalefetin kendisiyle aynı gaflet çizgisinde buluşmamasından şikâyetçidir.

√ Son beş yıllık AKP iktidarı döneminin siyasi, ekonomik ve sosyal tahribatının baş sorumlusu olan Sayın Başbakan, bu karanlık dönemin böylesine seviyesiz suçlamalarla aydınlan-

mayacağına görmeli ve ısrar ettiği “karanlıklara yolculuğu” sürdürmenin Türkiye’nin ve kendisinin hayrına olmadığını artık idrak etmeye çalışmalıdır.

√ Sayın Başbakan, bir taraftan etnik bölücülüğe kucak açarken, diğer taraftan Türkiye’nin bin yıllık kardeşlik ruhunun korunamayacağını biran önce görmelidir.

√ Sayın Başbakan, milli değerleri sadece tören kürsülerinde ve reklam panolarında hatırlayarak birleştirici ve bütünleştirici milliyetçi olunamayacağını, PKK’nın siyasi taleplerine demokratik reform adına sahip çıkarak vatanseverlik iddiasında bulunulamayacağını artık anlamalıdır.

Değerli Milletvekilleri,

Sayın Başbakan’ın herkese çatarak, her kurumu ve kesimi suçlayarak ruhunu ve vicdanını temizleme çabalarının son bir örneği, üslupla ilgili yargılandığı bir davada tazminata mahkûm olması nedeniyle grup toplantısında sarf ettiği ibret verici sözler olmuştur.

Hukukun üstünlüğünü siyasi amaçları için içi boşaltılmış bir slogan olarak kullanan Başbakan, aslında kendisini hukukun üstünde gören bir vehim buhranı yaşamaktadır.

İmralı canisi bebek katiline saygıda kusur etmeyen, buna karşılık aziz şehitlerimizi aşığılama cüretinin bir göstergesi olan ifadelerinden dolayı parasal açıdan sembolik, ancak manen namuslu vicdanların altında ezileceği bir tazminata mahkûm olan

Başbakan, Türk adaletinin işgal ettiği makama saygı göstermesi gerektiğini, verilen cezanın geçerli olabilmesi için önce buna kendisinin inanmasının şart olduğunu söyleyerek hak, hukuk ve adalet anlayışının hangi düzeyde olduğunu itiraf etmiştir.

Kendisinin her şeyi yapabileceğini, her şeyi söyleyebileceğini ve bundan dolayı kendisinden hesap sorulamayacağını düşünen bu zihniyet hakkında söylenecek fazla bir şey yoktur.

Burada bizim söyleyebileceğimiz tek şey, eğer haksız yere mahkûm edildiğini düşünüyorsa, Türkiye Cumhuriyeti devletini uluslararası mahkemelerde dava etme geleneğine ve ucuz mağduriyet edebiyatına yabancı olmayan Başbakan'ın, bu konuda Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne bireysel başvuru yolunu değerlendirmesidir.

Değerli Milletvekilleri,

22 Temmuz seçimlerinden bu yana geçen süre içinde hükümetin ortaya koyduğu ekonomik ve sosyal politika hedefleri, ekonomideki çarpıklıkların derinleşeceğini, yoksulluk ve işsizliğin yaygınlaşacağını ve sosyal yapının kronik sorunlarının ağırlaşacağını ortaya koymaktadır.

Sayın Başbakan'ın geçtiğimiz günlerde açıkladığı 60. Hükümet Programı'nın Eylem Planı, AKP'nin ekonomideki acil sorunlar ve hastalıklara karşı gereken tedbirleri almayarak, bunların sadece ertelenmesine dayalı, günü ve görüntüyü kur-

tarmaya yönelik istikrarsızlık programını sürdüreceğini bir kere daha göstermiştir.

Yaklaşık 3 ay önce 8 Ekim 2007 tarihinde açıklanmış olan üç aylık Eylem Planı'nda, 60. Hükümet'in ekonomide bir eksen değişikliği hedeflediği vurgulanmış ve söz konusu değişiklik için 5 temel başlık öne çıkarılmıştı.

Bu başlıklar altında; kapsamlı istihdam artışı, güçlü sanayi, teknolojik gelişme, insan kaynakları ve makro istikrardan söz edilmişti. Ayrıca büyüme ve istihdam artışına odaklı yeni bir modelin hayata geçirilmesi bağlamında kısa vadede 73 eylemin planlandığı da vurgulanmıştı.

Aradan geçen 3 aylık süre bu konularda ne kadar başarısız olduğunu ortaya çıkarmıştır. Aynı zamanda cari açığın azaltılması ve büyümenin yeniden hızlandırılması için atılması gereken adımların bir türlü gündemde olmadığı da görülmektedir.

Başbakan Erdoğan, 60. Hükümet Programının duyurulmasından dört ay on gün sonra, eğitimden, sağlığa, enerjiden, ekonomiye, dış politikadan yeni anayasa yapımına dek uzanan 145 temel başlık altında sözde acil bir eylem planı daha açıklamış bulunmaktadır.

Eylem Planı'nda neyin ne zaman ve nasıl yapılacağı belli değildir. Bu durum Plan'ın hangi yöntemlerle yapılacağını aslında Hükümet'inde bilmediğini göstermektedir. Aynı zamanda, plan'da birçok sorunun genel ifadelerle geçiştirilmeye çalışıldığı da gözlemlenmiştir.

Açıklanan plan, gerçekte bir icraat planı olmaktan uzak, henüz içi doldurulmamış bir temenni ve Sayın Başbakan'ın talimat metni niteliğindedir.

Ciddi bir vizyon eksikliği bulunan acil eylem planında, kapsamlı bir bütünlükten ve yenilikten bahsetmek mümkün değildir. Bu gelişmelerden anlaşılmaktadır ki, gelecek yıllar milletimiz için kayıp yıllar olacak, tartışma ve gerilimler yine değerler üzerinden yapılacaktır.

√ Hükümetin ekonomik politikalarında; sosyal refah ve istikrar, yatırım, üretim ve istihdam seferberliği, Türk halkına ekonomik refah olarak yansıtacak sağlıklı ve dengeli bir ekonomik büyüme, adil milli gelir paylaşımı hedef olarak benimsememiştir.

√ Hükümetin bugüne kadarki icraatı; son beş yıldır inatla ve ısrarla uygulanan yüksek faiz ve ucuz döviz politikalarının ve ithalata dayalı tüketim ekonomisinin sürdürüleceğini, Türk ekonomisinin yabancı sermayenin, sıcak paranın ve vur-kaç fonlarının emrine sokulması anlayışının değişmeyeceğini teyit etmiştir.

√ Önümüzdeki dönemin sosyal istikrarın güçlendirileceği, Türk insanının hayat kalitesinin yükseleceği bir sosyal restorasyon ve yeni bir sıçrama dönemi olduğunu iddia eden Başbakan Erdoğan, ülkeyi bugün getirdikleri noktada, Türkiye'nin Birleşmiş Milletlerin sosyal gelişmişlik indeksinde 177 ülke arasında 84. sırada bulunduğu ve milli gelirin adil paylaşımında ise 92.

sırada yer aldığı gerçeğini gözlerden kaçırmak için sanal başarı hikayeleriyle Türk milletini aldatmayı sürdürmektedir.

√ Hükümet tarım ve sanayide yeni bir strateji oluşturamamıştır.

√ Ekonomik darboğazların bütün işaretleri ortadayken yapısal dönüşümler için hiçbir somut adım atmamıştır.

√ Yatırım ve üretime dayalı bir ekonomik modelinin uygulanacağı bir milli ekonomi ve kalkınma seferberliği başlatma yönünde gerekli niyet ve iradeyi sergileyememiştir.

√ Bu vizyonsuz ekonomik politikaların Türkiye'ye vaat edebileceği; tek şey, işsizlik ve yoksulluğun yaygınlaşması, çalışanların ve üreticilerin daha da ezilmesidir.

√ 2008 yılı, açlığın ve yoksulluğun pençesinde kıvranan büyük halk kesimleri için çok zor bir yıl olacaktır.

√ 2007 sonunda yapılan doğalgaz, elektrik, ulaşım ve akaryakıt zamlarının enflasyon üzerindeki etkileri bu yıl içinde görülecektir.

√ Gıda, kira, ulaştırma, ısıtma ve aydınlanmadaki artışlar sonucu, esasen 2007'de hedefinden yüzde yüz sapan yıllık enflasyon 2008'de iki haneli rakamlara tırmanacaktır.

√ Üretimdeki kronikleşen yapısal hastalıklara acil müdahalede bulunulmaması buların kangren haline dönüşmesine yol açacak, ithal malları için açık pazar haline gelen iç piyasada bugüne kadar ayakta kalabilen yerli işletmeler, ithalat baskısına daha fazla dayanamayarak iflasa sürüklenecek ve bunun sonu-

cu esasen yüzde yirmilerde seyreden işsizlik sosyal felaket boyutlarına ulaşacaktır.

√ Çok ciddi çarpıklıklarla malul ekonomi çarkının sıcak para ve borçla çevrilmesi ve sıcak para girişlerinin makro ekonomik göstergelerde yarattığı iyimser tabloların bir başarı hikâyesi olarak takdim edilmesi imkânlarının da sonuna gelmiştir.

- AKP'nin beş yıllık iktidar döneminde;

√ Reel sektörün dış borcu iki katına,

√ Bireylerin kredi kartı borcu beş katına ve

√ Tüketici kredi borçları yirmi katına çıkmıştır.

- AKP hükümeti Cumhuriyet dönemindeki tüm hükümetlerin toplam iç borçlanmalarından daha fazla net iç borçlanmaya gitmiştir:

√ Toplam borç stoku son beş yılda yüzde yüz artmış,

√ Türkiye'de kişi başına borç da iki katına çıkarak 6068 dolara yükselmiştir.

√ Bunun yanı sıra aynı dönemde cari işlemler açığı dolar cinsinden yirmi kat, dış ticaret açığı ise dört kat artmıştır.

√ Özelleştirme adı altında sürdürülen talan ve tasfiye politikaları sonucu, satılacak ve peşkeş çekilecek pek fazla kamu malı da kalmamıştır.

√ Bu korkutucu tabloya, borsanın yüzde yetmişinin yabancı fonların elinde olduğu ve sigortacılık dâhil edildiğinde finans sektörünün yüzde altmışının yabancı sermayenin kontrolü altında bulunduğu gerçeği de eklendiğinde, Türk ekonomisini re-

hin alan sıcak parada yaşanacak bir dışarıya hareketlenmenin ekonomik yapıdaki bu kırılğanlıkları bir deprem fay hattına dönüştüreceği görülecektir.

√ AKP hükümeti bütün bu gerçeklere sırtını çevirmişdir.

√ Başbakan Erdoğan'ın geçen hafta Eylem Planını açıklarken borçlar konusundaki ifadeleri bu vurdumduymazlığın ibret verici bir örneği olmuştur.

“Borcun yiğidin kamçısı olduğunu” söyleyen Başbakan, korkunç boyutlara ulaşan bu sıcak para ve borç stoğunu leblebi, çekirdek ve çerez olarak nitelendirmek hafifliğini göstermiştir.

Bu borcun, leblebi ve çekirdek yemekten mahrum kalan, yoksulluk ve açlık sınırında yaşam kavgası veren geniş halk kitlesinin sırtına yüklenen bir ipotek olduğunu unutan Başbakan, vurgun ve talan hanedanlığını sürdürmek uğruna Türkiye'nin geleceğini ateşe attığını ve bundan da hicap duymadığını bu sözleriyle bir kere daha göstermiştir.

Değerli Milletvekilleri,

Hükümetin çarpık ekonomik ve sosyal politikaları bahsinde tarım politikaları ile sosyal güvenlik sistemine de kısaca temas etmek istiyorum.

√ Türk tarımının bugün içinde bulunduğu durum tam anlamıyla bir perişanlık ve çöküş tablosudur.

√ AKP döneminde tarım ürünlerinde bile dış ticaret açığı verilmiş, tarımsal desteklerin milli gelire oranı düşmüş ve 2007 yılında tarımsal üretim yüzde sekize yakın gerilemiştir.

√ Seçim yılı olan 2007’de tarımsal destek ödemelerinin çok büyük bir kısmı, seçim öncesi üç ayda tüketilmiş ve çiftçimize doğrudan gelir desteği borcu bugüne kadar ödenmemiştir.

√ Ürünü karşılığını bulamayan ve 2007 hasatını zarar ve borçla kapatan Türk çiftçisi ve köylüsü gelecek ümidini yitirmiştir.

√ AKP hükümetinin tarımın yapısal sorunlarını çözecek, tarımsal girdi yükünü azaltacak ve tarım sektörünü yeniden yapılandıracak tedbirleri alma niyeti olmadığı bütün çıplaklığıyla ortadadır.

Türk tarımının ayağa kaldırılmasında özel önem taşıyan vadedeli işlem piyasaları, hükümetin Eylem Planında yer almamıştır.

Rantiyeciyeye, faizciyeye ve vurguncuya kucak açan AKP hükümeti Türk çiftçisine ve köylüsüne sırt çevirmiştir.

√ Hükümetin Eylem Planını açıklayan Başbakan Erdoğan’ın bu konudaki tek beyanı Doğrudan Gelir Desteği’nin 2008 yılından itibaren kaldırıldığı ve ürün bazında desteğe geçileceği olmuştur.

√ Hükümetin bu uygulamayı ne şekilde yapacağı henüz açıklığa kavuşmamıştır.

√ Burada, toplam destek miktarında azalma olmaması, ürün bazında destek ödemelerinin enflasyona paralel olarak artırılması önem taşımaktadır.

√ Bunun yanı sıra, ürün bazında destek uygulamasının alt yapısının bütün yönleriyle iyi hazırlanması, işletme büyüklükle-

rinin ve ürün sınıflandırmasının sağlam esaslara göre belirlenmesi ve kayıt sisteminin bütün yönleriyle hayata geçilmesi gerekli olacaktır.

√ Hükümetin bu konuda gerekli hazırlıkları ikmal edip etmediği uygulama başlayınca anlaşılacak ve Milliyetçi Hareket Partisi bu konunun takipçisi olacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Sosyal Sigorta sisteminin çarpıklıkları Türkiye'nin kanayan yaralarından biridir.

√ Sosyal sigorta sistemi AKP döneminde yapılan ve uygulanması sürekli ertelenen sanal düzenlemelerle içinden çıkılmaz hale getirilmiştir.

√ Sosyal güvenlik kurumlarının finansman açıkları sürekli artış göstermiş, 2007 yılında Gayri Safi Milli Hasıla'nın yüzde 5.3'ü bu amaçla kullanılmıştır.

√ AKP iktidarının sakat ekonomi politikaları sonucu kayıt dışı istihdamın yüzde elli oranlarına ulaşması, sosyal güvenlik sistemindeki bu hastalıklı yapının oluşmasında en önemli etkenlerden biri olmuştur.

√ Son beş yıldır büyük bir çoğunlukla iktidarda olan AKP, 57. Hükümet döneminde başlatılan sosyal güvenlik reformu sürecini devam ettirememiş, bu konuda büyük bir sorumsuzluk, ciddiyetsizlik, tutarsızlık ve vurdumduymazlık ve beceriksizlik sergilemiştir.

√ Bu konuda 2007 yılında yaptığı ve uygulanmasını 1 Haziran 2008 tarihine ertelediği düzenleme de, meselenin sadece ekonomik ve mali boyutlarını esas almış, sosyal devlet ilkesi ve sosyal güvenlik hukukunu temel kurallarını göz ardı etmiştir.

√ Hükümet, kendi yaptığı yasaları sürekli değiştirmiş ve sosyal sigorta sistemini yaz-boz tahtasına çevirmiştir.

√ Hükümetin bu konuda bazı değişiklikler içeren ve halen TBMM Plan Bütçe Komisyonunun önünde olan yeni tasarısı da bu sakatlıkları büyük ölçüde barındırmaktadır.

√ Yasanın yürürlük tarihinden önce ve sonra göreve başlayanlara, Anayasa'nın eşitlik ilkesine aykırı olarak iki farklı emekli aylığı bağlanması,

√ Çalışanların ve emeklilerin haklarında ve gelirlerinde kısıtlamaya gidilmesi bu sakatlıkların en önemli iki boyutunu oluşturmaktadır.

√ Yeni tasarıda emekli aylıklarında önemli ölçüde azalmalar ve emekli, dul ve yetimlerin haklarında ciddi kısıtlamalar ön-görülmektedir.

√ Sosyal güvenlik sisteminin temel sorunu olan aktif/pasif dengesinin düzeltilmesini sağlayacak düzenlemeler içermeyen bu sözde reformda, sistemin açıklarının tümüyle, esasen açıklık sınırının altında yaşayan emekli, dul ve yetimlere yapılan aylık ve diğer ödemelerin azaltılması yoluyla kapatılması esas alınmıştır.

√ Milliyetçi Hareket Partisi TBMM'de bu sakatlık ve çarpıklıkların giderilmesi ve tüm nüfusu kapsayacak şekilde çağdaş

normlarda bir sosyal sigorta sistemi oluşturulması için gerekli katkıları sağlayacaktır.

Bütün temennimiz AKP hükümetinin sosyal sigorta sisteminin, hukuki boyutu itibariyle uygulanabilir, ilgili taraflarca kabul edilebilir ve mali yönleri itibariyle sürdürülebilir bir yapıya kavuşturulması için yapacağımız bu samimi ve yapıcı katkıları göz önünde bulundurulması ve bu konuyu anlamsız bir inat meselesi haline getirmemesidir.

Değerli Milletvekilleri,

Türk ekonomisini böylesine bir çamura saplayan ve sahipsiz bırakan Sayın Başbakan, bu alanda yapılması gerekenleri bir kenara iterek, Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankası'nı İstanbul'a taşıma gibi fantezilerle kamuoyunun gündemini yeni tartışmalarla oyalama yolunu seçmiştir.

Merkez Bankası idare merkezinin İstanbul'a taşınmasının hangi haklı, makul ve meşru gerekçeye dayandırıldığı, Cumhuriyetin kuruluşundan bu yana Ankara'da görev yapan bu temel kurumun İstanbul'a gitmesinin hangi ekonomik zorunluluktan kaynaklandığı, bunun pratik bir yarar sağlayıp sağlamayacağı konularında Sayın Başbakan bir açıklama yapmamaktadır.

Özerk bir kurum olan Merkez Bankası yönetiminin İstanbul'a taşınmaya karşı olduğu da düşünülürse, böyle bir ekonomik gerekçenin ve zorunluluğun bulunmadığı görülecektir.

Başbakan'ın bu konuyu kamuoyuna açıklarken sergilediği üslup ve ifade tarzı da, ayrıca üzerinde durulması gereken bir husustur.

Bu konuyu kimseye sormalarına ihtiyaç olmadığını, kanun gerekiyorsa bunu da Meclis'ten çıkaracaklarını söyleyerek meydan okuyan Başbakan, Parlamento çoğunluğuna güvenerek istediği her şeyi yapabileceğini vehmettiğini bir kere daha ortaya koymuştur.

Sayın Başbakan'a Merkez Bankası'nın İstanbul'a taşınması konusunda hangi mülahazaların hâkim olduğunu bilmiyoruz.

Ancak, bu konudaki bozuk sicili ışığında, bunu yaparak ki-me ekonomik çıkar sağlamayı düşündüğü, bunun arkasında bir rant hesabı olup olmadığı sorusu da ister istemez akla gelmektedir.

Değerli Milletvekilleri,

Geçtiğimiz son hafta içinde etnik bölücülük sorununa kapsamlı çözüm tartışmaları, gündemdeki yerini korumuş, siyasi unsurlar içerecek çözüm üretme çağrılarını sürmüştü ve AKP hükümetinin böyle bir sürece girmeye hazır ve angaje olduğunu gösteren belirtiler giderek açıklık kazanmıştır.

Bu konuda iktidara yakın çevrelerin sürdürdüğü kampanyada; radikal terörü meşru olmaktan çıkarmak, PKK'nın beslendiği vasatı ortadan kaldırmak ve bu yolla terör örgütünü tecrit etmek için askeri ve ekonomik tedbirlerin yanı sıra siyasi ön-

lemler ve adımlara ihtiyaç olduğu görüşleri artan sıklıkla işlenmiştir.

Dağa çıkışların siyasi tavizler verilerek önlenmesi ve dağdaki teröristlerin silahlarını bırakarak şehre inmelerinin siyasi af yoluyla özendirilmesi tartışmaları yoğunlukla sürdürülmüştür.

Sayın Cumhurbaşkanı'nın Amerika Birleşik Devletleri ziyaretinde, Başkan Bush'la yaptığı görüşmede terörle mücadelenin siyasi boyutunun ve bu konuların ele alındığı ve bu yönde telkinlere muhatap kalındığı yolundaki haber ve yorumlar basında geniş şekilde yer almış ve tartışılmıştır.

Türkiye ile PKK arasında Talabani'nin aracılığıyla yeni bir süreç başlayacağı, bu amaçla yakında bir Avrupa ülkesinde masaya oturulacağını iddia eden haberler peşmerge yayın organlarına atfen İngiliz basınında yankı bulmuştur.

Kürt sorununun tanımı ve çözümü konusunda PKK ile aynı noktada durduklarını, aralarındaki farkın sadece silahlı mücadele ile siyasal anlamda mücadele olduğunu ve bu siyasal mücadele alanının bu kadar açılmış olmasını PKK'ya borçlu bulduklarını söyleyen bir siyasi parti temsilcileri de bu konudaki tahrik kampanyalarını devam ettirmişlerdir.

Tek millet anlayışının ve mili devlet modelinin çözüm olmayacağını söyleyen bu bölücü mihraklar, Türkiye'yi parçalamaya reçetesi olan özerklik modelinin kabul edilmemesi halinde yeniden çatışma sürecinin başlayacağı tehdidinde bulunacak kadar çizmeyi aşmışlardır.

Bu kuruluşun yöneticileri silahların susması için fikir ve düşünce üretilecek “akil adamlar komitesi” kurulmasını önermiş ve Kürt kökenliler dışında kalan diğer etnik kökenlilerin ne olacağına ilişkin bir soruya “onlar azınlık, biz Kürtler ise Türkiye Cumhuriyeti’nin kurucu ortağı, temel taşıyız” diyerek Türk milletini etnik parçalara bölerek bunlar arasında etnik öncelik sıralandırması yapmak niyetlerini bir kere daha ortaya koymuşlardır.

Başbakan Erdoğan’ın demokrasi ve hukuk devleti adına siyasi ve hukuki koruma altına aldığı bu ihanet odaklarının gerçek niyetleri ve hüviyetlerinin ne olduğu bu vesileyle bir kere daha anlaşılmıştır.

Sayın Başbakan’ın, bu mihraklara terörle aralarına mesafe koymadıkları için zaman zaman çatmasının nedeni de çok iyi anlaşılmalıdır.

Başbakan Erdoğan’ın kızgınlığı, terörü desteklemediklerini lafzen açıklayarak, etnik bölücülük gündemi konusunda başlatmaya hazırlandığı siyasi süreçte işini kolaylaştırmamalarından kaynaklanmaktadır.

Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı’nın böyle bir denklemin tarafı olması ve bu amaçla taşeron arayışına girmesi, Türkiye’nin büyük bir talihsizliğidir.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye, etnik bölücülüğün zemin kazanmasını için sarfedilen çabalarda mesafe alındığı çok nazik bir döneme girmiştir.

Bu konudaki bazı tespitlerimizi sizlerle paylaşmak istiyorum.

√ Türkiye’de terörden beslenen, terörle iç içe girmiş etnik bölücülük sorununun tanımı ve çözümü konularında çok tehlikeli bir kayma yaşanmaktadır.

√ Burada ilk planda yapılması amaçlanan, bu soruna meşru kimlik ve hak talebi temelinde yeni bir tanım ve statü kazandırılmasıdır.

√ Bugün Türkiye’nin karşısına çıkartılan güvenlik ve bölücülük sorunu, özü itibariyle bir demokratik hak talebi, bireysel özgürlük, çoğulcu demokrasi ve siyasal katılım sorunu değildir.

√ Bu sorun, etnik bölünmeyi amaçlayan silahlı terör sorunudur.

√ Türkiye’de farklı kökene mensup vatandaşlarımızın tümünü kapsayan bir sorun değil, tahrik ve terörün beslediği bir siyasi ayrımcılık sorunudur.

√ Bölücü mihrakların nihai hedefi, Türk milletinin kardeşliği, devletin kuruluş esasları, siyasi yapısı ve ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüdür.

√ Çok kültürlülük, mozaik edebiyatı, Anayasal vatandaşlık, demokratikleşmenin ve çağdaşlaşmanın gereği gibi klişeler, bu hain emellerin maskesi, bölücülük ticaretinin ambalajlarıdır.

√ Bu gerçekler ortadayken, etnik bölücülük ve siyasi ayrılıkçılık sorununa, meşru bir kimlik, hak ve özgürlük sorunu etiketinin yapıştirilmasının yegane amacı, sorunun bu şekilde tanımından hareketle çözümü niteliği ve esaslarının da siyasi bir zemine oturtulmasıdır.

√ Bugün yapılmak istenen, etnik bölücülüğün siyasi bir sorun olarak siyasi süreçlerle çözümü için uygun bir ortam yaratılması, bunun siyasi ve toplumsal altyapısının hazırlanmasıdır.

√ Bu siyasi senaryonun sahneye konulması mümkün olabilirse, PKK'nın siyasi talepleri ve eylem planı, bu süreçte demokratik çözüm platformu haline getirilecektir.

√ Başbakan Erdoğan'ın ve AKP hükümetinin böyle bir süreci başlatmaya hazır olduğunu gösteren işaretler, bu bakımdan ziyadesiyle endişe vericidir.

√ Başbakan'ın teröristlere siyasi af için zaman ve zemin kollaması, terörü dışlayan ancak siyasi yollarla etnik bölücülük yapanlara meşruiyet kazandırma ve bu süreçte bir misyon yüklemeye gelecekte fiil ve beyanları ve bu yöndeki seferberliğin merkezinde AKP'ye yakın çevrelerin bulunması bu sonuca varılmasını kaçınılmaz kılmaktadır.

√ Bunun yanı sıra, Başbakan ve hükümetinin PKK terörüyle mücadelede, bu belayı tasfiye etmek hedefini küçülterek, fiili saldırıların durması ve etkisiz hale gelmesini esas alan bir perspektifi kendisine amaç edinmesi, bu konudaki endişeleri körükleyen diğer bir önemli etkidir.

√ Nihayet, hükümet yetkililerinin terörle mücadele için gerekli olduğunu söyledikleri çok yönlü tedbirler manzumesi içinde siyasi boyutu ön plana çıkarmalarının ve zihinlerindeki siyasi tedbirlerin mahiyetine özenle açıklık getirmemelerinin, etnik bölücülüğün siyasi taleplerinin siyaset aracılığıyla karşılanacağı bir süreç başlatılacağını gösteren işaretler olduğu kabul edilmelidir.

Değerli Milletvekilleri,

Sayın Başbakan'ın bu haklı ve meşru endişeleri dile getiren muhalefete karşı takındığı tavır ve sinirli tepkiler, bir çok bakımdan kapsamlı bir psikolojik tahlili gerektirecek nitelikte tecelli etmiştir.

Bu yönde bir siyasi pazarlık yapmadığını veya böyle telkinlere muhatap kalmadığını iddia eden Sayın Başbakan, bunu “Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı'nın bu kadar şerefsiz olamayacağı” sözleriyle izaha çalışmıştır.

Biz burada kendisiyle böyle bir zeminde polemige ve bir şeref derecesi ve derecelendirmesi tartışmasına girmeyi gereksiz addediyoruz.

√ Ancak kendisine şu hususları hatırlatmak isteriz:

√ Bu yöndeki bilgilerin kaynağı, ABD resmi makamlarının basında yer alan beyanları ile yabancı medya kuruluşlarıdır.

√ Ankara'daki ABD Büyükelçisinin etnik bölünme modellerinin masaya yatırıldığı kahvaltılı sofralarına katılan, Başbakan'ın yakın çevresinde yer alan ve kendisine bu konularda akıl hocalığı yapan imtiyazlı AKP milletvekilleridir.

√ Teröristlere siyasi af anlamına gelen vaatlerde bulunan, bu amaçla bir ileri, iki geri adım atsa dahi, af modellerini tartışmaya açan bizzat Sayın Başbakan'ın kendisidir.

√ Son beş yıl boyunca Türk milli kimliğine karşı duyduğu alerjiyi saklamayan, Türk milletini etnik tasnife tabi tutma hastalığına yakalanan ve “Türkiyelilik” ve alt-üst kimlik hezeyanları peşinde koşan da Türkiye Cumhuriyeti'nin Başbakanı olmuştur.

√ Nihayet, etnik bölücülüğün siyasi amaç ve talepleriyle büyük ölçüde örtüşen bölücülük manifestosu niteliğindeki 1991 tarihli bir raporu hazırlatan, dönemin Refah Partisi İl Başkanı Recep Tayyip Erdoğan'dır.

Sayın Başbakan Erdoğan'a tavsiyemiz, bu gerçekler ışığında konuyu polemik üslubuyla saptırmaya kalkışmaması ve şeref temelinde bir tartışmaya girmeden önce çok iyi düşünmesidir.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

PKK'nın siyasallaşarak meşrulaşması ve etnik bölücülüğün siyasi zemin kazanması konuları 2008 yılında siyasi gündemimizin merkezindeki konumunu koruyacaktır.

Bu konularda yaşanacak gelişmelerin izleyeceği seyirde etkili ve belirleyici olacak unsurlar ana başlıklar itibariyle 7 noktada toplanmaktadır.

1. Kuzey Irak'a sınırötesi operasyon yetkisinin PKK terörünü tasfiye etmek amacına dönük olarak kullanılış şekli.

2. Siyasi süreç çabalarının alacağı mesafe ve AKP'nin bu

konudaki hazırlık ve niyetlerinin bütün unsurlarıyla ortaya çıkması.

3. AKP'nin başlatacağı yeni Anayasa hazırlanması süreci ve bunun bölücü kimlik taleplerinin karşılanmasında araç olarak kullanılma şekli.

4. AKP hükümetinin kuzey Irak'taki Bölgesel Kürt Yönetimiyle ilişkileri, bu alanda yapılması planlanan açılımların niteliği ve zamanlaması.

5. Kerkük konusunda yaşanacak gelişmeler.

6. ABD ve AB'nin siyasi çözüm ve süreçler konusundaki yaklaşımının tezahür biçimleri ile ABD'de yapılacak Başkanlık seçimlerinin sonuçları.

7. 2009 yılında yapılacak mahalli idareler seçim süreci, AKP'nin iç dinamikleri ve bölgeye ilişkin seçim hesapları ve beklentileri.

√ Sayın Başbakan'ın ve hükümetinin siyasi çözüm vasıta ve süreçlerine angaje olup olmadığı, önümüzdeki dönemde yaşanacak gelişmelerle somut olarak anlaşılacaktır.

Bu çerçevede yeni Anayasa hazırlanması süreci özel bir önem taşımaktadır.

AKP'nin bu konudaki niyetleri, düşünceleri ve hesaplarının anlaşılması için objektif ölçü ve mihenk taşı niteliği taşıyan şu konulardaki gelişmelere ve atılacak adımlara bakılması gerekecektir.

√ İlk bakılması gereken husus, AKP'nin hangi ad altında olursa olsun teröristlere af konusunda bir düzenlemeyle ortaya

çıkıp çıkmayacağı veya mevcut düzenlemelerin uygulamada esnetilip esnetilmeyeceği olacaktır.

√ İkinci husus ise, AKP'nin Anayasa taslağında “Türk” ve “Türklük” konularında yer alacak değişiklikler hakkındaki yaklaşımı ölçü olacaktır.

√ Üçüncü husus, AKP'nin yeni Anayasa taslağı ile Türkçe'den başka dillerin resmi okullarda anadil olarak öğretilmesi konusunda nasıl bir metinle ortaya çıkacağıdır.

Türkçe'den başka dillerin resmi okullarda eğitim ve öğretiminin önünü açacak düzenlemelerin metinde yer alması halinde, PKK'nın siyasi eylem planında yer alan bu talebin karşılanması yolunda ilk adım atılmış olacaktır.

√ AKP'nin Anayasa metninde yerel yönetimlere yetki devrinin kapsamı konusunda çizilecek çerçeve ve etnik bölücülerin özerk yönetim anlayışlarına hizmet edecek şekilde mahalli idarelere ve seçimlerle oluşan karar organlarına üniter devlet esası bakımından tartışmalı yetkiler verilip verilmediği de üzerinde dikkatle durulacak bir diğer husustur.

√ Son olarak, Anayasa'da yapılacak ince ayar niteliğindeki değişikliklerle etnik temelde kolektif kültürel hakların düzenlenmesi bakımından anayasal bir zemin oluşturulup oluşturulmadığı da yakından izlenecek bir temel konu olacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Türk toplumunu etnik bölücülük gündeminin hayata geçirilmesi fikrine alıştırmaya, bu yöndeki çabaları kanıksamasını sağlamaya yönelik toz-duman bulutu ve sisli ve puslu hava, yaşanacak bu gelişmelerle dağılacak ve gerçek niyetler, hazırlıklar ve tasarımlar yavaş yavaş gün ışığına çıkacaktır.

Böyle bir ortamda resimli bilmecenin parçaları bir bir yerine oturacak ve tezgahlanan büyük ihanet senaryosunun yazarları, aktörleri, taşeronları, destekçileri ve figüranlarının silüetleri bütün çirkinliğiyle görülecektir.

Bizim bütün temennimiz, Sayın Başbakan'ın bu gaflet sürüklenişinden kendisini biran önce kurtarması ve Türkiye'de bir iç çatışma ortamı yaratmayı amaçlayan hain tahriklerin amaçlarına hizmet edecek siyasi hesapların aleti olmamasıdır.

Böyle bir gafletin şeref ve onuru gibi ucuz polemiklerle geçiştirilemeyeceği ortadadır.

Türkiye böyle bir kavşak noktasına sürüklenirse, Türk milliyetçileri Türkiye'nin sahipsiz olmadığını göstermeye ve bu ihanet ortaklığıyla demokratik zeminlerde hesaplaşmaya hazır ve kararlıdır.

Türk milletinin milli bilincinin körelmediğini ve var olma azim ve iradesinin kırılmadığını bu bölücü suikast senaryolarının içinde yer alan herkes yaşayarak görecek ve çok açık biçimde anlayacaktır.

Hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyor, şükranlarımı sunuyorum.

boş

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

22 OCAK 2008

boş

**Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Basınımızın Değerli Temsilcileri,**

Hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Son günlerde ortak milli ve manevi değerlerimiz etrafında yapılan tartışmalar, siyasi ve sosyal bünyemizdeki kronik rahatsızlıkların boyutlarını çok acı bir şekilde ortaya koymuştur.

Türkiye'nin ortak değerler manzumesi etrafında yıllardır süregelen istismar ve gerilim politikalarının milli birliğimizin siyasi, sosyal ve kültürel temelleri üzerindeki ağır tahribatı bir ke-re daha gözler önüne serilmiştir.

Bu değerler üzerinden siyasi karaborsacılığı ve istismarı varlık sebebi olarak kabul eden çatışmacı siyaset anlayışı ve geleneğinin bugün de inatla sürdürülmek istendiği bütün çıplaklığıyla görülmüştür.

Türkiye'nin kanayan yarası haline gelen başörtüsü sorunu üzerindeki tartışmaların izlediği mecra ve seyir, bunun ibret verici son göstergesi olmuştur.

Bugünkü grup toplantımızda, bu konudaki son gelişme ve tartışmalar üzerindeki görüşlerimizi bütün açıklığıyla sizlerle paylaşmak istiyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Bu konudaki değerlendirmemize, 60. Hükümet Programı görüşmeleri sırasında 3 Eylül 2007 günü Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde yaptığım konuşmada dile getirilen bazı temel görüşleri kısaca hatırlatmakla başlamak istiyorum.

- Söz konusu konuşmamızda;
- Türkiye'nin içinden geçmekte olduğu kriz ortamından çıkış yollarının, milli iradenin tecelli ettiği yegane yer olan Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde aranması gerektiği,
- Türkiye'nin sorunlarının ortak akıl ve sağduyunun rehberliğinde Meclis'in çatısı altında çözülebileceği,
- Bunun için, ilk önce, sorun alanları ve dinamikleri hakkında, iktidar ve muhalefetiyle bütün siyasi partilerin üzerinde buluşabileceği asgari bir müşterek zemininin oluşturulmasını hayati önem taşıdığı ve
- Bu yoldaki ortak çabalarda hareket noktamızın, doğru tespit ve teşhislere dayalı, dürüst ve objektif bir değerlendirme yapmak olduğunu samimiyetle ifade etmiştik.
- Bu çerçevede, üç ana noktada toplanabilecek olan temel sorun alanlarının;
- Çok ciddi boyutlar kazanan iç ve dış güvenlik sorunları,

- Türkiye'nin içine sürüklendiği çok tehlikeli cepheleşme süreci ve

- Siyasi ve sosyal bünyemizle ilgili yapısal hastalıklar olduğunu belirtmiştik.

- Türkiye'nin ortak değerleri etrafında oluşan cepheleşme sürecinin, toplumsal huzursuzluk ve gerginlik alanlarını giderek derinleştirilmesi gerçeği karşısında;

- Türkiye Cumhuriyeti'nin temel nitelikleri, demokratik rejim, milli ve manevi değerlerimizin siyasi ve toplumsal çatışma alanı haline getirilmesinin ve

- Türk milletinin "laik-dindar", "ilerici-gerici" ayrımına dayalı kamplara bölünerek buna dayalı iki Türkiye tablosu çizilmesinin çok tehlikeli sonuçlar doğuracağını,

- Bu gerginlik denklemini aşarak bu süreci durdurmanın siyaset kurumunun önündeki en öncelikli görev ve sorumluluk olduğunu,

- Siyasi partilerin varlık nedenlerinin bu olduğunu anlamları gerektiğini ve

- Kronik gerginlik kaynağı haline gelen toplumsal huzursuzluk konularının, Türk toplumunu kucaklayacak bir sağduyu ve hoşgörü ortamı yaratılması yoluyla gündemden çıkarılması amacıyla bu yönde milli bir mutabakata varılması için herkesin ortak çaba göstermek sorumluluğuyla karşı karşıya bulunduğu ifade etmiş ve bu konuda samimi telkin ve uyarılarda bulunmuştuk.

Son dönemde laiklik, din ve vicdan özgürlüğü ve Yüksek Öğretim Kurumlarında başörtüsü sorunu ekseninde yaşanan tartışmalar, bu konulardaki temennilerimizin karşılık bulamadığını göstermiştir.

Bu hassas konuları siyasi amaçları uğruna sürekli kaşıyan iki karşıt zihniyetin ayrıştırıcı siyasi istismar politikalarını terk etmeye niyetli olmadıkları anlaşılmaktadır.

Çatışmacı anlayışların toplumsal huzursuzluk konularını kangrene dönüştürerek bilinçli ve hesaplı bir şekilde çözümsüzlük ortamına ittiği bir gerçektir.

Bu gerginlik ve çatışma denkleminin bir ucunda dini inançları ve başörtüsü sorununu siyasi istismar bayrağı haline getiren AKP yer almaktadır.

Diğer kutup ise bu konulardaki dışlayıcı anlayışlarını mutlak doğrular ve gerçekler olarak Türk toplumuna kabul ettirebilmek için Cumhuriyetin temel ilkeleri üzerinden siyaset yapan cephedir.

Manevi değerler üzerinden ucuz istismar siyaseti yapan AKP, bugünkü tartışmaların odağında olan başörtüsü sorununu çözmek için beş yılı aşan iktidar döneminde hiçbir çaba sarfetmemiştir.

AKP bu süreyi herkesi şikâyet etmekle ve yakınmakla geçirmiş, sürekli bahane ve mazeret üretmiştir.

Yeni Anayasa tartışmalarıyla siyasi gündeme yeniden taşınan bu konuda Sayın Başbakan ve AKP yöneticilerinin çelişki-

li ve tutarsız beyanları, siyasi irade zaafiyeti ve zihin bulanıklığı içinde bulduklarını göstermiştir.

İspanya'da başörtüsünün siyasi bir simge olabileceğini söyleyen Başbakan Erdoğan, dini-siyasi simge zemininde yeni bir tartışma başlatarak, bu konuda toplumsal uzlaşma zeminini torpillemeyi amaçlayan bir tutum içine girmiştir.

Başörtüsü sorununun yeni Anayasa ile çözüme kavuşturulacağını ifade eden Sayın Başbakan, ertesi gün farklı bir söylemle ortaya çıkmış ve sorunun yeni Anayasa süreci beklenmeden bir cümle ile süratle çözülebileceğini belirtmiştir.

Çok kısa bir zaman dilimi içinde yaşanan bu gelişmeler, AKP'nin bu soruna iyi niyetle çözüm üretmek yerine, mağdur-mazlum eksenli siyasi istismar kapısının açık tutulmasından medet umduğu tespitlerini güçlendirmiştir.

Sayın Başbakan'ın bu konudaki göstermelik hassasiyetinin lafta kalması, mikrofon ve kameralar önündeki söylemlerden Meclis zemininde somut adım atılması aşamasına hala geçememiş olması bu bakımdan çok manidardır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım, Sayın Basın Mensupları,

Türk toplumu içten içe kemiren toplumsal sorunlara makul ve meşru çözümler bulunmasını ilke edinen Milliyetçi Hareket, bu konuda istismar ve çatışma zemini hazırlama niyet ve işaret-

lerinin ortaya çıkması üzerine, başörtüsü sorununun kalıcı bir çözüme kavuşturulması amacıyla somut bir çıkış yolu önermiştir.

- Bu konudaki önerimizin unsurlarını etraflı olarak açıklamadan önce laiklik, din ve vicdan özgürlüğü ve Yüksek Öğretim Kurumlarında başörtüsü konusunda nerede durduğumuzu ve ne düşündüğümüzü gösteren temel mülahazaları çok açık bir biçimde kamuoyuyla paylaşmak isterim.

- Laiklik ilkesi ve din ve inanç konuları çok yönlü hassasiyetler taşıyan nazik konulardır.

- Bu hususların ele alınmasında çerçevenin iyi çizilmesi ve kavramların doğru yerlerine konulması şarttır.

- Bu tartışmalarda, ön yargılardan uzak, sağlıklı ve gerçekçi bir bakış açısı geliştirilmesi büyük önem taşımaktadır.

Milliyetçi Hareketin görüş ve yaklaşımı şu ilke ve esaslara dayanmaktadır.

- Kendi inançlarına ve manevi değerlerine samimiyetle bağlı olan Türk toplumu, diğer inançlara da saygı gösterilmesini esas alan insan sevgisi odaklı evrensel bir hoşgörü kültürünün mirasçısıdır.

Bu tarih mirasına ve insanlık mayasına sahip olan Türk Milleti, hem Cumhuriyeti ve demokrasiyi, hem de dini inançlarını bütün değerleriyle birlikte yaşatma iradesine ve tecrübesine de sahiptir.

Bu konuda şüphe, endişe ve tereddüt duymaya gerek bulunmamaktadır.

- Tarihsel süreçte yaşanan tecrübeler ışığında devlet düzenimizin temel taşlarından birisi olan laiklik, insan-din-devlet ilişkilerini düzenleyen vazgeçilmez bir ilkedir.

- Laiklik, farklı inançların karşılıklı hoşgörü, saygı, anlayış ve güven ikliminde, kardeşçe bir arada yaşamasının ortamını ve şartlarını hazırlayan temel değerdir.

- Laiklik, bu anlamda, çağdaşlaşmanın ve milli birlik ve bütünlüğün de güvencesidir.

- Laiklik, dinsizlik değildir. Devletin bütün dinler ve inançlar karşısında tarafsız olması ve hepsine saygı göstermesidir.

- Laiklik, sadece din ve devlet işlerinin ayrılması olarak da görülmemelidir. Bunun ötesinde, din ve vicdan özgürlüğünün gerçek anlamda kullanılmasının şartlarını hazırlayan da laik düzendir.

- Laiklik ve din ve vicdan özgürlüğü, birbirlerini tamamlayan, birbirlerinden güç alan ve anlam kazanan iki temel değerdir.

- Bunlardan birisinin olmadığı veya örselendiği bir düzende, diğersinin de içi boşalacak ve anlamı kalmayacaktır. Her iki değer bir arada yaşaması, toplum ve devlet hayatımızın vazgeçilmez bir gereğidir.

- Laiklik, din ve vicdan özgürlüğünün teminatıdır. Laik ve demokratik olmak için de din ve vicdan özgürlüğü vazgeçilmez bir gerektir.

- Din ve vicdan özgürlüğüne saygı gösterdiği ve bunun için gerekli ortamı ve şartları hazırladığı ölçüde bir devlet laik ve demokratik sayılabilecektir.

Din bir vicdan meselesidir. Herkesin vicdan, dini inanç ve kanaat özgürlüğüne sahip olduğu Anayasamızla güvence altına alınmıştır.

Din ve vicdan özgürlüğünün baskı altına alınması, hukuk dışı yollarla sınırlandırılması, laik ve demokratik devletlerde kabul edilmeyecek meşruiyet temeli olmayan müdahalelerdir.

Hak ve özgürlüklerin, din ve mezhep ayrımı yaratmak veya bu yollarla bu kavram ve görüşlere dayanan bir devlet düzeni kurmak amacıyla kullanılması, hak ve özgürlüklerin kötüye kullanılmasıdır.

Kutsal din duygularının devlet işlerine ve siyasete kesinlikle karıştırılmayacağı, dinin veya din duygularının veya dince kutsal sayılan şeylerin, devletin sosyal, ekonomik, siyasi ve hukuki temel düzenini, kısmen de olsa, din kurallarına dayandırma amacıyla istismar edilemeyeceği Anayasa'nın amir hükümleridir.

- Bugünkü tartışmaların temel nedeni ve kaynağının, Türk milletinin manevi değerleri ve dini inançları olmadığını herkes kabul etmelidir.

- Laiklik, dinsizlik olmadığı gibi, din konusu açıldığında da akla hemen irtica gelmemelidir.

- Türkiye’de, her devirde, dinin özünden uzaklaşarak karanlık hevesler peşinde koşan, Türkiye’yi geçmişe ve geriye götürme özlemi duyan Cumhuriyet’in temel değerleriyle kavgalı insanlar olmuştur.

- Burada kavramlar doğru yerlerine oturtulmalı ve bunların marjinal azınlık grupları olduğu unutulmamalıdır.

- Türkiye Cumhuriyeti devleti, bütün kurumlarıyla ve hukuk düzeni içinde bunlarla mücadele edecek, bu karanlık emellere tabiatıyla geçit vermeyecektir.

Bu noktada, kendi özel hayat alanında ve ruh dünyasında dinini yaşamak ve inançlarının icaplarını yerine getirmek isteyen temiz Müslümanların rencide edilmemesi, hor görülmemesi ve dışlanmaması hayati önem taşımaktadır.

İstmeden de olsa böyle bir ortam hazırlanması büyük bir haksızlık, adaletsizlik ve günah olacaktır.

- Bu konudaki tartışmaların vicdanları rahatsız etmeyecek ve temel milli ve manevi değerlerimizin Türk toplumunu kucaklayarak korunmasını sağlayacak bir sonuca ulaştırabilmesi için şu ilkeler etrafında bir anlayış birliği sağlanmalıdır.

Türkiye Cumhuriyetinin temel nitelikleri, milli ve manevi değerleri, siyasi ve toplumsal bir kamplaşmanın cephe hatları olmaktan çıkarılmalıdır.

Bu değerlerin, siyasi istismar vasıtası ve iç siyaset malzemesi, olarak görülmesinden vazgeçilmelidir. Bu değerler üzerinden siyaset yapılmasına son verilmelidir.

Türk Milletinin din ve inanç temelinde kamplara bölünmesinin ve bu değerlere ayrıştırıcı bir fonksiyon yüklenerek tasnife tabi tutulmasının çok tehlikeli bir husumet cepheleşmesi olduğunu herkes görmelidir.

Dini inançlar Cumhuriyete ve devlete meydan okuma aracı olarak kullanılmamalı, devlet ve kurumları da inançlarla kavgalı duruma düşmemeye, böyle bir görüntü vermemeye özen göstermelidir.

Türkiye Cumhuriyetinin siyaset ve devlet kurumları, hem laiklik ilkesinin hem de Türk milletinin inanç ve değerlerinin sürekli kavgalı, gerginlik ve çekişme konusu olmaktan çıkarılması için üzerlerine düşen ortak görev ve sorumluluğun bilinci içinde olmalı ve bunun gereklerini yerine getirmelidir.

6- Bireysel hak ve özgürlükler, devletin temel ilkeleri, Anayasal düzenin esasları ve hukuk sistemi, bu konuda rehber olmalıdır. Herkes, bu yönde bir mutabakata varılmasının şartlarını ve zeminini hazırlamak için ortak çaba göstermelidir.

Değerli Milletvekilleri,

- Toplumumuzun önemli bir sancısı olan başörtüsü sorunu kangren haline gelmiştir.

- Türk milletini inciten bu sorunun zaman içinde kemikleşerek çözümsüzlük sürecine itilmesinin en büyük sorumlusu, başörtüsünü siyasi amaçlarla istismar eden siyasi zihniyetlerdir.

-Başörtüsü sorununun çözüm imkânlarının araştırılmasında hareket noktası, sorunun gerçek niteliği ve boyutlarını objektif ölçülerle ortaya koymak ve sorunu anlaşılır kılmak olmalıdır.

- Çözumsuzlüğün temel nedenleri ve kaynakları da aynı şekilde dürüst bir şekilde ortaya konulmalıdır.

- Bu çerçevede şu objektif tespitler üzerinde gereken dikkatle durulmalıdır:

- Bireylerin vicdanını ilgilendiren din, özünde bir şahsi inanç meselesidir. Başörtüsü-din ilişkisini yorumlamak, siyaset kurumunun dışında kalan ve ilahiyatı ilgilendiren bir konudur.

Türkiye’de başörtüsünün dinin bir vecibesi olduğuna inanan veya gelenek ve göreneklerine göre başörtüsü takan insanların varlığı sosyolojik bir gerçektir.

Başörtüsünü siyasi ve ideolojik bir simge olarak gören, bu sorunu siyasi ve diğer amaçlarla kullanan insanların ve çevrelerin bulunduğu da aynı şekilde bir vakiadır.

Yüksek Öğretim kurumlarında başörtüsünün laiklik ilkesine aykırı olduğunu, bunun Cumhuriyetin temel ilkelerine meydan okuma aracı haline getirildiğini düşünen çevrelerin bulunduğu da bir vakiadır. Bu konudaki Yüksek Mahkeme kararları da bilinmektedir,

- Sorunun çözüme kavuşturulabilmesi için bütün kesimler sorumluluklarının bilinci içinde sağduyulu bir yaklaşım sergilemelidir.

Bu çevrede şu hususlar önem taşımaktadır.

- Çözümün ön şartı, bu konunun istismar düşünce ve niyetlerinin gölgesinden ve ipoteğinden kurtarılmasıdır. Siyaset, başörtüsünden elini çekmelidir.

- Başörtüsü, siyasi ve ideolojik bir simge olarak görülmemeli ve kullanılmamalıdır. Bu şekilde düşünen ve hareket edenler, bu sakat yaklaşımı terk etmelidir.

- Bu konuyu ekonomik geçim kapısı olarak gören çevrelerde, bundan vazgeçmelidir.

- Başörtüsünün ve dini inanç ve anlayışlar nedeniyle başörtüsü takılmasının, tek başına devlete ve rejime tehdit oluşturmayacağı da kabul edilmelidir.

- Bu konudaki polemik üslupları ve dışlayıcı-suçlayıcı söylemler değiştirilmelidir.

- Sorunun çözüm yeri Türkiye Büyük Millet Meclisi'dir.

Bu sorun, siyasi istismardan uzak bir karşılıklı iyi niyet, sağduyu ve anlayış ortamında, ortak akıl ve ortak çabalarla çözüme kavuşturulabilecektir.

TBMM, bu konuda geniş çaplı bir ortak anlayışın şartlarını, zeminini ve ortamını hazırlamak için öncülük yapmalıdır.

- Başörtüsünün kanayan bir yara olmaktan çıkarılması için bulunacak çözüm;

- İnsani çözüm olmalı,

- Siyasal ve toplumsal huzuru amaçlamalı ve

- Milletle devleti karşı karşıya getirmeyecek, yeni gerilim ve

çözüksüzlüklere yol açmayacak ve hukuk düzeni içinde bulunacak,

Adil ve hakkaniyete uygun bir çözüm olmalıdır.

Değerli Milletvekilleri,

Milliyetçi Hareket Partisi'nin bu hassas konulardaki yaklaşımına yön veren temel mülahazalar bunlardır.

22 Temmuz seçimlerinden sonra da belirttiğimiz gibi Milliyetçi Hareket;

- Kısır çekişmelerin ve gerginliklerin tarafı olmayarak Türkiye'nin sorunlarının çözümüne, değişmeyen ilke ve inançları doğrultusunda yapıcı katkılarda bulunmayı ve,

- Ortak değerlerin çatışmasını değil kucaklaşmasını esas alan sevgi, kardeşlik ve birlikteliği amaçlayan milletle barışık ve sorumlu bir siyaset anlayışının kök salmasına yardımcı olmayı,

Siyasi sorumluluk ahlakının bir gereği olarak kendisine ilke ve rehber edinmiştir.

Başörtüsü sorununa toplumsal uzlaşıyla çözüm bulunmasının çerçevesini ortaya koymak için yaptığımız somut öneri bu düşünce ve anlayışın bir sonucu olmuştur.

- Milliyetçi Hareket Partisi'nin önerisi şudur:

- Bu sorunda toplumsal uzlaşmanın odağının kamu hizmetlerinden yararlanmada eşitlik ilkesinin olması öngörülmüştür.

- Bu amaçla Anayasa'nın Genel Esaslar hakkındaki Birinci Kısımının kanun önünde eşitliği düzenleyen 10. maddesinde bir değişiklik yapılması ve eğitim, adalet ve yargı gibi kamu hiz-

metlerinin sunulmasında, bu hizmetleri alanlar bakımından hukuki eşitliğe aykırı uygulamalar yapılamayacağına hükme bağlanması önerilmiştir.

- Önerimiz sadece kamu hizmeti alanları kapsamaktadır. Kamu kurum ve kuruluşlarında kamu görevi yapanlar, kamu hizmeti verenler kılık-kıyafet düzenlemelerine uyacaklardır.

- Başörtüsü sorunu, esas itibariyle yüksek öğrenim gören gençlerimizin kılık-kıyafet sorunu olarak ortaya çıkmıştır. Milliyetçi Hareket'in çözüm önerisinin odağında da, yüksek öğretim hakkından bu nedenle yararlanamayan kızlarımız bulunmaktadır.

- Yüksek öğrenim kurumlarında kılık-kıyafet meselesi, bu konudaki ilkenin Anayasa hükmü olarak yer almasından sonra, ayrıntılı biçimde yasal bir düzenlemenin konusu olacaktır. Bu suretle isteyenin istediği kıyafetle yüksek öğretim kurumlarına girmesinin önü açılacaktır.

- Kamu hizmetlerinden yararlanılmasında eşitlik ilkesinin, kanun önünde eşitliği düzenleyen Anayasa'nın 10. maddesi içinde vurgulanarak Anayasal dayanağa kavuşturulmasına yönelik Milliyetçi Hareket'in önerisi, böyle bir yasal düzenlemeden sonra bunun Anayasaya aykırılığının ifade edilmesi durumunda, konunun eşitlik ilkesi de esas alınarak daha dengeli bir yoruma kavuşturulabileceği düşüncesinden kaynaklanmıştır.

- Anayasa'nın üstünlüğü ve bağlayıcılığını düzenleyen 11. maddesi burada önem taşımaktadır. Bu madde, Anayasa hü-

kümlerinin yargı organları ve idare makamlarını bağlayan temel hukuk kuralları olduğunu emretmektedir.

- Yüksek öğrenim dışındaki eğitim kurumlarındaki mevcut uygulama bundan etkilenmeyecek, aynen sürdürülecektir. Başörtüsü serbestisi ilk ve orta öğretimi kapsamayacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi'nin toplumsal bünyemizi zehirleyen ve siyasi istismar kapısı haline getirilen bu sorunu gündemden çıkartmak için ortaya koyduğu yaklaşımın amacı ve kapsamının bu esaslar ışığında anlaşılması, yersiz endişe ve tereddütlerin giderilmesi bakımından yerinde ve gerekli olacaktır.

Değerli Milletvekilleri, Basınımızın Değerli Temsilcileri,

Milliyetçi Hareket Partisi'nin bu konuda ortaya koyduğu somut bir öneriye dayanan bu iyi niyetli katkısı, başta AKP olmak üzere siyasi partilerimizin değerlendirmesine sunulmuştur.

Milliyetçi Hareket Partisi, herkesin azami sağduyu ile hareket ederek, toplumsal huzuru ve dayanışmayı esas alan bir anlayışla bu sorunun makul bir sonuca kavuşturulmasının ilk adımını atmıştır.

Bu konuda samimi ve kararlı olduğumuzdan ve bunun arkasında sonuna kadar duracağımızdan kimse kuşku duymamalıdır.

Milliyetçi Hareket Partisi'nin 70 milletvekili, bu Anayasa değişikliği teklifinde bulunmak için gerekli asgari sayının altındadır.

Ancak bu çerçevede bir çözüm önerisi Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin önüne geldiğinde, Milliyetçi Hareket 70 milletvekili ile orada olacak ve bunu destekleyecektir.

Şimdi herkes bir samimiyet, ciddiyet, iyi niyet ve kararlılık imtihanıyla karşı karşıyadır.

Zaman, ucuz siyasi mülhaza ve hesaplarla hareket etmek zamanı değil, Türk toplumunu kucaklayacak hoşgörü ve basiret anlayışıyla siyasi kararlılık ve irade sergileme zamanıdır.

Gelinen bu noktada siyasi manevralara ve felaket tellallığına yer olmadığını herkes anlayarak tarihe ve millete karşı sorumluluğunun gereklerini demokratik meşruiyet anlayışı içinde yerine getirmelidir.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım, Basınımızın Değerli Temsilcileri,

Bu konuda ortaya koyduğumuz yapıcı yaklaşım karşısında gösterilen bazı tepkilerin üzücü ve esef verici olduğunu buradan belirtmek isterim.

- Bu yaklaşımı beğenmemek, kendisine göre haklı gerekçelerle buna karşı çıkmak herkesin en doğal hakkıdır.

- Bu düşüncelerin ve tutumun anlaşılabilir ve tartışılabilir olduğunda da tereddüt yoktur.

- Ancak, bunu yaparken asgari siyasi ahlak ve nezaket ölçülerinin kaçırılmaması da aynı şekilde asgari bir yükümlülüktür.

- Milliyetçi Hareket Partisi'ne karşı yersiz ve mesnetsiz itham ve yakıştırmalarda bulunulmasının anlaşılabilir ve mazur görülebilir yanı yoktur.

- Milliyetçi Hareket Partisi başörtüsü sorununun kamu hizmeti veren ve alan ayırımına dayalı olarak çözümünü, AKP'nin siyasi bir parti olarak siyaset sahnesinde bulunmadığı bir dönemde, bundan sekiz sene önce açıkça dile getirmiştir.

- Bugün sergilediğimiz yapıcı yaklaşım, iddia edildiği gibi Sayın Başbakan Erdoğan'ın son çağrısına karşılık atılmış bir adım değildir. Biz o gün ne düşünüyorsak, bugün de aynı noktadayız.

- Her fırsatta laiklik ilkesini tartışmaya açmak ve yeni bir tanıma kavuşturmak için zemin yoklayan AKP ile bu konudaki temel farkımız, vicdanı ipotek altında olmayan her namuslu insanın kabul ve teslim edeceği bir gerçektir.

Bu bakımdan şerefli siyasi geçmişinde ve geleneğinde hiçbir kırılma olmayan; milli ve manevi değerleri istismar şaibesi bulunmayan Milliyetçi Hareket'in AKP'nin koltuk değneği olduğunu söyleyebilmek, bir cehaletin ve siyasi hesabın ürünü değilse, olsa olsa tedavi kabul etmez Türk Milliyetçiliği düşmanlığıyla izah edilebilecek bir hezeyandır.

- Milliyetçi Hareket'in siyasi duruşu hakkında "sapla samanı karıştırarak" yorum yapanların bu gerçekleri çok iyi anlamları kendileri açısından ahlaki bir vecibe olarak görülmelidir.

- Milliyetçi Hareket'in AKP'nin can simidi olduğunu söyleyenlere;

- Türklüğe, Türkiye'nin şerefli tarihine ve milli değerlerine hakaretin serbest bırakılmasını amaçlayan 301. madde konusunda,

- PKK terörünün siyasi taleplerini karşılamak ve etnik bölücülüğün meşruiyet kazanmasının önünü açmak için atılmak istenen adımlar karşısında,

- Kuzey Irak'ta ve Kıbrıs'ta Türkiye'nin hayati milli çıkarlarının ayaklar altına alınması girişimlerinde ve

- Avrupa Birliği'nin Türkiye'nin milli birliğini zedeleyecek dayatmalarına karşı çıkılmasında,

MHP'nin ve kendilerinin nerede durduklarını, nasıl bir milli duruş sergilediklerini hatırlamalarını ve bunun ışığında kimin AKP'nin meşruiyet açığını karşılamak için bu zihniyete payandalık yaptığını, Türkiye'ye karşı hazırlanan tezgâhlarda kimin amaçlarına hizmet ettiklerini ve hangi oyunlarda kendilerini ucuz bir piyon olarak kullandıklarını çok iyi düşünmelerini tavsiye ederim.

Değerli Milletvekilleri,

- Milliyetçi Hareket'in demokrasi anlayışı, milli egemenliğin ve halkın iradesinin mutlak ve tartışmasız üstünlüğü esasına dayanmaktadır.

- Milli iradeye her türlü müdahaleyi reddeden ve demokratik hukuk devletinin bütün kurumları ve kurallarıyla Türkiye'de

kök salmasını temel siyasi hedef olarak benimseyen bu anlayış, lafta değil özde ve gönülde, gerçek bir demokrasi aşkıdır.

- Milliyetçi Hareket Partisi'nin her türlü siyasi faaliyetinin meşruiyetçi bir çizgide, hukuk ve ahlaka uygun olarak yürütülmesi de değişmeyen şiarımızdır.

- Son dönemde başörtüsü konusunda kurumsal kimlikle yapılan açıklamaları ve görüş beyanlarını bu çerçevede içinde değerlendirdiğimizi belirtmek ve Anayasa'nın şu hükümlerini bu vesileyle hatırlatmak istiyorum.

- Cumhuriyetin temel organları olan yasama, yürütme ve yargının yetki, görev ve sorumluluklarının çerçevesi Anayasa'da açıkça çizilmiştir.

-Anayasa'nın üstünlüğü ilkesini düzenleyen 11. madde Anayasa hükümlerinin yasama, yürütme ve yargı organlarını, idare makamlarını ve diğer kuruluş ve kişileri bağlayan temel hukuk kuralları olduğunu açıkça hükme bağlamıştır.

- Siyasi partilerin faaliyetlerinde uyacakları esaslar keza Anayasa'da ve kanunlarda belirlenmiştir.

Siyasi partilerin kapatılma nedenleri, hangi eylemlerden ötürü hangi yaptırımın uygulanacağı ve bu süreci başlatacak ve karara bağlayacak Anayasal organlar da Anayasa'da sarih olarak düzenlenmiştir.

Herkes, beyanları ve fiilleriyle, Anayasanın bu amir hükümlerine uymak zorundadır.

Bu konularda Anayasal görev ve sorumluluk altında olan makamlar da, bu konuda gereğini kendi takdir ve değerlendirmelerine göre yapmak durumundadır.

- 40 yıldır tartışılan ve toplumsal bir gerilim hattı ve huzursuzluk kaynağı haline gelen sorunlara çözüm üretmeye çalışan herkesin Cumhuriyetin niteliklerine karşı olduğunu söylemek hukuka ve insafa sığmayan bir haksızlık ve adaletsizlik olacaktır.

- Cumhuriyetimizin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk'ü en büyük Türk Milliyetçisi olarak kabul eden Milliyetçi Hareket Partisi, Türkiye Cumhuriyeti'nin niteliklerine bağlılık ve bunları koruma ve savunma iradesi bahsinde herhangi bir kurumla tartışmaya girmeyi gereksiz addetmektedir.

- Türkiye'nin çalkantılı siyasi geçmişinde ara rejim çağrılarının yapıldığı, modernlik ve teknoloji temelinde müdahale ve muhtıra nitelendirilmelerine gidildiği talihsiz dönemler yaşanmıştır.

- Anayasal düzene, demokrasiye ve milli iradenin üstünlüğüne inanan her kurumun Cumhuriyetin temel niteliklerini korumak için Anayasa'ya sadık kalması ve devleti ve organlarını yıpratıcı tartışmaların tarafı olmaması bu bakımdan özel önem taşımaktadır.

- Çok ağır bir bunalım sürecinden geçen, milli birliğini ve varlığını tehdit eden çok ciddi iç ve dış güvenlik tehlikeleriyle karşı karşıya bulunan Türkiye, içine sürüklendiği çok yönlü krizler sarmalını biran önce aşmak zorundadır.

Türkiye'nin geleceğinin en büyük teminatı, cepheleşme, kamplaşma ve kutuplaşmalara son vermek ve ortak milli ve manevi değerler etrafında birleşmek, kenetlenmek ve kucaklaşmaktır.

Milli ve manevi değerlerin bir siyasi çekişme alanı olarak kalmasında çıkarı olan istismar ve gerilim politikaları, toplumsal huzuru dinamitlemekte ve kurumlar arası gerginlikleri ağırlaştırarak siyasetin alanını daraltmakta ve toplumsal sorunları çözme kabiliyetini ve imkânlarını zayıflatmaktadır.

Bu durumun Türkiye'nin ufkunu karatacak bir kaos ortamına davetiye çıkaracağını herkes kabul etmelidir.

Türkiye'nin ve Türk milletinin geleceğini her mülahazanın üstünde tutan Milliyetçi Hareket Partisi, Türkiye Cumhuriyeti devletini kuruluş ilkeleri, siyasi yapısı ve milli ve manevi değerleriyle sonsuza kadar yaşatmaya ve bu uğurda gerekiyorsa her bedeli seve seve ödemeye hazır ve kararlıdır.

Biz geçmişte olduğu gibi bugün de bu değişmeyen hüviyetimizle tarihin ve aziz Türk milletinin huzurundayız ve vicdanen rahatız.

Hepinizi en iyi dileklerle selamlıyorum.

boş

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

29 OCAK 2008

boş

**Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Basınımızın Değerli Temsilcileri,**

Hepinizi en iyi dileklerle ve saygılarımla selamlıyorum.

Konuşmamın başında; İstanbul-Denizli seferini yapan, Devlet Demiryolları İşletmesine ait Pamukkale Ekspres'in, Kültahya yakınlarında raydan çıkarak devrilmesi sonucu 9 vatandaşımızın hayatını kaybetmesinden ve 30 vatandaşımızın yaralanmasından dolayı duyduğum üzüntüyü belirtmek istiyorum.

Kazada hayatını kaybeden vatandaşlarımıza Cenab-ı Allah'tan rahmet ve kederli ailelerine başsağlığı, yaralı vatandaşlarımıza ise acil şifalar diliyorum.

Bu elim hadise bir kez daha göstermiştir ki, demiryolları gibi güvenli bir ulaşım seçeneğinde bile; yanlış politika ve ihmal edilmiş alt yapı sorunları ciddi ve telafisi olmayan sonuçları ortaya çıkarmaktadır.

Daha 2004 yılı Temmuz ayında meydana gelen ve onlarca vatandaşımızın hayatına mal olan tren faciası akıllarda iken,

bir kazanın daha meydana gelmesi çok düşündürücüdür. Bu durum geçen yıllar boyunca demiryollarında hızlı ve güvenli işletme anlayışında büyük kusurların ve eksikliklerin oluştuğunu göstermektedir.

Bu ve benzeri üzücü kazaların değişik ulaştırma türlerinde de tekrar yaşanmaması için gerekli tedbirlerin vakit geçirilmeksizin alınması elzemdir. Ayrıca meydana gelen tren kazasının da tüm boyutlarıyla incelenerek kamuoyuyla paylaşılmasını Milliyetçi Hareket Partisi olarak beklediğimizi ve konuyu çok yakından takip edeceğimizi bu vesileyle vurgulamak isterim.

Değerli Milletvekilleri,

Geride bıraktığımız hafta içinde yüksek öğrenim kurumlarında başörtüsü konusunda Milliyetçi Hareket Partisinin öncülüğünde başlatılan temaslarda somut gelişmeler yaşanmıştır.

Sürekli kaşınarak toplumsal bir yara haline getirilen bu konuya vicdanları rahatsız etmeyecek adil ve hukuki bir çözüm bulunması için Milliyetçi Hareket Partisi ile Adalet ve Kalkınma Partisi arasında başlatılan görüşme sürecinde 28 Ocak 2008 günü mutabakat sağlanmıştır.

Böylece, son kırk yıl boyunca Türkiye'nin gündeminde kısır tartışmaların malzemesi olan ve Anayasa Mahkemesinin 1989 kararını izleyen ondokuz yıl içinde çözümü yönünde samimi ve ciddi hiçbir adım atılmayan bu konu, şimdi çözüm aşamasına getirilmiştir.

Bu konuda iki parti arasında varılan mutabakat dün gece yapılan basın açıklamasıyla kamuoyuna duyurulmuştur.

Bu anlaşmaya uygun olarak Anayasa ve yasa değişiklikleri tekliflerinin iki partinin ortak önerisi olarak bugün Yüce Meclis'e sunulması öngörülmektedir.

Oluşan görüş birliğinin esasları, genel çerçevesi ve unsurları ile bu yönde yapılacak Anayasa ve yasa değişikliklerinin anlamı ve amacı hakkında bu vesileyle kamuoyunu daha ayrıntılı biçimde aydınlatmak istiyorum.

Değerli Milletvekilleri,

- Mutabakat'ın esasları şunlardır:

√ Yükseköğretimde bir sorun olarak ortaya çıkan fiili başörtüsü yasağının, bununla sınırlı olarak kaldırılması amaçlanmıştır.

√ Bunun için yapılacak düzenlemeler yükseköğretim kurumlarıyla sınırlı olacaktır.

√ İlk ve orta öğretim kurumları bunun dışında kalacaktır.

√ Kamu kurumlarında kamu yetkisini kullanarak kamu hizmeti verenler de aynı şekilde bu düzenlemenin kapsamı dışındadır.

• Bu amaçla Anayasa'nın 10. ve 42. maddeleri ile Yükseköğretim Kanunu'nun Ek. 17. maddesinde bazı değişiklikler yapılması öngörülmüştür.

Bu çerçevede;

√ Anayasa'nın kanun önünde eşitliği düzenleyen 10. maddesine eklenecek bir cümle ile kamu hizmetlerinden yararlanılmasında eşitlik ilkesine vurgu yapılmıştır.

- Bu şekilde, devlet bakımından başta gelen ödevlerden sayılan ve öncelikli bir kamu hizmeti olan yükseköğretim hizmetinden eşit şekilde yararlanma hakkının kısıtlanmamasının anayasal teminat altına alınması amaçlanmıştır.

- Devlet organlarına ve idare makamlarına eğitim ve öğrenim hizmeti sunarken, bundan yararlananlar bakımından ayrımcılık yapılmaması yükümlülüğü sarih bir biçimde getirilmiştir.

√ Bunun yanı sıra Anayasa'nın eğitim ve öğrenim hakkını düzenleyen 42. maddesinin birinci fıkrasında yapılan bir değişiklikle bir kimsenin açık bir yasal düzenleme yoksa eğitim ve öğrenim hakkından yoksun bırakılamayacağı hükme bağlanmıştır.

- Bu şekilde, öğrenim hakkının ancak kanunla kısıtlanabileceği, bu hakkın kullanılması için bazı yasal sınırlamalar getirilebileceği açık Anayasa hükmü haline getirilmiştir.

- Kamuoyuna yapılan açıklamada da vurgulandığı gibi, bu düzenlemenin amacı yükseköğretim kurumlarında eğitim ve öğretim hakkının kullanılmasıdır.

- İlk ve orta öğretim kurumlarında uygulanacak esaslar, kıyafet şartları esasen yürürlükteki kanunlarla düzenlenmiştir.

- 42. maddede yapılan bu değişiklik, bu kurumlar bakımından bir sonuç doğurmayacaktır. Mevcut düzenlemeler aynen sürecektir.

- Anayasa'nın bu maddesinde kılık-kıyafet nedeniyle hiç kimsenin bu haktan mahrum bırakılmayacağı yolunda açık bir hükme yer verilmemiş, bu konudaki sınırların belirlenmesi ilgili kanuna bırakılmıştır.

√ Bu amaçla Yükseköğretim Kanunu'nun Ek 17. maddesinde bu yönde sarıh bir düzenleme yapılması öngörülmüştür.

- Bilindiği üzere Ek 17. madde halen yürürlüktedir.

- Buradaki amaç, eğitim ve öğrenim hakkını kullanmak, bu haktan yararlanmak isteyenlerin bunun için uymak zorunda oldukları kılık kıyafete ilişkin kuralların bu maddede açıkça sayılması, bunun dışında kalan giysilere sınırlama ve yasak getirilmesinin hükme bağlanması olmuştur.

- Buna göre yürürlükteki kanunlara aykırı olmamak kaydıyla yükseköğretim kurumlarında kılık ve kıyafet serbest olacaktır.

- Yürürlükteki kanunlar, kılık-kıyafete ilişkin inkılap yasaları, ceza kanunları ve kamu düzeni, kamu güvenliği ve genel ahlak mülahazalarıyla yasaklama ve kısıtlama getiren meri mevzuattır.

- Bu kanunların konusu olan kılık ve kıyafetlerle üniversitelere girilemeyecektir.

√ Bu düzenleme ile başın örtülü olması, yüksek öğrenim hakkından mahrum bırakma sebebi olmaktan çıkartılmıştır.

- Bu yönde uygulama ve düzenleme yapılamayacağı yasal teminata kavuşturulmuştur.

- Ancak, bunun için başın nasıl örtüleceği Ek 17. madde içinde açık tanıma kavuşturulmuştur.

- Buna göre başın örtülmesinde yüz açık olacak ve bu örtünme kişinin kimliğinin tanınmasına imkan verecek şekilde yapılacaktır.

- Bu da başın çene altından bağlanacak şekilde örtülmesidir.

- Böylece, bu baş örtünme şeklinin dışındaki çarşaf, peçe, burka ve benzeri kıyafetlerle yüksek öğretim kurumlarına girilmesine izin verilmeyecektir.

• Bu ilkeler temelinde varılan mutabakatın unsurları organik bir bütünlük arz etmektedir.

√ Anayasa'nın 10. ve 42. maddelerinde yapılan değişikliklerle devlet organları ve idare makamlarına sundukları kamu hizmetinde ayrımcılık yasağı ve vatandaşlarımızı başının örtülü olması nedeniyle eğitim ve öğretim hizmetinden yararlanma hakkından mahrum bırakmama yükümlülüğü getirilmiştir.

√ Bu düzenlemelerin münharisan yükseköğretim kurumları ile sınırlı olması ilkesine uygun olarak, Anayasal çatının bu şekilde belirlenmesi sonrası yükseköğretim kanununun Ek 17. maddesinde kılık-kıyafetin ne şekilde serbest olacağı açık hükme bağlanmıştır.

Değerli Milletvekilleri, Basınımızın Değerli Temsilcileri,

Son bir haftalık süreçte bu konu etrafındaki tartışmalar yoğunluk kazanarak sürmüş, toplumun çeşitli kesimlerinin tepkileri, endişeleri ve tereddütleri bütün yönleriyle ortaya konulmuştur.

Siyasi partiler, sivil toplum örgütleri, akademik çevreler, düşünce kuruluşları ve medya bu konuda ne düşündüklerini ve nerede durduklarını sözleri ve beyanlarıyla göstermişlerdir.

Konunun özüne ilişkin olarak dile getirilen görüş ve değerlendirmelerin ve ortaya konulan endişe ve tereddütlerin bazılarının katılmadığımız yönleri olmasına rağmen, bunları saygıyla karşıladığımızı öncelikle belirtmek isterim

Bu sürecin toplumsal sorunların toplumsal uzlaşma ruhuyla makul ve meşru çözümlere kavuşturulması için gerekli olan demokratik tartışma kültürünün gelişmesine önemli katkılar sağladığı açıktır.

Bununla birlikte, ortak değerlerin karşılıklı istismarı sonucu kördüğüm haline getirilen konuların çözümü yönünde iyi niyetle atılan adımların anlamı ve amacının saptırılmak istenmesinin, yersiz ve yakışıksız olduğunu hatırlatmamız gerekecektir.

Bu konuda yapılan bazı önyargılı değerlendirmelerin ve kullanılan polemik üsluplarının, siyasi sorumluluk ahlakıyla bağdaşamayacağı ve sahiplerine itibar kazandırmayacağı çok iyi bilinmelidir.

Son günlerde yoğunluk kazanan tartışmalarda bu konuda dile getirilen görüşlere ilişkin olarak şu hususları kamuoyumuzla paylaşmak istiyorum.

- Yüksek öğrenimde başörtüsü konusunda seslendirilen endişelerin başında, böyle bir yol açılırsa bunun ilerde başörtüsü serbestisinin ilk ve orta öğretime ve kamu alanına taşınacağı, bu yöndeki taleplerin cesaret kazanacağı kaygısı yer almıştır.

Bu konuda önyargısız ve samimi olanların duydukları bu endişe, genelinde haklı sayılabilecektir.

Ancak, iki parti arasındaki mutabakat, bu endişelere yer bulunmadığını açıklıkla ortaya koymaktadır.

√ Başörtüsü sorunu yüksek öğrenimde yaşanan bir mesele olarak ortaya çıkmıştır. Çözümün çerçevesi de bununla sınırlı kalacaktır.

√ Bu konuda yüksek öğrenim kurumları dışında böyle bir düzenleme hiçbir şart altında düşünülemeyecektir.

Milliyetçi Hareket'in bu konudaki tavrı net ve açıktır.

√ Aynı husus, kamu'da çalışanlar, kamu yetkilerini kullanarak kamu hizmeti verenler için de geçerlidir.

MHP, bugün de yarın da, bu yöndeki taleplerin yanında ve arkasında yer almayacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi'nin bu konudaki ilke tutumu kamuoyumuz tarafından bu gerçekler ışığında doğru anlaşılmalı ve değerlendirilmelidir.

• İkinci endişe ve tereddüt konusu, üniversitelerde başörtüsü yasağının kaldırılmasının, bunun dışındaki çarşaf, peçe, cübbe ve benzeri kıyafetlerin önünü açabileceği olmuştur.

√ Bu endişenin de yersiz olduğu, varılan mutabakatın açık hükümleri karşısında anlaşılmaktadır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım, Basınımızın Değerli Temsilcileri,

Milliyetçi Hareket Partisi'nin bu konudaki yaklaşımına yön veren temel mülahazalar bütün açıklığıyla bunlar olmuştur.

Burada herkesin sorumluluğunun bilinci içinde bu konuda geniş tabanlı bir anlayış birliği oluşturulmasına katkı vermesini beklediğimizi belirtmek isterim.

Çok yönlü toplumsal hassasiyetler taşıyan böyle bir konuda klişe sloganlar üzerinden tartışma yapmak ve suçlamalarda bulunmak, bundan beklenen dar siyasi hesapların gerçekleşmesine de hizmet etmeyecektir.

Son dönemdeki tartışmalarda sergilenen bazı tutum ve davranışlar hakkındaki görüşlerimizi bu vesileyle kayda geçirtmek isterim.

• Bu konudaki tartışmaları doğal mecrası dışına taşıyarak, laiklik ve rejim tartışmaları ekseninde bir polemik başlatan; Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin anayasa değişikliği yapamayacağını, bunun “sivil darbe” ve “anayasa suçu” olacağını iddia ederek demokrasi dışı yol ve yöntemlerden medet uman; hukuki fetvalar vererek Anayasal kurumları yönlendirmeye çalışanlar çıkmıştır.

- Bu çevrelere şunu hatırlatmak isterim:
 - √ Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin Anayasa'da belirlenen esas ve usullere göre Anayasa'yı değiştirme yetkisi münhasır ve mutlakdır.
 - √ Bu konuda son sözü söyleyecek olan sadece ve sadece milli iradenin yegane temsilcisi olan Türkiye Büyük Millet Meclisi'dir.
 - √ Anayasal yargı, konu önüne gelirse Anayasa'da açıkça sayılan hususlardaki yetkisini doğal olarak kullanacaktır.
 - √ Anayasa'ya bağlı olarak görevini yapacak olan yüce mahkemenin emekli olduktan sonra hidayete eren akıl hocalarına ihtiyacı yoktur.
 - √ Çok iyi bilinmelidir ki; Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi ve çarpıtılarak takdim edilen içtihadı da Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin üzerinde değildir.
 - √ Bu çevrelere Brüksel ve Strazburg'un bu konuda sığınma limanı olmayacağını, bunlardan medet ummanın da beyhude bir çabadan öte bir sonuç doğurmayacağını hatırlatmak isterim.
- Ana muhalefet Partisi ve Sayın Genel Başkanı'nın bu konularda izlediği yaklaşım, milli değerleri istismar alışkanlıklarının değişmediğini maalesef bir kere daha göstermiştir.
 - √ "Tartışılan sorunun başörtüsü değil, Türkiye'de laiklik anlayışının var olmaya devam edip etmeyeceği" olduğunu söyleyen Sayın Deniz Baykal'a hatırlatmak isteriz ki; Cumhuriyet'in

temel ilke ve değerlerine bağlılık konusunda kendilerinden alacağımız hiçbir ders veya nasihat yoktur.

√ “Devlete üniforma giydirerek bir kimliğin parçası ve bir inancın simgesi haline getirmenin dışlayıcılık ve bölücülük olduğu” iddiasında bulunan Sayın Baykal’ın, bu yaptığının açık ve çok tehlikeli bir tahrik ve istismar çabası olduğunu buradan belirtmek isterim.

√ Bizim laiklik ilkesi ve din ve vicdan özgürlüğü konularındaki değişmeyen tutumumuzun geçen haftaki grup toplantımızda bütün ayrıntılarıyla açıklandığı bilinmektedir.

√ Şimdi Sayın Baykal’dan beklediğimiz bu konulardaki görüşlerini, aynı şekilde bütün çıplaklığıyla açıklamasıdır.

√ Edibali’den bahsederek milliyetçi olunamayacağı gibi, başörtüsünü seçim otobüslerinde resim malzemesi olarak kullanıp üniversitelerde buna karşı çıkarak ve ortak değerleri çatıştırarak laiklik savunuculuğu yapılamayacağı da çok iyi bilinmelidir.

• Bu konunun gündeme gelmesi üzerine İstanbul sermayesinin bazı meslek kuruluşlarının ve medya organlarının gösterdikleri tepkiler de demokrasi ve tutarlılık anlayışlarını göstermesi bakımından ilginç ve ibret verici olmuştur.

√ Bu çevreler sorunun çözüm zemininin Anayasa olmaması gerektiğini, uygulamada pratik yollar bulunabileceğini söyleyerek bir anlamda geçmişe dönük günah çıkarmışlardır.

Bu kesimlere hatırlatacağımız ve soracağımız tek şey vardır:

- Kanuni bir düzenlemeye dayanmadan, zorlama yorumlarla ve fiili uygulamayla sürdürülen bu sorun kangren haline gelirken, pratik bütün çözüm yolları bir bir tıkanırken siz neredeydiniz?

- Şimdi söylediğiniz pratik çözüm yönünde ne çaba harcadınız, ne yaptınız?

Bu sorumuza vicdanınızda bulacağınız cevap dışında size söyleyebileceğimiz hiçbir şey yoktur.

√ İstanbul sermayesinin siyasi konularda fetva makamı olarak görev yapan bir çatı kuruluşu da, “başörtüsü sorunu, şu anda en büyük sorunmuş gibi ortamı germenin, gündem yaratmanın alemi olmadığı”nı buyurmuş ve ekonomik krizin Türkiye’ye etkileri üzerine yoğunlaşılması gerektiğini açıklamıştır.

Kurumsal kimlikle yapılan bu açıklamanın doğal bir hakları olduğu ve bu çerçevede saygı duymak gerektiği açıktır.

Ancak, kendilerine bazı somut gerçekleri hatırlatarak bu konular üzerinde düşünmelerini tavsiye etmek isteriz:

√ Bu kuruluş 1997-2007 yılları arasında demokratikleşme adı altında hazırladığı raporlarda:

- Kürt kimliğinin tanınmasını;
- Türkçe dışındaki dillerde devlet okullarında anadil eğitimi verilmesini;

- Eyaletler sisteminin alt yapısını hazırlayacak şekilde belediyelere vergi koyma, ilk ve orta öğretimde okul kurma, öğretmen tedariki ve özlük işleri gibi konularda yetki devrini savunmuştur.

√ Üñiter-millî devlet ve tek millet esasý bakımýndan tartýřma yaratacak bu görüş ve nerileri demokratikleşme, aędařlařma, insan hakları ve Avrupa Birlięi normları adına savunan bu kuruluşun, konu yüksek öğrenimde başörtüsü olunca “şimdi sırası mı” demesi, demokrasi ve insan haklarına ne kadar inandıklarını ve bu konularda nasıl bir ifte standardın esiri olduklarını göstermiştir.

√ Buradan kendilerine seslenmek isteriz;

- Siz Türkiye'nin millî birliğini ve ñiter yapısını hedef alan bölünme modellerine, demokratikleşme reçetesi olarak sahip çıkacaksınız, ancak konu üniversitede başörtüsü olunca bunu sudan bahanelerle geiştireceksiniz.

- Türk milletini ve değerlerine hakaretin serbest bırakılmasını çağdaşlık adına savunacaksınız, PKK'nın siyasi taleplerinden olan anadilde eğitimin, demokratik reform adı altında pazarlamacılığını yapacaksınız, sonra da başörtüsü sorununun çözümü için siyaset kurumunun sarfettiği iyi niyetli çabaları gereksiz gündem yaratmak diye mahkum etmeye çalışacaksınız.

- Ve bütün bunlardan sonra demokrasi ve insan hakları havarisi rolüyle ortaya çıkacaksınız ve Türk milletinin buna inanasını bekleyeceksiniz!

- Siz istediğinizi düşünmekte ve beklemekte serbestsiniz. Ancak, unutmayın ki Türk milletinin akılı ve idrakiyle alay etmek hiç kimsenin hakkı ve haddi değildir.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım, Basınımızın Değerli Temsilcileri,

Başörtüsü konusunun toplumumuzun geniş kesimlerinin endişelerini giderecek şekilde hakkaniyete uygun bir çözüme kavuşturulması, toplumsal huzur ve dayanışma bakımından özel bir önem taşımaktadır.

√ Yüksek öğrenimde başörtüsü sorunu özü itibariyle bir temel hak ve özgürlükler sorunudur.

Buna siyasi anlam ve fonksiyon yüklenmesi ve bunun üzerinden siyasi istismar yapılması sonucu bugünkü çıkmaza gelinmiştir.

√ Başörtüsünün siyasi bir simge olarak görülmesi ve devlette meydan okuma aracı haline getirilmesi hiçbir şekilde kabul edilemeyecektir.

√ MHP ile AKP arasında başlatılan çözüm sürecinde varılan mutabakatın özü ve esası; başörtüsü nedeniyle yüksek öğrenim hakkından mahrum kalan gençlerimizin bu sorununun hukuki bir çerçevede nihai çözüme kavuşturulmasıdır.

Bir sorunu çözerken yeni sorunlara kapı aralanmaması, sıcağı sıcağına yeni istismar kapıları arayışına girilmemesi, siyasi sorumluluğun herkes için vazgeçilmez asgari gereğidir.

Bu mülahazalarla, herkese, bu konudaki sorumluluklarını bir kere daha hatırlatmak ve bunun gereğini yapmaya davet etmek istiyorum.

Bu düşüncelerle toplumsal bir gerilim ve huzursuzluk alanı haline getirilen başörtüsü konusundaki Anayasa ve yasa deği-

şikliklerinin Türkiyemize ve aziz milletimize hayırlı olmasını bütün kalbimle temenni ediyorum.

Bu süreçte değerli katkıları olan bütün arkadaşlarıma teşekkürlerimi sunuyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Geçtiğimiz günlerde Yunanistan Başbakanı Karamanlis'in Türkiye'ye yaptığı ziyaretin sonuçları, bu konuda kamuoyuna yansıyan bilgiler ve hükümet yetkililerinin Patrikhane'nin statüsü hakkındaki tehlikeli beyanları, bugünkü toplantımızda üzerinde duracağım ikinci konu olacaktır.

Yunanistan Başbakanı'nın 49 yıl sonra Türkiye'yi ziyareti, Yunan kamuoyunda Türkiye'yi incitecek tartışmaların gölgesinde gerçekleşmiştir.

Bu ziyaret Türk hükümeti tarafından ise ilişkilerde yeni bir dönemin başlangıcı olarak takdim edilmeye çalışılmıştır.

Hiçbir konuda somut ve olumlu bir sonuç vermeyen bu ziyareti farklı biçimde pazarlamakta zorlanan Sayın Başbakan çareyi, basını azarlamakta ve ucuz bir "bardağın dolu tarafına bakın" polemiginde bulmuştur.

AKP hükümetlerinin Türk-Yunan sorunlarını Avrupa Birliği sürecinin ipoteğine soktuğu, bu konuda sergiledikleri teslimiyetçi çizginin Yunan tarafında sorunların Türkiye'ye dayatma ve baskı yoluyla çözümlenebileceği ümidini yarattığı bir gerçektir.

• Türkiye'nin AB sürecini desteklediği görüntüsü veren Yunan hükümetleri, AKP'nin bu zaaf ve aczinden bugüne kadar

azami ölçüde yararlanmış ve sorunların kendi emelleri doğrultusunda çözümünü yönünde kayda değer bir zemin kazanmıştır.

√ Bugün Kıbrıs sorununun çözümü, bir ipotek ve baskı denklemi içinde Avrupa Birliği'ne havale edilmiştir.

√ Fener Rum Patrikhanesi'nin ekümenik statüsünün tanınması ve Papaz ihtiyacının karşılanması için Heybeli Ruhban Okulu'nun Patrikhane'ye bağlı olarak açılması Türkiye ile Avrupa Birliği sorunu haline dönüşmüştür.

√ İstanbul, Gökçeada ve Bozcaada'da, Rum vakıflarına, Yunanistan ve diğer AB ülkelerindeki mevzuat ve uygulamadan daha geniş yetkiler verilmesi, bugün AB'nin talep ve dayatma listesinin ön sıralarına yerleştirilmiştir.

√ Azınlık cemaatlerine tüzel kişilik tanınması da keza bir Avrupa Birliği kriteri olarak Türkiye'nin karşısına çıkarılmıştır.

• Avrupa Birliği, bugün bu sorunların değişmeyen Yunan emelleri doğrultusunda çözümünün Yunanistan adına takipçiliğini yapmaktadır.

Bu konuları bu şekilde Avrupa Birliği'ne havale eden Yunanistan, şimdi sözde Türkiye desteği edebiyatıyla Sayın Başbakan'ın bu alanlarda geri adım atması ve Yunanistan'ın hak ve hukuk dışı taleplerine boyun eğmesi için gün saymaktadır.

Sayın Başbakan Erdoğan ise, oynanan bu oyunun farkında olmasına rağmen, nikah şahitliğine kadar taşıdığı dostluk ve arkadaşlık masalıyla Türk-Yunan sorunlarında Türkiye'ye kaybettirdiği zemini kamuoyundan saklamaya çalışmaktadır.

Türk-Yunan ilişkilerinde oynanan orta oyunun özü maalesef budur.

Değerli Milletvekilleri, Sayın Basın Mensupları,

Sayın Başbakan'ın Fener Rum Patrikhanesinin ekümenik statüsü konusunda Karamanlis'le yaptığı görüşmeden sonra belirttiği hususlar, hükümetin bu konuda çok tehlikeli bir yola girme hazırlığı içinde olduğunu göstermektedir.

Sayın Başbakan Patriğin ekümenik statüsünün Hıristiyan dünyasını ilgilendiren bir sorun olduğunu söyleyerek, bu statüyü tanımanın Türkiye için bir sorun olmayacağını dolaylı bir biçimde ortaya koymuştur.

• AKP hükümetinin Yunanistan'ın ve Avrupa Birliği'nin bu dayatmasını kabul etmesinin hukuki ve siyasi anlamı ve sonuçları şu olacaktır:

√ Bir Türk kurumu olan Patrikhane'nin başındaki Patriğin tüm dünya Ortodokslarının ruhani lideri olarak her türlü idari ve siyasi tasarrufları Türkiye tarafından resmen tanınacak,

√ Bu tasarrufların Türk iç hukuku bakımından yansımaları ve doğuracağı hukuki sonuçlar kabul edilecek,

√ Patrikhane tüzel kişilik kazanarak Lozan'da belirlenen çerçeve dışında her türlü faaliyetler bulunacak ve

√ Böylece Lozan Antlaşması delinerek Patrikhane siyasi bir statüye kavuşacaktır.

• Sayın Başbakan'ın Patrikhane'nin papaz ihtiyacını karşılamak amacıyla Heybeliada Ruhban Okulu'nun açılması için çalışmakta olduklarını açıklaması da bu resmi tamamlamaktadır.

√ Bilindiği gibi Patrik, ruhban okulunun Türk yüksek öğretim sistemi dışına çıkarılarak doğrudan Patrikhaneye bağlı bir eğitim kurumu olarak açılmasını istemektedir.

√ Sayın Başbakan'ın Avrupa Birliği'nin baskıları karşısında bu konuda da teslim olması, Patrikhane'nin Türkiye'nin denetimi dışında bağımsız bir kurum olmasının yolunu açacaktır.

√ Bunun arkasından, Patrikhane'nin ruhban sınıfı ihtiyacı için dışardan yabancı din adamlarının Türkiye'ye gelmesine izin verilmesi ve Patriğin Türk uyuklu olması şartının kaldırılması talepleri gelecektir.

√ Sayın Başbakan ve hükümeti, Patrikhane'nin ekümenik statüsü ve ruhban okulunun açılması konusunda bu adımları atması halinde, aslında bütün bu talepleri karşılayacağını da peşinen ilan etmiş olacaktır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım, Basınımızın Değerli Mensupları,

Bir Avrupa Birliği üyesi olan Yunanistan'da Batı Trakya Türk Azınlığı'nın içinde bulunduğu durum karşısında, Sayın Başbakan'ın bu konularda adım atarken hiç olmazsa bu alanda tam mütekalibiyet şartını masaya getirmemesi utanç verici bir durumdur.

√ Batı Trakya Türk azınlığının seçtiği Müftüleri Yunan Hükümeti tanımamakta ve gayri meşru ilan ederek Türk azınlığı için Müftü atamaktadır.

Hakkın rahmetine kavuşan İskeçe müftüsü Mehmet Emin Aga'nın ömrünün önemli bir kısmı mahkemelerde geçmiş, Gü-

mülcine müftüsü İbrahim Şerif de benzer takibat ve tacizlere maruz kalmıştır.

Buna karşılık Fener Rum Patrikhanesi, Patriği Türkiye'nin hiçbir müdahalesi ve söz hakkı olmadan kendisi seçmektedir.

Rum Patriği Türkiye'de büyük itibar görmekte ve bazı çevreler tarafından Türkiye'nin Avrupa elçisi ilan edilmektedir.

√ Yunanistan'da Batı Trakya Türk azınlığının ihtiyaçları için din adamı yetiştiren bir okul yoktur.

Ramazan aylarında Türkiye'den geçici din adamı gönderilmesine bile bir dizi engel ve kısıtlama çıkarılmaktadır.

Buna karşılık Sayın Başbakan Heybeliada Ruhban okulunun açılması için Türk hukuk sistemini zorlamakta ve bu düşüncesini hayata geçirmek için uygun zaman kolladığı anlaşılmaktadır.

- Yunan Başbakanı'nın ziyareti sırasında yaptığı konuşmalarda "Batı Trakya Türkleri" kelimesini dahi ağzına almayan Sayın Başbakan, "Batı Trakya'da yaşananlar" ifadelerini kullanarak aile dostu Karamanlis'i sevindirmiş ve Avrupa kimliğini bu vesileyle de ispat ederek Patrikhane pasaportuyla ve teslimiyet treniyle Avrupa Birliği hayal yolculuğunu sürdürme iradesini ortaya koymuştur.

Değerli Milletvekilleri, Basınımızın Değerli Temsilcileri,

Azınlık cemaatlerine tüzel kişilik tanınması ve cemaat vakıflarının yasal denetim dışında bırakılarak çok geniş yetkilerle

donatılması, Avrupa Birliği'nin dayatma paketinin en önemli unsurlarından birisidir.

AKP hükümeti bunun gereğini yerine getirmede son aşamaya gelmiş ve Lozan Antlaşmasına açıkça aykırı olan ve daha önce Sayın Cumhurbaşkanı tarafından veto edilen Vakıflar Kanunu'nu virgülüne dahi dokunmadan Komisyondan geçirerek Meclis genel kurulu'na getirmiştir.

Bu konudaki gerçeklere gözlerini kapatan ve yaptığımız bütün haklı uyarıları dikkate almayan AKP hükümeti, Türkiye'nin başına çok büyük sıkıntılar açacak bu düzenlemeyi Avrupa Birliği'ne bir diyet borcu olarak ödemekte kararlı görünmektedir.

- Vakıflar kanunu'nun bu şekliyle Meclis'ten geçirilerek uygulamaya konulması, telafisi mümkün olmayan çok vahim sonuçlar doğuracaktır.

- √ Osmanlı döneminden Lozan'a kadar cemaat vakıfları istisnai bir düzenlemeye tabi olmuştur. Şimdi bu istisnai düzenleme, kurulmuş ve kurulacak bütün yabancı vakıflar için bir hak ve kurul haline getirilmektedir.

Eski ve yeni vakıfların statüleri eşitlenmekte ve tümü için yurt içinde ve yurt dışında sınırsız bir örgütlenme, faaliyet ve parasal dış yardım alma serbestisi getirilmektedir.

- √ Bütün yabancı vakıflara devletin hiçbir müdahalesi olmadan sınırsız şube açması yasal güvenceye kavuşturulmaktadır.

- √ Bu vakıfların siyasi amaç gütmemesinin ve siyasi nitelikli faaliyette bulunmamasının önündeki tüm engeller kaldırılmaktadır.

√ Yabancıların Türkiye’de istedikleri gibi serbestçe vakıf kurmaları ve bunların yönetiminde yer almaları imkanı getirilmektedir.

• Bütün bunlar Türkiye’nin Lozan’da üstlendiği yükümlülüklerin çok ötesine giden ve başta Yunanistan olmak üzere hiçbir Avrupa Birliği ülkesinde bulunmayan düzenlemelerdir.

• Bu yasanın yürürlüğe girmesiyle;

√ Türkiye vakıf malları konusunda çok büyük miktarda tazminat ödemek durumunda kalacak,

√ Her bir azınlık vakfı ve kilise tüzel kişiliğe kavuşacak,

√ Vakıfların şirket kurarak denetimsiz faaliyette bulunmasının önü açılacak,

√ Batı Trakya Türk azınlığı için Lozan’da öngörülen müteakabiliyet ilkesi çiğnenecek,

√ Türkiye’de misyoner örgütlerin ve ideolojik derneklerin yabancı fonların yönlendirilmesinde vakıf adı altında örgütlenerek denetimsiz faaliyette bulunması mümkün hale gelecektir.

Bütün bunlar karşısında Türkiye Cumhuriyeti hiçbir denetim yetkisine sahip olmayacak ve bu vakıfların zararlı faaliyetleri karşısında hukuk düzeni içinde cevap verilmesi imkânı bu yasayla hukuk sisteminin elinden tamamen alınacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi, vakıflar yasası görüşmeleri sırasında haklı ve samimi ikazlarını sürdürecektir ve hükümetin dönüşü olmayan çok tehlikeli bir yola girmesini önlemek için elinden geleni yapacaktır.

Hepinizi en içten dileklerle selamlıyorum.

boş

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

5 ŞUBAT 2008

boş

**Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Basınımızın Muhterem Temsilcileri,**

Hepinizi en iyi dileklerle selamlıyorum.

5 Şubat 2008 tarihi, laiklik ilkesinin Anayasamıza girmesinin 71. yıldönümünü idrak ettiğimiz mutlu bir gündür.

Bu vesileyle, Türk Milleti'nin Cumhuriyet'in kuruluş ilkelelerini, demokrasiyi ve ortak milli ve manevi değerlerini bir bütün olarak kucaklamak ve bunları bir arada yaşatmak, yüceltmek ve savunmak iradesi ve kararlılığına olan sarsılmaz güvenimizi belirtmek istiyorum.

Geçtiğimiz hafta, İstanbul Zeytinburnu Davutpaşa semtindeki bir iş hanında bulunan bir atölyede meydana gelen patlama sonucunda; 22 vatandaşımızın hayatını kaybettiği, 120'ye yakın vatandaşımızın ise yaralandığı elim bir hadise gerçekleşmiştir.

Dün Almanya'da meydana gelen ve sebebi kuşku uyandıran bir bina yangınında ise 9 vatandaşımızın hayatını kaybetmiş olduğu haberleri hepimizi derinden üzmüştür.

Yaşadığımız her iki elim hadise nedeniyle hayatlarını kaybeden vatandaşlarımıza Cenab-ı Allah'tan rahmet, yakınlarına başsağlığı, tedavisi süren vatandaşlarımıza ise acil şifalar diliyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Üniversite'de başörtüsü sorununu çözüme kavuşturmak için Türkiye Büyük Millet Meclisi çatısı altında başlatılan sürecin ilk aşaması tamamlanmıştır.

√ Milliyetçi Hareket Partisi ile Adalet ve Kalkınma Partisi'nin bu amaçla hazırladıkları ortak Anayasa değişikliği teklifi Anayasa komisyonunda görüşülerek kabul edilmiştir.

√ Anayasa değişikliği teklifi üzerinde Genel Kuruldaki ilk görüşme 6 Şubat Çarşamba günü yapılacaktır.

√ 9 Şubat Cumartesi günü yapılacak ikinci görüşmede teklifin kabul edilmesi halinde, Anayasa değişiklikleri Sayın Cumhurbaşkanı'nın onayı sonrası resmi gazetede yayınlanarak yürürlüğe girecektir.

√ Bu değişikliklerin halkoylamasına sunulması ise, Anayasa'nın 175. maddesinde yer alan esaslara ve Sayın Cumhurbaşkanı'nın takdirine bağlı olacaktır.

√ Anayasa değişikliklerinden sonra, Yüksek Öğrenim Kanunu'nun Ek 17. maddesinde yapılacak yeni düzenleme için yasal süreç başlayacak, bunun kanunlaşmasıyla Üniversitelerde uygulama aşamasına geçilecektir.

√ Anamuhalefet Partisi'nin Anayasa ve yasa değişikliklerini Anayasa Mahkemesine götüreceğini açıklamış olması karşı-

sında, Anayasal yargı süreci de Anayasa'daki esaslar dahilinde kendi mecrasında yürüyecektir.

Değerli Milletvekilleri,

• Başörtüsü sorununu Türkiye'nin gündeminden çıkartmak için iyi niyetle başlatılan bu süreç, toplumun çeşitli kesimlerinde farklı tepkilere yol açmıştır.

Bu konu etrafındaki tartışma ve değerlendirmeler, mitingler, protesto gösterileri ve basın açıklamalarıyla yeni boyutlar kazanarak sürmektedir.

• Anayasa değişikliklerinin Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde görüşülmesinden önceki bu son grup toplantımızda bu konulardaki tespit ve değerlendirmelerimizi sizlerle paylaşmak istiyorum.

√ Çok yönlü bir istismar aracı olarak kullanılan başörtüsü sorununun, bugün de maalesef gerilim dinamiği olarak görüldüğü anlaşılmaktadır.

√ Bu konuda gösterilen bazı tepkilerin içeriği ve üslubu, bu sorunun kangren haline gelmesinin nedenlerini ve bu durumun sorumlularını bir kere daha gözler önüne sermiştir.

√ Bazı tepkiler demokratik tartışma adabının dışına çıkarak hakaret ve hezeyan boyutlarına taşınmış ve toplumda korku yayma yarışına dönüşmüştür.

√ Böyle bir zeminde sürdürülen tartışmalarda akla, insafa ve hukuka sığmayan suçlamalarda bulunulmuştur.

√ Bunlardan bir kısmı, sahiplerinin ruh sağlığı hakkında ciddi endişeleri davet edecek şekilde tezahür etmiştir.

- Bu süreçte;

√ “Anayasal düzeni yıkarak din devleti kurmak; Anayasa suçu işlemek; bölücü-ayrılıkçı unsurların yararlanacağı bir ortam yaratmak” gibi haksız ve mesnetsiz suçlamalar, sorumsuzca dile getirilmiş,

√ Üniversite kapılarının kapatılması ve boykot tehditleri seslendirilmiş,

√ Cumhuriyetin değerlerini koruma adına direnme, kavga ve çatışma çağrıları yapılmış ve,

√ Milli iradenin tecelli ettiği yegane yer olan Türkiye Büyük Millet Meclisi’nin yasama yetkisini tanımama anlamına gelecek beyanlarda bulunulmuştur.

- Sancılı bir süreç olacağı esasen bilinen uygulama dönemini daha da zorlaştıracak bu kışkırtıcı söylemler, samimi endişe ve tespit boyutlarını aşarak neredeyse temenni niteliği kazanmıştır.

- Temel kavramların içini boşaltarak bunların bir çatışma aracı olarak kullanılması ve bunlar etrafında cephe mevzilerinin sınırlarının çizilmeye çalışılmasının, çok tehlikeli bir toplumsal çatışma ortamının şartlarını hazırlamak olduğu ne yazık ki görülememiş veya göz ardı edilmiştir.

Bu tahrikleri Cumhuriyetin değerlerini koruma düşüncesiyle yapanların çok iyi bilmesi gerekir ki; kanunların tanınmıyacağına peşinen ilan edilmesi ve herkesin önyargılara dayalı

kendi hukuk alanını yaratmaya çalışması, hukuk devletine olan inançla bağdaşmayacak, ortak değerlerin korunması amacına da hizmet etmeyecektir.

Bu yola sapılması ise kaos ortamına davetiye çıkarmak olacaktır.

Değerli Milletvekilleri, Sayın Basın Mensupları,

Toplumun bir bütün olarak ilgilendiren hassas konularda geniş tabanlı bir anlayış birliği oluşması için demokratik bir tartışma zemininin mevcudiyeti vazgeçilmez bir gerekliliktir.

Başörtüsü sorununun çözümü sürecinde konunun böyle bir zeminde her yönüyle tartışılması ve bu sürecin her aşamasının tam bir açıklık içinde yürütülmesi, haklı endişe ve kaygıların giderilmesi bakımından da büyük önem taşımaktadır.

Ancak burada esaslar doğru konmalı, gerçekler saptırılmamalıdır.

Bunun herkes için asgari bir ahlaki yükümlülük olduğu ve başta siyaset kurumu olmak üzere, toplumsal düşüncelerin oluşmasında etkili olan her kesimin bunun bilinci içinde hareket etmesi gerektiği kabul edilmelidir.

Başörtüsü konusunda ilgili her kesimin görüşünü açıklaması, endişe ve kaygılarını Türk toplumuyla paylaşması doğal ve gereklidir.

Bununla birlikte, bu konudaki kamplaşmaları tahrik edecek, gerçekleri bilinçli olarak saptırarak topluma korku salacak

şekilde felaket tellallığı yapılması da hiç kimseye yarar sağlama-yacaktır.

Son günlerde sorunun tanımı ve çözümün niteliği ve çerçevesi konusundaki bazı saptırma çabaları, bu bakımdan üzüntü ve esef verici olmuştur.

Bu çerçevede dile getirilen maksatlı iddia ve suçlamalar hakkındaki görüşlerimizin kamuoyumuzca çok açık olarak anlaşılması için şimdi izninizle bunlar üzerinde durmak istiyorum.

• Birinci iddia, baş örtmenin yükseköğrenim kurumlarında serbest bırakılmasını öngören düzenlemelerin üniversitelerle sınırlı kalmayacağı; bunun ilk ve orta öğretime ve kamu kesimine yayılmasının yolu ve önünün açıldığıdır.

Bu iddia yersiz ve dayanaksızdır.

• Anayasa ve yasa değişiklikleriyle yapılması amaçlanan şudur:

√ Anayasa'da yapılan değişikliklerle;

- Kamu hizmetlerinden bireysel hak olarak yararlananlar bakımından ayrımcılık yapılamayacağı daha açık olarak hüküm altına alınmış ve,

- Kanunda açıkça yer almayan nedenlerle hiç kimsenin yüksek öğrenim hakkından mahrum bırakılamayacağı hükme bağlanmıştır.

√ Bu düzenlemenin yüksek öğrenim kurumlarıyla ve bu haktan yararlananlarla sınırlı olacağı Anayasa normu haline getirilmiştir.

• Bu gerçekler ortadayken, bu düzenlemenin ilk ve orta öğretime yaygınlaşacağını ve kamu hizmetlerinde çalışanların da aynı haklardan yararlanacağını iddia etmek, çok açık bir istismar çabasıdır.

√ Milliyetçi Hareket Partisi, daha önce her vesileyle açıkladığı gibi, Üniversiteler dışında böyle bir düzenlemeye kesinlikle karşıdır.

√ Bu konudaki samimiyet ve kararlılığımıza herkes inanmalıdır.

√ Bizim dışımızda böyle bir düzenlemeyi aklından geçirebilecek olanlar için, bazı hukuki emniyet mekanizmaları da yeni düzenlemelerle getirilmiştir.

• Bu yolla korkuları körükleyerek siyasi rant sağlama peşinde koşanlar şu gerçekleri unutmuş görünmektedir.

√ Bugünkü Anayasa ve yürürlükteki kanunlara göre, kılık-kıyafeti diğer öğretim kurumları ve kamu hizmetleri için serbest bırakmak, kanunla yapılabilir.

√ Böyle bir adım atmak isteyen iktidar çoğunluğunun, bunu basit bir yasa ile yapması nazari olarak mümkündür.

√ Ancak, şimdi Anayasa'da yaptığımız düzenleme ile bunun yüksek öğretim kurumlarıyla sınırlı olacağını bir Anayasa normu olarak açıkça belirtilmesi, bundan sonra ilk ve orta öğretim kurumları ve kamu kesimi için yapılması düşünülebilecek düzenlemeleri daha da zorlaştırmıştır.

√ Bundan sonra bu konular artık kanunla düzenlenemeyecek, bunun için Anayasa değişikliği gerekecektir.

√ Görüleceği üzere, yüksek öğrenim için yapılacak düzenlemeler bunun ilk ve orta öğretime ve kamu kesimine de uygulanmasının önünü açmamış, aksine bu yolu daha da zorlaştırmıştır.

• Yapılacak değişikliklerin diğer önemli bir yönü, yüksek öğrenim hakkının kullanılmasının sınırsız olmadığı, bunun sınırlarının kanunla belirleneceğinin Anayasa hükmü haline getirilmesi olmuştur.

Bu Anayasa normunun Yüksek Öğrenim Kanununun Ek 17. maddesinde yapılacak düzenlemeyle birlikte değerlendirilmesi halinde şu gerçekler görülecektir:

√ Esas itibariyle bir sınırlandırma düzenlemesi olan Ek 17. madde üniversitelerde hangi kıyafetin serbest olacağını tanımlayarak, sakıncalı kıyafetlere üniversitelerde yer olmadığını hükme bağlamıştır.

√ Buna göre yürürlükteki kanunlarla düzenlenen sarık, cübbe ve benzer kıyafetlerle üniversitelere girilemeyecektir.

√ Başın örtülmesinde kişinin yüzünün açık olması ve kimliğinin tanınması şartı getirildiğinden, çarşaf ve peçenin de önü kesilmiştir.

√ Mevcut kanunlarla yasaklanmayan çarşaf ve benzeri giysiler çene altına taşan kıyafetler olduğundan, bunların bu yolla yasak kapsamına alınması mümkün hale gelmiştir.

Bütün bu gerçekler karşısında, yapılacak düzenlemeler sonrası peçe, çarşaf, sarık ve cübbenin de üniversiteye gireceğini söylemek, ahlak ve insaf ölçüleriyle bağdaşmayan bir sap-tırma olacaktır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Bu konudaki tartışmalarda bazı kesimlerin magazin anlayışıyla hareket etmesi ve masa başında uydurulmuş hayali senaryoları tekelci anlayışlarına dayanak yapmaya çalışması, kendileri bakımından talihsizlik olmuştur.

• Başörtüsü konusunda MHP ile AKP'nin “bu yoldan dönülmeyeceği hakkında yazılı bir taahhütname imzaladıkları” yolunda önde gelen bir gazetenin manşetine taşınan haber, bunun ibret verici bir örneğidir.

√ Bu konudaki haberlerde ve köşe yazılarında iki partinin “dava antları içtiği, davadan dönersem namerdim yeminleri ettiği ve türban akitleri yaptığı” iddiaları ortaya atılmıştır.

√ Cumhuriyet Halk Partisi Genel Başkanı Sayın Deniz Baykal da bu sahte senaryoya sarılarak iki partinin “ölmek var dönmek yok yaklaşımı içine girdiği, bu yönde aralarında protokol yaptıkları, davadan dönen kalleştir anlayışı içinde hareket ettikleri” iddia ve ithamların da bulunmuştur.

√ Buradan açıkça belirtmek isterim ki, bu nitelikte bir belge imzalandığı iddiası tek kelimeyle yalandır.

√ İki parti temsilcileri 28 Ocak 2008 günü geç saatlerde Anayasa'nın 10 ve 42. maddeleri ile Yüksek Öğrenim Kanunu'nun Ek 17. maddesinde yapılacak değişikliklerin alt alta sıralandığı bir metni, bu mutabakatı liderlere sunarak onaylarını almak amacıyla imzalamışlardır.

√ Burada bir hususa daha dikkatinizi çekmek isterim: 42. madde ile ilgili değişiklik önerisi bu kâğıtta yer aldığı şekliyle

yanlış anlamalara yol açtığından, bir iyi niyet ifadesi olarak Meclis Başkanlığına sunulan ortak teklifte bu husus düzeltilmiş ve uygulamanın yüksek öğrenimle sınırlı olacağına metinde açık vurgu yapılmıştır.

√ İki Anayasa ve bir yasa maddesinin alt alta yazıldığı ve bunun dışında hiçbir ibare bulunmayan bir tespit tutanağından böyle bir siyasi senaryo çıkartılması, hayal gücünün sınırlarını da aşan maksatlı bir karalama kampanyası olarak hatırlanacaktır.

√ Ana Muhalefet Partisi Sayın Genel Başkanı'nın da bu hali senaryoyu gerçek gibi kabul ederek, buna dayalı bir siyasi tutumla ortaya çıkması, kendilerine hakim olan istismar niyetlerinin boyutlarını ve muhalefet krizinin derinliğini gösteren bir ibret vesikası olmuştur.

Değerli Milletvekilleri,

Anayasa ve yasa değişiklikleri süreçlerinin tamamlanarak yeni düzenlemelerin yürürlüğe girmesiyle, üniversitelerdeki tatbikatın buna göre düzenleneceği yeni bir uygulama dönemi başlayacaktır.

Bu sürecin gerginlikten uzak bir şekilde ve en az sancılı olarak yürütülmesinde üniversite yöneticilerine, öğretim görevlilerine ve öğrencilere büyük görev ve sorumluluklar düşmektedir.

Bu hassas dönemde herkes tahriklere karşı teyakkuz halinde olmalı, üniversitelerin bir çatışma alanına dönüştürülmesine imkân vermeyecek bir sağduyu ve sorumluluk duygusuyla hareket etmelidir.

Başörtüsü nedeniyle doğan bir mağduriyetin giderilmesi, mağdurlar bakımından bir rövanş olarak görülmemeli, başı açık öğrencilerin kendilerini bir baskı ve tehdit ortamında hissetmelerine yol açacak hareketlerden kesinlikle kaçınılmalıdır.

Kılık kıyafet farklılıkları bireysel hayat tarzı tercihlerinin bir tezahürü olarak kabul edilmeli, baş örtünme devlete ve rejime bir meydan okuma vasıtası haline getirilmemelidir.

Bu konuda üniversite yönetimleri gereken her tedbiri almalı, bunu vesile ederek bir baskı ve tehdit ortamı yaratmaya yönelebilecek olanlara karşı zorlayıcı önlemleri tereddütsüzce uygulamalıdır.

Başı açık öğrencilerin özellikle taşra üniversitelerinde yoğun bir baskı altında kalacakları, başörtüsünün serbest bırakılmasının, başı açık öğrenciler için tehlike ve tehdit oluşturacağı algısı, toplumun geniş kesimlerine hâkim bir düşünce ve endişedir.

Bunun yok sayılması, yersiz ve geçersiz görülmesi hem mümkün değildir, hem de doğru değildir.

Bu kesimlerin kaygılarının giderilmesi bir zorunluluktur.

Hiçbir özgürlüğün, başkalarının hak ve özgürlüklerine tecavüz edecek veya bunları yok edecek şekilde kullanılamayacağı evrensel bir hukuk ilkesidir.

Bu ilke Anayasamızın 14. maddesinde de ifadesini bulmuştur.

Bir kimsenin başının örtülü olması nedeniyle yüksek öğrenim hakkından mahrum bırakılamayacağı kabul edilirken, bu

hakkın başkalarının hak ve özgürlüklerini tehdit edecek, bunları tehlikeye düşürecek şekilde kullanılamayacağı da aynı şekilde kabul edilmelidir.

Değerli Milletvekilleri, Sayın Basın Mensupları,

Son dönemde Milliyetçi Hareket Partisi'ni hedef alan tahrik, hezeyan ve suçlamalar karşısında bu konudaki milli duruşumuzu Büyük Türk Milleti'ne, siz değerli milletvekillerimize ve aziz dava arkadaşlarıma, herkesin bir demokrasi ve inanç manifestosu olarak hatırlamasını beklediğimiz şu sözlerle buradan ilan etmek istiyorum.

1- Devletimiz, Mustafa Kemal Atatürk'ün önderliğinde verilen muhteşem bir bağımsızlık ve kurtuluş mücadelesi ile aziz milletimizin evlatları tarafından kurulmuştur.

Büyük milletimizin değer ve ülküleri ise 84 yıl boyunca varlığında ruh ve anlam bulduğu Cumhuriyetimizin himayesi ve koruması altında şekillenmiş ve yükselmiştir.

Devlet ve milletin bütünleşmesi ve dayanışması üzerine sağlanmış bu mutabakatın siyasi tarihimizde zaman zaman keşintiye uğradığı bir vakıadır. Çıkarılacak bunca dersten ve alınan mesafeden sonra, bu sorunların aşılmasının kaçınılmaz olduğunun, yapay korku ve tahriklerle daha fazla devam edilemeyeceğinin artık anlaşılması gerekmektedir.

Toplumsal kardeşliğin ve devlet-vatandaş ilişkilerinin böylesine zedelendiği ve karşılıklı güvenin sarsıldığı dönemlerde ül-

kemizin nasıl bir kargaşaya sürüklendiği, yaşanan buhranların demokrasimizi müdahalelere nasıl açık hale getirdiği tarihi bir acı gerçektir.

2- Yüzyıla dayanan Türk milliyetçiliği ideolojisi ile 40 yıllık siyasal birikime dayanan Milliyetçi Hareket Partisinin en önemli görevi, kutuplaşma ve gerilimin müzmin tarihini oluşturan, aziz milletimizin değerleri ile devlet yönetimi arasındaki yapay ve anlamsız çatışmanın son bulması için gösterdiği çaba ve çalışmalar teşkil etmiştir.

Bu hareket, kendisini millet üstü gören mihrakların dayatmalarını karşısında milletin yanında yer almış; devletin bütünlüğü ve birliği ile temel yapı taşlarına yönelen tehlikeler karşısında ise Cumhuriyetin nasıl korunması gerektiğini her türlü çile ve meşakkate katlanarak göstermiştir.

Milletinden kopuk bir devlet yapılanmasını dayatmak isteyenler ile devleti kendi istekleri ve istismar alanları doğrultusunda kurgulamak isteyen odakların her buhran yarattıkları dönemde, karşılarında Milliyetçi Hareket ve onun seçkin mensupları yer almış, kutlu değerleri uğruna siper olmuşlardır.

Türk milliyetçiliğinin temsil ettiği millet ve devlet varlığını uzlaştırıcı ve kaynaştırıcı düşünce sistemi, çatışmadan ve istismardan beslenen siyasal aktörlerin geleneksel yaşama alanını daraltmış ve her iki cephede yer alanlar tarafından eleştiri, tahrik ve hatta hakaret boyutunda ithamlarla karşı karşıya kalmasına neden olmuştur.

3- Bu itibarla, kendisini yalnızca devletin savunucusu görenler ile yalnızca millet adına siyaset yaptığını iddia edenlerin Milliyetçi Hareket Partisinin toplumsal ve siyasal alanda üstlenmiş olduğu tarihi misyonu, yöneten ve yönetilenler arasında sağlamak istediği uzlaştırıcı girişimlerini anlamaları mümkün görülmektedir.

Yarım asırdır, karşılaştığı tüm engellemelere rağmen milliyetçilik, bir siyasi tavır olarak MHP kadrolarınca halka ulaştırılmış, devlete ve millete yönelen tehdit karşısında bu kaygıyı duyan vatan evlatları Milliyetçi Hareket etrafında toplanmışlardır.

Milliyetçi Hareket, TBMM dışında kaldığı dönemlerde de, milletin yetki verdiği ölçüde, TBMM içinde hizmet vermeye başladığı süreçte de siyasi gelecek kaygılarından tamamen uzak bir yaklaşımla, önce ülkem ve milletim sonra partim ve ben anlayışı ile hareket etmiş ve bunu bir siyasi ilke ve düstur olarak benimsemiştir.

Milliyetçi Hareket Partisi, Türkiye’de birlik ve beraberlik içerisinde toplumsal barışın, huzur ve güven ortamının tesis edilebilmesini arzulamaktadır.

Bu hedefe ise demokratik rejimin bütün kurum ve kuralları ile sağlıklı işleyebilmesi şartıyla, demokrasiyi özümsemiş, halkını küçümsemeyen ve onun değerleriyle barışık aydınlar ile siyasî ve sosyal aktörlerin müşterek çabaları ile ulaşılabacağına inanmaktadır.

Milletin temsili ve devletin korunmasında, bu iki vazgeçilmez değer birbirini tamamlayarak uzlaşmasında üzerine düşen

her sorumluluğu yerine getirmeye kararlı olan Türk Milliyetçileri için bu hedefe ulaşmak bir milli görev ve vatan borcudur.

Bu kapsamda Milliyetçi Hareket Partisi, geçtiğimiz yıllarda devleti korumak veya milleti temsil adına ortaya çıkan kronik çatışma aktörlerinin yarattığı gerilimi ortadan kaldırmak üzere, tam bir sorumlu muhalefet anlayışı ile siyasal hamleler yapmaya başlamıştır.

Partimizin bu girişimlerinin, devletin kurumları ile yapay çatışmalar üreten, yandaş ve karşıt iki cephe oluşturan, mazlum veya kurtarıcı rolü oynayıp inanç ve laiklik istismarından medet umanların hesaplarını boşa çıkardığı gelişmelerden anlaşılmaktadır.

4- Milliyetçiliğin temiz ve erdemli, heyecanlı ve ilkeli tavrılarından, birleştirici ve bütünleştirici rolünden başka bir amaç gütmeyen Milliyetçi Hareket Partisi, kurulduğundan beri karşıtlarının sürekli eleştiri ve sataşmalarına maruz kalmış, bir yandan ırkçı, faşist, kafatasçı olarak suçlanmaya, diğer yandan ise maneviyat dünyamızın samimiyeti tartışılarak, hareketimiz toplum nazarında değersizleştirilmeye çalışılmıştır.

Bu çabaların amacı, Türk milliyetçiliği fikrinin ülkemizin idari ve ideolojik merkezinden uzaklaştırılması ve milliyetçilerin milletimizin gönlünden ve değerlerinden uzak tutulmak istenmesidir.

Bugün de, milliyetçiliği dışlayan ve bir dogma haline gelen tarihi önyargıların küllendiği yerden alevlendiği, Milliyetçi Ha-

reket Partisi'ne yönelik sistematik bir karalama kampanyanın diriltilmek istendiği görülmektedir.

Partimizin artık mutlaka çözülmesi gerektiğine inandığı bir yasağın kaldırılması girişimi, kendilerine cumhuriyet bekçiliği vehmeden mihraklar tarafından toplumun önüne yeni bir tartışma ve çatışma alanı olarak konulmaya çalışılmaktadır.

İnanç istismarının aktörlerinden sonra bu kez de ortaya çıkan laiklik istismarcılarının da hedefi Milliyetçi Hareket Partisi ve Türk milliyetçileridir.

5- Bilinmelidir ki, partimizin iradesine ve görüşlerine ipotek koymaya yeltenen zihniyetlerin sözde “mektup” adı altında başlattıkları karalama ve telkin kampanyası, bu güne kadar olduğu gibi, bundan sonra da Milliyetçi Hareketin değerli mensuplarında asla ve asla yankı bulmayacak nafile bir çabadır.

Yüreği vatan ve millet sevgisi ile çarpan parti mensuplarımıza, Atatürk'ü ve Cumhuriyeti hatırlatacak kadar küstahlaşan bu mihrakların arasında, çeyrek asır önce ülkemizdeki demokratik rejimi değiştirmek için fırsat kollayanlar ile Cumhuriyetin yıkılmasını derinden derine planlayanların bulunuyor olması, eski ve yarım kalmış hesapların ve kinlerin tekrar ortaya çıkarılmak istendiğinin bir işaretidir.

Üniter ve milli devlet yapısının parçalanması gibi Cumhuriyetimizi temelinden sarsacak ağır tehditlerin kapımızda olduğu bu süreçte; Cumhuriyet rejimi ve laik devlet düzeni adına kaygılar vehmederek, demokrasi karşıtı arayışa yönelenlerin, sanki Milliyetçi Hareket Partisi ile gizli veya açık bir mutabakat

ve gönül birliği içindeymiş gibi hayal kırıklığına uğradıklarını beyan etmeleri anlaşılır bir durum değildir.

Geçmişte Milliyetçi Hareket Partisi'ne ve Milliyetçiliğe muhalif platformlarda nefretini açıkça gösteren, milliyetçileri karanlık hesaplarına çekmek için özel çaba ve organizasyonlara yönelen odakların bugün partimize olan tavırları arasındaki uyum çok tabiidir.

Bilinmelidir ki, devletimizin ve milletimizin temel değerlerini korumayı bir siyasi proje olarak ortaya koymuş Milliyetçi Hareket Partisi'ni, hiç kimsenin Cumhuriyet veya laiklik karşıtı olarak suçlaması veya bu kavramları öğretmeye kalkışması kabul edilemez bir hezeyan ve küstahlıktır.

Milliyetçi Hareket Partisi mensupları hiçbir gizli, karanlık, derin veya özel bir ilişki ve irtibat içinde olmaksızın, yalnızca Türkiye'miz ve Türk milleti için düşündüklerini açık ve yüksek sesle söylemiş bir siyasal hareketin şerefli üyeleridir.

Bu hareketin mensupları, vatan ve millet sevgisinin sınavını ölüm karşısında vermiş, bu devleti önce kurtarmış ve sonra kurmuş kutlu bir misyonun yaşayan temsilcileridir. Üstelik bizi devletimize bağlayan kudret, emekli olduktan sonra ancak hatırlanılan yasaların verdiği görev ve yetki değil, millettten aldığımız sevgi, tarihten aldığımız ilham ve kültürümüzden edindiğimiz erdemdir.

6- Türk milliyetçileri, azı Cumhuriyetimizin büyük tehditlere maruz kaldığı karanlık yıllarda gözlerini kırpmadan mücadele ederken ve bu mücadelenin akabinde en ağır haksızlıklara

uğrarken, bugün Milliyetçi Hareket'ten devlet adına tavır bekleyenlerin o günlerde hangi görevlerde buldukları ve milliyetçi gençlere hangi gözle baktıkları bizce çok iyi bilinmektedir.

Bugün partimizin siyasal hamlelerine kısır dünyalarında anlam veremeyerek kendilerince hayal kırıklığı yaşadıklarını ifade edenleri, kurguladıkları karanlık tezgâhlardan uzak durmaya, kurdukları sanal dünyadan uyanmaya ve ülkemizin gerçeklerini görmeye davet ediyoruz.

Milliyetçi Hareket Partisi'nin milleti ve devleti kucaklayıcı siyasetini bilmeyen ve attığı adımları, aldığı kararları günübirlik gelişmeler zannedenleri, Türk milliyetçilerinin hiçbir tesirin veya mihrakın koltuk değneği olmadan bugünlere gelen ilkeli ve tutarlı çizgilerine bir kez daha bakmaya çağırıyoruz.

7- Partimiz, Türkiye Cumhuriyeti'nin temel nitelikleriyle milli ve manevi değerlerimizin siyasi ve toplumsal çatışma alanı olmaktan çıkarılması için üzerine düşen sorumlulukların gerğini yapmaya hazır ve kararlıdır.

Unutulmamalıdır ki, inanç ve değer üzerinden yapılan kısır ve sonu olmayan çekişmeler, vatandaşlarımızın inancına gösterilecek tahammülsüzlüklerle birlikte bunların siyasi mücadele aracı haline getirilmesi, siyasi ve sosyal bünyemizde ciddi tahribatlara yol açacaktır.

Bu itibarla Türk milletini, temelsiz ve amaçsız tartışmalara, sadece buldukları yerleri sağlamlaştırmak ve pozisyonlarını kuvvetlendirmek için kısır çatışmalara çekenleri Türk tarihi ve aziz milletimiz hiçbir zaman iyi anmayacak ve affetmeyecektir.

8- Bedeli kanla ödenerek Büyük Atatürk'ün önderliğinde kurulmuş Cumhuriyetimizin Başkenti Ankara iki önemli tepe üzerinde sembolleşmiştir. Bunlardan biri devletimizi kuran ve milletimizi kurtaran aziz Atatürk'ün naşının bulunduğu Anıtkabir'i barındıran Anittepe, diğeri ise inanç hürriyetimizin ve manevi değerlerimizin sembolü olan bir mabedi barındıran Kocatepe'dir.

Milliyetçi Hareket Partisi, kimseyi asla bir tercihe ve taraf olmaya zorlamadan, her ikisini de en yüksek seviyede benimseyen ve temsil eden, bu değerler arasındaki rabita ve bağın kopartılmasına asla izin vermeyen duruşu ile **Anittepe ile Kocatepe arasına çekilmiş çelikten bir halattır.**

Milliyetçi Hareket din ve vicdan özgürlüğünün ve laikliğin teminatı savunucusu ve koruyucusudur. Partimiz bu değerleri yalnızca savunmanın da ötesinde, birbirleri ile bir terkip oluşmasını arzulamaktadır. Bu yapının yıkılmasına da, istismarına da, çatıştırılmasına da izin vermeyecektir.

Türk Milliyetçilerine Atatürk'ü, Cumhuriyeti ve laikliği veya samimiyetle bağlandığımız inançlarımızı öğretmek veya hatırlatmak; kendi yanlışlarını ve ön yargılarını milliyetçiliğin bir kusuru gibi dayatmak hiç kimsenin, haddi ve hakkı değildir. Milliyetçi Harekete gönül vermiş aziz vatandaşlarımızın ve Türk Milliyetçilerinin, kimseden milli tarihimizi ve kutlu değerlerimizi öğrenmeye ve onlardan akıl almaya asla ihtiyacı yoktur.

Milliyetçi Hareket, toplumsal huzur ve katılımı en üst seviyede sağlamış bir devlet, millet ve fert buluşmasını ve kaynaş-

masını sağlayacak maddi ve manevi kucaklaşmanın istismardan ve gerilimden uzak siyaset ile sağlanacağına inanmaktadır.

Aksi anlayış sahiplerinin yakın tarihimizde laiklik kaygısı ile yaptıkları nafîle hamlelerin ve demokrasi dışı dayatmaların, bugün nasıl bir siyasal tabloya ve toplumsal kutuplaşmaya yol açtığını bir kez daha düşünerek hareket etmeleri ve milletimize yaklaşırken kendilerine ve anlayışlarına çeki-düzen vermeleri, ülkemizin geleceği açısından da önemli olacaktır.

9- Milliyetçi Hareket Partisi herkesin istediği ve arzuladığı gibi tanımlayabileceği ve bir şablona sokabileceği bir parti değildir.

Milliyetçi Hareket'in şerefli siyasi geçmişi, değişmeyen ilke ve inançları ve kırılmaya uğramadan bugünlere taşınan siyasi çizgisi aziz milletimiz tarafından çok iyi bilinmektedir.

Bizim devletle, Cumhuriyetle, milletle ve ortak değerlerle hiçbir devirde sorunumuz olmamıştır.

Bunlara yönelik tehdit ve tehlikeler ise her zaman sorunumuz olmuştur, bundan böylede sorunumuz olacaktır.

Biz bu hüviyetimizle başı dik ve alnı açık olarak Büyük Türk Milletinin huzurundayız.

Bizim Türkiye'nin sorunlarına bakış açımızı ve hareket tarzımızı belirleyen temel düşüncelerin kaynağı budur.

Bu konularda hiç kimsenin rehberliğine, uyarısına ve yol göstermesine ihtiyacımız bulunmamaktadır.

Değerleri çatıştırarak siyasi geleceğini kurtarmaya çalışanların, cepheleşmeleri siyasi varlık sebebi olarak görenlerin ve gerilim ortamından beslenenlerin şu hususu çok iyi anlamalarını isteriz:

Milliyetçi Hareket Türkiye'nin milli birliğinin, toplumsal huzurunun ve dayanışmasının temel harcı ve sigortasıdır.

Türkiye'yi kamplara ve kutuplara ayırarak çatışma ortamına davetiye çıkaranlara geçit vermeyecek yegâne siyasi güç de, vicdanlarda tescil edilmiş bu kimliğiyle Milliyetçi Hareket ve yaprağın dahi kımıldamadığı en ağır ve ümitsiz şartlarda fikri namus imtihanından şerefle geçmiş olan Türk Milliyetçileridir.

Gelişmeler, geçmişte yaşanmış olan kısır ve gergin tartışmaların önümüzdeki dönemde yoğunlaşacağını işaretlerini vermektedir. Bu süreçte aziz milletimizi tahriklere karşı uyanık olmaya, inanç sahiplerini istismarcılardan uzak durmaya, Milliyetçi Hareket Partisi'nin değerli mensuplarını ve Türk milliyetçiliğine gönül vermiş dava arkadaşlarımızı ise devlet ve millet değerlerimizi müştereken kucaklayıcı muhterem fikirlerimizi aziz milletimizle acilen paylaşmaya çağırıyorum.

Bizim bu konuda söyleyeceklerimiz bunlardır.

Sayın Milletvekilleri, Değerli Basın Mensupları,

Sözlerime son verirken, Türkiye'nin ufkunu karartmak için her yönden tahriklerin yarıştığı bugünkü nazik sürecin, Büyüyük Türk Milleti'nin hasletlerine yakışır bir şekilde şaşmaz bir sağduyu ve hoşgörü ruhuyla sonuçlandırılacağına olan inancımı bir kere daha belirterek hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Ne Mutlu Türküm Diyene!

boş

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

12 ŞUBAT 2008

boş

**Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Basınımızın Muhterem Temsilcileri,**

Hepinizi en iyi dileklerle selamlıyorum.

Türkiye Büyük Millet Meclisi 9 Şubat 2008 günü yaptığı tarihi oturumda, inanç temelinde bir kamplaşmanın malzemesi olan başörtüsü sorununu yükseköğretimde hak mahrumiyeti nedeni olmaktan çıkarmayı amaçlayan Anayasa değişikliklerini 411 oyla kabul etmiştir.

Yüce Meclis'in bu kararıyla, çatışma aracı olarak kullanılan bu konu etrafında ayrıştırıcı siyasi istismar politikalarının zeminini ortadan kaldıracak çok önemli bir adım atılmıştır.

Gelinen bu aşamadan sonra, iflas etmiş değerlerin çatıştırılması anlayışlarının geride bırakılacağı ve Türk toplumunda ortak milli ve manevi değerler etrafında bir kaynaşma ve bütünleşme sürecinin başlatılacağı bir döneme girilmesi en halisane temennimizdir.

Yüce Meclis'in bu kararı, bunun hukuki ve siyasi altyapısını hazırlayarak bu sürecin önünü açmıştır.

Bu düşüncelerle Anayasa değişikliklerinin aziz milletimize hayırlı ve uğurlu olmasını diliyorum.

**Sayın Milletvekilleri,
Değerli Basın Mensupları,**

• Milliyetçi Hareket Partisi, başlatılmasında kilit rol oynadığı bu sürecin her aşamasında belirleyici olmuş; yapıcı ve dürüst bir tutum ortaya koymuştur.

√ Bugüne kadar herkes bu konuda sadece konuşmuş, ancak çözüme dönük hiçbir adım atmamıştır.

√ Yegane amacı, kangren haline getirilen bu yaranın toplumumuzu kucaklayan bir hoşgörü ve kardeşlik anlayışla çözüme kavuşturulmasına katkıda bulunmak olan Milliyetçi Hareket, bu gelişmelerden şimdi haklı ve hak edilmiş bir huzur ve mutluluk duymaktadır.

√ 70 değerli üyeden oluşan Milliyetçi Hareket Partisi Meclis Grubu, milletvekili sayısının değil arkasındaki sorumlu ve ilkel siyaset anlayışının ve kararlılığının önemli olduğunu bu vesileyle göstermiş ve Türkiye'nin kronik ve acil sorunlarının çözüm süreçlerini başlatmanın ilk örneğini bu konuda vermiştir.

√ 60. Hükümet Programı görüşmelerinde verdiğimiz "Milliyetçi Hareket Partisi, kısır çekişmelerin ve gerginliklerin tarafı

olmayarak, Türkiye'nin sorunlarının çözümüne sarsılmaz ilke ve inançları doğrultusunda, yapıcı katkılarda bulunacaktır” sözünün gereği, bir ilk örnek olarak bu vesileyle yerine getirilmiştir.

√ Başörtüsü sorununun kamu hizmeti alan ve kamu hizmeti veren ayırımına dayalı bir zeminde adil ve hukuki bir çözüme kavuşturulması fikrini bundan sekiz yıl önce ilk defa dile getiren Milliyetçi Hareket, şimdi bu sorunun bu kavramsal temelde çözümü sürecini başlatarak, değişmeyen ilke ve inançlarına olan sadakatin imtihanını da, bu vesileyle başarıyla vermiştir.

• Bizim için önemli olan samimiyet, dürüstlük, tutarlılık ve kararlılıktır.

√ Başörtüsü sorununun çözümünde bizim açımızdan bir rant, bir harman ve hasat yoktur.

√ Olsa olsa, temel bir sorunun çözümünden duyduğumuz manevi haz, gönül rahatlığı ve vicdan huzuru vardır.

√ Türkiye sevdalıları için de önemli ve değerli olan da sadece ve sadece budur.

√ Eğer bir karşılık gerekiyorsa, bu haz, huzur ve mutluluk bizlere fazlasıyla yetecektir.

• Bu zor süreçte Milliyetçi Hareket, haksız ve yakışsız ithamlara maruz kalmıştır.

√ Meclis içinde ve dışında insafsız suçlamaların ve hayasız tahriklerin hedefi olmuştur.

√ Başörtüsüne karşı oluşturulan direniş cephesinin karalama ve hakaret kampanyası, büyük ölçüde Milliyetçi Hareket Partisi üzerinden yürütülmüştür.

√ Ancak, Milliyetçi Hareket'in temsilcileri soğukkanlı, sağduyulu ve vakur duruşlarını sürdürmüşler ve bu maksatlı ve hesaplı tahrikleri boşa çıkarmışlardır.

√ Milliyetçi Hareket'in milletvekilleri, şerefli davalarına yakışır bir biçimde tam kadro Meclis'te hazır bulunmuşlar, bu hezeyanlara aldırmandan inandıklarını yolda kararlı bir şekilde yürümüşlerdir.

√ Bundan dolayı bütün milletvekili arkadaşlarımı gönülden kutluyor, her türlü takdire layık bu duruşları nedeniyle kalbi şükranlarımı sunuyorum.

√ Önümüzdeki dönemde Türkiye'nin ve aziz milletimizin onurlu ve huzurlu geleceği için atacağımız adımlarda ve başlatacağımız süreçlerde, aynı ruh ve anlayışla hareket edeceğinize olan inancımla Meclis çalışmalarında hepimize başarılar diliyorum.

Değerli Milletvekilleri, Sayın Basın Mensupları,

Anayasa değişikliği sonrasında tehlikelere ve tahriklere açık nazik ve hassas bir döneme girilmektedir.

Sayın Cumhurbaşkanı'nın onaylaması halinde yeni Anayasa düzenlemeleri yürürlüğe girecek ve bunu takiben üç paralel süreç başlayacaktır.

- Birinci süreç, Anayasa'nın 42. maddesine getirilen yeni fıkra uyarınca "yükseköğrenim hakkının kullanımının sınırlarının kanunla belirlenmesi" sürecidir.

Bu amaçla Yükseköğretim Kanununun Ek-17. maddesinde yapılmasında iki parti arasında mutabık kılınan değişikliklerin hayata geçirileceği yasal süreç başlatılacaktır.

- İkinci süreç, Türkiye Büyük Millet Meclisi zemininde bu amaçla başlatılacak yasal süreçten bağımsız olarak gelişecek Anayasal yargı sürecidir.

- Üçüncü süreç ise, hukuki zemini değiştiren bu Anayasal ve yasal süreçlerle birlikte üniversitelerde kılık-kıyafet konusunda başlayacak yeni uygulama dönemidir.

- Bugün itibarıyla birinci sürecin içine girilmiş bulunmaktadır.

√ Milliyetçi Hareket Partisi ile Adalet ve Kalkınma Partisi arasındaki mutabakat, Anayasa'nın 10 ve 42. maddeleri ile Yükseköğretim Kanununun Ek-17. maddesini kapsamaktadır.

√ Buna uygun olarak, bu üç maddede yapılması kararlaştırılan değişiklikler iki partinin ortak önerisi olarak 30 Ocak 2008 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne sunulmuştur.

√ Ek-17. maddeye ilişkin ortak öneri ihtisas komisyonu olan Milli Eğitim Komisyonu'nun önündedir.

√ Bu konuda izlenecek yönetime ilişkin olarak varılan bu mutabakat hakkında iki parti arasında bugüne kadar başkaca bir resmi görüşme yapılmamıştır.

Süreç işlemekte olup Milliyetçi Hareket Partisi bu mutabakatla bağlıdır.

• Ek-17. maddede yapılması öngörülen değişikliklerin amacının, bu konudaki tartışmalarda yeterince anlaşıldığı ve değerlendirildiğini söylemek maalesef mümkün değildir.

√ Bu madde başın örtünmesini düzenlemenin ötesinde, Üniversitelerde kullanılmayacak kılık ve kıyafet ile ilgilidir.

√ Bugün yürürlükte olan Ek-17. madde esasen kanunla yasaklanmayan kılık-kıyafetin üniversitelerde serbest olacağını hükme bağlamıştır.

√ Başın örtülmesini yasaklayan herhangi bir yasal düzenleme bugün de bulunmamaktadır.

√ Bu maddeye getirilen yeni fıkra, sadece başın örtünmesini yüzün açık kalması ve kimlik tespiti gibi esaslara bağlayarak, bunun dışında kalan ve bugün itibarıyla hiçbir kanunda yasaklanmayan peçe, çarşaf ve benzeri kıyafetlere üniversite kapısını kapatan bir sınırlama düzenlemesidir.

√ Anayasanın 42. maddesinde yapılması kabul edilen değişiklikler, yükseköğrenim hakkından mahrumiyetin ancak kanunlarda açıkça belirtilen nedenlere dayanabileceği ve sınırsız olmayan bu hakkın sınırlarının kanunla belirleneceğini Anayasa hükmü haline getirilmiştir.

- Ek-17. maddedeki değişiklik önerisi işte bu sınırların çerçevesini çizmekte ve yasal dayanağını oluşturmaktadır.

- Çarşaf, peçe ve benzeri kıyafetlerin üniversitelerden uzak tutulması isteniyorsa, bu düzenlemenin yapılması zorunludur.

√ Bu bakımdan bu konudaki tartışma ve değerlendirmelerde maddenin bu amacı ve anlamının doğru anlaşılması kaçınılmaz olacaktır.

Sayın Milletvekilleri, Değerli Basın Mensupları,

• Anamuhalefet Partisi ile Demokratik Sol Parti'nin son değişiklikleri Anayasa Mahkemesine götüreceklerini açıklamalarından çok önceden başlatılan Anayasal yargı süreci hakkındaki tartışmalara da bu vesileyle kısaca temas etmek istiyorum.

√ Anayasa Mahkemesi, görev ve yetkileri Anayasa'da düzenlenmiş temel Anayasal kuruluşlarımızdan birisidir.

√ Yüce Mahkemeye başvuru esasları da keza Anayasa'da belirlenmiştir.

√ Bu esaslar çerçevesinde son Anayasa değişikliklerinin Anayasa mahkemesine götürülmesi ve Yüce mahkemenin şekil bakımından denetim ve inceleme yapması her yönüyle doğal bir süreçtir.

√ Yüce mahkeme bu konuda önüne gelen başvuruyu inceleyecek ve bir karar verecektir.

√ Herkes de saygıyla karşılayacağı bu karara riayet edecektir.

• Burada sakat ve yanlış olan, konu Yüce mahkemenin daha önüne gelmeden Anayasal yargı sürecinin, basında ve televizyon ekranlarında başlatılarak peşinen hüküm tesis edilmiş

olması ve buna dayanarak siyasi ve hukuki sonuçlar çıkartılmasıdır.

√ Emekli yargı mensupları, hukukçu ve akademisyenler, siyasiler, köşe yazarları ve televizyon yorumcularının bu konuda adeta bir yarışa girmeleri siyasi, hukuki ve etik açılarından normal bir durum sayılamayacaktır.

√ Anayasa Mahkemesi'ni etki altına almayı, yönlendirmeyi ve yol göstermeyi ve bu konu etrafında yaratılan cepheleşmenin adeta tarafı haline getirmeyi amaçlayan bu tutum ve davranışların, her şeyden önce hukuka ve Yüce Mahkemeye saygısızlık olacağı açıktır.

Anayasa Mahkememizin bunların etkisi altında kalmayarak ve Anayasa'ya bağlı olarak karar vereceği her türlü tartışmanın üstündedir.

Bu vesileyle, dini ve siyasi fetvalarla yetinmeyerek hukuku da kendi tekellerine almak için hukukun üstünlüğü ve hukuk devleti anlayışına saygısızlık teşkil eden bu tutum ve davranışları ve bunların sahiplerini kınadığımızı buradan açıkça ifade etmek isterim.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım, Basınımızın Değerli Temsilcileri,

Bu konudaki düzenlemelerin yürürlüğe girmesiyle, yeni yasal zemin ve çerçeve ışığında üniversitelerdeki uygulama da yeni esaslara bağlanacaktır.

Bir anlamda bir geçiş dönemi olacak çok nazik ve hassas nitelikteki bu dönemin, toplumsal huzuru ve kamu düzenini etkilemeyecek bir şekilde sağduyu ile aşılması hayati önem taşımaktadır.

Ancak, başörtüsü sorununun sıkıntılı geçmişi ve son günlerde bu konu etrafında koparılan tahrik fırtınaları, bu sürecin maalesef çok zor ve sancılı geçeceğini göstermektedir.

Adeta üniversite kapılarında olay çıksın diye gün sayanların, çatışma ortamı için hesap yapanların topluma korku salmak için seferber olmaları, çok ciddi bir endişe kaynağı olarak karşımızdadır.

Bazı siyasetçilerin dış müdahalelere ve rejim krizine davetiye çıkaran tutumları, ihtilal ve idamdan bahsetmeleri, tahrik kampanyalarının ibret verici boyutlarını gözler önüne sermektedir.

Geçen haftaki grup toplantısındaki konuşmamızda Milliyetçi Hareket'in Cumhuriyet'in değerleri ile Türk milletinin manevi değerleri arasında sarsılmaz bağı temsil ettiğini vurgulamak için “Anıttepe ile Kocatepe arasında çekilmiş çelikten halat” benzetmesini yaptığımız hatırlanacaktır.

Buna cevap veren bir siyasi parti genel başkanı, kendine göre bunu hafife alarak, bizim bundan sonra “duvar dikme anlayışı aşamasına gelmememizi umduğunu” söylemiştir. Bu üslup ve yaklaşımı, temsil ettiği siyasi anlayışın bilinen özellikleri ışığında, aslında yadırgamadığımızı belirtmek isterim.

Ortak değerlerin çatışmasını siyasi rant kapısı olarak gören bu zihniyetin, Milliyetçi Hareket'in Cumhuriyet değerleri ile manevi değerlere bir arada sahip çıkma ve koruma iradesini anlamasının esasen beklenemeyeceği çok açıktır.

“Ayrışma süreçlerinin” tescilli savunucularının, Milliyetçi Hareket'in ortak değerler etrafında “kaynaşma süreci” başlatma çabalarının anlamını kavraması, her şeyden önce eşyanın tabiatına aykırı olacaktır.

Cumhuriyetin değerleri ve laiklik ilkesinin sözde savunuculuğu ile din uleması rolü arasında pusulasızca sürüklenenlerin Milliyetçi Hareket'e yönelttiği suçlamaların bu bakımdan fazla ciddiye alınacak bir yanı bulunmamaktadır.

Değerli Milletvekilleri, Sayın Basın Mensupları,

Başörtüsü konusundaki düzenlemeler, toplumun bazı kesimlerinde yaygın ve ciddi bir endişe ve tedirginlik yaratmıştır.

Bunların önemli bir kısmı demokratik tepkiler olarak bütün yönleriyle ortaya konulmuştur.

Bazı çevreler ise, bu konuda da bütün ölçü ve ayarları kaçırmışlar ve bu tartışmaları, müzmin ideolojik rahatsızlıklarını dışa vuracakları bir çatışma vesilesi olarak kullanmışlardır.

• Önümüzdeki zor döneme ilişkin olarak şu hususları herkesin dikkatine ve değerlendirmesine sunmak ve bu zeminde bir görüş ve anlayış birliği oluşturulmasına katkıda bulunmaya davet etmek istiyorum.

√ Türkiye, devlet ve toplum olarak hayati bir sınavla karşı karşıyadır.

√ Geçmişte benzer şartlarda sergilenen sağduyu ve karşılıklı anlayış ruhuyla bu sınavdan da başarıyla geçmek hepimiz için tarihi bir görev ve sorumluluktur.

√ Bu süreçte siyasi partilerin, basının, üniversite yönetimlerinin ve öğrenci kardeşlerimizin bunun bilinci içinde hareket etmeleri hayati bir önem taşımaktadır.

√ Milli iradenin yegâne tecelli ettiği yer olan Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin bu kararına herkes saygı duymak durumundadır.

- Bu, Anayasa'ya sadakatin ve demokrasiye bağlılığın asgari icabı olarak görülmelidir.

- Anayasa ve kanunları uygulamamanın, bunlara karşı çıkmanın, çok ciddi sorumluluklar doğuracağı ve bir kaos ortamına davetiye çıkaracağı unutulmamalıdır.

√ Kanunların yasaklamadığı çerçevede kalmak kaydıyla kılık ve kıyafet, rüşet yaşına ulaşmış olan fertlerin, gelenek ve göreneklerinin şekillendirdiği bilinçli bir bireysel tercihi olarak görülmelidir.

√ Başın örtülmesinin dini, siyasi veya ideolojik simge olarak kullanılması, devlete, Cumhuriyete ve rejime bir meydan okuma aracına dönüştürülmesi hiçbir şart altında düşünülemelidir. Buna asla izin ve geçit verilmemelidir.

√ Cumhuriyetin temel ilke ve değerlerinin en büyük teminatı, bunların Türk milletinin gönlünde, ruhunda ve vicdanında sarsılmaz bir abide olarak yer etmiş ve kök salmış olmasıdır.

√ Bu nedenle, kültürel farklılıkların bir tezahürü olarak başın örtülmesi, devlete ve rejime karşı bir tehdit ve tehlike olarak görülmemelidir.

√ Aynı şekilde, kanunların izin verdiği çerçevede kılık ve kıyafet tarzını yükseköğretimde eğitim hakkından mahrumiyet sebebi haline getirmenin, laiklik ilkesi başta olmak üzere Cumhuriyet'in temel değerlerinin korunmasının bir yöntemi olmayacağı da anlaşılmalıdır.

√ Önümüzdeki yeni dönemde üniversitelerin karşılıklı tahriklerle bir çatışma alanı haline getirilmesinin önlenmesi için herkes azami teyakkuz halinde bulunmalıdır.

√ Başın örtülmesi, öğrencilere yönelik bir dışlama, husumet ve önyargı sebebi haline getirilmemeli, bu konuda zorlamalara dayalı fiili engeller çıkarılmamalıdır.

√ Başın örtülmesi serbestisi, bir zafer veya yenilgi olarak görülmemeli, bir öç alma, rövanş ve nümayiş nedeni ve konusu haline asla getirilmemelidir.

√ Aynı şekilde, başı açık öğrencilere karşı tehlike, tehdit ve baskı ortamı oluşturulmasına yönelik her türlü hareketten kesinlikle kaçınılmalıdır.

• Meclis iradesi ile gerçekleşen uygulama zamanla yerine oturacak, aksamalar, eksikler ve sorunlar bu süreçte görülerek bunların giderilmesi için gerekli yöntemler belirlenecektir.

• Milliyetçi Hareket Partisi, bu düşüncelerle herkesi tahriklerden ve ayrıştırıcı polemiklerden uzak durmaya, sağduyu yolundan ayrılmamaya ve sürecin Türk Milletine yakışır biçimde yürütülmesine ve sonuçlandırılmasına katkı bulunmaya çağırmaktadır.

**Sayın Milletvekilleri,
Değerli Basın Mensupları,**

Türkiye-Avrupa Birliği ilişkilerinde yaşanan gelişmeler, son dönemde iç sorunlarla yüklü siyasi gündemin gölgesinde kalmıştır.

Avrupa Birliği'nin Türkiye'ye karşı ön yargılı ve dışlayıcı tutumunun yeni tezahürleri olan bazı gelişmeler, bu nedenle yeterince anlaşılammış ve tartışılmamıştır.

Bunlardan birisi, Fransa Cumhurbaşkanı ile Alman Başbakanı'nın yaptıkları son zirve toplantısında, Türkiye'nin Avrupa Birliğine tam üye olmasına bir kere daha karşı çıkmaları ve özel ortaklık statüsü ile yetinilmesini açıkça dile getirmiş olmalarıdır.

Bugün gelinen noktada sanal bir zeminde sürdürülen ilişkilerde Türkiye'nin tam üyeliği nihai hedef olmaktan esasen çıkartılmıştır.

Sanal müzakerelerin başladığı 2005 yılında bu konudaki çerçeveyi çizen Avrupa Birliği temel belgelerinde ucu açık, içi boş ve şekli bir müzakere süreci sonunda tam üyelik dışında bir

imtiyazı ortaklık-özel ilişki modeli Türkiye'nin önüne hedef olarak konulmuştur.

Böyle bir ambalaj içinde sunulan bu ikinci sınıf taabiyet ilişkisi için de 15-25 yıl beklenecektir.

2005 yılından bu yana böyle bir sakat ve sanal zeminde sürdürülen görüşme süreci, bu hedefe yönelik göstermelik bir süreç olmuştur.

Türkiye'ye verilen yol haritasının üyeliğe açılmayacak çıkmaz bir sokağın adresi olduğunu bilmesine rağmen, AKP hükümetleri gerçekleri Türk milletinden saklamak için bilinçli bir yanıltma kampanyası yürütmüştür.

Bu hayal yolculuğunda temenni ve beklentiler gerçekleştirilmiş kazanımlar olarak takdim edilmiş, Türk milleti boş bir hayalle oyalanmıştır.

Fransa ve Almanya liderlerinin Türkiye'nin Avrupa Birliği içinde yeri olmadığı hakkındaki son ortak açıklamaları, AB'nin Türkiye'ye karşı değişmeyen niyetlerinin sadece yeni bir ifadesi ve göstergesi olmuştur.

Sayın Başbakan'ın bu gerçekler karşısında, "bunlar şahsi görüşleridir, bizim kitabımızda tam üyelik dışında başka bir alternatif model yoktur, bu elbiseyi giymeyiz, kendileri bilirler" şeklindeki açıklamaları, görüntüyü kurtarmaya yönelik beyhude çabalar ve ucuz ve sonuçsuz gövde gösterileri olarak hatırlanacaktır.

Değerli Milletvekilleri, Sayın Basın Mensupları,

Avrupa Birliği üyesi ülkelerin Türkiye'nin maruz kaldığı terör konusundaki tutumları da, Türkiye'ye bakış açılarını ve evrensel ilkelere ne kadar bağlı olduklarını gösteren bir turnusol kağıdı olmuştur.

Avrupa Birliği, PKK terör örgütü ile DHKP-C gibi terörist grupları resmen terör örgütü olarak tanımıştır.

Ancak, bu tanıma lafta ve kâğıt üzerinde kalmış, Avrupa Birliği ülkeleri bunun gereğini yapmak için asgari adımları atmaktan dahi bugüne kadar ısrarla kaçınmışlardır.

İkiyüzlü ve ilkesiz tutumlarını sürdürerek Türkiye ile adeta alay etmişlerdir.

Avrupa Birliği'nin bu alandaki lekeli ve utanç verici sicilinin satırbaşları şunlar olmuştur.

√ Kopenhag kriterleri ve Avrupa normları adı altında PKK terör örgütünün siyasi taleplerinin sözcülüğünü ve Türkiye nezdinde takipçiliğini yapan AB üyeleri, kırmızı bültenle aranan PKK yönetici ve militanlarına kucak açmış, bunlara kendi topraklarında rahatça faaliyet göstermeleri için resmi himaye sağlamıştır.

√ El-Kaide ve benzeri yabancı terör örgütlerine göz açtırmayan, militanlarına karşı sert tedbirleri tereddütsüzce uygulayan, finans kaynaklarını kesen, örgütlenmelerini ve faaliyetlerini çökerten AB ülkeleri, her ne hikmetse aynı kararlılığı PKK

konusunda göstermemiş, sadece göstermelik olarak birkaç sıradan militanın iadesiyle yetinmiştir.

√ PKK ve Türkiye orijinli diğer terör örgütlerinin yönetici kadrosu uzun yıllardır Avrupa Birliği ülkelerinde resmi koruma altında barınmakta, bunların yayın organları Kopenhag kriterlerini ve AB normlarının sağladığı özgürlük ortamında açıkça terör propagandası yapmaktadırlar.

Belçika Temyiz Mahkemesi'nin geçtiğimiz günlerde DHKP-C örgütü ve Sabancı suikastı sanıkları hakkında verdiği utanç verici karar, Avrupa'nın çirkin yüzünü gösteren bir ibret vesikası olmuştur.

Belçika mahkemesi bu terör örgütünün başını, terör örgütü üyesi olmaktan yargılandığı davadan beraat ettirmiş, Sabancı cinayeti sanığının ise Belçika'da sahte belge kullanmaktan tecilli cezaıyla serbest kalmasını sağlamıştır.

Mahkeme'nin gerekçeli kararında, Belçika'nın terör örgütü olarak resmen tanıdığı DHKP-C'nin bir terör örgütü olduğunun somut verilerle ispat edilemediğinin belirtilmesi karşısında söylenecek bir söz bulunamamaktadır.

Sabancı cinayeti sanığını uzun süre Brüksel'de misafir eden, göstermelik bir yargılamayla tutukluluk haline son veren ve kaçmasına göz yuman Belçika makamlarının, şimdi eli kanlı bu katili beraat ettirerek serbest bırakması Belçika için bir şeref vesilesi olarak hatırlanmayacaktır.

Belçika, bu tutumu ile terörizme teslim olmuş, terörist militanlar için güvenli sığınak olma zilletine düşmüş ve uluslararası terörü destekleyen ülkeler listesindeki mümtaz yerini almayı fazlasıyla hak etmiştir.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım, Basınımızın Değerli Temsilcileri,

Bütün bu gelişmeler Avrupa Birliği'nin gerçek yüzüne ve Türkiye'ye karşı derin önyargılarına ışık tutan somut göstergelerdir.

Türk milleti her vesileyle hor görülmemekte, Türkiye her fırsatta çok ağır bir muameleye maruz bırakılmaktadır.

Bu gerçekler ortadayken AKP hükümetinin Avrupa Birliği ile teslimiyet-mahkûmiyet ilişkisini sürdürmesinin, kendileri bakımından onurlu ve haysiyetli bir sebebi ve izahı olamayacağı gün gibi ortadadır.

√ Avrupa Birliği'nin dayatmalarına boyun eğerek, Türkiye'nin başına çok büyük dertler açacak bir teslimiyet belgesi olan azınlık vakıfları yasasının Meclis'ten geçirilmesinde hala inat ve ısrar etmeyi, bırakın Türk milletine anlatmayı, AKP yöneticileri ile Meclis grubunun içlerine nasıl sindirebildikleri merak konusudur.

√ Türkiye'nin şerefli tarihini soykırım suçuyla mahkûm etmeye çalışan Avrupa'nın dayatmasıyla, Türklük değerlerine hakareti önleyerek yaptırımı bağlayan 301. maddenin değişti-

minin öncülüğünü ve sözcülüğünü yapan AKP'nin, siyasi geçmişi ile bü günkü davranışı hiç de yadırgatıcı değildir.

√ Türkiye'de zorla milli azınlık yaratarak, milli kimliğimizi, devletin temel ilkelerini ve siyasi yapısını buna göre yeniden düzenlemek için her vesileyle baskı yapan Avrupa Birliği'nin bu dayatmalarını karşılamayı Avrupa normları adına savunmak, AKP Meclis grubunun, milli birlik anlayışıyla nasıl bağdaştırabildiği de cevabı açık kalan bir sorudur.

Sayın Milletvekilleri, Değerli Basın Mensupları,

Bu konudaki son bir sözümüz de Avrupa Birliği çıpasını sürdürmeyi ve Brüksel gündeminden kopmamayı Türkiye için bir beka meselesi olarak gören ve bunun çığırkanlığını yapan çevrelere olacaktır:

√ Başörtüsü nedeniyle yükseköğrenimin hakkından yoksun kalmamayı düzenleyen son Anayasa değişiklikleri konusunda, meydanlarda, gazete köşelerinde ve televizyon ekranlarında sergilediğiniz direniş ile Türklük değerlerine hakaretin serbest olması için verdiğiniz mücadele arasındaki ortak paydanın ne olduğunu Türk Milleti gerçekten merak etmektedir.

√ Bir taraftan “başörtüsü sorunu Türkiye'nin sanki öncelikli meselesi midir ki bunu gündeme getiriyorsunuz” diye itiraz ederken, öbür taraftan azınlık vakıfları kanunu ve 301. madde gecikiyor diyerek bunları Türkiye'nin bir numaralı sorunu ola-

rak görmenizin sizin açısından ahlaki izahı ve gerekçesinin ne olduğu da tam olarak anlaşılamamıştır.

√ Türkiye'nin öncelikli sorununun tarihine, milli değerlerine ve milletine hakaretin önünü açmak olduğuna gerçekten inanıyorsanız, bu takdirde size söyleyeceğimiz tek şey; başını örten kızlarımızın yüksek öğrenim hakkı konusunda ahkâm kesmeyi bırakmanız ve başınızı gömdüğünüz kumdan biran önce çıkarıp çıkarmama konusunda bir karar vermenizdir.

Hepinizi en iyi dileklerimle selamlıyor, sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

boş

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

19 ŞUBAT 2008

boş

**Çok Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Basınımızın Muhterem Temsilcileri,**

Hepinizi saygı ve sevgiyle selamlıyorum.

Bizim anlayışımıza göre toplum hayatında yaşanan her sorun, siyasetin ilgi alanına girmelidir. Siyasete yansıyan tüm sorunların çözümü için ise **azami mutabakat, asgari tartışma** kültürünün yerleşmesi rejimimiz ve ülkemizin geleceği açısından önemlidir.

Bu hassasiyetlere değer veren Milliyetçi Hareket Partisi, kamuoyunu meşgul eden sorunların çözümü amacıyla, kendisinden beklenen desteği ve yapıcı katkıyı bugüne kadarki uygulamalarıyla ortaya koymuştur.

Partimizin tüm uzlaştırma çabalarına rağmen, üzülererek ifade etmeliyim ki, son zamanlarda toplumsal kutuplaşmanın ve ayrıştırma senaryolarının sahnelenmeye çalışıldığı tehlikeli bir gerilim sürecine girilmeye başlanmıştır.

Millet olarak müşterek değerlerimizin etrafında birlik olmamız gereken kritik bir zamanda, Adalet ve Kalkınma Partisi ile Cumhuriyet Halk Partisi'nin sahneledikleri cepheleştirici siyaset taktikleri, zaten hassas bir dengede duran huzur ve güven ortamını yeni bir sıkıntılı istikamete yönlendirmiştir.

Hatırlanacağı üzere, 22 Temmuz seçimlerinden önceki Cumhurbaşkanlığı seçim sürecinde benzer gerilim ve kutuplaşmalar yaşanmış, Türkiye bu sosyal ve siyasal ortamda yaşadığı kafa karışıklığı ve sıkıntılarla seçimlere giderek tercihini kullanmıştı.

Bugün geldiğimiz aşamada ise sonu olmayan tartışmalar yalnızca söylem boyutunda kalmamış, siyasetçiler üslup değiştirerek siyaset kurumu ile devlet kurumları arasında bir **siyasi düello** ortamı yaratma gayretine girmişlerdir.

İdam sehvalarının hatırlatıldığı, kefenlerin çağrıştırıldığı, beyaz çarşafı yola çıkma edebiyatı ile demokrasi dışı yöntemlerin ima edildiği bu ortamda, aziz milletimiz adeta cepheleşmeye çağrılmakta ve taraflar arasında saf tutmaya davet edilmektedir.

İstismar alanları alabildiğine geniş, ancak siyasal etikleri iyiden iyiye çürümüş olan bu felaket tellalları; korku tacirliği yaparak bir yandan milletimizin gönlüne perde çekmeye çalışmakta, diğer yandan ise demokrasimizin olgunlaşmasını ve geleceğini tehlikeye atmaktadır.

Türkiye, geçmişinde, siyaset kurumunun başı çektiği kutuplaşmaların ülkemizi nasıl bir darboğaza sürüklediğinin hazin

örnekleri ile doludur. Değerlendirme yanlışı yaparak milletin kendisine verdiği iktidar gücünü müebbet bir kudret sananların, demokrasi dışı müdahalelere nasıl çanak tuttuğu da yakın tarihimize iyi bilinmektedir.

Bu nedenle, iktidar partisi ile ana muhalefet arasında ibret verici bir biçimde cereyan eden siyasal çekişmeler, hem toplumsal müsamahayı aşındırıp hoşgörüyü ortadan kaldırmakta, hem de toplumun demokrasiye olan inancını ve güvenini derinden sarsmaktadır.

Çatışmadan beslenen bu ortamın Türk siyaseti üzerindeki etkisinin azaltılması ve bu alışkanlıkların ortadan kaldırılması için Milliyetçi Hareket üzerine düşen sorumluluğun farkında ve bilincindedir.

Buna rağmen, siyasette, üniversitede ve medyada yer tutmuş Milliyetçi Hareket hasımlarının politik duruşumuzu anlamak istemeyişlerindeki ısrara rağmen, partimiz milletimizin ve devletimizin varlığını ve geleceğini korumak için üstüne düşen sorumluluğu yerine getirmeye sonuna kadar kararlıdır.

Önümüzdeki yeni dönemde de uzlaşma ve anlaşmaya; sağduyu ve soğukkanlı davranmaya ihtiyaç duyulacağı bir gerçektir. Bu kapsamda Milliyetçi Hareket Partisi olarak aziz milletimize artan gerilimler karşısında itidal tavsiye ediyor, tahriklere ve tuzaklara karşı çok dikkatli olmalarını öneriyoruz.

Milliyetçi Hareket Partisinin mecliste yer almadığı geçmiş dönemdeki alışkanlıklarını sürdürmek isteyenlerin, partimizi

devre dışı bırakma veya kendilerine benzeştirme çabaları sonuç vermeyecek nafile bir girişimdir.

Her fırsatta Milliyetçi Hareket'in varlığını ve toplum nazarında kabul görmesini içlerine bir türlü sindiremeyen sözde entelektüel mihrakların, hangi odaklarının taşeronluğunu yaptıkları da bizce çok iyi bilinmektedir.

Unutulmamalıdır ki, Milliyetçi Hareket Partisi'nin hiçbir şerefli mensubunun demokrasi bezirgânlarından, özgürlük tüccarlarından, inanç pazarlamacılarından alacağı ve öğreneceği hiç bir şey yoktur ve asla da olmayacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi, Türk Devletinin bekasını ve Türk milletinin değerlerini her şeyin üstünde tutan bir gönül misyonunun haysiyetli bir yuvasıdır.

Bu zamana kadar bizi, Türk milleti için doğru ve yararlı olacağına inandığımız konuları açık ve yüksek sesle söylemekten hiçbir güç alıkoyamamış ve buna cesaret edememiştir.

Bundan sonra da, Türk milliyetçileri olarak inandıklarımızı haykırmaktan kaçınmayacağımızı, düşündüklerimizi sonuna kadar söyleyeceğimizi ve söylediklerimizin de arkasında mutlaka ve mutlaka durmaya devam edeceğimizi buradan bir kez daha açıklıyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

Milliyetçi Hareket Partisi; Türkiye Cumhuriyeti'nin bekası ile Türk milletinin refah ve kalkınmasını ülkü edinmiş, milliyet-

çiliği bir siyasal proje olarak kabul etmiş kutlu bir davanın temsilcisidir.

Aynı zamanda, aziz milletimizin gösterdiği teveccüh oranında temsil edildiği TBMM’de, talip olduğu demokratik görevleri önce ülkem ve milletim, sonra partim ve ben ilkesi ile samimiyetle uygulamış bir siyasi partidir.

Hepinizin de bildiği gibi, 22 Temmuz seçimlerinden sonraki dönemde partimize aziz milletimiz tarafından muhalefet görevi takdir edilmiştir. Bu görev, en az iktidar olmak kadar saygın ve şerefli bir millet hizmeti ve demokrasi vazifesidir.

Türk siyasetinde kronik hale gelmiş muhalefet anlayışının aksine bizim yaklaşımımız, yalnızca Türkiye’imiz ve Türk milleti için doğru olduğuna inandığımız konularda olmak üzere;

- Türk milliyetçiliğinin sesi olarak görüşümüzü açıklamak,
- Tıkanan meselelerde somut çözüm yolları göstermek,
- Yaklaşan tüm tehlikelere karşı uyararak ve uyandırmak,
- Meseleler üzerine yüce Meclisin ve toplumun dikkatini çekmek,
- Yapılan yanlışların karşısında olmak ve kamuoyu oluşturmak,
- Meclis aritmetiğinin elverdiği ölçüde yasama sürecine müdahale veya katkıda bulunmaktır.

Bu muhalefet anlayışımıza karşı, geleneksel çatışma anlayışını aşamamış mihraklarca ağır bir karalama kampanyası başlatıldığı, yaptığımız her hamlenin etkisizleştirilmeye çalışıldı-

ğı, girişimlerimizin yapay tartışmalarla sulandırılmak istendiği görülmektedir.

Bu durumu, partimize yönelik olarak aşlamamış önyargıların yanı sıra geleneksel kirli muhalefet alışkanlıklarından kurtulamamış zihniyetlerin siyasal miyopluğun de bir sonucu olarak görmek gerekmektedir.

Demokrasiler, ancak muhalefetin varlığı ile anlam kazanırlar ve demokratik kararlar, ancak muhalefetin katkıları ile bir değer ifade ederler. Bu itibarla rejimi ne olursa olsun her ülkenin mutlaka bir hükümeti varken, muhalefete yer ve imkân veren yegâne rejim demokrasi olmuştur.

Bu itibarla demokrasinin, yaşatılıp yaygınlaşabilmesi için güçlü bir muhalefet her zaman gereklidir. Denilebilir ki; demokrasinin varlığı ve devamlılığı, ancak farklı düşünce ve sözleri yansıtan bir muhalefetin mevcudiyeti ile mümkündür.

Özellikle uzlaşma kültürüne sahip olmayan ve kendinde güç vehmetmeye başlayan tek parti iktidarlarına karşı etkili bir muhalefetin varlığı çoğulcu demokrasiyi hem güçlendirmekte, hem de toplumsal huzurun sağlanmasına önemli düzeyde katkıda bulunmaktadır.

Etkin ve çözüm üreten bir muhalefet anlayışı; aynı zamanda parlamenter demokrasiyi işleten bir unsur olması açısından da hayati bir öneme sahiptir.

Bizim anlayışımıza göre ülke yönetiminde ve kararlarında en az iktidar kadar önemli ve sorumlu olan muhalefetin anlamı

her Şeye karşı çıkılmak, her t¸rl¸ öneriyi g¸z¸ kapalı reddetmek, ağır politik demagogjilerle cevap vermek ve meydan okumak değildir.

¸lkemizin ciddi sorunlarla y¸z y¸ze olduğu bu d¸nemde; Milliyetçi Hareket olarak; iktidarı uyaracak, eleŐtirencek, yol g¸sterecek ve bu g¸c¸ milli menfaatler için harekete geçirecek etkin ve kararlı bir muhalefet anlayışını benimsediğimizi ifade etmek istiyorum.

Bu aşamada herkesin Őahit olduğu gibi; muhalefet tarzımız iktidar partisinin siyasal g¸c¸n¸ zorbaca ve başına buyruk kullanmasına bir engel teşkil etmektedir. ¸te yandan, bu yaklaşımımız çatışmaya m¸sait ana muhalefetin de keskinliğini toplum yararına dizginlemeye y¸neliktir.

Nitekim, partimizin bu muhalefet duruşu ağır bir ter¸r tehdidi karşısında yapay g¸ndemle hareketsiz hale gelmiş T¸rkiye'yi uyandırmıŐ, TBMM'ni sınır ¸tesi bir operasyon için karar verme noktasında uyarıcı olmuştur.

Muhalefet anlayışımızın bir diğer y¸n¸ ise kendi siyasal tabanımızla birlikte, toplumun diğer kesimlerinden gelen taleplerin, hem demokratik bir platformda tartıŐılmasını ve temsilini, hem de siyasal alana taŐınmasını sağlamaktadır.

Milliyetçi Hareket olarak, demokrasilerde hiçbir siyasal hareketin sonsuza kadar iktidar ya da muhalefet olarak kalamayacağı gerçeğinden hareketle, er ya da geç iktidarın muhalefet, muhalefetin de iktidar olacağını biliyor ve bunu belirleyecek

olan milletimizin engin sağduyusu ve isabetli tercihine sonuna kadar güveniyoruz.

Ortaya koyduğumuz etkin muhalefet stratejisinin ana eksenini; AKP'nin elindeki sayısal gücü, kendi siyasi emelleri için değil, aziz milletimiz ve kutlu devletimizin yükselişi ve refahı yönünde kullanmasını sağlamaktır.

Türkiye Cumhuriyeti eşit ve özgür vatandaş prensibine dayanan; Anayasamızda ifade bulduğu üzere; demokratik, laik, sosyal bir hukuk devleti olmanın çağdaş bir yorumudur.

Demokrasi bireyler arasındaki güven ve karşılıklı saygıyla kurumsallaşıp kök salan, toplumsal huzur ve istikrarın en önemli güvencesidir.

Tabuların hâkim olduğu, nereden gelirse gelsin her anlamda bağınazlıkların hüküm sürdüğü bir toplumsal yapıda demokrasinin sağlıklı işleyişinden bahsetmek mümkün değildir.

Demokrasi; genel ve eşit oy prensibi çerçevesinde çoğunluğun yönetme anlayışına dayandığı gibi, aynı zamanda azınlıkta kalanların haklarını çoğunluğun tahakkümüne ihtimaline karşı da güvence altına alır.

Bizim muhalefet anlayışımızın önemseydiği ve savunduğu bir başka boyut da budur. Bu yönüyle Milliyet Hareketi yalnızca kendisine oy vermiş vatandaşlarımızın değil, iktidar partisini tercih etmemiş bütün toplum kesimlerinin iktidar gücü karşısında korunmasını da amaç edinmiştir.

Bilindiği gibi, Cumhuriyet idaresinin milletimizdeki yansıması demokrasiyle gerçekleşmiştir. Vatandaşlarımız demokrasi

vasıtasıyla devletiyle bütünleşmiş, gönüllü bir biçimde egemenlik yetkilerini temsilcilerine devretmişlerdir.

Egemenlik, siyasi düzeni koruyan, gözetken ve düzenleyen devletin yönetim için ihtiyaç duyacağı bir gücü olmakla birlikte, bu durum, devletin vatandaşlar üzerinde sınırsız ve sonsuz bir güç kullanma hakkına sahip olduğu anlamına da gelmemelidir.

Burada önemli olan, vatandaşların kullandığı hak ve özgürlüklerin sınırı ile bunların anlam ve hayat bulduğu devletin bekası arasında hassas bir denge kurmayı başaramaktır.

Devlet, modern demokrasilerde egemenlik yetkisini milletten alır ve kullanır. Bu açıdan egemenliğin toplumsal bir boyutu ve zemini bulunduğunu, yani bu yetki ve erkin özde yönetilen bireylere ait olduğunu unutmamak gerekmektedir.

Siyasetimizin ekseninde de burada söz konusu olan, fert-millet ve devlet arasındaki denge ve uyumun sürdürülmesi esastır. Bu aynı zamanda milliyetçiliğimizin siyasetteki doğal bir yansımasıdır.

Bugün bu tür yönetim kaygıları bulunmayanlar ile devlet ve millet ihtilafından siyasi menfaat umanlar elbette ki bu vakıayı kabullenmek istemeyeceklerdir.

Ancak bizler, başkaları nasıl hareket ederse etsin, kim ne söylerse söylesin yalnızca doğrular ifade etmek üzerine kurulu milliyetçi muhalefetimizi sonuna kadar muhafaza edeceğimizi, kamuoyuna bu vesileyle bir kez daha duyurmak istiyorum.

Bizler hiçbir karanlık mihrak ve hiçbir yabancı güç ve dayatmaya aldırılmadan yalnızca büyük Türk milletinden aldığımız kudret, muhteşem tarihimizden edindiğimiz ilhamla varız ve her zaman da burada olacağız.

Değerli Milletvekilleri,

2007 Yılı Temmuz ayından itibaren küresel piyasalarda başlayan dalgalanma başta Türkiye olmak üzere, hiçbir ayırım yapmadan tüm dünyada etkisini hissettirmektedir.

Geçtiğimiz günlerde Japonya’da toplanan G-8 ülkeleri tarafından, ‘ABD’deki konut piyasasındaki bozulmanın daha da derinleşmesi ve kredi koşullarındaki sıkılaştırmanın daha da uzun bir süre devam etmesi dâhil olmak üzere, aşağı yönlü risklerin hâlâ mevcut’ olduğu teyit edilmiştir.

G-8 ülkeleri, Türkiye’nin aksine, ‘durum kontrol altında’ ya da ‘bize bir şey olmaz’ gibi kolaycı ve basit açıklamalarla meseleye yaklaşmamaktadır. Küresel ekonomik sorunun ciddi olduğuna, ‘gereken önlemlerin ülkelere tek tek ya da topluca alınacağına dair açıklamalar, küresel dalgalanmanın dikkate alındığının bir kanıtıdır.

AKP iktidarı tarafından ısrarla görmezden gelinmeye çalışılsa da, ekonomide uzunca bir süredir var olan ve üstü örtülme çalışılan kronik sorunlar; yaşanan dalgalanmanın sonucunda gün ışığına çıkmıştır.

Ne yazık ki bugün ülkemizin en büyük talihsizliği; karşımızdaki ekonomik sorunların hangi olumsuzlukları doğurabileceğinin farkında ve bilincinde olmayan basiretsiz bir siyasal iktidarın yönetimde bulunmasıdır.

Türkiye ekonomisinde var olan riskler, küresel kriz senaryolarının gerçekleşmesine ciddi anlamda davetiye çıkarmaktadır. Borsada işlem gören hisse senetlerinin % 70'inden fazlasına ve hazine iç borçlanma senetlerinin yaklaşık % 20'sine yabancıların sahip olduğu göz önüne alınırsa, durumun ne kadar kritik olduğu açıkça anlaşılacaktır.

Yaklaşık 38 milyar dolara düzeyine ulaşan cari açık; ekonominin içinde bulunduğu riskli durumu göstermesi bakımından anlamlı ve önemli bir göstergedir. Bu zamana kadar, yabancı sermaye girişiyle ayakta duran finansal sistemin, muhtemel bir sıcak para çıkışı halinde ne hale geleceğini, hangi sorunların ortaya çıkacağını tahmin etmek hiçte zor değildir.

Yabancı sermaye girişiyle finanse edilen cari açık, aynı zamanda ithalattaki önlenemez hale gelen yükselişin de bir sonucudur. İhracat artışıyla sürekli övünenlerin, ithalattaki yükselişi göz ardı etmelerini dikkatlerinize sunmak istiyorum.

Anlaşılmaktadır ki, kısa ve orta vadede, AKP Hükümetinin dilinden düşürmediği ekonomik büyümenin gerçekleştirilmesi için döviz açığına adeta mecbur olunacaktır.

Son yıllarda gözlenen doğrudan yabancı sermaye akımlarının neredeyse tamamı yabancılara gayrimenkul satışları ve sa-

hibi yerleşik olan şirketlerin yabancılara satışıyla sağlanabilmiştir. Bu durumun bu haliyle devam etmesi mümkün değildir.

Nitekim günü kurtarma uğruna, AKP iktidarı süresince ekonomide oluşan yabancılaşma ciddi bir aşamaya gelmiş durumdadır. Yabancılaşma oranının bankalarda yaklaşık yüzde 50, sigorta sektöründe ise yaklaşık yüzde 90 oranına dayandığı göz önüne alındığında, finans sektörünün maalesef elimizden çıkmak üzere olduğu görülecektir.

Diğer taraftan, istihdamı önceliğine almayan ekonomi politikalarının sonucu olarak ortaya çıkan işsizlik sorunu da ziyadesiyle kaygı vericidir.

Büyümedeki gerilemeye paralel bir şekilde, resmi verilerle yüzde 10 düzeyini aşan işsizlik oranı, gayri resmi rakamlarla yüzde 20 seviyesine ulaşmış durumdadır.

Endişe verici bir şekilde işgücüne katılımın azaldığı bu süreçte, işsiz sayısındaki artış AKP iktidarı tarafından yıllardır ihmal edilen bu kesimin aslında hiçbir şekilde dikkate alınmadığının bir göstergesidir.

Özellikle genç işsizlerdeki artış sosyo-kültürel ve sosyo-ekonomik buhranlara neden olacak boyutlara ulaşmıştır. Ve bu mesele evlere kömür yardımıyla geçiştirilemeyecek kadar büyük boyutlara ulaşmış, her evin her ocağın en büyük meselesi haline gelmiştir. Artık birçok vatandaşımız iş aramaktan bile vazgeçmiş, gelecekte umudunu tamamen kesmiştir.

Uygulanmakta olan ekonomi politikalarında köklü değişiklikler yapılmadığı sürece, tamamen dışa açık ve bağımlı hale gelmiş Türkiye ekonomisinin her dalgalanmada önemli ölçüde hasar görmesinin ve ülke kaynaklarının yurtdışına transferinin önüne geçilmesi mümkün olmayacaktır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Konuşmamın bu bölümünde halen TBMM’nde, son iki maddesi görüşülmekte olan Vakıflar Kanunu ile ilgili görüşlerimi sizlerle paylaşmak istiyorum.

Hatırlanacağı üzere, 21. Dönem TBMM’nde temsil edilen, MHP dışındaki siyasi partiler, gizli bir koalisyon ortağı gibi hareket ederek 3 Ağustos 2002 tarihinde, azınlık vakıflarının yeni taşınmaz mal edinmelerinin önünü o dönemde açmışlardı.

Ortaya çıkan bu duruma karşı, Milliyetçi Hareket Partisi olarak samimi ve ciddi bir şekilde muhalefet ederek, milli kaygılarla konuyu yüksek mahkemeye taşımıştık. Yüksek Mahkeme ise bu başvurumuzu maalesef reddetmişti.

Vakıflar Kanunu, 22 yasama döneminde iktidar olan AKP tarafından tamamen değiştirilmek istenmiş, ancak bu girişim 10.Cumhurbaşkanı tarafından milli hassasiyetler gözününe alınarak bir kez daha görüşülmek üzere TBMM’ne iade edilmişti.

Lozan Antlaşmasına açıkça aykırı olan ve daha önce Sayın Cumhurbaşkanı tarafından veto edilen Vakıflar Kanunu, AKP

tarafından hiçbir değişikliğe tabi tutulmadan 23. Yasama Döneminde TBMM Genel Kuruluna tekraren getirilmiştir.

Bilindiği üzere Lozan Anlaşması'nda **“gayrimüslim Türk tebaa”** azınlık olarak tanımlanmış olup, Türkiye'nin azınlıklara tanıdığı hakların, mütekabiliyet ilkesi gereğince Yunanistan'ın da Müslüman Türk azınlığa tanınması şartı getirilmiştir.

Buna rağmen, Yunanistan Parlamentosu'nun 7 Şubat 2008 tarihinde, Trakya'da bulunan Türk ve Müslüman cemaatin vakıfları ile ilgili yürürlükte bulunan Kanunu değiştiren kararı ile TBMM'nde halen görüşülmekte olan Vakıflar Kanunu tasarisının hükümleri Lozan Antlaşmasında öngörülen mütekabiliyet ilkesi dikkate alınmadan hazırlanmıştır.

Görüşülmekte olan vakıflar kanunu bu vazgeçilmez ilke çerçevesinde düzeltilmediği takdirde, hem Lozan Antlaşmasının dengeleri bozulmuş olacak, hem de Cumhuriyetimizin kuruluş felsefesi içte içe tartışmaya açılacaktır.

Bizim kararlı muhalefetimize ve bütün itirazlarımıza rağmen, Adalet ve Kalkınma Partisi'nin, gizli bir taahhüt içine girmiş gibi ısrarla takındığı gayri milli politik tutumunu sürdürmeye çalışmasını anlamak mümkün değildir.

Vakıflar Kanununda yer alan ve asla kabul etmediğimiz hususları açık bir şekilde aziz milletimizle paylaşmak istiyorum ve neticesini milli vicdana havale ediyorum. Yapılan değişikliklerle:

- Azınlık vakıflarının yeni mal edinmeleri sınırsız ve süresiz hale getirilmiştir.

• Azınlık vakıfları dâhil tüm vakıfların yabancı vakıflar ile ilişkileri hiçbir sınırlamaya tabi tutulmamıştır.

• Azınlık vakıfları dâhil tüm vakıfların ve diğer kişi, kurum ve kuruluşların ülke vakıflarına yardım etmesi ve bu vakıflardan yardım alması tamamen serbest bırakılmıştır.

• Azınlık vakıflarının temsilcisi, Türk vakıflarının karar merci olan Vakıf Meclisine alınmıştır.

• Cemaat vakıflarına işletme ve iştirak kurma serbestisi tanınmıştır.

• Kanun tasarısında ki vakıf tanımına göre; cemaat vakıfları istisnai statüden çıkarılmış, Medeni Kanuna göre kurulan genel vakıf statüsüne getirilmiştir.

Yabancıların vakıflarda söz ve yetki sahibi olmasının önünü açan bu düzenlemeyle, ülkemizde sivil toplum yapısı kuşatılacak, milli konulardaki direnç etkisiz bir hale getirilecektir.

29 Ocak 2008 tarihli grup konuşmasında vurguladığım gibi; bu yasanın yürürlüğe girmesiyle;

• Türkiye vakıf malları konusunda çok büyük miktarda tazminat ödemek durumunda kalacak,

• Her bir azınlık vakfı ve kilise tüzel kişiliğe kavuşacak,

• Batı Trakya Türk ve Müslüman azınlığı için Lozan'da öngörülen müteakabiliyet prensibi ihlal edilecek,

• Türkiye'de misyoner dernekler yabancı fonların yönlendirmesiyle vakıf adı altında örgütlenerek denetimsiz bir biçimde faaliyette bulunacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak, Cumhuriyetimizin varlığına dönük açık bir saldırı ve ihanet olduğuna inandığımız Vakıflar Kanunundaki değişikliğe karşı karalı ve tavizsiz muhalefetimizi sonuna kadar sürdüreceğiz.

Aziz milletimiz, bize hükümet olma imkânı verdiği takdirde bu değişikliklerin eski haline getirileceğini buradan huzurlarınızda açıkça belirtiyor, değişiklikten yararlanmak için pusuda bekleyen mihrakları da şimdiden uyarıyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Pazar günü itibariyle Eski Yugoslavya Cumhuriyeti'nin bir parçası olan Kosova yönetimi bir Cumhuriyet olarak bağımsızlığını ilan etmiş bulunmaktadır. Kararın Kosova halkına ve bu bölgede yaşayan soydaşlarımıza hayırlı olmasını diliyoruz.

1389 yılında Osmanlı hakanı 1.Murat'ın şahadeti ile sonuçlanan 1 Kosova Zaferi ile Türklerin yönetimine olarak girmiş olan bu coğrafya, bilindiği gibi Balkan savaşları ile birlikte yönetimimizden ayrılmıştır.

Bu tarihten sonra yaşadıkları zulüm ve baskılar neticesi büyük acılar ve göçler yaşayan evlad-ı fatihan torunları, akabinde soğuk savaş sonrası yaşanan küresel gelişmelerden de istifade ederek bağımsızlıklarını nihayetinde ilan etmişlerdir.

Ancak, medyaya yansıyan görüntülerden, kutlamalarda bulunan Kosovalı göstericilerin ABD bayraklarını da taşıyor olmaları bağımsızlıklarına gölge düşürecek ciddi bir kırılma olarak değerlendirilmelidir.

Bu son gelişme ile birlikte Osmanlı İmparatorluğunun Balkan topraklarından çekilmesinden sonra Avrupa'daki topraklardan bugün 11 ayrı devletin doğmuş olması, kutlu ceddimizin yönetim ve hükümranlık gücünü de göstermesi bakımından ayrıca ibret vericidir.

Hükümetin, bu yeni devlet içinde yaşayan soydaşlarımızın haklarını ve hukuklarını koruyup kollamasını, Avrupa içinde yerini alan Müslüman Kosova halkı ve bağımsız Kosova Cumhuriyeti ile iyi ve kalıcı ilişkiler kurmasını temenni ediyorum.

Dileğimiz, kendi ayakları üzerinde durabilen, halkının huzur ve refahını sağlamış bir Kosova Cumhuriyeti'nin çağdaş dünyada en kısa sürede yerini alabilmesidir.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye genç kızlarının yüksek öğrenimdeki kıyafetlerini bütün yoğunluğu ile tartışırken ülkemizde çok ciddi gelişmeler yaşanmakta, Türkiye'nin gerçek gündemi maalesef tartışmaların arasında gözlerden kaçırılmaktadır.

Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş felsefesiyle sorunu olan, Türk milletine karşı hasmane duygular besleyen mihrakların saldırı ve tacizleri, tabiri caizse artık sabırları taşıracak boyutlara ulaşmıştır.

Bölücü hayâsızlığın ve iktidar gafletinin ulaştığı en son noktada, bağımsızlığımızın ve hürriyetimizin sembolü olan şerefli al bayrağımızın hainler tarafından dalgalandığı gönderden indirilerek, yerlerde sürüklenmesi hadisesi olmuştur.

Benzerlerine işgal kuvvetlerinde bile görülmeyen bu alçakça saldırı bəcürlüğün hangi seviye ve cürete ulaştığını göstermesi bakımından da bu konuyu anlamakta direnenler için ibret verici olmuştur.

İmralı canisinin yakalanışını sözde protesto eden bölücüler, Türkiye'nin bir bölgesinde kepenkleri kapattırmışlar, yollara barikat kurmuşlar, sokağa döktükleri yandaşlarını güvenlik güçleriyle çatıştırmışlardır.

Bu gelişmelerin, bölücülüğün siyasi uzantısı olduğu gün gibi ortada olan bir partinin; tek bayrak, tek millet, tek vatan kabullerimizi eleştirileri ile eş zamanlı gerçekleşiyor olması bu odakların asıl niyetlerini açığı vurması açısından önemlidir.

Ancak daha önemli olan bu vahim hadiselerin, Türkiye'yi yönetme iddiasında bulunan siyasal iktidarın gözleri önünde açıkça cereyan ediyor olmasıdır.

Türkiye, hükümetten umudunu kesmiş, kronikleşen sorunlarından kurtulmak için çare aramaktadır. Milli birliğimiz ve binlerce yıllık kardeşlik hukukumuz iktidarın müsamahası altında her yeni gün ağır tehdit ve şantajlara maruz kalmaktadır.

Aziz Cumhuriyetimiz ve binlerce yıllık varlığıyla tarihe yön veren milletimiz; maalesef, AKP döneminde yeniden bir beka mücadelesi içine sürüklenmiştir.

Türk milletinin kültürel ve moral direnci, sorumluluk mevkiinde bulunan siyasal iktidar tarafından adım adım tahrip edilmiş durumdadır. Dört bir yandan sahnelenen ihanet oyunu ne

hazindir ki, AKP tarafından sadece izlenmekte, hiçbir tepki verilmemekte, gereken önlemler bir türlü alınmamaktadır.

Gerek bölücülüğü küçümseyerek tedbir almaktan kaçınan iktidar mensupları ve gerekse ihanetlerinin dozunu iyice tırmandırarak bayrağımıza hakarete cüret eden mihraklar, Türk milletinin sabrının tükenmekte olduğunu artık görmeli ve çok geç olmadan anlamalıdır.

Üniter devlet yapısını bir fantezi ya da farazi bir durum olarak değerlendirenler bilmelidirler ki; Türk milleti namus bildiği aziz vatanın her karışına sahip çıkacak cesarete ve Türk milliyetçileri ise yeri ve vakti geldiğinde müdahale edecek şuur ve inanca sahiptir.

Türkiye'nin varlığına ve şanlı Türk Bayrağına kastetmek isteyenler bilmelidir ki, hain niyetlerinin gerçekleştiğini görmek, Türk milliyetçilerinin bulunduğu bir yerde kendilerine asla ve asla nasip olmayacaktır.

Bu duygu ve düşüncelerle hepimizi bir kez daha saygı ve sevgilerimle selamlıyorum.

boş

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

26 ŞUBAT 2008

boş

**Değerli Milletvekilleri,
Basınımızın Muhterem Temsilcileri,**

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Özellikle son yıllarda, hükümetin göstermiş olduğu zafiyeti değerlendirerek, şiddetini ve cüretini giderek artıran bölücü terör örgütüne yönelik beklenen kara harekâtı geçtiğimiz hafta nihayet başlamıştır.

Mehmetçik, olumsuz hava ve coğrafya şartlarına rağmen Türk milletinin varlığına göz diken hainleri, saklandıkları inlelerinden çıkararak gereken dersi vermek için iftihar edilecek mücadeleye içindedir.

Eksi 20 derece soğuk altında, karla kaplı yüksek bir coğrafyada, 35 kilogramlık teçhizatı şerefle taşıyarak yürütülen operasyon her türlü takdirin ve övgünün üstündedir.

Kahraman Mehmetçığimizi ve komutanlarını kutluyor, gidecek her noktada sonuna kadar destekçisi olacağımızı buradan açıklıyorum. Cenab-ı Allah'tan bütün vatan evlatlarına yardımcı olmasını niyaz ediyorum.

İlk beş günün sonunda teröristlerin yuvalandığı noktaların ele geçirildiği ve çok sayıda teröristin etkisiz hale getirildiği açıklamalardan anlaşılmaktadır.

Bir yanda askerimizle gurur duyarken öte yandan onbinlerce Mehmetçiğin katıldığı bu çapta bir operasyonda karşılaşmak durumunda kaldığımız evlat acıları da hepimizi elbette derinden üzmektedir.

Ne mutlu ki, aziz milletimiz, büyük bir olgunluk ve metanetle şehitlerine sahip çıkmakta, son yolculuklarına bu evlatlarımızı kucaklayarak uğurlamaktadır.

Bu kürsüden, Milliyetçi Hareket mensuplarını, milliyetçi ve ülkücü gençliği canı gönülden hissettiklerini bildiğim derin acıları, aziz şehit naaşlarının kaldırıldığı mukaddes mekânlarda paylaşmaya bekliyorum.

Ancak, bu son görevi yaparken, içinde bulunulan manevi iklimin adabına uygun davranmak, inancımızın bu mekânlarda uygun görmediği söz ve eylemlerden, siyasi sloganlardan uzak durmak, yüreği vatan sevdası ile dolu olan herkesin sorumluluğu olmalıdır.

Yaşadığımız şahadetlere ve zor operasyon koşullarına rağmen askerlik çağına gelmiş evlatlarını, ellerini kınalayıp “şehit adayı” olarak güle oynaya vatan hizmetine gönderen elleri öpülesi analarla ve babalarla iftihar ediyorum.

Bu muhteşem fedakârlığın, asaletin ve ferasetin üzerimizdeki hakkını ödemek mümkün değildir. Vatan sizlere minnettardır. Hepiniz sağ olun var olun.

Milletimizin esenliği ve ülkemizin bütünlüğü uğruna hayatlarını kaybeden aziz şehitlerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet, ailelerine ve milletimize başsağlığı; yaralı Mehmetçiklere ise acil şifalar, diliyorum.

Temennimiz en az kayıpla en büyük başarının gelmesi, teröristlerin ve terör yuvalarının ele geçirilerek çeyrek yüzyıldır süren bu ihanete artık kesin olarak bir son verilmesidir.

Ve buradan milletimin kararlılığını ve inancını sizlerin huzurunda bir kez daha tekrar etmek istiyorum. **Şehitler ölmez, vatan bölünmez**

Değerli Arkadaşlarım,

PKK terör örgütünün yıllardır Kuzey Irak'ta yuvalandığı, Barzani'nin hoşgörüsü ve desteğiyle faaliyetlerini serbestçe sürdürdüğü ve ABD'nin ise verdiği bütün sözlere rağmen teröristlere karşı son aylara kadar hiçbir müdahalede bulunmadığı herkesin bildiği gerçeklerdir.

Bu zaman süresince, Kuzey Irak'ta konuşlanan bölücü terör örgütü, yerel grupların bazen açık ve bazen örtülü desteğiyle bu bölgeyi Türkiye'ye karşı saldırı merkezi olarak açıkça kullanmıştır.

22 Temmuz seçimlerinden sonra partimizin bu konudaki ısrarlı ve kararlı duruşu ile artan terör olaylarının uyandırdığı in-

fial ve sabırsızlığın hükümet üzerindeki baskısı, Adalet ve Kalkınma Partisini tedbir almaya mecbur etmiş ve sonunda yüce Meclis çıkardığı tezkere ile hükümete sınır ötesi operasyon için yetki vermiştir.

Bilindiği gibi PKK terörünün artması üzerine Kuzey Irak'a askeri operasyon yapılması teklifini kamuoyu önünde ilk dile getiren 21 Haziran 2005 tarihli bir açıklaması ile Milliyetçi Hareket Partisi olmuştur. Bu açıdan yıllardır takipçisi olduğumuz bir konunun geç de olsa gerçekleşmiş olmasını takdir ve ümitle karşıladığımızı belirtmek istiyorum.

Yıllardır göz ardı edilen, koordinatörlerle oyalanılan, “yarının çok şeye gebe olduğu”na dair kuru tehditlerle geçirilen kayıp dönemlerden sonra Türkiye nihayet gücünü göstermek üzere harekete geçmiştir.

Daha önceki operasyonlardan farklı olarak, bu harekât son beş yıldır, aziz milletimizin birikmiş beklentilerinin, öfkesinin dışı yansımasının bir ifadesidir.

Yapılmaya başlanan operasyon için önce hükümetin ve sonra uluslararası güçlerin harekete geçirilmesindeki zorluk dikkate alındığında bu ortamın çok iyi değerlendirilmesi, harekâtın siyasal, psikolojik, diplomatik ve ekonomik anlamda kapsamlı bir topyekûn mücadeleye dönüşmesi elzemdir.

Bu itibarla, ilk bölücü terör eyleminin başladığı 1984'den buyana geçen yirmi dört yıl boyunca, milletimize musallat olmuş terör belasının tamamen ortadan kaldırılması ve işbirlikçi-

lerinin susturulması için, icra edilen kara operasyonu ile büyük bir fırsat doğmuş bulunmaktadır.

Bu operasyonla Türkiye, üzerindeki çaresizlik ve teslimiyet baskısını kaldırarak, ülke üzerinde oyun oynanmasına izin vermeyeceğini Silahlı Kuvvetlerinin gücü ile bir kez daha gösterecektir. İnancımız bu yöndedir.

Ancak, gelişmeler konunun yalnızca Türk Silahlı Kuvvetlerinin müdahale gücüne ve kabiliyetine ihale edildiğine işaret etmektedir. Anlaşıldığı kadarıyla hükümet, ABD makamları ile yaptığı görüşmelerden elde edebildiği sınırlı imkânları yeterli görmekte, ilave tedbirleri almaktan kaçınmayı tercih etmektedir.

Yıllardır her türlü himaye ve desteği verdikleri düşünülürse, yapılan harekât neticesinde kaçan PKK teröristlerinin yerel Peşmerge reislerine sığınacakları ve izlerini yerel halkın içinde kaybettirecekleri şimdiden bellidir.

Bu nedenle hükümetin, yapılan kara harekâtı ile eş zamanlı olarak acilen bölge üzerinde ekonomik ve siyasal yaptırımlar başlatması gerekmektedir. Ancak hükümet yetkililerinin bu konuda yaptıkları açıklamalar harekâtın kapsamı, hedefleri ve süresi bakımından sınırlı olduğu izlemine uyandırmaktadır.

Bu intiba, teröristleri ve Peşmerge yönetimini umutlandırıcı hatalı bir yaklaşımın ifadesidir. Nitekim Barzani Türkiye'nin sınır ötesi operasyonunu “zorbalık” olarak nitelendirme küstahlığını bu yaklaşımdan aldığı cesaretle göstermiştir.

Bu kapsamda olmak üzere, geçtiğimiz aylarda MGK toplantılarında konuşulan ve hükümet yetkililerinin de açıkladığı arkası gelmeyen tedbirler şimdi uygulanmalıdır. Habur Sınır Kapısı'ndan geçiş, Irak'ın Kuzeyi'ne ekonomik yaptırımlar ve enerji kısıtlaması hususu acilen değerlendirilmelidir.

Hükümetin ısrarla kapsamını daraltıcı açıklamalarına rağmen bu harekât ile Türkiye, bölgesinde gerçek bir kuvvet olduğunu kesin sonuç alarak mutlaka ortaya koymalıdır.

Düşünülemeyecek olumsuz bir ihtimal, yani Türkiye'nin terörle mücadelede ve terörist unsurların imhasındaki yetersizliği, ülkemizin geleceğini ciddi tehlikelerle karşı karşıya bırakacaktır.

Harekâtın zamanlaması, özellikle önemli gelişmeler yaşanması beklenen Nevruz öncesine rastlaması açısından dikkate değer ve zor koşullarda icra edilmesi bakımından ise takdire şayandır. Açıklamalar harekâtın planlandığı gibi gerçekleştiğini göstermektedir.

Havadan desteklenen kara harekâtı Türkiye'nin meşru, haklı ve gerekli bir askeri güç kullanımı seçeneğidir. Geçmişte defalarca oluşmuş, ancak hükümet tarafından ihmal edilmiş bulunan sınır ötesi sıcak takip şartlarının doğal bir devamıdır.

Operasyon; Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin 17 Ekim 2007 tarihinde sınır ötesi harekat için hükümete verdiği yetkinin gereğidir ve icrası tamamen meşrudur. Zaten haklı olduğumuz bir davada, '**dünyayı ikna ettik**' veya '**diplomasinin**

başarısı' gibi gerekçelerle sulandırmak terörle mücadele kararlılığımızı gölgeleyecektir.

Özellikle, Sayın Başbakan'ın en son 17 Şubat 2008 tarihli bir televizyon programında “terörün bitmeyeceğine, terörle yaşanması gerektiğine” yönelik beyanatları hem yapılan operasyonun sonuçları hakkında kuşku ve kaygı uyandırıcı, hem de bölücülüğe cesaret verici zamansız ve gereksiz açıklamalardır.

Yıllardır Irak'ın Kuzeyindeki yerel güçlerin himaye ve hatta desteği ile yuvalanmalarına göz yumulan PKK'ya karşı başlatılan harekât, mutlaka bu örgütün kesin ve tam bir imhası ile neticelenmelidir.

Dışişleri Bakanının önceden “Kara harekâtı opsiyonumuz açık” uyarısının baskın tarzı operasyon ihtimalini ortadan kaldırdığı bu süreçte, teröristlerin küçük unsurlar bırakarak yerel yerleşim bölgelerine sığındıkları dikkate alınır, bölgede tekrar konuşlanmalarına imkân vermeyecek şekilde lojistik ve barınma yuvaları tamamen yok edilmelidir.

Türk Silahlı Kuvvetleri, görevini tamamlayıp yurt içindeki birliklerine dönerken, bu hassas noktalarda kuvvet bırakarak “**güvenlik kuşağı**” oluşturmalı ve teröristlerin yeniden üslenmelerine izin vermemelidir. Peşmerge yönetiminin PKK teröristlerine yeniden yardım ve yataklık etmemesi için caydırıcı davranılmalı, kesin sonuç alınıncaya kadar bölgede kalınmalıdır.

Ayrıca, dağılan terörist unsurların bölgede yaşayan Türkmen nüfusa zarar vermelerini önlemek amacıyla Merkezi

Irak Hükümeti uyarılmalı, soydaşlarımızın can ve mal güvenliği sağlanmalıdır.

Bu harekâta katılan Türk Silahlı Kuvvetlerine üstün başarılar diliyorum. Milliyyetçi Hareketin operasyon kapsamında atacakları her adım için siyasi iktidarın ve Mehmetçiğin arkasında olduğumuzu buradan bir kez daha ifade ediyorum.

Bu vesile ile sıcak yuvalarında kaygısızca oturan, tarlalarında rahatça çalışan, fabrikalarında güvenle tezgâhlarını işleten, okullarında huzur içinde eğitimini sürdüren gençlerimize ve çocuklarımıza, bu imkânları sağlamak için canını feda eden ve feda etmeye de hazır olan kahraman Mehmetçiğimize minnet ve şükranlarımızı tekrarlıyorum.

Gönlümüz onlarla beraber, kalbimiz onlar için atıyor.

Değerli Arkadaşlarım,

Sınır ötesi operasyonun yapıldığı ve kamuoyunun dikkatinin bu askeri harekâta çekildiği şu dönemde, Türkiye içerisinde de bölücülük adına vahim ve haince olaylar yaşanmaktadır.

Gelişmeler, operasyonların yalnızca silahlı teröristlerle yitilemeyeceğini, bunların kentleri, kasabaları tutmuş silahsız ihanet odakları ile de etkili bir operasyona ihtiyaç duyulduğunu açıkça göstermektedir.

Milletimiz, sınır ötesi operasyonun protesto edildiği, ellerinde örgüt paçavraları ile sokaklarda gösterilerin yapıldığı, al bayrağımızın yerlerde sürüklendiği vatan topraklarımızda da

devletin kudretini ve kararlılığını gösterecek siyasi iradeyi aramakta ve beklemektedir.

Hepinizin bildiği gibi, terörle mücadele, aslında bölücülükle mücadelenin yalnızca bir bölümüdür. Eli silah tutan bölücü-yü zararlı, buna karşılık silahsız bölücüyü meşru ve zararsız kabul etmek, bölücülük ve terörle mücadeleyi sekteye uğratacak en büyük gaflettir.

Ancak ne yazık ki, aziz milletimizin bütünlüğüne, devletimizin varlığına yönelik açıkça meydan okumalar ve tehditler bu iktidarla artık sıradan hale gelmiştir.

Bugün hiçbir adli takibata uğramadan suç işleme ve bölücülük yapma imtiyazı olan bir zümre türediği ve hatta hükümet tarafından kollandığı açıkça görülmektedir.

Unutulmaması gereken husus, bugün üzerine sınır ötesi harekât yapılan bölücü terörist unsurların menşeinin maalesef Türkiye içindeki mihraklar ve ihanet odakları olmasıdır.

Bu nedenle icra edilen Kara harekâtının kalıcı ve etkili olabilmesi için yalnızca sınır ötesinin değil, **sınır berisinin** de **etkisiz hale** getirilmesi gerekmektedir.

Aksi halde, terörist unsurların imhası veya zayıflaması ile ortaya çıkacak olan yeni durumda, bölücülüğün üzerinden terörist vesayetinin kalkması bu karanlık emel sahiplerinin yurt içinde ve yurt dışında meşru ve kabul edilebilir bulunmasına yol açacaktır. Bu Türkiye için en az terör kadar tehlikeli bir sürecin başlaması demektir.

Yılların ihmal ve müsamahası ile iktidarın kucağında büyüyen bölücülük, bugün yalnızca terörizm boyutu ile algılanır hale gelmiştir. Bölücülük bütün cepheleriyle ortadan kaldırılamazsa muhtemelen yeni taviz reçeteleri özgürlük ve siyaset adına önümüzdeki dönemde Türkiye'nin önüne birer birer konulmaya başlanacaktır.

Bu taleplerin ilk işaretleri her ortamda ve platformda açıkça dile getirilmeye başlanmıştır. Bunlar,

- Bölücülere yönelik olarak adı maskelenmiş **siyasi bir af**,
- Barzani devletinin tanınması ve Irak'ın Kuzeyi ile diplomatik temasın başlatılması;
- Yeni anayasayla üniter yapı ve milli kimliği zayıflatan maddelerin dayatılması,
- Federatif bir yapılanmanın idari mekanizmalar içinde sinsice yürürlüğe konulması olarak karşımıza çıkacaktır. Görünen gelecek maalesef budur.

Nitekim kara operasyonu sürerken bir açıklama yapan ABD Savunma Bakanı'nın **“Irak ve Afganistan'daki tecrübelerimiz, terör sorunu ile mücadele ederken güvenlik operasyonlarının yanısıra siyasi ve ekonomik girişimlere de ihtiyaç bulunduğunu gösterdi”** sözleri yeni bir sürecin başlatılmak istendiğinin işareti olarak algılanmalıdır.

Kanaatimiz ve kaygımız terör örgütünün dizginlenmesi adına çok kritik stratejik tavizlerin verilmiş olduğu yönündedir. Özellikle yıllardır Türkiye'nin terörle mücadelesini çeşitli meka-

nizmalar ile oyalayarak sürüncemede bırakan ABD'nin tavır değiştirmiş olmasını, yalnızca diplomasinin bir başarısı olarak yorumlamak saf dillik olacaktır.

İstediğimizi aldık denilerek kalkılan toplantı masasından hangi isteklere de boyun eğilerek kalkıldığı, ne kadar saklansa da tarihin işleyişinden kaçırılmayacak ve bir gün mutlaka gün ışığına çıkacaktır.

Esasen, Türkiye'nin tercih etmiş olduğu Avrupa Birliği yolunda, uyum yasaları çerçevesinde sağlanan demokratik görünümlü ortam ve bireysel hak ve özgürlüklerin istismarı da, maalesef bölücülüğün kapılarını ardına kadar zaten açmış bulunmaktadır.

Böyle bir sürecin sonucunda;

- Anadilde eğitim,
- Devlet yapısının yeni esaslara bağlanması,
- Anayasal teminat altında yeni bir ortaklık devleti kurulması,
- Türkiye'nin idari yapısının yeniden düzenlenmesi,
- Genel siyasi af ve İmralı canisine özgürlük talepleri,
- Etnik kimliklerle bölücü siyaset yapılması olarak Türkiye'nin önüne yakın zamanda getirilecektir.

Bu itibarla, başlanılan askeri harekât bir sonuç değil, geçmişte düşülen hataları tekrarlamadan girilecek geniş kapsamlı bir mücadelenin başlangıcı olmalı, bölücülükle mücadele stratejisi ile mutlaka desteklenmelidir.

Bu strateji kapsamında;

- Irak'ın Kuzeyinin Türkiye üzerindeki etkisi ve tahrikleri,
- Türkmen nüfusun haklarının korunması ve temsili,
- Bölücülüğün siyasal kazanımlarının durdurulması,
- Terör örgütü mensuplarının tam bir teslimiyet halinde adalete intikali,
- Teröre ekonomik, lojistik, mali, idari destek unsurlarının ortadan kaldırılması esas olmalıdır.

Bundan yirmi yıl sonra, karşımıza yeniden çıkmaması için hükümet üstü bir karar gerektiren bu süreçte, devletin kalıcı ve stratejik bir projeyi geliştirmiş olması ve uygulamaya koyması en samimi dileğimizdir.

Bu stratejik proje geliştirilirken,

- Bölücülüğün aldığı mesafeden bağımsız,
- Cumhuriyetimizin temel ilkelerine uygun,
- Geçmişte yaptığımız yanlışlar nedeniyle dünyanın bize yönelttiği dayatmalardan arınmış,
- Türk milletinin rızasına ve değerlerine saygılı;
- Bin yıllık kardeşliğimizi ve birliğimizi artıran,
- Günü kurtarmaya değil kesin sonuç almaya yönelik bir anlayış geliştirilmelidir.

Bu itibarla, özellikle topluma kazandırma ve kısmi af gibi söylentilerle bölücü terörü tekrar cesaretlendirebilecek ve ona yataklık edenleri tekrar harekete geçirebilecek bir tarihi hataya da düşülmemelidir.

Aksi halde, Türkiye iktidarın önüne konulan karanlık plan dâhilinde,

- Silahsız bölücülerin makbul görülerek cesaretlendirileceği,
- Üniter ve milli devlet yapımızın tartışılmaya açılacağı,

Milli kimlik ve kültürümüzün temel yapı taşlarının oynatılacağı vahim süreç daha da derinleşecektir.

Tek millet, tek devlet ve tek dil anlayışına itirazların yoğunlaştığı şu günlerde, Türk milleti için yeni bir ateşten imtihan sürecinin başlayacağını söylemek yanlış olmayacaktır.

Bu itibarla, sürdürülen Sınır Ötesi Harekatın Türkiye içindeki boyutu ile bölücülüğün önlenmesi için alınacak tedbirlerin aynı anda, aynı çerçeve içinde ve ortak bir vizyon ile değerlendirilmesi kaçınılmaz bir zorunluluktur.

Aksi halde bir kara harekâtı ne derece başarılı olursa olsun, bölücülüğü ortadan kaldırmaya yetmeyecek, bundan önceki örneklerinde olduğu gibi siyasetten beslenerek karışımıza yeniden tehdit olarak mutlaka çıkacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Geçtiğimiz hafta içerisinde Güney Kıbrıs Rum Yönetimi ile Ermenistan'da yapılan seçimler üzerinde kısaca durmak istiyorum.

Bildiğiniz gibi son yıllarda Türkiye, bir adım önde olmak adına attığı nafiye hamlelerin yarattığı hayal kırıklıklarını derinden yaşayan bir ülke haline gelmiştir.

Karşılık görmeden verdiği siyasi tavizleri bir ilerleme zanneden hükümet, çareyi bu ülkelerdeki yönetim değişimlerinde aramakta, yeni idarecilerin verdiği tavizlere hoşgörülle yaklaşmalarını umut etmektedir.

AKP Meclis çoğunluğunun çıkardığı Vakıflar Yasasının uyandırdığı heyecan ve ümit ile Türkiye üzerinde emelleri olanların, hükümeti yeni ve daha etkili bir dayatma sürecine sürükleyecekleri belli olmuştur. AKP bu yasa ile taviz ve teslimiyet sıvrılarının bulunmadığını bütün dünyaya göstermiştir.

Bu ülkelerden biri de Ermenistan'dır. Ermenistan'da geçtiğimiz hafta yapılan seçimde Cumhurbaşkanlığı'nı Sarkisyan'ın kazanmasını bir şans gibi gören medyamız toplumu da gereksiz ve anlamsız bir beklentiye yönlendirmektedir.

Özellikle PKK terör örgütü mensuplarının Ermenistan yönetince işgal altındaki Karabağ'a yerleştirilmeye başladıklarına dair haberlerin yaygılaştığı bu süreçte, hükümetten beklenen Türkiye'nin tarihi tezleri ve duruşunu bir kez daha yeni Ermeni yönetimine yüksek sesle ifade etmesidir.

Soykırım yalanına dayalı iddialarından vaz geçmedikçe, işgal altında tuttıkları Dağlık Karabağ bölgesini Azerbaycan'a iade etmedikçe ve Türkiye üzerindeki toprak taleplerinden dönmedikçe Türkiye ile Ermenistan arasındaki ilişkilerin değişmeyeceği ısrarla vurgulanmalıdır.

Bugün Ermenistan'ın işgalinde olan Dağlık Karabağ bölgesinde BM Güvenlik Konseyi'nin kararları ile tam dört kez Er-

menistan'ın işgalci olduğu ve bu toprakların Azerbaycan toprağı olduğu tasdik edilmiştir. Buna rağmen, işgal altındaki bu bölgenin Ermeni seçmenleri de yeni Cumhurbaşkanlığı için oy kullanmışlardır. Bu durum, seçimin meşruiyetine gölge düşüren önemli bir hadise olarak görülmelidir.

Bir milyon kişi ile dünyanın nüfusa göre en büyük muhacir hareketine mecbur kalmış kardeş Azerbaycan'ın toprağı olan **“Hocalı Soykırımı”**nın yıldönümüne rastlayan bu durum ayrıca talihsiz bir gelişmedir.

Her fırsatta aziz ceddimizin bir asır önce soykırım yaptığı yalanına başvuran Ermeniler, üzerinden henüz yalnızca 16 sene geçmiş olan gerçek bir insanlık vahşetini itiraf ve kabul etmek, işgal altında bulundurdıkları topraklardan çekilmek zorundadırlar.

Bu vesile ile 26 Şubat 1992 yılında Hocalı'da, genç yaşlı, çocuk ve kadın demeden Ermenilerce soykırımı maruz kalmış soydaşlarımızı rahmetle ve tazimle anıyorum.

Güney Kıbrıs Rum Yönetiminde de yapılan seçimler sonucunda iktidar el değiştirerek Meclis Başkanı ve AKEL Genel Sekreteri Hristofyas Cumhurbaşkanı olmuştur.

Kıbrıs konusunda çözüm olarak önerilen sözde planların bundan sonra nasıl bir siyasal durum ortaya çıkaracağını zaman gösterecektir. Ancak, bu seçim Kıbrıs'ta değişen bir şeyin olmayacağı konusundaki kanaatleri güçlendirmiştir.

Türkiye, uluslararası ilişkilerinin seviyesini başka ülkelerin yönetim değişiklikleri ile değil kendi ilkeleri ve milli duruşu ile tayin etmesi gereken önemli ve köklü bir devlettir.

Ancak gelinen taviz ve teslimiyetle tıkanan dış politika ve milli meselelerde hükümetin yegâne umudu, muhatap ülkelerdeki yönetim değişiklikleri olmuştur.

Rumların tercih değişikliğinden de olumlu anlamlar çıkarmaya çalışanlar en yakın zamanda yanıldıklarını bir kez daha anlayacaklardır.

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

Konuşmamın bu bölümünde yüksek öğrenimde yaşanan başörtüsü sorununun çözümüne yönelik başlattığımız girişimden sonra, farklı ve manidar bir aşamaya gelen görüş ve tartışmalara değinmek istiyorum.

Hepinizin bildiği gibi, Anayasa'nın 10. ve 42. maddeleri 9 Şubat 2008 tarihinde TBMM Genel Kurulunda 411 oyla kabul edilmiş, değişiklikler onaylanmak üzere Cumhurbaşkanlığı'na gönderilmişti.

Sayın Cumhurbaşkanı tarafından da uygun görülen Anayasa değişiklikleri 23 Şubat 2008 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiş bulunmaktadır.

Sayın Cumhurbaşkanı'nın Anayasa değişikliklerini onayladıktan sonra yaptığı yorumdan, üniversitelerdeki başörtüsü sorununun kaldırılması için Anayasa değişikliğinin yeterli olmayacağı ve bunun için kanun çıkarılması gerektiğini anlaşılmıştır.

Anayasa değişikliğine ilave olarak ve bu değişiklikleri tamamlayacak olan YÖK Kanununun Ek-17. maddesine eklenecek hüküm hakkında, Milliyetçi Hareket Partisi ile Adalet ve Kalkınma Partisi arasında bir mutabakat olduğu kamuoyu ile her aşamada paylaşılmıştır.

Söz konusu kanun teklifi TBMM Başkanlığı'na sunulmuş ve Milli Eğitim Komisyonu'na görüşülmek üzere havale edilmiştir. Beklentimiz, konunun zamana yayılmadan, tahrik ve tartışmalar büyümeden Milli Eğitim Komisyonunda öncelikle görüşülmesi ve karara varılmasıydı.

Gerek AKP sözcülerinin açıklamaları, gerekse YÖK Başkanlığının Cumhurbaşkanının onayını müteakip uygulamaya yönelik yayınladığı talimat, mutabık kalınan EK 17 maddedeki değişikliğin yasalaşması yönünde tereddüt hasıl olduğunu ortaya koymaktadır.

Bu gelişmeler yaşanırken, Anayasa değişikliğine bile gerek olmadığına yönelik şahsi fikrini beyan eden TBMM'nin Sayın Başkanı'nın açıklamaları hayretle karşılanmıştır. Sorunun yalnızca YÖK ve üniversitelerin inisiyatifi ile çözülebileceğini söyleyen Sayın Toptan'ın, geçtiğimiz beş yıl boyunca bu değerli önerisini niçin saklamış olduğu tarafımızca bir türlü anlaşılamamıştır.

Bu kanun maddesinin değişimine dair Adalet ve Kalkınma Partisi'nin önceki eğilimi, Ana Muhalefet Partisi'nin başvurusundan sonra, konuyu görüşecek olan Anayasa Mahkemesi'nin kararı ile ortaya çıkacak sonuca göre gündeme getirecekleri yönündeydi.

Bununla birlikte Adalet ve Kalkınma Partisi, üzerinde uzlaşmış bir mutabakat metni yokmuş gibi davranarak, konuyu kamuoyunda tartışmaya açmış ve kafaları ciddi bir şekilde karıştırmıştır.

Gelişmeler ve bazı açıklamalar mutabakatın muhataplarından olan Adalet ve Kalkınma Partisi'nin YÖK Kanununun Ek-17. maddesinde yapılması kararlaştırılan değişikliği süründürmeye ve zamana bırakmaya, hatta bundan vazgeçmeye niyetlendiği yönündedir.

Oysaki bize göre, Anayasa değişiklikleriyle ilgili Anayasa Mahkemesi'ne yapılacak itiraz süreci ile Ek-17.maddedeki değişikliğin kanunlaşması birbirinden ayrı mütalaa edilmesi gereken farklı safhalardır.

Diğer taraftan, YÖK Başkanlığı'nın Anayasa'da yapılan son değişikliklerin yeterli olduğuna ve YÖK Kanununda yapılması planlanan değişikliğe gerek olmadığına dair yetkisini aşan yorumu ise bundan sonra Yüksek Öğretimde çok sıkıntılı bir dönemin başlayacağını göstermektedir.

Şayet YÖK Başkanlığı'nın Ek 17 Maddede yapılacak değişikliğe ihtiyaç olmadığına yönelik yaklaşımı kabul görür ise kıyafet konusunda tam bir kargaşa yaşanması ve her tür kıyafetin giyilmesi gibi bir tehlike karşımıza çıkabilecektir.

Kaldı ki, tartışma şimdiden alevlenmiştir. Aceleyle verilmiş YÖK kararı sonucu üniversitelerde, başörtüsü ile girilebilen ve girilemeyen ayrımı doğmuş, uygulamada çelişkiler ortaya çık-

mıştır. Bu durum mevcut huzursuzluğu daha da artırmış, üniversite camiasında bölünme ve hizipleşmeleri kuvvetlendirmiştir.

Yaşanan gelişmeler partimizin bu konudaki kaygılarını haklı çıkaracak noktaya gelmiştir. Bir mağduriyet alanının ortadan kaldırılmasına yönelik olarak başlattığımız bir girişimin, eksik bırakılarak yeni bir mağduriyet ve çatışma ortamına neden olması asla tasvip etmeyeceğimiz bir durumdur.

Bizim siyaset anlayışımıza göre, ortaya koyduğumuz ilkeler ve vardığımız mutabakatlar, günübirlik ve gelişigüzel alınmış kararlar değil; ahlaki ve siyasi duruşumuzu belgeleyen çok önemli ve vazgeçilmez taahhütlerdir. İster yazılı, ister sözlü olsun bizim şeref ve haysiyet vesikalarımızdır.

Biz, bizimle mutabık kalarak taahhüt içine girmiş siyasal muhataplarımızın da aynı fazilet ve ahlaka sahip olduklarına inanmak isteyen köklü ve erdemli bir siyasal geleneğinin temsilcisiyiz.

Üniversitelere başı örtülü kızlarımızın girmesi yönünde en makul ve geçerli adımı atan Milliyetçi Hareket verdiği sözlerin bugün de arkasındadır.

Bilinmelidir ki, bugüne kadar izlediği tutarlı ve kırılmayan çizgisi ile Milliyetçi Hareket Partisi ve onun şerefli mensupları, bu siyasal ahlak sınavından da alınlarının akıyla çıkacaklardır.

Bu duygu ve düşüncelerle yüksek heyetinizi en derin sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

boş

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

4 MART 2008

boş

**Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Basınımızın Muhterem Temsilcileri,**

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Bugünkü Meclis Grup toplantımızı Kuzey Irak'a yapılan kara harekâtında toprağa düşerek şehitlik mertebesine ulaşan 24 silahlı kuvvetler mensubumuza ve 3 geçici köy korucumuza Yüce Allah'tan bir kere daha rahmet dileyerek açmayı ve Türk milletinin kalbinde ebediyen yaşayacak bu asil ve kahraman evlatlarımızın aziz hatıraları önünde minnet ve şükranla eğileceğimiz saygı duruşuyla bitirmeyi öngörüydüm.

Grup toplantımızı güncel konulara girmeyerek, sonsuza kadar unutmayacağımız bu şerefli çocuklarımızın anısına ithaf etmenin ve cennet mekanlarına dualarımızı göndererek kapatmanın, içinden geçtiğimiz şartlarda tazim görevimizin bir gereği olacağını düşünüyordum.

Ancak, son birkaç gün içinde gelişen olaylar bu çerçevenin dışına çıkılmasını zaruri hale getirmiştir.

Türk Silahlı Kuvvetlerinin 21 Şubat 2008 günü başlayan Kuzey Irak'a sınırötesi harekâtının seyri, sona erdirilme zamanı ve şekli ile bu konuda Türkiye'nin maruz kaldığı dış baskılar, siyasi gündemin en önemli meselesi olarak son günlerde kamuoyunda her yönüyle tartışılmaktadır.

Bu süreçte yaşanan gelişmelerin ve bunların izaha muhtaç bazı yönlerinin Türk milletinde haklı endişe, kuşku ve tereddütlerin doğmasına yol açtığı bir gerçektir.

Bu konuda yapılan resmi açıklamaların ve kamuoyuna verilen bilgilerin, oluşan bu endişeleri gidermede yeterli olduğunu söylemek maalesef mümkün değildir.

Sayın Başbakan'ın bu süreçte sergilediği siyasi eziklik ve tutarsızlık, devlet katında ortaya çıkan iletişim, uyum sorunları ile yaşanan kopukluk ve bilinen bazı çevrelerin taşeronluğunda siyasi çözüm senaryolarının piyasaya sürülmesi çabalarının hız kazanması, Türkiye'nin çok ağır sonuçları olacak bir yola sürüklendiğine işaret etmektedir.

Bu durum karşısında, bu konulardaki tespit ve görüşlerimizi aziz milletimizle paylaşmak ve önümüzdeki tuzaklarla dolu döneme ilişkin değerlendirmemizi bütün çıplaklığıyla ortaya koymak istiyorum.

Değerli Milletvekilleri,

21 Şubat 2008 günü başlayan Kuzey Irak'a sınırötesi harekat, Türk milleti tarafından heyecan ve gururla karşılanmış ve

Türkiye'ye büyük acılar çektiren kanlı terörün belinin kırılacağı yolunda büyük ümit ve beklentiler yaratmıştır.

Resmi makamların, içinin doldurulmadığı sonradan anlaşılacak hamasi ve afaki beyanları, sözde kararlılık gösterileri ile hareketin basın ve yayın organlarında ele alınış biçimi, kamuoyunda yüksek bir beklenti ortamı oluşmasına ilave katkılarda bulunmuştur.

Böyle bir ortamda, sınırötesi askeri harekâta sekizinci gününde ansızın son verilmesi ve Türk birliklerinin geri çekilmesinin 29 Şubat sabahı itibarıyla tamamlandığının izahı ve anlaşılması zor bir kargaşa süreci sonunda gecikmeli olarak kamuoyuna duyurulması, Türk milletine derin bir şaşkınlık, teessür ve hayal kırıklığı yaşatmıştır.

Bu sürecin son aşamasında devlet organları arasında çok ciddi bir uyum, koordinasyon ve bilgilendirme sorunu ortaya çıkmış, ilgili kurumlar birbirinden kopuk bir şekilde ya sessizlik içine girmişler, ya da çelişkili tutumlar sergilemişlerdir.

Son günlerin modası olan deyimiyle “kaos” şartları, sınır ötesi hareketin sona erdirilmesi sürecinde devletin zirvesinde yaşanmıştır.

AKP hükümeti bu süreci yönetmede sergilediği şaşkınlık, beceriksizlik ve ciddiyetsizlikle, devletin itibarının yara almasının en büyük sorumlusu olmuştur.

Sayın Başbakan'ın sonradan giriştiği tevil çabaları ve kamuoyunu yatıştırmak için başlattığı yönlendirme kampanyaları, bu acı gerçeği değiştiremeyecek, AKP hükümetini devletin iti-

barının aşınmasına ve inandırıcılığının sorgulanmasına yol açma vebalinden kurtarmaya yetmeyecektir.

Değerli Arkadaşlarım,

Son askeri hareketi ve terörle mücadelede bugün gelinen noktayı doğru değerlendirmek için, son beş yıllık sürecin kısaca hatırlanması yerinde olacaktır.

- Türkiye 2003 yılından başlayarak Kuzey Irak kaynaklı ağır bir terör tehdidinde maruz kalmış, Kuzey Irak toprakları Türkiye'ye karşı bir saldırı üssü olarak kullanılmıştır.

- AKP hükümeti bu süre içinde Kuzey Irak'ta yuvalanan terör unsurlarına karşı hiçbir müdahalede bulunmamış, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin iznini gerektirmeyen hava hareketi için bile beş yıl beklemiştir.

- Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin sınırötesi askeri müdahale konusunda 17 Ekim 2007 tarihinde verdiği izin sonrası dönemde, 16 Aralık 2007 tarihinde başlayarak Kuzey Irak'taki nokta hedeflerine sınırlı hava hareketleri yapılmasıyla yetinilmiştir.

- Bu bölgeden kaynaklanan terör tehdidi ile etkili bir mücadeleye için mutlak anlamda gerekli olan sınırötesi kara hareketi ise, ancak 21 Şubat 2008 tarihinde icra edilmiştir.

- Sayın Başbakan'ın terörle mücadelede çok önemli bir aşamaya geçiş ve terörü temizlik hareketi olarak tanımladığı kara operasyonu, kamuoyunda yaratılan beklentilerin aksine çok kısa sürmüş ve Türk Silahlı Kuvvetleri unsurlarının 29 Şu-

bat 2008 sabahı itibariyle bölgeden çekilerek Türkiye'deki üs bölgelerine döndükleri açıklanmıştır.

- Kuzey Irak'ta Barzani ve Peşmerge gruplarının himayesinde yuvalanan PKK'lı terörist sayısının 3000 ile 3500 olduğu resmi açıklamalardan bilinmektedir.

Bu terör unsurları Türk-Irak sınırı boyunca kamp bölgeleri ve yerleşim birimlerinde barınmaktadır.

Bunların önemli bir bölümü Barzani'nin Peşmergeleriyle iç içe yaşamaktadır.

- Son kara harekâtında, terör yuvalarından sadece bir tanesi olan ve Türk sınırına çok yakın bir bölgede bulunan Zap kampı hedef alınmıştır.

- Harekatta tank, zırhlı ve tekerlekli personel taşıyıcı araç kullanılmamıştır.

- Bölgedeki 300 teröristin 240'ının etkisiz hale getirildiği ve esasen daha önce de hava operasyonlarının hedefi olmuş bulunan bu bölgedeki 585 sığınak, tesis ve askeri hedefin kısmen yada tamamen tahrip edildiği açıklanmıştır.

- Ağır kış şartlarında icra edilen hareket, bu sınırlı hedeflere ulaşıldığının değerlendirilmesi üzerine sona erdirilmiş ve Türk birlikleri bölgeden bütünüyle çekilmiştir.

- 17 Ekim tezkeresini izleyen dört buçuk aylık süre içinde yapılan beş hava harekâtı ve son kara operasyonu sonrası gelen nokta ana hatlarıyla bu olmuştur.

Bu konudaki değerlendirmemize geçmeden önce, sınırötesi operasyonda görev alan ve kendilerine verilen hedefler doğ-

rultusunda görevlerini başarıyla icra eden Türk Silahlı Kuvvetleri mensuplarına bir kere daha şükranlarımızı sunuyor, sergiledikleri üstün başarı, feragat ve fedakârlıktan dolayı kendilerini kutluyorum.

Şehit evlatlarımızı bir kere daha rahmetle yad ediyorum. Harekatta yaralanan evlatlarımıza da acil şifalar diliyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Milliyetçi Hareket Partisi, terörle topyekün mücadelede, arkasında inandırıcı bir askeri güç ve siyasi irade olan, çok yönlü bir caydırıcılık stratejisinin kararlılıkla ve kesintisiz olarak uygulanmasının kaçınılmaz olduğuna inanmaktadır.

• Ancak, AKP hükümeti son beş yıl içinde terörle mücadelede acz ve zafiyet içinde olmuştur. Hükümetin bu konudaki temel ve kronik sorunları;

√ Gereklî siyasi kararlılığa ve tutarlı bir stratejiye sahip olmaması,

√ Dış baskı ve dayatmalara açık bir teslimiyet anlayışına mahkûm bulunması ve

√ İç politika hesaplarını, terörle mücadelenin vazgeçilmez gereklerinin önüne geçirme zafiyeti ile malul olması noktalarında toplanmaktadır.

Hükümetin bu sorunlarının bugün de büyük ölçüde sürdüğü maalesef bir gerçek olarak karşımızdadır.

• 17 Ekim tezkeresiyle Meclis'ten alınan askeri müdahale yetkisinin amacı, Irak'ın kuzeyinden Türkiye'ye yönelik terör tehdidinin ve saldırılarının bertaraf edilmesi olarak belirlenmiştir.

√ Ancak, aradan geçen dörtbuçuk aylık sürede bu yetkinin kullanılış biçimi ve kapsamı, AKP hükümetinin Kuzey Irak'taki terör varlığının kesin ve kalıcı olarak tasfiye edilmesini siyasi amaç olmaktan çıkardığını göstermektedir.

√ PKK'nın gerçek anlamda tasfiye edilerek bölgeden sökülüp atılması hedefinden uzaklaşan AKP hükümeti, mevzi ve kısmi tedbirlerle yetinmeyi yeni bir küçük hedef olarak benimsemiştir.

√ Bu çerçevede, fiili saldırıların durdurulması, terör örgütünün siyasi yollarla tecrit edilmesi ve geçici bir süre etkisiz hale getirilerek eylem potansiyelinin asgari düzeye indirilmesi amaçlanmaktadır.

• Son kara hareketının da esas itibarıyla bu çerçevede değerlendirilmesi yerinde olacaktır. Bununla birlikte, AKP hükümeti döneminde icra edilen bu ilk sınırötesi kara hareketi, gecikmiş bir adım sayılsa bile yine de gerekli ve önemli bir aşama olmuştur.

√ Ancak, süresi, harekât alanı, birlik sayısı ve yapısı ve askeri hedefleri bakımından sınırlı kalan bu müdahalenin, terörü tasfiye amacı bakımından kalıcı sonuç alınmasında yetersiz olduğu açıktır.

√ Nokta hedeflere yönelik hava harekâtları sonrası, askeri hedefleri hükümetin siyasi direktifi doğrultusunda çok sınırlı bir çerçevede belirlenen kara operasyonunun, PKK'nın bu bölgeden geriye dönüşü olmayacak şekilde sökülüp atılması için gerekli geniş çapta bir imha harekâtı olmadığı ortadadır.

√ Harekatın, hükümetin verdiği siyasi direktifteki siyasi amaçlarının, geçici ve önleyici güvenlik önlemleri alınmasının ötesine geçmediği anlaşılmaktadır.

• PKK'nın tasfiyesi hedefine ulaşılması için, olmazsa olmaz üç temel şart bulunduğu herkesin malumudur:

- Bunlardan birincisi, Kuzey Irak'taki terör yuvalarına yönelik kapsamlı bir temizlik ve imha harekatı yapılması ve Türk Silahlı Kuvvetleri unsurlarının bölgede geçici bir süre konuşlandırılarak bir güvenlik kuşağı oluşturulmasıdır.

- İkinci şart ise, Barzani ve Peşmerge güçlerinin PKK'ya sağladığı açık veya örtülü himaye ve desteği kesmesidir.

- ABD'nin sınırlı istihbarat paylaşımının ötesinde, Türkiye'ye bu konuda siyasi ve askeri destek vermesi de üçüncü şarttır.

Son gelişmelere bakıldığında, bu şartların gerçekleşmediği görülecektir.

• Kuzey Irak'taki teröristlerin Türkiye'ye sızmadan önce toplandıkları Zap bölgesine sınırlı bir müdahalede bulunan Türk Silahlı Kuvvetleri, bu sınırlı hedeflere ulaşıldığının değerlendirilmesi sonucu bütünüyle Türkiye içine çekilmiştir.

- Irak toprakları içinde teröristlerin Türkiye'ye sızma koridorlarında önceden planlanmış güvenlik düzenlemeleri alınmamış, bölgenin geçici bir süre kontrolü için askeri mevcudiyet bırakılmamıştır.

• Barzani'nin PKK'ya olan desteğine gelince, bu konuda bir tutum değişikliği içine girildiğini gösteren hiçbir işaret bulunmamaktadır.

- PKK'ya karşı en ağır nitelendirmesi “başağrsı” olan Bölgesel Yönetim hala PKK'yı terör örgütü olarak görmemekte ve sorunun Türkiye tarafından siyasi açılımlarla çözülmesinin tek çıkar yol olduğunu söyleyebilmektedir.

- Bunun yanı sıra, 3000 civarındaki PKK militanı Barzani'nin bilgisi ve himayesi altında Kuzey Irak'taki meskun bölgelerde barınmakta olup Kandil Dağı'na ulaşım yollarını kesmek konusunda bile bugüne kadar göstermelik de olsa hiçbir ciddi tedbir alınmamıştır.

- PKK militanlarının bir kısmının da peşmerge özel kuvvetleri bünyesinde resmi üniformayla görev yaptıkları da bilinen bir gerçektir.

- Bununla da yetinmeyen Barzani, sınırötesi operasyonu Türk Silahlı kuvvetlerinin saldırısı olarak nitelendirmiş ve bunu bahane ederek 1997 yılından beri özel bir düzenleme ile Kuzey Irak'ta bulunan 1200 civarındaki Türk Özel Kuvvetler unsurlarının bölgeden çıkartılması için resmi girişim başlatmıştır.

Bu birliklerimizin kara hareketinin başlangıcında teröristlerin kaçış yollarını kapamak için konuş bölgelerinden çıkmaları üzerine önlerinin peşmerge tarafından kesildiği, bölgeye ilave Barzani güçlerinin sevk edildiği ve özel kuvvetlerimizin “peşmerge eşliğinde kendi alanlarına geri götürüldüğü” Barzani sözcülerince açıklanmıştır.

• Bu gerçekler ortadayken, Sayın Başbakan'ın “terörle mücadele sürecini Irak'la istişare halinde sürdürdüklerini söylemesi ve Irak yönetiminin sergilediği dirayetli ve işbirliğine açık

tutumu takdire şayan” bulması, en hafif tabiriyle ibret verici bir siyasi aymazlık ve körlüktür.

Kara harekâtı öncesi Barzani’ye bunun kapsamı ve süresinin sınırlı olacağı yolunda teminat vermek için adeta çırpınan ve operasyon sürerken Talabani’ye özel temsilciler göndererek mahiyeti kamuoyuna açıklanmayan siyasi bağlantılar kuran AKP hükümeti, Türkiye’nin milli güvenliğini tehlikeye atacak çok tehlikeli oyun ve tezgâhlar içine girmiştir.

Sayın Başbakan ne kadar inkâra yeltense de, gerçekler önümüzdeki dönemde bir bir ortaya çıkacaktır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

• ABD’nin PKK terörüyle mücadele konusundaki istekliliği ve Türkiye’ye verdiği destek hakkında da şu hususlar önemle kaydedilmelidir:

- Amerika Birleşik Devletleri’nin terörle mücadele konusunda Türkiye’ye verdiği sınırlı desteğin niteliği ve amacı ile bu konuda ilerletmeye çalıştığı siyasi projeye dayanan düşünceleri giderek belirgin hale gelmektedir.

- Kuzey Irak’taki PKK varlığı karşısında son beş yıl boyunca sessiz ve hareketsiz kalan ABD, son dönemde Türkiye ile istihbarat paylaşımı konusunda sınırlı bir işbirliği içine girmiştir.

- 17 Ekim tezkeresi sonrasında Kuzey Irak’a yapılan hava müdahalesi ile son kara harekâtında bu istihbaratın önemli bir rol oynadığı resmi açıklamalardan anlaşılmaktadır.

• Son kara harekâtının, süre, bölge ve askeri hedefler bakımından ABD’nin izin verdiği ölçüde yapıldığını gösteren işa-

retler, ABD'nin hareketin ilk günlerinden başlayarak ortaya koyduğu tutum, bu konudaki niyetlerini göstermek açısından esef ve endişe verici gelişmeler olmuştur.

- PKK'yı Türkiye ve ABD'nin ortak düşmanı ilan eden Başkan Bush, bunun kağıt üzerinde ve sözde kaldığını gösterecek şekilde, ortak düşmanın tasfiyesini ortak hedef olarak görmediğini ortaya koyan beyanlarda bulunmuş ve kara hareketına biran önce son verilmesi için AKP hükümeti üzerinde aleni baskı uygulamıştır.

- İlk önce ABD Savunma Bakanı, 27 Şubat günü Türkiye ziyareti öncesinde Avustralya ve Hindistan'dan basın aracılığıyla Türkiye'ye hareketin vadesi hakkında ikaz ve ihtarda bulunmuştur.

- Başkan Bush, ertesi gün çok kaba ifadelerle Türkiye'nin "Kürdistan" olarak atıfta bulunduğu bölgeden "mümkün olacak en kısa zamanda çıkıp gitmesi" gerektiğine dair ultimatoluk vermiştir.

- Bu aşağılayıcı tebligatlar, ABD'nin kafasının gerisindeki düşünce ve niyetleri tereddüde mahal bırakmayacak biçimde ortaya koymuştur.

- ABD'nin Kuzey Irak'ın istikrarının etkilenmemesi bahanesiyle terörle mücadelede Türkiye'nin önünü kesecek kırmızı çizgiler çıkarması, bu konuda "tavşana kaç, tazıya tut" siyaseti izlediklerini bir kere daha göstermiştir.

- PKK terör örgütünün yuvalandığı ve Türkiye'ye karşı bir saldırı cephesi olarak kullandığı bölge, Başkan Bush'a göre is-

tıkrarlı bir bölge sayılmaktadır. Buna karşılık Türkiye'nin terörle mücadele için aldığı meşru tedbirler, ABD'nin dostu ve PKK'nın hamisi Barzani'nin kukla bölgesel yönetiminin istikrarını tehdit edecek hareketler olarak görülmektedir.

- Kara operasyonunun bitiriliş zamanlaması ve birliklerimizin geri çekilme takviminde, ABD'nin bu baskı ve dayatmalarının etkisinin bundan sonra da çok tartışılacağı muhakkaktır.

- ABD Savunma Bakanı'nın Türkiye ziyareti sırasında AKP hükümetinin Milli Savunma Bakanı'nın "operasyonun hedeflere ulaşarak bir daha bölgeye girilmesine gerek kalmayınca kadar süreceğini" söylediği basına yansımıştır.

Eğer, AKP'li Bakanın sözlerine itibar edilecekse, Zap bölgesinin bir daha müdahale amacıyla bölgeye girilmesine gerek kalmayacak şekilde terör unsurlarından kalıcı biçimde temizlendiği sonucuna varılacaktır.

- Bunun yanı sıra, AKP yetkililerinin ABD'ye "Afganistan'da terörle yıllarca mücadele ettiğini hatırlattığı", "çekilme takvimi vermeyiz, işimiz bittiğinde döneriz" diyerek meydan okudukları ve "en kısa sürenin bir gün ile bir yıl arasında değişeceği yolunda en üst askeri düzeyde yapılan yorumlar" Türk basınında "ABD'ye rest çekildi" başlıklarıyla manşetlere taşınmıştır.

Bütün bunlara rağmen harekâtın icra edildiği sınır bölgesinde ve çeşitli merkezlerde, PKK maşası etnik bölücülerin canlı kalkan eylemleri ve operasyonu protesto gösterilerinin sürdüğü bir zamanda, Türk birliklerinin aniden çekilmeleri, Türk mil-

letin hayal kırıklığını, şaşkınlığını ve üzüntüsünü derinleştiren beklemedik bir gelişme olmuştur.

- “Türk Silahlı Kuvvetleri’nin hedefi Kandil” manşetlerinin atıldığı, “Hakurk ve Haftanın kamplarına girilmek üzere olduğu” yayınlarının yapıldığı, bu yöndeki beklentilerin medya yoluyla körüklendiği ve siyasi, askeri yetkililerin bunu düzeltecek bir tutum almadığı bir ortamda, böyle bir ani çekilmenin Türk kamuoyunda haklı olarak doğurduğu bu duyguların yadırğanmasının hiçbir meşru gerekçesi bulunamayacaktır.

• Bu konuda şu gerçeklerin kayda geçirilmesi yerinde olacaktır.

√ Geri çekilmenin ABD Dışişleri Bakanı’nın Hindistan’dan verdiği ihtarından hemen sonra başladığı ve konuk Bakan ABD’ye dönüş yolundayken tamamlandığı anlaşılmıştır.

√ Türk kamuoyu çekilmenin başladığını ve tamamlandığını ilk defa PKK’nın koruyucusu Barzani sözcülerinin açıklamalarından öğrenmiştir.

√ Bu konuda 29 Şubat günü tam bir kaos yaşanmış, Türk milleti uzun süre karanlıkta bırakılmış ve resmi açıklama Barzani kaynaklarının beyanlarından çok sonra yapılabildiği.

√ Askeri harekâtın hedeflerinin hükümetin verdiği siyasi direktif doğrultusunda belirlenmesi, güç projeksiyonu ve hareket süresinin de bunun ışığında tespit edilmesi, bu konudaki sürecin doğal bir icabıdır.

AKP hükümetinin terörle mücadeleden beklenen siyasi amaçları böylesine dar bir çerçevede belirlediği, Türk Silahlı

Kuvvetlerinin de buna uygun olarak sınırlı hedeflere kısa süreli bir harekât icra ettiği anlaşılmaktadır.

Eğer durum böyleyse, bu gerçeğin açıkça ortaya konulması herkes için sorumluluk icabı olarak görülmelidir.

√ Bunun yanı sıra, harekâtın bitiriliş şekli ile bu süreçte maruz kalınan dış baskıların geri çekilme kararında etkili olup olmadığına yönelik tartışmalarda, yukarıdaki gerçeklerin bütünüyle göz ardı edilmesini ve bütün bunların normal, doğal ve tesadüf sayılmasını beklemek de mümkün değildir.

√ PKK'nın en büyük destekçisi Barzani'nin ve teröristlerle iç içe yaşayan Peşmergelerin, 27 Şubat'ta başlayan geri çekilme sürecinin bütün safhalarını yakından izledikleri düşünülürse, Türk kamuoyunun bunu iki gün geçtikten sonra, üstelik Barzani sözcülerinin beyanlarıyla öğrenmesinin salt güvenlik nedenleriyle izah edilmesinin tatmin edici olmayacağını da buradan belirtmek isterim.

• Bu konuyu kapatmadan önce önemli gördüğümüz bir hususu daha dikkatlerinize getirmek istiyorum.

Türk silahlı kuvvetlerinin Kuzey Irak'ta icra ettiği hava harekâtları ve son kara operasyonu hakkında Genelkurmay Başkanlığımız tarafından kamuoyu sürekli bilgilendirilmiş ve tahrip edilen hedefler hakkında ayrıntılı bilgi verilmiştir.

Bu konuda yapılan basın açıklamalarında etkisiz hale getirilen hedeflere ilişkin olarak, PKK terör örgütünün gerilla statüsüne sokulduğu çağrışımını yapacak ve uluslararası savaş hu-

kukunda bu yönde karşılığı olan terim ve sıfatlara yer verildiği görülmektedir.

Bu çerçevede, “komuta merkezi”, “muhabere ve lojistik tesisi” ve “mürettebatı olan uçaksavar mevzii” gibi terimlerin teröristlere savaş hukuku kapsamında “savaşıyan taraf” statüsü atfedecek nitelikte olduğunu düşünmekteyiz.

Düzenli bir muharip güç için kullanılması doğal olan bu nitelendirme ve atıfların, terör örgütünün hak etmediği bir imaj ve prestij kazanmasına ve kendisine büyük bir güç vehmedilmesine hizmet edebileceğinin bu kapsamda hatırdta tutulması da yerinde olacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye’ye sınırlı bir çerçevede istihbarat desteği verirken, terörün temizlenmesi için gerekli çapta kara hareketinin önüne setler çeken ABD’nin, sorunun çözümünü Barzani’nin istediği yönde Türkiye içinde başlatılacak siyasi çözüm süreçlerine yönlendirme çabası içinde olduğu bütün açıklığıyla ortaya çıkmıştır.

Herkes artık bu gerçekleri görmeli ve oynanan sinsi oyunun adını doğru koymalıdır.

ABD, bu anlamda Türkiye’yi “ölümü göstererek sıtmaya razı etmeye” çalışmaktadır.

- Türkiye ile ABD arasındaki ilişkilerde ve terörle mücadelede bir milat olduğu söylenen 5 Kasım 2007 Beyaz Saray gö-

rüşmesi, aslında Türkiye'nin siyasi çözüm sürecine çekilmesi yönünde bir dönüm noktası olarak kabul edilmelidir.

- Son dönemde yaşananlar, Sayın Başbakan'ın Başkan Bush'la yaptığı 5 Kasım görüşmesinde, PKK sorununun siyasi çözüm boyutunu da içeren genişletilmiş bir çerçevede ele alındığını ve Başbakan Erdoğan'ın bu konuda bazı sözler verdiğini teyit etmektedir.

- Bu görüşme sonrası ABD yetkililerinin sürekli olarak, askeri operasyonların terörü bitirmek için yeterli olmayacağına, bu konuda Türkiye'nin siyasi adımlar atması gerektiğine vurgu yapmaları bu bakımdan tesadüf olarak görülemeyecektir.

- Nitekim ABD Savunma Bakanı da son ziyaretinde siyasi programla desteklenen siyasi açılımlara ihtiyaç bulunduğunu özel olarak ön plana çıkarmıştır.

Amerikalı Bakan'ın Türkiye ziyareti sonrası ülkesine dönerken uçakta gazetecilere yaptığı açıklamalar, AKP hükümetinin ABD'ye bu konuda açık güvence verdiğini ortaya koymuştur.

• Türkiye'ye gelmeden Irak'tan biran önce çıkılması için tebligatta bulunan Savunma Bakanı, Türkiye'de yetkililerle yaptığı görüşmelerin sonuçlarını, dönüş yolculuğunda Amerikalı basın mensuplarına şu sözlerle aktarmıştır:

√ “Cumhurbaşkanı Gül ve Başbakan Erdoğan, askeri olmayan alanlardaki bazı girişimlerini özel olarak bana aktardılar.

√ Kaygıları, askeri operasyonlardan taviz vermeden, bu girişimlerin ne kadarını Türk kamuoyuna açıklayacaklarına ilişkin dengeyi bulmaktır.

√ Türk yetkilileri Irak'lılarla da temas kurdular. Başbakan'ın özel temsilcisi Bağdat'a gitti. Bu durumda sürecin o kısmına da başladıklarını düşünüyorum.”

• Amerikalı Bakan'ın Türk basınına da yansıyan bu sözlerinin anlamı açıktır:

- Türk hükümeti terör ve etnik bölücülük sorunu için iç ve dış boyutları olan bir sürece angaje olmuştur ve bunu ABD ile görüşmektedir.

- Bu çerçevede Türkiye içinde bazı siyasi açılımlarda bulunmaya hazırlanmakta ve bunu hayata geçirmek için uygun bir ortamın oluşmasını beklemektedir.

- Türkiye'nin içindeki siyasi çözüm sürecinin yanı sıra, Barzani ile yeni bir siyasi pazarlık süreci başlatılması için ilk adımlar da atılmıştır.

• 5 Kasım Beyaz Saray Zirvesinin hangi anlamda milat olduğu şimdi daha iyi anlaşılmakta, taşlar yerine oturarak resmin bütünü yavaş yavaş ortaya çıkmaktadır.

ABD ile siyasi çözüm konusunda pazarlık yapılmadığını bugüne kadar sürekli iddia eden, bu konuda bir onur polemiği başlatan ve son olarak “sağır duymaz, uydurur” gibi hafif sözlerin arkasına sığınarak kendini aklamaya çalışan Başbakan Erdoğan'ın bu beyanlar karşısında ne söyleyeceğini Türk milleti merak etmektedir.

AKP'nin mumu bu konuda da yassıya kadar yanmış, Başbakan Erdoğan'ın maskesi bir kere daha düşmüştür.

- Sayın Başbakan ve hükümeti:
 - Terörden beslenen etnik bölücülük sorununun iç boyutunun çözümünü, PKK'nın siyasi talepleri doğrultusunda siyasi bir süreç başlatılmasına bağlamış,
 - ABD ve AB'nin desteği ve Barzani'nin katkısıyla hayata geçirmeyi amaçladığı bu projenin dış boyutu için Barzani'nin emellerine hizmet edecek bir siyasi yakınlaşma sürecine angaje olmuştur.

Şeref derecesi tartışmaları, tevil ve tahrif çabaları bu gerçekleri değiştiremeyecek, Türk milleti Türkiye'nin önüne kurulan tuzakları er ya da geç mutlaka görecektir.

Sayın Milletvekilleri, Değerli Basın Mensupları,

Sınırötesi kara hareketinin icra edildiği dönemde Türkiye'deki bazı çevrelerin “askeri operasyonların çözüm olamayacağı”, “siyasi açılım yapılması için şartların olgunlaştığını” söyleyerek siyasi çözüm işportacılığına soyunmaları, önümüzdeki süreçte Türkiye'yi hangi tehlikelerin beklediğini göstermesi bakımından üzerinde önemle durulması gereken bir olgudur.

PKK'nın Türkiye Büyük Millet Meclisi'ndeki uzantıları ve sözcüleri ile bu konuda amaç birliği içinde olan bu çevrelerin, demokratikleşme maskesi altında PKK'nın siyasi taleplerinin pazarlamacılığını yaparak Avrupalı ve demokrat kimliklerini ispat çabası içine girmeleri, her şeyden önce kendileri bakımından bir züldür.

Türkiye'nin terörle mücadelede askeri yollarla sonuç alınmayacağına tecrübeyle sabit olduğunu iddia eden bu çevrelerin, askeri operasyonların kısa sürede bitirilerek siyasi operasyon aşamasına geçilmesini savunmalarındaki amaçlarının, Türkiye'nin milli kimliği, milli birliği ve üniter devlet yapısı üzerinde operasyon yapılması olduğu artık anlaşılmalıdır.

Askeri operasyonların devamına ve PKK ile silahlı mücadeleye karşı çıkararak, siyasi çözüm çığırkanlığı yapanlarla, Üniversitelerde başörtüsü yasağının kalkmasına karşı çıkan ve bunun Türkiye'nin önemli bir sorunu olmadığını söyleyenlerin büyük ölçüde aynı çevreler olması, üzerinde ayrıca düşünülmesi gereken bir ibret vesilesidir.

Başörtüsü sorununun çözüm süreci için Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin ortaya çıkan iradesini "siyasi kaos'a davetiye çıkartmak" olarak değerlendiren bu odakların, Türkiye'nin bölünmesi süreçlerinin başlatılmasının iç çatışma daveti olacağını hala anlayamamaları, bunu demokratikleşme ve Batı medeniyeti ölçüsü olarak görmeleri, nereden bakılırsa bakılsın anlaşılabilir bir garabet ve affedilmez bir gaflettir.

Türk milleti bu gaflet yolcularının niyetlerini ve peşinden koştukları amaçları çok iyi anlamalıdır ve bu konuda milli hafızaya gereken kaydı düşmelidir.

• AKP hükümeti, başörtüsü konusunda aralarına geçici ve taktik bir soğukluk giren bu çevrelerle yeniden nikâh tazeleyerek, PKK'nın siyasi gündemine dayanan siyasi açılım sürecini kademeli olarak hayata geçirmeye hazırlanmaktadır.

√ Sayın Başbakan'ın dile getirdiği PKK'nın silahsızlandırılması kavramının bu süreçte kilit bir rol oynamasının beklendiği anlaşılmaktadır.

√ Bu kavram, ilk defa 5 Kasım 2007 Erdoğan-Bush görüşmesi sonrası Amerika Birleşik Devletleri kaynaklı siyasi çözüm raporlarıyla gündeme getirilmiştir.

Başbakan'ın da şimdi sahip çıktığı bu kavram, PKK teröristlerine genel siyasi af ve siyaset yolunun açılmasını, bu suretle silah bırakarak eylemlere ara vermelerinin sağlanmasını amaçlamaktadır.

√ Silahsızlandırma aşamasını takiben AKP hükümeti, PKK'nın taleplerini karşılayacak bir siyasi açılım paketini peyderpey uygulamaya sokmayı öngörmektedir.

√ Böylece başlatılacak siyasi pazarlık süreci sonunda, demokratik siyasi çözüm adı verilen ve isim babalığı konusunda İmralı canisi ile Sayın Başbakan arasında rekabet yaşanan Siyasi Yıkım Projesi bütün unsurlarıyla hayata geçirilecektir.

√ Türk milleti ve milli kimlik kavramlarının yeniden tanımlanarak farklı etnik kimliklerin kurucu kimlikler olarak Anayasa teminatı altına alınması; Kürtçe'nin eğitim ve siyasi iletişim dili olarak resmen kabulü ve Türkiye'nin üniter siyasi yapısının "özerk bölge-eyalet sistemi" temelinde yıkımının alt yapısının hazırlanması, bu ihanet projesinin temel ayakları olarak belirlenmiştir.

• Bu şablon, Türkiye'deki Brüksel ve Erbil lobilerinin, İmralı canisinin, PKK'nın ve Türkiye Büyük Millet Meclisindeki

maşalarının Türkiye'ye dayatmak istedikleri siyasi çözüm reçetesidir.

√ Başbakan Erdoğan'ın dalgalı siyasi geçmişi, bu konulardaki beyanları ve son olarak hazırlattığı yeni Anayasa taslağında yer alan bu yöndeki hükümler, AKP'nin siyasi perspektifinin de bu amaçlarla örtüşen bir çizgide geliştiğini göstermektedir.

√ PKK'nın ve etnik bölücülerin bu yöndeki taleplerinin hiçbir şart altında gerçekleşmeyeceğini, buna tamamıyla karşı bulduklarını bugüne kadar kesin ifadelerle açıklamayan Sayın Başbakan, bu tutumuyla bu odakların ümit ve cesaret kaynağı olmuştur.

• Şimdi buradan Sayın Başbakan'a seslenmek ve çok samimi bir çağrıda bulunmak istiyorum:

√ Sayın Başbakan, bu ülke hepimizindir.

√ Türkiye'nin milli birliğini, milli devlet niteliğini ve üniter siyasi yapısını korumak ve güçlendirmek hepimizin ortak görevi ve sorumluluğudur.

√ Zaman zaman tek millet, tek devlet, tek vatan ve tek bayrak kavramlarını klişe sloganlar olarak dile getiriyorsunuz.

√ Ancak, gelin bu kavramların somut içeriğinin ve bunların vazgeçilmez gereklerinin ne olduğunu, sık sık tekrarladığınız "terörle mücadelenin siyasi boyutundan" ne anladığınızı açık ve dürüst olarak ortaya koyun. ve Türk milletinin karşısına çıkarak PKK'nın ve etnik bölücülerin bu taleplerine karşı olduğu

nuzu ve bu emellere hiçbir şart altında geçit verilmeyeceğini açıkça ilan edin.

√ Eğer bunu yaparsanız üzerinizdeki büyük bir şaibeyi ortadan kaldırmış olacaksınız.

√ Sayın Başbakan, eğer niyetleriniz halisane ise, gelin bu cesareti, dirayeti ve basireti gösterin ve Türkiye'nin bir felakete sürüklenmesinin sorumlusu olma vebalinden kurtulun.

Değerli Milletvekilleri,

Sözlerime son vermeden önce Gazze'de yaşanan insanlık trajedisindeki son gelişmelere değinmek istiyorum.

İsrail'in Gazze şeridindeki yönetimi "düşman bölge" olarak tanımladığı ve son altı aydır buraya karşı çok ağır bir ambargo ve tecrit politikası uyguladığı bilinmektedir.

Bunun sonucunda 1.5 milyon mülteci çok uzun bir süredir muhasara altında yaşam savaşı vermekte, bölgeye acil insani yardım ve tıbbi malzeme ulaştırılmasında bile çok ciddi sorun ve engellemeler yaşanmaktadır.

İsrail'in insanlık dışı bu ablukasına ilaveten son dönemde İsrail'e füze saldırılarının artması gerekçesiyle başlatılan askeri hareket toplu sivil katliam boyutlar kazanmış, son günlerde 100'den fazla Filistinli kardeşimiz hayatını kaybetmiştir.

İsrail, bu saldırgan tutumu ile çoluk-çocuk-yaşlı, masum sivil halkı da hedef alan insanlık suçu işlemekte ve Orta-Doğu barış çabalarını bir kere daha dinamitlemektedir.

Milliyetçi Hareket Partisi İsrail'i şiddetle kınamakta ve karşılıklı saldırıların biran önce son bulmasını ümit etmektedir.

Türk hükümetinin, bu konuda kuru açıklamalarla yetinmeyerek aktif tutum almasını ve Filistinli kardeşlerimize ihtiyaç duydukları her yardımın yapılması için harekete geçmesini beklediğimizi de buradan belirtmek istiyorum. Bu vesile ile hayatını kaybeden Filistinli kardeşlerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyorum.

Bu düşüncelerle hepinizi en iyi dileklerle selamlıyorum.

boş

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

11 MART 2008

boş

**Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Basınımızın Kıymetli Temsilcileri,**

Hepinizi en iyi dileklerle selamlıyorum.

Türkiye'nin küresel dayatmalara maruz kaldığı, teslimiyetin diplomatik başarı olarak takdim edildiği, milletimizin bekasını doğrudan ilgilendiren vahim gelişmelerin yaşandığı karanlık bir dönem kamuoyunun gözü önünde gerçekleşmektedir.

Cumhuriyetimizin temel dayanakları olan, ulus devlet ve üniter yapının tasfiyesi ve milletimizin kimliksizleştirilmesi ile sonuçlanması planlanan önümüzdeki dönemde, bu hassasiyetlerin farkına varılmış olması ve bunun mücadelesinin verilmesi artık kaçınılmaz bir vatan görevi haline gelmiştir.

Olayın üzücü yanı ise İstiklâl Marşımızın kabulünün 87. yıl dönümüne rastlayan bu günlerde, vatanımız üzerindeki tehditleri konuşuyor olmamız, yeni ve farklı bir bağımsızlık mücadelesinin içinde bulunmamızdır.

Bu vesile ile 12 Mart 1921’de, Büyük Millet Meclisi’nin birinci dönem muhterem vekilleri tarafından İstiklal Marşımızın kabulünün 87. yıldönümünü gururla kutluyor ve o müstesna günleri, bu kutlu çatı altında iftiharla anıyoruz.

Maarif vekili Hamdullah Suphi Bey’in yüksek hitabıyla ve Meclis üyelerinin ayakta alkışlarıyla kabul edilen İstiklal Marşımız, Türk kahramanlığının mısralara işlenmiş bir diriliş abidesi ve muhteşem bir mücadelenin edebi bir vesikasıdır.

Henüz Milli Mücadelenin devam ettiği bir tarihte kaleme alınan ve Türk varlığı yaşadıkça yaşayacak olan bu kutlu eser, milletimizin tüm dünyaya ilan ettiği bağımsızlığının manzum bir beyannamesidir.

Türk milletinin ruhunu, heyecanını, inancını, kararlılığını ve vatan sevgisini en anlamlı ve vurgulu ifadelerle dile getiren İstiklal Marşımız; daha sonraki dönemde aziz milletimizin gönlünde gerçek anlamını bulmuş, önce kurtuluş dönemi ve sonra Cumhuriyetle birlikte Türkiye’nin yükselme ruhunu temsil etmiştir.

Bugün yaşadığımız vahim gelişmeler de, ne üzücüdür ki, vatan Şairimiz Mehmet Akif’e ilham veren günlerle benzerlikler göstermeye başlamış, İstiklâl Marşımızın yazıldığı yılların ve mısraların anlamı daha da önem kazanmıştır.

Bugün de başka yönleri ile büyük bir tehdit olarak karşımıza çıkan emperyalizme karşı, çare arayan milletimizin bundan

seksen yedi yıl önce muhtaç olduğu kutlu mesajlar, bir şiiirden ötesine nüfuz edebilenler için İstiklal Marşımızın derin anlamında saklıdır.

“Ezelden beri hür yaşamış” bir milleti, yaklaşık bir asır sonra yeni ve farklı bir bağımsızlık mücadelesine yönelten ağır şartlar, ülkemizi yöneten elitler tarafından bütün vahametiyle Cumhuriyetimizin karşısına yeniden karşısına çıkarılmıştır.

Yaygın bir vurdumduymazlığın, teslimiyetin, ürkekliğin kol gezdiği, içine kapanık bir cemiyet yapısının günlük menfaatlerin peşinde koştuğu, bu gidişe dur denilemez ise ülkemizin derin bir buhran ile yüz yüze kalacağı karanlık bir gelecek önümüzdedir.

Ancak, içine düşülen çaresizliğe karşı direnişin de, çözümü ve tavsiyesi de şehit kanları ile yazılmış bu ihtişamlı manzumenin, “İstiklal Marşımızın” ilk sözcüğünde yüksek sesle yerini almıştır. **“Korkma”**

Evet, **“Korkma”** diye başlayan dizeler, bugün de en çok ihtiyaç duyduğumuz manevi heyecanın başlangıcı olmalıdır. Temennimiz, milletin kudretinden habersiz, tam bir teslimiyetle ülkemizi felakete sürüklemeye başlayan ilkesiz yönetimin bu tarihi mesajı layıkıyla anlaması ve dik durmasıdır.

Bu vesile ile tarihin her döneminde olduğu gibi, bugün de **“yurduna alçakları uğratmamak uğruna göğüslerini siper eden”** bütün aziz şehitlerimize, kahramanlarımıza ve bir

fazilet timsali olan muhterem vatan şairimize en derin şükran hislerimle Cenab-ı Allahtan rahmet diliyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Türkiye, Başbakan Erdoğan'ın bilinçli ve maksatlı olarak başlattığı bir sürecin sancılarının ve sarsıntılarının yaşandığı çok tehlikeli bir dönemden geçmektedir.

Bu süreç, 5 Kasım 2007 tarihinde Beyaz Saray'da yapılan Bush-Erdoğan görüşmesiyle harekete geçirilerek hayatiyet kazanmıştır.

5 Kasım süreci, aradan geçen onyeddi haftalık süre içinde somut gelişmelerle şekillenmiş, niyetler ve hedefler bütün unsurlarıyla ortaya çıkmıştır.

Milliyetçi Hareket Partisi, Vashington zirvesinde kararlaştırılan bu sürecin Türkiye'yi çok tehlikeli bir yola sürükleyeceğini ilk günden doğru tespit etmiş ve bugüne kadar her vesileyle bu konuda AKP hükümetini uyarmıştır.

Ancak, bu uyarılarımız maalesef karşılık bulmamıştır.

Gafleti kendisine rehber edinen Başbakan Erdoğan, Beyaz Saray'da verdiği sözlere uygun olarak bu süreci adım adım ilerletmiştir.

Bunun sonucu bugün gelinen noktada 5 Kasım süreci, Türkiye'nin geleceğini tehdit eden siyasi bir senaryonun ve sinisi bir siyasi oyunun hayata geçirilmesinin temel aracı ve yol haritası haline gelmiştir.

Bu vahim durum ışığında, Türkiye'nin 5 Kasım sendromu ile karşı karşıya bulunduğunu söylemek yanlış ve haksız bir tespit olmayacaktır.

Terör destekli etnik bölücülüğün sosyal ve siyasi bünyemizi bir kanser gibi sardığı bugünkü ortamda, karşımızdaki Türkiye tablosu herkesi derin bir endişeye sevkedecek şekilde giderek kararmaktadır.

Çok yönlü baskı, dayatma ve saldırılara maruz kalan Türkiye hain bir oyunun hedefi haline getirilmiştir.

• Son dönemde yaşananlara bakıldığında, herkes **şu gerçekleri görecektir:**

√ Etnik bölücülük, meşru bir siyasi amaç olarak zemin ve statü kazanmış,

√ Demokratikleşme adına bölünme dinamikleri bütünüyle harekete geçirilmiş ve,

√ Türkiye terör tehdidi ile siyasi çözüm dayatmaları arasında sıkıştırılmıştır.

• Türkiye'nin etrafındaki bu husumet ve ihanet kısıkağı giderek daralmakta, iç ve dış tahriklerle ve taşeronlar eliyle ilerletilen bu sürecin etkisiyle Türkiye tarihi bir kavşak noktasına doğru hızla yol almaktadır.

• Bu sürecin önünün kesilememesi halinde, korkarız ki Türkiye sonuçları tahmin edilemeyecek kadar ağır bir iç çatışma ortamına sürüklenecek ve Türk milletinin bin yıllık kardeşlik hukuku ateşe atılacaktır.

Bunun en büyük sorumlusu da bizzat Başbakan Erdoğan ve AKP hükümeti olacaktır.

Türkiye üzerinde oynanan siyasi oyunu ve bunun ilerletilmesi için sahnelenen ihanet provalarını daha iyi anlamak bakımından, son dönemde yaşanan gelişmelerin iyi okunması ve bunların adının doğru konulması büyük önem taşımaktadır:

Bu konudaki görüşlerimizi açıklarken, ilk önce Türkiye'nin kuzey Irak'a askeri müdahalesinin ABD boyutu ve bağlantısı ile bu konudaki siyasi sorumluluk üzerinde durmak istiyorum.

- Türkiye'nin kuzey Irak'ta yuvalanan teröre karşı askeri müdahaleyi 5 Kasım Beyaz Saray zirvesi sonrası fiiliyata geçirebildiği tartışma götürmez bir vakıdır.

ABD'nin bu konuda verdiği siyasi ve istihbarat desteği ile askeri müdahale arasında bizzat resmi makamlar tarafından bir bağ kurulduğu da ortadadır.

Bunun fiili anlamı ve sonuçlarının şu noktalarda toplandığı da inkar edilemeyecek bir gerçektir.

√ Son beş yıldır bu bölgeden yapılan terör saldırıları karşısında uluslararası hukuktan kaynaklanan haklarını kullanarak askeri müdahalede bulunmayan Türkiye, bu imkânı ancak ABD'nin buna izin vermesiyle 2007 yılı sonunda bulmuştur.

√ Bugüne kadar yapılan beş hava harekâtı ile son kara harekâtında ABD'nin sağladığı istihbarat desteğinin önemli rol oynadığı resmi açıklamalarla teyit edilmiştir.

• ABD'nin kara harekâtının ilk günlerinden başlayarak bunun kısa kesilmesini ve süre ve kapsam bakımından sınırlı bir müdahalenin ötesine geçmemesini istediğine Türk milleti şahittir.

√ ABD Başkanı Bush ve Savunma Bakanı, bu konudaki taleplerini Türkiye'ye iletirken diplomatik kanalları ve sessiz diplomasiyi bilinçli olarak seçmemiştir.

Taleplerini kamuoyu önünde yüksek sesle ve kaba ifadelerle dile getirerek aleni baskı uygulamışlardır.

Bunun aksini iddia etmek mümkün değildir. Her şey Türk kamuoyunun gözleri önünde cereyan etmiştir.

√ ABD yetkililerinin bu konudaki beyanları karşısında Sayın Başbakan'ın sesini çıkardığını hatırlayan yoktur.

Başbakan Erdoğan, tehdit boyutlarına taşınan bu baskılar karşısında ağızını açmamış, ABD'ye bu konuda Türkiye'nin haysiyetini koruyacak herhangi bir cevap vermemiştir.

• Kuzey Irak'a askeri müdahalenin Anayasal meşruiyetinin kaynağı ve temeli, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin bu konuda 17 Ekim 2007 tarihinde verdiği izin ve yetkidir.

√ Bu yetki hükümete verilmiştir. Terörle mücadelede siyasi sorumluluk hükümete aittir.

√ Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin muhatabı hükümettir. Anayasamızın 117. maddesi uyarınca, milli güvenliğin sağlanmasından Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne karşı Bakanlar Kurulu sorumludur.

• Türkiye Büyük Millet Meclisi 17 Ekim 2007 tezkeresi ile sınırötesi harekât ve müdahalenin sınırını, kapsamını, miktarını ve zamanının belirlenmesini hükümete bırakmıştır.

• Sınır ötesi askeri harekât konusunda Meclis'in verdiği izin ve yetkinin fiiliyatta kullanılış biçimini belirleyen, hükümetin bu konuda askeri makamlarımıza verdiği siyasi direktiftir.

• Türk Silahlı kuvvetleri, askeri harekâttan beklenen siyasi amaçlar hakkında hükümetin kendilerine verdiği siyasi direktifle çizilen sınırlı çerçeveye içinde belirlenen askeri hedeflere yönelik görevleri bugüne kadar başarıyla icra etmiştir.

√ Hükümet bu konuda sınırlı bir siyasi çerçeve çizdiyse, askeri harekâtın hedeflerinin de buna uygun olarak sınırlı kalması doğaldır. Bu noktadaki siyasi sorumluluk da hükümete aittir.

√ Bu konuda Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne hesap verecek olan da hükümettir.

• Son kara harekâtı etrafında süregelen siyasi tartışmaların bu çerçevede değerlendirilmesi, herkes için önem taşımaktadır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

• Sayın Başbakan'ın 9 Mart günü İzmir'de partisinin kadın kolları toplantısında yaptığı konuşmada dile getirdiği bir hususa da buradan cevap vermek ve yabancısı olduğu anlaşılan bazı gerçekleri de bu vesileyle bilgisine ve dikkatine getirmek istiyorum.

Sayın Başbakan, son kara harekâtıyla ilgili tartışmalara değinirken ucuz kahramanlık yaparak muhalefete güya meydan okumuş ve daha önce iktidar olan muhalefet partilerinin “neden Kandil Dağı’na gidip terörü bitirmediklerini” sormuştur.

• Bu vesileyle, gerçeklerden habersiz olarak ayaküstü beyanlarla, mesnetsiz suçlamalarla ve boş sözlerle herkese çatmayı ve bu yolla kendisini temize çıkarmayı adet haline getirmiş olan Sayın Başbakan’a şu somut gerçekleri hatırlatmak isterim:

√ Milliyetçi Hareket Partisi’nin koalisyon ortağı olduğu 57. hükümet döneminde terörle mücadelede büyük başarı sağlanmış ve Kasım 2002’de AKP hükümetine terörün bitme noktasına geldiği bir Türkiye teslim edilmiştir.

√ PKK terör örgütünün kuzey Irak’ta güç kazanması ve organizasyonda değişiklikler yapması 2003 yılında ve AKP iktidarı döneminde gerçekleşmiştir.

√ Kandil’in ihanet merkezi olarak etkin hale gelmesi ve Kuzey Irak’tan terör saldırılarının tırmanması yine AKP iktidarı dönemine rastlamıştır.

“Kandil dağının yerini mi bilmiyordunuz” gibi basit söylemlerle ucuz polemik peşinde koşan Başbakan’a tavsiyemiz, bu tartışılmaz ve inkâr edilemez gerçekleri unutmaması ve karanlık ve lekeli terör sicilinin ucuz nümayişler yapmakla temizlenemeyeceğini idrak etmesidir.

Değerli Milletvekilleri,

Terörle sınırlı çerçevede yürütülen mücadele ile eş zamanlı olarak siyasi çözüm tartışma ve dayatmalarının gündeme getirilmesi, 5 Kasım sürecinin gerçek ve nihai amacını ortaya koymuştur.

Terörle mücadele de hedef küçülterek PKK'yı tasfiye amacından uzaklaşan Başbakan Erdoğan, bölücü terörün siyasi amaçlarına silah kullanmadan ulaşacağı siyasi çözüm sürecini, hükümeti için Anayasal görev ve sorumluluk olan terörle mücadelenin önüne geçirmiştir.

Sayın Başbakan, etnik bölücülüğün siyasi gündemine sahip çıkmış ve PKK'nın siyasi projesinin hayata geçirilmesinin zeminini hazırlamak için bir seferberlik başlatmıştır.

Bu siyasi tezgâhın alt yapısını hazırlayarak, kamuoyunu buna alıştırmak için başlatılan bu süreçte saflar kesin çizgilerle belirlenmiş ve siyasi senaryonun uygulama aşamalarına geçilmiştir.

Bu çerçevede şu hususlar üzerinde önemle durulması yerinde olacaktır.

- PKK'nın askeri tedbirlerle bitirilemeyeceği ve askeri operasyonların yetersizliğinin anlaşıldığı söylemleri son dönemde yoğunlaşmış, kara harekâtı adeta bu konuda bir gerekçe olarak kullanılmak istenmiştir.

√ Bunun gerisinde yatan amaç açıktır: Siyasi çözümü yeğâne çıkış yolu olarak Türk milletine pazarlamaya çalışan çev-

reler, hükümetin askeri müdahale konusundaki ürkekliğini bunu ispat vasıtası olarak kullanmak istemektedir.

√ Askeri harekâtın sınırlı ve ölçülü olmasını savunanlarla, siyasi çözüm çığırkanlığı yapanların aynı çevreler olması, bu konudaki niyetlere ışık tutmaya tek başına yetecektir.

• Siyasi çözüm için en uygun zamanın yakalandığının, bu konuda Meclis içinde geniş çapta mutabakat olduğunun, AKP hükümetinin siyasi çözüm niyetini hayata geçirmek için siyasi kararlılık ve cesaret göstermesi gerektiğinin, askeri harekât sonrası dönemde yüksek sesle dile getirilmesi, bu tezgâhın bir parçasıdır.

√ Bu çevrelerin Meclis bünyesinde mutabakattan kastettiğinin AKP ile PKK'nın uzantısı DTP arasındaki görüş birliği olduğu anlaşılmaktadır.

√ AKP'nin Meclis çoğunluğu ile DTP'nin sayısal desteğinin bu ihanet projesini uygulamaya yeterli olacağını düşünen bu mihrakların değerlendirmeleri hakkında, AKP milletvekillerinin ne düşündüğünü bilmemiz mümkün değildir.

PKK patentli bu ihanet projeleri Meclis zeminine taşınırsa, 549 milletvekili, vatan, millet, devlet ve bayrak anlayışlarını gösterecek bir tutum benimseyecek ve Türk milletinin ve tarihin huzuruna çıkacaktır.

• Ancak, bu konuda bildiğimiz somut bir gerçek bulunmaktadır. Bu da Başbakan Erdoğan'ın zihninin bulanık olduğunu

gösteren işaretlerin artması ve bu konuda anlamlı bir suskunluk içine girmiş olmasıdır.

√ Terörle mücadelede siyasi önlemlere ihtiyaç olduğunu söyleyen ve bu konuda siyasi unsurlar içeren bir paket hazırlığı içinde olduğu bilinen **Sayın Başbakan, bütün çağrılarımıza rağmen:**

- **Terörle mücadelenin siyasi boyutundan ne anlamadığına açıklık kazandırmaktan ısrarla kaçınmış ve,**

- **PKK'nın siyasi taleplerini karşılayacak bir süreç başlatılmayacağını Türk milletinin önüne çıkararak açık ve dürüst bir biçimde ilan edememiştir.**

√ “Kuzey Irak’a kara harekâtının ABD baskısıyla erken bitirildiğini ispat ederseniz siyaseti bırakırım” diyerek ucuz kahramanlık yapan Sayın Başbakan’a buradan şunu hatırlatmak isterim ki; Terör örgütüne teslim olmak anlamını taşıyan siyasi hesaplar içinde bulunmadığını açıkça söyleyecek cesareti ve niyeti olmayan bir Başbakan’ın, demokratik ülkelerde siyaset sahnesinde bir dakika dahi kalmaya hakkı ve yüzü yoktur.

Dürüst ve namuslu siyasetten anlaşılan budur, siyaseti dürüst ve namuslu olarak yapanlardan beklenen de budur. Sayın Başbakan’ın bu tanıma girip girmediğinin takdirini de elbette Büyük Türk Milleti yapacaktır.

• AKP'nin siyasi ve hukuki koruma altına aldığı ve PKK'nın Meclis'te taşeronluğunu yapan DTP'nin bu konudaki tutumu her yönüyle bilinmektedir.

√ Bu kuruluş son dönemde tahriklerine hız vermiş ve İrlanda'dan Bask'a, Bulgaristan'dan İtalya'ya, Kuzey Irak'tan Kosova'ya kadar çok geniş bir yelpazeye yayılan örneklerden hareketle Türkiye için bölünme modelleri arayışına girmiştir.

√ Irak operasyonlarına karşı bölge halkını ayaklanmaya ve fiili direnişe davet eden, canlı kalkan projesiyle dağların yolunu tutan bu ihanet odağı, sözde “Özerk Kürdistan”ın kabulünü ve PKK teröristlerinin sosyal ve siyasi yaşama katılmalarını en gerçekçi çözüm olarak ortaya koymuş ve çözüm sürecinde İmralı canisinin muhatap alınmasını istemiştir.

- “Ya özgürlük ya ölüm; ya ölüm ya da barış ve kardeşlik” çığıllıklarıyla açıklanan bu ihanet projeleri karşısında devlet ve hükümet katında ciddi bir tepki gösterilmemiş olması her bakımdan düşündürücüdür.

- Bu kapsamda dikkat çekmek istediğim son nokta, terör örgütünün taleplerinin demokratik yollarda gündeme getirilmesinin önündeki engellerin kaldırılarak bölünme reçetelerinin demokratik tartışma ortamında her yönüyle ele alınmasını savunan siyaset dışı geniş bir cephenin oluşmuş olmasıdır.

√ Bu cephe içinde yer alan bir grup İstanbul sermayesi, basının önemli bir bölümü ve yabancı fonlarla beslenen sivil toplum kuruluşları, silahlı terör ve etnik bölücülüğe silahsız çözüm konusunda hükümetin en büyük destekçisi olarak ortaya atılmışlardır.

√ Gazetelerinde bölünme reçetelerinin tartışıldığı tefrikalar yayınlayan, Diyarbakır forumları kuran ve “empati edebiyatıyla” PKK’nın taleplerini Türk milletine süslü ambalajlarla pazarlama misyonu üstlenen bu çevreler bir noktayı unutmuş görünmektedirler.

- Türkiye’yi bölmeyi amaçlayan tahriklerin ve süreçlerin pervasızca sürdürülmesi, iç çatışma dinamiklerini kontrol edilemez bir noktaya taşıyacak ve Türkiye korkarız ki bir kavga ortamına sürüklenecektir.

- Böyle bir durumda, kendilerinin nereye gideceği ve yollarında ne götüreceği bizim meselemiz değildir.

Ancak, unutmasınlar ki, bizim gidecek bir yerimiz, yaşayacak başka bir ülkemiz yoktur.

Türk milliyetçileri burada olacak, bedeli ve karşılığı ne olursa olsun hain emellere geçit vermeyecektir.

Bu azim ve kararlılık bugün bu salondadır ve melanet yarısına girenler bunu asla unutmamalıdır.

• Meclis çoğunluğuna güvenerek her şeyi yapabileceğini zanneden AKP iktidarı; sesinin fazla çıkmasından cesaret alarak kendinde güç vehmeden sermaye ve basın çevreleri; AKP’nin zaafına ve dış güçlerin baskı ve dayatmalarına güvenerek meydan okuyan etnik bölücüler **şunu çok iyi bilsinler ki;**

- Türk milleti ebedi vatanında kardeşliğini sonsuza kadar koruyarak yaşayacak ve

- Şerefli Türk bayrağı hain ellerin uzanamayacağı zirvelerde ebediyen dalgalanacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye’de tezgâhlanan siyasi oyunun ve bunun senaryosunun dış boyutları ve destekçileri de artık inkâr götürmez bir açıklıkta ortaya çıkmıştır.

Bu çerçevede, Amerika Birleşik Devletleri’nin düşünce ve hesapları ile Barzani-Talabani faktörü üzerinde durmak ve somut gelişmelerle teyit edilen bazı gerçekleri de dikkatinize getirmek istiyorum.

• Amerika Birleşik Devletleri’nin PKK terörüyle mücadele anlayışının merkezinde Türkiye’de siyasi çözüm süreçleri başlatılması olduğu artık anlaşılmıştır.

√ 5 Kasım Beyaz Saray görüşmesi sonrası siyasi çözüm her vesileyle ön plana çıkarılmış, bu konuda Washington kaynaklı raporlar hazırlanmış ve ABD yetkilileri her düzeyde bu konuda Türkiye’ye açık çağrılarda bulunmuştur.

√ Kara harekatı sürerken Ankara’ya gelen Savunma Bakanı, siyasi çözüm projesi gerektiğini basın önünde açıkça dile getirmiştir.

√ Aynı Bakan, Ankara görüşmeleri hakkında Amerikalı gazetecilere yaptığı açıklamalarda, Sayın Başbakan’ın bu konudaki hazırlıklarını kendisine özel olarak anlattığını, bunları Türk

kamuoyu ile paylaşmak için uygun zaman ve zemin kolladığını çok açık olarak söylemiştir.

√ Amerikalı üst düzey komutanlar son bir hafta içindeki resmi beyanlarında siyasi çözümün şart olduğunu vurgulamışlar ve PKK ile müzakere sürecinden bahsetmişlerdir.

• Irak bataklığına saplanan ABD için Barzani'nin bölgesel yönetiminin istikrarı ve güvenliği, Türkiye'nin milli güvenliği ve terörle mücadelesinden daha önemli ve öncelikli bir siyasi hedeftir.

√ Başkan Bush, bu nedenle kuzey Irak'tan kaynaklanan PKK terörünün çözümünü de Türkiye içine taşımış, iç ve dış boyutları olan terör ve bölücülük sorununun Türkiye'nin milli birliği ve üniter siyasi yapısının sırtından Türkiye tarafından siyasi çözüme kavuşturulmasını, Sayın Başbakan'ın önüne siyasi bir misyon olarak koymuştur.

√ Terör gölgesinde siyasi çözüm için PKK'nın eylemlerini tek taraflı olarak durdurması ve bu şekilde oluşacak müsait bir ortamda Türkiye'nin teröristler için siyasi af ve toplumla yeniden bütünleştirme projesi hazırlaması, bu sürecin ilk perdesi olarak belirlenmiştir.

• ABD'nin siyasi çözümden anladığı ve Başbakan Erdoğan'ın milli taşeron olarak sahip çıktığı proje budur.

• Bu projenin dış boyutunda ise Barzani ve Talabani yer almaktadır.

√ Barzani'nin fiili devlet yapılanmasıyla ilişkileri normalleştirilmesi ve kendisinin resmi muhatap olarak kabul edilmesi, bu nedenle Türkiye'ye dayatılmaktadır.

√ Sayın Başbakan'ın Barzani ile özel kanallar açmasının nedenleri de aynı gerçekte aranmalıdır.

√ Bu noktada, 4 Mart 2008 günkü Vatan Gazetesi'nde yayınlanan ABD'nin etkili düşünce kuruluşlarından Washington Enstitüsü'nün Türkiye programı direktörü ile yapılan mülakatı herkesin dikkatine sunmak isterim.

- Kuzey Irak'ta yaptığı son temaslar hakkındaki izlenimlerini aktaran Direktör, Barzani ile PKK arasında bir iletişim kanalı olduğunu, Irak'lı Kürtlerin AKP'yi kendi partileri olarak gördüklerini, kuruluş aşamasından itibaren AKP ile yakın bağlar olduğunu siyasi çözüm konusunda PKK ile AKP arasındaki irtibatı Irak'lı Kürtlerin sağladığını ifade etmiştir.

- Sayın Başbakan ve AKP bu konuda tam bir suskunluk içine girmiş ve bu vahim iddiaları yalanlayamamıştır.

• Bu gerçekler gün gibi ortadayken, ABD'nin siyasi çözüm isteyip istemediği, kara harekâtının kısa tutulması için baskı yapıp yapmadığı, Sayın Başbakan'ın 5 Kasım zirvesinde bu konuda söz verip vermediği ve bu yönde bir angajmana girip girmediği, Barzani yönetimiyle resmi ilişki kurulmasının Türkiye'nin çıkarına olup olmadığı tartışmaları fazla bir önem ve anlam taşımamaktadır.

Sis bulutları artık dağılmış, siyasi şablon ve yol haritası gün ışığına çıkmıştır.

Değerli Milletvekilleri,

• Irak Devlet Başkanı Talabani'nin geçtiğimiz hafta Ankara'ya yaptığı ziyaret, bu siyasi şablon ışığında görülmeli ve değerlendirilmelidir.

• Bu ziyaretin amacının ve sonuçlarının değerlendirmesinde şu hususlar üzerinde durulması yerinde olacaktır.

√ Talabani'nin Irak'ın seçilmiş devlet başkanı olduğu ve Türkiye'nin Irak'ı tanıdığı doğrudur.

√ Ancak, bu zatın PKK'yı terörist olarak görmediği, terör örgütüyle ilgili en ağır sözünün “bela”dan öteye geçmediği, sorunun Türkiye’de genel af ve siyasi çözüm yoluyla sona erdirilmesini savunduğu da aynı şekilde hatırdta tutulması gereken doğrular ve gerçeklerdir.

√ Talabani'nin bu nedenle bugüne kadar Türkiye'ye davet edilmemiş olması gerçeği karşısında, bu şartlarda herhangi bir değişiklik olmamışken, bu davetin hangi düşünceyle yapıldığının ve Camlı Köşk'te ağırlandığının anlaşılması kolay değildir.

• Irak Devlet Başkanı'nın Türkiye ziyaretinde gerçek amaç ve niyetlerine ışık tutan beyanlarda bulunduğu unutulmamalıdır.

√ Talabani, PKK sorununun siyasi çözümünün Türkiye'yi ilgilendirdiğini, PKK'nın silah bırakması için baskı yapacakları-

nı, ancak Kandil'i temizlemeye hiç kimsenin gücünün yetmeyeceğini söylemiş ve bu konuda Türkiye'ye Barzani'yi siyasi adres göstererek kendisiyle diyalog kurulmasını nasihat etmiştir.

√ Terörle mücadele konusunda sudan beyanlarla Türkiye'yi oyalama niyetini saklamayan bu şahıs, Irak'ın kuzeyinin "Kürdistan" olduğunu Atatürk'ün Çankaya Köşkünde kayda geçirmekten de çekinmemiştir.

√ Cumhurbaşkanı olduğu Irak'ın topraklarını Türkiye'ye karşı bir saldırı cephesi olarak kullanan PKK teröristleri konusunda somut ve ciddi bir güvence vermek amacıyla Türkiye'ye gelmediği açık olan Talabani, bunun yerine, özellikle Kuzey Irak'ın yeniden imarı için Türk işadamlarını parasal imkânlarla teşvik etmeye çalışmıştır.

- Talabani ziyaretinin ibret verici bir diğer vechesi de, bu şahsın özel dostu olan bir grup Türk gazetecinin köşke davet edilerek, bunlar üzerinden Türk kamuoyuna mesaj verilmesinin Cumhurbaşkanlığı tarafından kabul edilmesi olmuştur.

Talabani'nin bilinen tezlerinin sözcülüğünü yapan bu gazeteciler, bu anlamda kamuoyunu yönlendirmeyi amaçlayan bir psikolojik harekâtın aleti olmayı içlerine sindirebilmişlerdir.

- Bu kanallardan kamuoyuna verilen bilgilerde şu hususlar ön plana çıkmıştır:

√ Kara harekâtı sonrası PKK'nın ateşkes ilan etmesinin beklendiği Talabani'nin ağzından duyurulmuştur.

√ Türkiye'nin Barzani yönetimiyle resmi diyalog kurmaya hazırlandığı da aynı şekilde teyit edilmiştir.

√ Bu özel kanallar kullanılarak kamuoyuna duyurulan konular arasında en ilgi çekici olanı, Başbakan Erdoğan'ın askeri operasyon sonrası şimdi de sivil operasyon için düğmeye basacağı, AKP hükümetinin siyasi çözüm paketini zamana yayarak açma aşamasına geldiği ve Sayın Başbakan'ın bu amaçla yakında bir Güneydoğu gezisine çıkmasının beklendiği olmuştur.

Sayın Başbakan'ın, eski bir danışmanının ifadeleriyle **“Kürt Paketini”** açıklamak için 6 Nisan 2008 günü Diyarbakır'a gideceği, basına duyurulmuştur.

- Sonuç olarak Talabani'nin Ankara ziyareti, kendi amaçları ve beklentileri bakımından başarılı olmuş, Türkiye'ye bir itibar kazandırmayan bu ziyaret terörle mücadelede somut bir sonuç sağlamamıştır.

√ Bunun yerine AKP hükümeti siyasi çözüm ve Barzani'yi resmi muhatap alma tavsiyelerini Talabani'nin ağzından dinlemiştir.

√ Türk hükümeti, bu ziyaret vesilesiyle, Talabani üzerinden Barzani yönetiminin tanıma ve diyalog yolunda bir başlangıç yapmıştır.

√ Sayın Başbakan'ın bu amaçla ilk adım olarak 11-13 Mart tarihlerinde Barzani yönetimi ile görüşmek üzere Erbil'e bir heyet göndereceğinin Talabani kaynaklarınca açıklanması bunu teyit etmiştir.

Değerli Milletvekilleri,

Konuşmamın bu bölümünde, terör gündeminin gölgesinde kalan ekonomideki kötü gidiş ve bütün unsurlarıyla ortaya çıkan çöküntü tablosu üzerinde durmak istiyorum.

AKP hükümetinin ısrar ve inatla sürdürdüğü ekonomik politikaların iflas ettiğini ve taşıma suyla dönen ekonomi çarkında yolun sonuna geldiğini gösteren işaretler giderek ağırlaşmaktadır.

Bugün itibariyle meseleye dış konjonktür açısından baktığımızda ABD emlak piyasalarında yaşanan krizin her geçen gün biraz daha derinleştiğini görmekteyiz.

Kriz gayrimenkul sektörünün boyutlarını çoktan aşmış ve bütün finansal piyasaları etkilemeye başlamıştır.

Başlangıçta yaşanan bu gelişmelerin dünyada büyümeyi azaltarak ihracatımızı olumsuz etkileyeceği, ancak petrol fiyatları düşeceğinden ithalatın da azalacağı sanılmıştır.

Oysa bugün gelinen noktada dünyada büyüme beklentilerinin düştüğü fakat petrol fiyatlarının düşmediği görülmektedir.

Ekonomimizin bugünkü genel yapısı değerlendirildiğinde durumun giderek ağırlaştığı anlaşılmaktadır.

√ Büyüme yavaşlamıştır ve yavaşlamaya devam etmektedir.

√ Enflasyon hedefleri tutmamakta Merkez Bankasının güvenirliliği azalmaktadır.

√ İşsizlik resmi rakamlara göre % 9.9 iken, gerçekte % 20 seviyelerine ulaşmıştır.

√ Cari açık rekor üstüne rekor kırmakta ve bu açığın finansman maliyeti her geçen gün biraz daha artmaktadır.

√ Türkiye dünyanın en yüksek reel faizlerini ödeyen ülke durumundadır.

√ Gerek iç ve gerekse dış borçlar tarihinin en yüksek seviyelerindedir.

√ Aşırı değerlenen YTL sebebi ile ülke rekabet gücünü kaybetmiştir.

√ Ülke ekonomisi Cumhuriyet kurulduğu günden beri ilk defa bu kadar yüksek oranda yabancı kontrolüne geçmiştir.

√ Reel sektör açık pozisyonları kurlarda yaşanacak bir dalgalanmanın ekonomide yaratacağı tahribatın çok yüksek olduğunu göstermektedir.

√ Ödenemeyen çek ve senet miktarı hergün daha da artmakta ve geleceğe olan umutlar kaybolmaktadır.

Değerli Arkadaşlarım,

Bilindiği üzere daha önce yapmış olduğumuz gerek sözlü ve gerekse yazılı açıklamalarımızda Türkiye ekonomisinin kırılgan yapısına değinmiş ve gerekli önlemler alınmadığı takdirde çok önemli risklerle karşı karşıya kalınacağı hususunda Hükümeti uyarıştık.

Ancak, aradan geçen süre içinde Hükümet önlem almakta duyarsız kaldığı gibi, Türkiye ekonomisinde ortaya çıkan veri-

ler her geçen gün kaygıları arttırmış, siyasal iktidarın sorumsuzluğu karşısında başta sivil toplum kuruluşları olmak üzere, değişik kesimler tepkilerini yüksek sesle dile getirmeye başlamıştır.

Bu zaman zarfında, ABD ekonomisinde belirli aralıklarla açıklanan ekonomik göstergelerdeki düşündürücü rakamlar, küresel ekonominin gittiği olumsuz istikameti göstermesi bakımından çok anlamlı olmuştur. Küresel ölçekte yükselen enflasyon ve endişe verici bir biçimde artan belirsizlik riskleri hızla artmaktadır.

Resesyon tehlikesinin artık kabul görmeye başladığı ekonomilerde, karar verici ve uygulayıcılar gerekli önlemleri alırken, AKP hükümeti gelişmeleri sadece sözle geçiştirmekte, fırsattan istifade ederek, vatandaşlarımızı yeni ve acımasız vergiler yoluyla zora sokmanın hesabını yapmaktadır.

Hükümet, yaklaşan yerel seçimlerin maliyetini milletimizin alın teriyle finanse etmek amacıyla şimdiden ağır bir vergi yükünü vatandaşımızın sırtına yüklemeye hazırlanmaktadır.

AKP iktidarı; ekonomide alması gereken tedbirlerin gecikmiş bedelini; vatandaşımızın zorunlu olarak kullandığı yanan sokak lambasından, aracını koyduğu otoparktan, nadiren gittiği eğlenceden ve siftahsız kapayan esnafımızın tabelasından çikarmanın pişkince planını kurgulamaktadır.

Vatandaşımızın gelirinin azaldığı, işsizliğin arttığı ve enflasyonun yükseldiği bu süreçte, maalesef Türkiye ekonomisi derin bir buhranın içine sürüklenerek bir açmazla karşılaşacaktır.

Durumun vahametini kamuoyunun gözünden kaçırmak için AKP Hükümeti rakamlarla oynama alışkanlığını yeniden hatırlamıştır. Bu defa da milli gelir hesaplama sistemini değiştirmiş, son beş yıllık iktidar döneminde beceremediği artışları bir hesap oyunuyla sağlama yolunu seçmiştir.

Yapılan yeni hesaplamalara göre 2006 yılı milli geliri kağıt üzerinde % 31.6 artmıştır. 2007 yılı ilk dokuz aylık büyüme oranı da revize edilmiş ve %3.8'den %5'e çıkartılmıştır. Yapılan yeni nüfus sayımı ile azalan nüfus ve yeni sistemle hesaplanarak artırılan milli gelir hesabı sonucunda Türkiye'de kişi başına gelir 2006 yılı için 5.480 Dolardan 7.500 Dolara çıkartılmıştır.

Öte yandan açıklanan kişi başına gelir hesapları dramatik bir çelişkiyi de ortaya çıkarmıştır. Eğer ülkemizde, kişi başına gelir iddia edildiği kadar yüksek ise, bu durum ciddi bir gelir dağılımı adaletsizliğini de deşifre etmiştir.

Türkiye'de nüfusun çok büyük bir bölümünü oluşturan köylünün, işçinin, memurun, esnafın, emeklinin ve işsizinin durumu her geçen gün kötüye giderken dolar milyarderi sayımızdaki artış milli gelirin nasıl bölüştüğünü de ortaya çıkarmıştır.

Bu kapsamda Türkiye bir süre daha zenginleştik masallarıyla uyutulacak, ardından hayatın gerçek yüzü ortaya çıkarak zenginleşmek bir yana, üzülerek ifade etmeliyim ki, yoksulluğun dayanılmaz baskısı kendisini her alanda gösterecektir.

Böylesi bir ekonomik yıkımda, hükümeti ne oynadığı rakamlar, ne sanal başarı masalları, ne de vatandaşımızın tercihi-ne ipotek koymak için yaptığı yardımlar kurtaracaktır.

Buradan Hükümete sormak lazımdır: Üretim olmadan, zenginlik artışı nasıl mümkün olmuştur? Hangi vatandaşımızın geliri yüzde 31,6 oranında artmıştır?

Ayın başını zor getiren memur ve işçinin mi geliri artmıştır? Yoksa ürünü para etmeyen çiftçi ya da aldığı krediyle işyerini ayakta tutmaya çalışan esnaf mı zenginleşmiştir? Son tahlilde, vatandaşa yansımayan bir zenginleşmeden bahsetmek mümkün müdür?

Milli gelir hesaplama sisteminin değiştirilmesi sonucunda üretimde bir artış olmadan, ortaya çıkan milli gelir yükselişi, milletimizin hayat şartlarında hiçbir değişiklik yapmamıştır.

Görünen odur ki, AKP hükümeti daha bir süre, rakamlarla oynayarak bugünü kurtardığını sanacaktır.

Ancak, bu siyaset üslubuna, önümüzdeki ilk seçimde aziz milletimiz gereken dersi sandık başında mutlaka verecektir. İnancımız budur.

Milliyetçi Hareket olarak, milletimizin şaşmaz tercihine ve yüksek irfanına sonuna kadar güvendiğimizi bu vesileyle bir kez daha tekrarlamak isterim.

Bu düşüncelerle hepinize saygılarımı sunarım.

boş

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

18 MART 2008

boş

**Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Hepinizi en iyi dileklerle ve saygılarımla selamlıyorum.**

Bugünkü Meclis Grubu toplantımızda başdöndürücü bir hızla değişen Türkiye gündemini değerlendirerek yeni sorunlarla ağırlaşan siyasi ortam hakkındaki görüş ve endişelerimizi dile getireceğim.

Ancak, bugünkü Grup Toplantımız aynı zamanda, tarih boyunca vatan için hayatlarını feda eden bütün evlatlarımızın aziz hatıralarını yâd ettiğimiz “**Şehitler Günü**”ne tesadüf etmiştir.

Bu itibarla konuşmama, bu çok özel anlamı olan tarihin ve ona adını veren Çanakkale Savaşının stratejik önemini vurgulayarak sözlerime başlamak istiyorum.

Çanakkale savunmasının manasını bilmenin, devlet ve millet hayatımızda bugün yeniden karşımıza çıkan tehditlerin ve devam eden şahadetlerin anlaşılması bakımından da önemli olduğuna inanıyorum.

Takdir edersiniz ki, insanları bir varlık olarak yücelten, onu diğer canlılardan ayıran temel fark, bir inanca ve bir kutlu değere olan bağlılıkları ile onun uğrunda gösterdikleri sadakat duygusudur.

İnsanlık tarihini, mukaddesatı uğruna canını feda edebilen büyük insanların yazdığı, geleceği böylesi kahramanlara sahip toplumların şekillendirdiği de bilinen bir vakıdır.

Ne mutlu ki, büyük Türk milleti, vatani, devleti, inancı ve hürriyeti uğruna canını feda edebilecek müstesna evlatlarını bağrından yetiştirebilmiş, asırlardan beri süregelen varlığını ve kudretini bu fedakârlıklarla ayakta tutabilmiştir.

Yüce dinimiz bu “canından vaz geçme”, “varlığını kutlu değerler adına terk etme” halini “**şehadet**” olarak tanımlamış ve Cenab-ı Allah bu uğurda can verenlerin asla ölmeyeceğini müjdelemiştir.

Aziz şehitlerimizi, bizlerden daha kıymetli yapan, onları kaybetmenin üzüntüsünü yüreklerimizden bir nebze olsun hafifleten ve bizleri teselli eden duygular da “**şehit**” olmanın bu çok özel anlamında saklıdır.

Onları, gerek toplum nazarında, gerekse manevi dünyada bizlerden ayıran ve daha saygın yapan fark da burada aranmalıdır. Şehitlerimizi, içinden çıktıkları millete kendilerini adayarak, onları birer cesaret ve kahramanlık abidesi yapan da yine aynı manevi yükseliştir.

Özellikle Anadolu'nun Türkler tarafından fethiyle başlayan süreç ile yaşanan tarihi gelişmeler, bu vatani savunmanın, bu toprakları fethetmekten daha zor olduğunu bizlere öğretmiştir.

Bu itibarla, asırlar süren ve hala da sürmekte olan vatan savunmasının ihtişamlı geçmişi, yüzbinlerce isimsiz kahramanın ve aziz şehitlerimizin mücadelesinde ve fedakârlığında yatmaktadır.

Şu an itibariyle, bu tarihi savaşın meydana geldiği Çanak-kale topraklarında yapılan anma töreninde, 9 milletvekilimizin yanı sıra çok sayıda dava arkadaşımızın da hazır bulunduğunu, milletimizin bu haklı gurunu paylaşmakta olduğumuzu buradan açıklamak istiyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Tarihe ibret ile bakarak, milletimizi ayakta tutan manevi dinamikleri öğrenmek, bundan sonraki zamanlarda karşımıza çıkacak tehlikeleri tanımamıza da ışık tutacaktır.

Bugün bölücülük ve çok kültürlülük maskesi ile Türksüz bir Anadolu yaratma emellerinin arkasında yatan bin yıllık derinliği, şahadetlerle sonuçlanmış muazzam mücadelenin köklerini, bu kötü niyetlerin tarihini bilerek ancak anlam verebiliriz.

Bu açıdan, onbinlerce Mehmetçiğin canı pahasına sonuçlanmış ve Şehitler Günü'ne haklı olarak adını vermiş Çanak-kale Savaşı'nın önemi, Cumhuriyet coğrafyamızı müjdelemesi ve bugün yaşadıklarımızın anlaşılması bakımından çok büyüktür.

İslam'ın bayraktarlığını yapan Türk milletinin, Anadolu ve Ortadoğu havzasındaki varlığını hazmedemeyen Batı'nın, yüz-yıllar süren karanlık teşebbüsleri ve içten içte hazırlığı, biraz milli tarih okuyan herkesin bildiği gerçeklerdir.

Batı dünyasında oluşan bu korku, ceddimiz Avrupa'ya ilerlemeye başlayınca had safhaya ulaşmış, Türkleri Anadolu'dan atmak hayali, yüzyılları aşarak günümüze kadar ulaşan vazgeçilmez bir ideal haline gelmiştir.

Bu emellerin yol haritasının ilk işareti, Türklerin Anadolu'yu yurt edinmesi ile başlamıştır. Binli yılların başından, 1700'lü yılların başına kadar tarihe hükümünü veren, sözü dinlenen, saygı duyulan ve daha da önemlisi hükümlerini gönüllü olarak arzu edilen en büyük güç, Türk milleti ve onun cihan devleti olmuştur.

Dikkat edilirse, bu hâkimiyet dönemi boyunca, Osmanlı'nın çıkış noktası, güç kaynağı ve dalga dalga yayılan fetihlerin sıklıkla merkezi, Anadolu toprakları ve üzerinde yaşayan Türk milletidir.

Türk Cihan Devleti, enerjisini, dinamizmini ve kudretini, bugün üzerinde bin yıllık kardeşliğin tartışılmaya açıldığı Anadolu coğrafyasından ve beşeriyetinden beslenerek sağlamıştır.

İmparatorluğun yönetim merkezlerinin sırasıyla Söğüt, Bursa, Edirne ve İstanbul olması da, üç kıtada çok geniş bir alana rağmen Anadolu ve havzası ile belirginleşmiş olan Türklüğün nihai sınırları ve kültürel membaı hakkında, bizlere bir kanaat vermektedir.

Ancak bilinen ve gerçekleşmiş tarih, Türklerin giderek yaşama ve var olma alanını daraltan ve onları Anadolu'ya doğru sıkıştıran bir sürecin özellikle 20 yüzyılın başlarından itibaren yaşanmış olduğudur.

Çanakkale Savaşları'nın yapıldığı 1915 yılına kadar süregelen toprak ve nüfus kayıpları ile çok ağır bir insanlık trajedisine yol açan muhaceret sonunda büyük Türk milleti, yaklaşık yedi asırda fethettiği toprakları iki asırda kaybederek geri çekilmek zorunda kalmıştır.

İşte, Çanakkale'de zaferle sonuçlanan mücadele, Osmanlı Devletinin hakimiyet havzalarını birer birer kaybederek, Türklüğün yaşama alanını Anadolu'ya hapsedtiği bu vahim ve ıstırapla dolu tablo içinde gerçekleşmiştir.

Artık Türk milleti için dönülecek toprak parçası, gidilecek göç güzergâhı, verilecek vatan köşesi kalmamıştır. Ana yurda, baba toprağının sınırlarına, asli unsurun ocağına dönülmüştür. Ya bu topraklar tutulacaktır, ya da Türk milleti Anadolu'dan atılacak ve tarihten silinecektir.

Bu itibarla Çanakkale Savaşları, herhangi bir harp değildir. Bu savaş, yüzyılların birikmiş hınç ve intikamı için yurdumuza saldıran haçlı zihniyetine karşı mukaddes bir milli doğruluş ve dik duruşun adıdır.

Türk milletinin, yaklaşık ikiyüzyıldır cepheden cepheye yenilgilerle, toprak kayıplarıyla ve dönüşü olmayan göçlerle kırılan gururu, sarsılan onuru bu muhteşem zaferle onarılmıştır.

Bu tazelenmiş kudret, birkaç yıl sonra Milli Mücadele döneminin ihtiyacı olan ruh ve heyecana da rehberlik etmiştir.

Türklük, Dünyaya, vereceği toprağın ve tavizin bittiğini bu savaşla ilan etmiş, Çanakkale ruhu ile tüm dünyaya bu savaşla meydan okumuştur.

Bu nedenle, bizim için **Çanakkale**, tarihi şan ve şerefle dolu asil millet evlatlarının ruh, inanç ve kandan vücuda getirdikleri **aşılmaz son kaledir**.

Çanakkale, bizim için bir coğrafi bölgenin adından önce, her karış toprağına bir yiğidin uzandığı **dünyanın en büyük şehitliğidir**.

Çanakkale, aklın ve izanın durduğu, bir ilahi duyuş ile kendinden geçmiş binlerce isimsiz kahramanın, can vermek için birbiri ile yarıştığı bir **imtihan alanıdır**.

Çanakkale, barutun, inanç; çeliğın, itaat; donanmanın cesaret ve silahın millet karşısındaki **çaresizliğinin ateşle ildir**.

Çanakkale, Anadolu ve Rumeli Türklüğünün topyekun bir direniş ve kanlı gömleğıyle kara toprağına giren on binlerce kınalı **şehidin, siperden sipere taşınan muhteşem destanıdır**.

Bu ihtişamlı ve inanılmaz zafer, milliyetçi ülkücü gençlik tarafından asla unutulmayacaktır.

Türk milletçilerinin asil vicdanında, mukaddes bir hatıra ve nişan olarak sonsuza kadar yaşatılacaktır.

Bu itibarla, Çanakkale deyince;

Gözleri hasretle yaşarmayan,
Göğüsleri gururla kabarmayan,
Yürekleri coşkuyla çarpmayan,
Vicdanları titremeyenle, paylaşacak ekmeğimizin olamaya-
cağı bilinmelidir.

Ve sizleri uyarıyorum. Onlara dikkat ediniz. **Onlar asla ve asla bizden değildir.**

Değerli Arkadaşlarım,

Yüksek vatan sevgisi, millet aşkı ve bağımsızlık heyecanı-
nın zirveye ulaşarak, şehitlikle taçlandığı Çanakkale savaşları,
Türk Milletinin vatan için neleri göze alabileceğini dünyaya
göstermesi bakımından da önemli olmuştur.

Çanakkale dirilişi, Türk milletinin muazzam gücünü imti-
han etmeye kalkışan bugünkü ihanet odaklarını da, kendilerini
nasıl bir sonucun beklediğini anlamaları açısından tarihi bir ib-
ret ve ihtar belgesidir.

Bugün de başka coğrafyaları özleyen ve başkaları ile ku-
caklaşmak isteyenler, bundan yaklaşık bir asır önce bu niyet sa-
hiplerinin akıbetinden artık ders çıkarmalıdır.

Türkiye'nin bütünlüğünün ve birliğinin tartışılmaya çalışıldı-
ğı bugünlerde şu gerçeklerin bir kez daha hatırlanmasında **ya-
rar vardır.**

- Gerek Çanakkale savunması, gerek Cumhuriyetin ilanı ile imza altına alınan Lozan anlaşması, bin yıllık vatan toprağı-

mız olan Anadolu'nun nihai senedi olmuş, Türk milleti sınırları ve milli kimliği ile ilgili son sözünü o tarihlerde söylemiştir.

- Bu son sözün karşılığı, 1915 Çanakkale'sinden, 1922 İzmir'ine kadar adım adım, karış karış savunulan vatan toprakları ve dökülen şehit kanları ile tescil edilmiş ve bedeli ödenmiştir.

- Yüzyıl önceki en karamsar ortamda bile Türke gücü yetmeyenlerin, bugün yeni maceralarla ve yeni ihanetlerle şanslarını denemeye çalışmaları beyhude bir gayrettir.

- Bilinmelidir ki, tercihini milliyetçilikten ve bağımsızlıktan yana kullanan, alını açık, bahtı açık, Çanakkale Ruhunun temsilcisi Türk milliyetçileri için bu konu, bir daha açılmamak üzere kapanmıştır.

Bu vesile ile yüzyıllarca hüküm sürdüğümüz coğrafyalarda varlığını feda ederek huzur içinde yatan meçhul kahramanların aziz hatıralarını hürmet ve hayranlıkla yâd ediyorum.

Vatanı ve bayrağı için gözünü kırpmadan şehit olarak, bugün Türkiye Cumhuriyeti'nde hayat ve vücut bulmamızı sağlayan kahraman evlatlarımızı bir kez daha minnetle, şükranla anıyorum.

Tarih boyunca vatan ve millet sevdası ile şehit düşmüş ecdadımıza; gerek vatan sınırları içinde gerekse sınır ötesinde milletimizin birliği ve kardeşliğinin devamı için bugün de can veren Mehmetçiklerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Siyasi gündeme ilişkin değerlendirmemde ele alacağım ilk konu Adalet ve Kalkınma Partisi'nin kapatılması istemiyle başlatılan hukuki süreç olacaktır.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı'nın laikliğe aykırı fiillerin odağı olduğu gerekçesiyle Anayasa Mahkemesinde açtığı dava, siyasi gündemi temelden sarsmış ve değiştirmiştir.

- Demokratik hayatımızın vazgeçilmez unsurları olan siyasi partilerin Anayasa'da çizilen sınırlar içinde faaliyet göstermeleri, demokratik meşruiyetin bir gereğidir.

√ Bu alanda Anayasa'nın vaz ettiği ilkeler bütün siyasi partiler için bağlayıcı ve emredici temel normlardır.

√ Bunlara uyulmaması halinde uygulanacak yaptırımlar Anayasa'da belirlenmiş, siyasi partilerin hangi hallerde temelli kapatılacağı ve bunun şartları ayrıntılı olarak düzenlenmiştir.

- Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı bu konuda bir değerlendirme yapmış ve buna dayalı olarak Anayasa Mahkemesinde hukuki bir süreç başlatmıştır.

√ Dava süreci şimdi kendi mecrasında yürüyecektir.

√ Bu aşamadan sonra Yüce Mahkemenin vereceği karar beklenecektir.

- Konunun hukuki yönleri ve herkesi bağlayan hukuki çerçeve budur.

√ Bu bakımdan açılan davanın içeriği ve iddianamede yer alan tespit ve suçlamalar hakkında yorum ve değerlendirme

yapmak, bu noktadan sonra siyaset kurumunun değil, Yüce Mahkeme yargıçlarının görev ve yetkisine giren bir husustur.

Yargıya intikal eden bu konu hakkında dışardan hukuki fetvalar vermek, bu yolla Anayasa Mahkemesi'ni yönlendirme ve etkileme çabaları içine girmek, hukuka saygısızlığın açık bir göstergesi olacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

İktidar partisinin kapatılması için açılan davanın sonuçları ve yansımalarının, hukuki alanla sınırlı kalmayacağı, bu sürecin çok derin siyasi etkileri olacağı bir gerçektir.

Kapatma davası hukuki bir süreç olmakla birlikte, bunun çok ciddi siyasi sonuçlar doğurması kaçınılmazdır.

Milliyetçi Hareket Partisi, konuyu bütün yönleri ve boyutlarıyla geniş bir perspektiften değerlendirmiş, ilke ve tutumunu bütün açıklığıyla ortaya koymuştur.

Davanın açılmasının hemen ertesinde 15 Mart 2008 tarihinde yaptığım yazılı açıklamada, bu konudaki değerlendirmemize yön veren temel mülahazalar ayrıntılı olarak ifade edilmiş ve somut önerilerde bulunulmuştur.

Siyasi gündemi etkileyen konularda soyut değerlendirmelerin ötesine geçilerek, kriz ve gerginliklerin ortak akıl ve çabalarla aşılması süreçlerinin önünü açmak ve bunun için yol göstermek, Milliyetçi Hareket Partisi'nin sorumlu siyaset ve muhalefet anlayışının dayandığı temel ilkedir.

22 Temmuz 2007 seçimlerinden bu yana geçen süre içinde, bunun rehberliğinde hareket eden Milliyetçi Hareket, Türkiye'nin çıkarına olduğuna inandığı bu anlayışı, bundan sonra da sürdürmeye kararlıdır.

İktidar partisinin kapatılması konusundaki tavrımız da, bu anlayışa uygun olarak çok açık bir biçimde ortaya konulmuştur.

- Bu konudaki siyasi duruşumuz,
 - Türkiye'nin geleceğini her düşüncenin üstünde tutan milliyetçilik ülkümüzün,
 - Demokrasi ve milli irade anlayışımızın ve
 - Siyasi kaosun önüne geçilmesi hassasiyetimizin doğal bir icabı ve sonucudur.

Değerli Milletvekilleri,

Adalet ve Kalkınma Partisi'nin kapatılması için başlatılan hukuki süreç siyasi gündemi altüst etmekle kalmamış, bu konuya kilitlenen Türkiye çalkantılı bir döneme girmiştir.

Bu yüksek gerilim ve tedirginlik, ne kadar zaman alacağı kestirilemeyen mahkeme süreci boyunca, devlet ve toplum hayatımızı derinden etkileyecektir.

Hukuki süreçle eş zamanlı gelişecek ve ağır tahribatı olacak bir siyasi kriz dönemi yaşanabilecektir.

Türkiye'nin siyasi, ekonomik, sosyal ve güvenlik alanlarında esasen çok ağır sorunlarla yüklü gündeminin böylesine bir ilave siyasi kriz tehlikesine açık hale gelmesi, sonuçları kontrol edilemeyecek bir kaos ortamını karşımıza çıkarabilecektir.

• Türkiye bugün milli devlet niteliğini, üniter siyasi yapısını ve toprak bütünlüğünü hedef alan çok ciddi iç ve dış güvenlik sorunlarıyla karşı karşıyadır.

√ Kanlı terör ve etnik bölücülük çok vahim boyutlara taşınmış,

√ Ayrımcı emeller ve etnik tahrikler cüret ve zemin kazanmış ve

√ Milli birliğimizi ateşe atacak siyasi çözüm dayatmaları had safhaya ulaşmıştır.

• AKP'nin beş yılı aşan iktidar döneminin tahribatı Türkiye'yi bir yangın yerine çevirmiş, bir çığ gibi büyüyen sosyal ve ekonomik sorun ve sıkıntılar Türk milletini nefes alamaz hale getirmiştir.

• Türk milletini, dış tesir ve müdahalelerden koruyacak ekonomik, kültürel, sosyal ve ahlaki güvenlik duvarları AKP zihniyetinin teslimiyet anlayışı ile yıkılmaya yüz tutmuştur.

• Toplumsal huzursuzluk alanları genişlemiş, cepheleşmeler derinleşmiş ve Türkiye her alanda bir kriz sarmalı ve çatışma dinamiği içine hapsedilmiştir.

AKP'nin kapatılması davasının kısa ve orta vadedeki siyasi sonuçlarının, bu karanlık Türkiye tablosundan soyutlanarak değerlendirilemeyeceği bir gerçektir.

Milliyetçi Hareket Partisi'nin bu konudaki endişeleri, bu açıdan ele alınmalı ve çok iyi anlaşılmalıdır.

Böyle bir ortamda iktidar partisinin kapatılması istemiyle hukuki bir süreç başlatılmasının doğuracağı başlıca siyasi sonuçlar şu noktalarda toplanmaktadır.

- Cumhuriyetin temel yapı taşlarından biri olan laikliği yıkmayı amaçlayan eylemlerin odak noktası olmakla suçlanan siyasi parti büyük bir Meclis çoğunluğuyla tek başına iktidardadır.

Referandumla Anayasa değişikliği yapacak bir sayısal güce sahip olan bu siyasi parti, dava süreci boyunca Anayasal sınırlar içinde bütün hükümet yetkilerini kullanacak, TBMM’de yasa tasarrufunda bulunacak ve Türkiye’nin kaderini ilgilendiren konularda kararlar alacak ve bunları uygulayacaktır.

√ Bir ateş çemberinden geçen ve yakın tarihinin en ağır sorunları ve tehditleriyle karşı karşıya bulunan Türkiye’yi bu güç ve tehlikeli dönemde, laikliğe aykırı fiillerin odağı olmak ve Cumhuriyeti yıkmakla suçlanan siyasi kadrolar yönetecektir.

√ Bunun normal ve olağan bir durum olmadığı gün gibi açıktır.

√ Böyle bir ortamda, bu siyasi partinin hükümet ve Meclis tasarruflarının tümü tartışmalı hale gelecek ve şaibeye gölgelecektir.

- Türkiye’nin siyasi, güvenlik, ekonomik ve sosyal alanlarda ve dış politikada bugün geldiği karanlık noktanın başlıca sorumlusu, altmışbeş aydır iktidarda olan AKP ve Sayın Başbakanıdır.

√ Sayın Erdoğan, bugüne kadar Türk milletine hesap vermekten kaçmış, hayali başarı senaryolarıyla bu sorumluluktan kurtulmaya çalışmış ve herkesi suçlayarak kendisini temize çıkarmak amacıyla beyhude bir çırpınışı içine girmiştir.

√ 14 Mart 2008 tarihi, bu anlamda da Sayın Başbakan için bir dönüm noktası olmuş ve önüne hiç beklemediği geniş bir istismar ve manevra alanı çıkarmıştır.

√ Siyasi gündemin bu şekilde sapsması, siyasi hesabın ertelenmesi konusunda AKP'ye ümit vermiştir.

√ Hukuki bakımdan Anayasa'ya uygun olsa da, açılan kapatma davası, siyasi bakımdan Sayın Başbakan'a demokrasi mücahidi olduğunu söyleyerek mağduriyet edebiyatı yapmak için yeni bir istismar malzemesi vermiştir.

√ Başbakan olmasında yargı süreçlerinin ve siyaset dışı müdahalelerin önemli payı olan Sayın Erdoğan, şimdi de bu yolla "demokrasi kahramanı" olma hevesi peşindedir.

√ Sayın Erdoğan, Yargıtay Başsavcısının iddianamesini Türk milleti nezdinde bir "ibranameye" dönüştürmek ve mağdur ve mazlum edebiyatıyla Türk milletinin merhamet duygularına sığınarak siyasi sorumluluğunu unutturmak hesabı yapmaktadır.

√ Açılan kapatma davasının AKP'ye bu yönde siyasi doping etkisi yapması, hazin bir tecelli olarak kabul edilmelidir.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Son gelişmelerin Türkiye'nin önüne çıkardığı bu siyasi çıkmazın ağır bir kaosa dönüşmesi ihtimali karşısında, bunun aşılması için iyi niyetle ortak çaba harcanması, siyaset kurumunun kayıtsız kalamayacağı demokratik bir görev ve sorumluluk olarak görülmelidir.

• Bu noktada, Türkiye'nin siyasi parti kapatma konusundaki talihsiz tecrübeleri ve bunun siyasi hayatımız üzerinde fiiliyatta doğurduğu sonuçlar hakkında çok iyi düşünülmelidir.

√ Siyasi partileri, siyaseten tasfiye edecek olan yegâne güç Türk milletidir.

√ Bu hesabın görüleceği yer de seçim sandığıdır.

√ AKP Türk milletinin vicdanında mahkûm olacak ve er ya da geç milli irade yoluyla siyaset sahnesinden silinecektir.

Bu anlayışla hareket eden Milliyetçi Hareket Partisi bu konuda somut bir düşünce geliştirmiş ve bunu kamuoyunda tartışılmaya açılması amacıyla başta AKP ve CHP olmak üzere siyasi partilerin değerlendirmesine sunmuştur.

• Bu konudaki düşüncelerimizin ana unsurlarına, anlamı ve amacına ışık tutmak amacıyla şu hususları ifade etmek isterim.

√ Siyasi Partilerin Anayasa ve kanunlar çerçevesinde faaliyet göstermeleri ve tüzük veya programları ile eylemlerinin devletin bağımsızlığına, ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne, demokratik ve laik Cumhuriyet ilkelerine ve Anayasa'nın

68. maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan değer esaslara aykırı olmayacağı temel bir normdur.

√ Tüzük ve programları Anayasamıza aykırı olan partilerin kapatılması da tartışılmayacak bir husustur.

√ MHP'nin yaklaşımı, münhasıran siyasi partilerin 68. maddenin dördüncü fıkrası hükümlerine aykırı eylemlerden ötürü kapatılmasıyla ilgili düzenlemenin gözden geçirilmesini öngörmektedir.

- Mevcut hükme göre bir siyasi partinin bu nedenle kapatılması için, bu nitelikteki fiillerin işlendiği bir odak haline geldiğinin Anayasa Mahkemesince tespit edilmesi gerekmektedir.

- Odak haline gelmenin şartları ve kriterleri de 69. maddede ayrıntılı olarak tanımlanmış ve düzenlenmiştir.

- Bu çerçevede, bu nitelikteki fiilin parti üyelerince yoğun biçimde işlenmesi ve bu durumun parti yönetimi ve organları tarafından benimsenmesi veya bu fiillerin doğrudan bu organlarca işlenmesi şartı getirilmiştir.

√ Milliyetçi Hareket Partisi, bu hükmün gözden geçirilerek, bu fiilleri işleyen parti üyeleri, yöneticileri ve milletvekillerinin bireysel olarak doğrudan sorumlu tutulacağı bir düzenlemenin mümkün ve yerinde olup olmayacağının ortaya konulmasını amaçlamaktadır.

√ Bu yaklaşımın uygun ve uygulanabilir görülmesi halinde, bu gibi durumlarda partinin hükmi şahsiyet olarak kapatılması yerine, bu fiillerin sorumluları hakkında cezai soruşturma ve

yaptırım uygulanmasını, milletvekili dokunulmazlığının da buna göre yeniden düzenlenmesini öngören yeni bir Anayasal çerçeve oluşturulabilecektir.

√ Terörü destekleyen ve bunu bölücü amaçları için bir araç olarak gören siyasi partilerin özel durumu, bu kapsamda ayrı bir değerlendirme konusu olabilecektir.

• Tartışmaya açtığımız bireysel sorumluluk yönteminin, bir siyasi partinin temelli kapatılması için dava açılmasından önce, ihtar ve ikaz amaçlı bir ara aşama olarak öngörülmesi de mümkündür.

• Kamuoyunda yapılacak tartışmalarda konunun tüm yönleri ele alınabilecek ve ortak akılla, geniş tabanlı bir mutabakat zemininde en makul yol bulunulabilecektir.

√ MHP'nin tartışmaya açılmasında yarar olduğunu düşündüğü kavramsal yaklaşımın özü ve esası budur, çerçevesi de bunlarla sınırlıdır.

√ Bugün gelinen noktada, Anayasa'nın ilgili hükümlerinin gözden geçirilerek yeni bir düzenleme yapılması imkânının değerlendirilmesinde en doğru hareket noktası, bireysel sorumluluk odaklı bu yaklaşım olmalıdır.

• Bunun dışında; yargıyı etkisizleştirmek, yasamanın denetimi ve vesayeti altına almak, Anayasa Mahkemesinin yetkilerini sınırlandırmak, üye oluşumuyla ve karar yeter sayısı ile oynamak, bireysel sorumluluğu ve müeyyideleri ortadan kaldırarak veya benzer yollarla Anayasa'nın 69. maddesini işlersiz kılmak gibi yöntemler, haklı ve meşru görülemeyecektir.

Bu zorlamalara başvurulması, ateşin üzerine benzinle gitmek olacak ve çok daha ağır bir siyasi ve Anayasal krize yol açacaktır.

Herkes bunun bilinci içinde olmalı ve rejimi tehlikeye atabilecek çok vahim bunalımlara davetiye çıkarma gafletine düşmemelidir.

Değerli Milletvekilleri,

Açılan davanın kamuoyuna duyurulmasının ardından son birkaç gün içinde AKP yetkililerinin yaptıkları açıklamalar, muhatap oldukları konunun ciddiyetini anlamamış olduklarını işaretle etmektedir.

Açılan dava ve mahkemenin vereceği karar ile milletimizden almış oldukları oy desteği arasında yanlış bir illiyet bağı kurarak AKP yetkilileri bir yanılığa içine girmişler ve anlaşıldığı kadarıyla sağduyularını kaybetmişlerdir.

Ben “milleti temsil ediyorum” gibi gerekçelere ya da “benim önümde yargı duramaz” anlamına gelecek beyanlara sığınmak, bu parti hakkındaki kuşkuları artırmaktan başka bir anlam taşımayacaktır.

Bugüne kadarki icraatları AKP'nin kuvvetler ayrılığı prensibini önemsemediğini ortaya koymuştur. İki dönemdir iktidarda olan bu partinin bir muhalefet partisi gibi devlet erki ve yargı ile çatışarak bugünlere geldiği herkesin bildiği gerçeklerdir.

Bu açıdan bugünkü noktada, Adalet ve Kalkınma Partisi kendi geçmişindeki çatışma ve gerilimlerle dolu yol haritasına da bakmalı ve nerelerde hata yaptığının özeleştirisini de derinliğine tahlil etmelidir.

Bilindiği gibi beş yılı aşan iktidarı ile Adalet ve Kalkınma Partisi iktidar olarak hükümet etme görevi ile devleti yönetme arasındaki ince farkı ortadan kaldırmaya yönelik anlayış kusununu defalarca sergilemiştir.

Özellikle seçimden önce “finale yaklaşıyoruz” diyen Başbakan’ın merkezinde bulunduğu planlı bir gerilim ve baskı politikasıyla, o dönemde ülkemizde her şeyin çivisinin çıkmış olduğu ve bütün ölçü ve ayarların kaçtığı malumunuzdur.

Türk devletinin dinamiklerinin ve kurumsal ilişkilerinin yıprandığı, toplumsal dokumuza, kardeşliğimize ziyadesiyle zarar verildiği, devletin bütün kurumlarıyla ve toplumun bütün kesimleriyle çekişildiği, Türkiye’nin milli ve manevi değerleri üzerinden siyaset yapıldığı ortadadır.

İktidar mensuplarının, o dönemlerde sıkça tekrarladığı vurularak çekilme, mahpushane edebiyatı ve beraber yürüme nakaratları da henüz hafızalardadır.

Bu ortamda gidilen genel seçim ile oluşan yeni meclis aritmetiğinin hükümet etmekte olan AKP’ye bir ders ve sonuç çıkarması için vesile olması beklenirken, durum tam tersi olmuş başta Sayın Başbakan olmak üzere AKP, hassas konularda siyasal tartışmaları alevlendirmeyi tercih etmiştir.

İktidar zihniyetinin ilkel bir yönetim anlayışının “bizden olsun” inadı ve “ele geçirme” saplantısı, maalesef ülkemizi gerilimlerle dolu hassas bir noktaya, kendisini de siyaseten tasfiye etme aşamasına getirmiş bulunmaktadır.

Yaşanan son gelişmeler karşısında, rasyonel düşünceden uzaklaşan AKP'nin kendinde güç vehmederek oynadığı tehlikeli oyundan vaz geçmesi ve yargı sürecini saygıyla beklemesi yerinde olacaktır.

Üstelik küresel ekonomik kriz karşısında almadıkları tedbirlerin acı faturasını, yaşanan bu hadiselerle bağlamak da hükümet açısından artık inandırıcı olmayacaktır.

Siyasi partiler, demokratik rejimin vazgeçilmez, hatta olmazsa olmaz kurumları ve büyük millet iradesinin demokratik yansımalarıdır. Bu nedenle bir siyasi partinin siyasal hayatına kendi iradesi dışında son verilmesi arzu edilen bir netice değildir.

Bu açıdan Sayın Başbakan'ın muhalefeti zil takip oynayacaklar anlamına gelen suçlamaları talihsiz beyanatlardır.

Milliyetçi Hareket Partisi, başka partilerin siyasetten men edilmesi için sandık dışındaki bir yöntemi asla benimsemeyen, rekabet ve yarışı demokrasinin kuralları içinde yapmayı kabul etmiş bir siyasal harekettir.

Temennimiz, yaşanan gelişmelerden herkesin kendisine düşen dersi çıkarması, demokrasimiz daha fazla tahrip olmadan atlatılmasıdır. Bu konuda yüce yargının vereceği kararı saygı ile beklemek en doğru yol olacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Konuşmamın bu bölümünde terör ile kol kola ilerletilen bölücülük gündemi ve siyasi çözüm dayatmalarında gelinen son nokta ile yaklaşan Nevruz vesilesiyle gemi azıya alması beklenen bölücü tahriklere temas etmek istiyorum.

• Bir gerçeği, bir kere daha açıkça ortaya koymak yarar vardır.

√ Sayın Başbakan ne kadar sessiz kalırsa kalsın, ne kadar inkâr ederse etsin, terör ve etnik bölücülük sorununa siyasi çözüm bulunması Türkiye'nin gündemine zorla sokulmuştur.

√ Sayın Başbakan ve hükümeti, bu konuyu ABD ile görüşmüş ve siyasi çözümü adım adım hayata geçirme sözü vermiştir.

√ Bu konuda aşamalı olarak somut adımlar atılması sadece bir zaman ve müsait ortam yakalama meselesidir.

√ Siyasi çözüm konusunu susarak geçiştirmeye çalışan Başbakan yerine bu konuda ABD yetkilileri konuşmaktadır.

Bu konudaki son açıklamayı ABD Dışişleri Bakanlığı'nın Irak Özel Temsilcisi 14 Mart 2008 günü yapmıştır.

Amerikalı bir yetkili tarafından, “Türkiye'nin PKK sorunu için siyasi alanı da içeren kapsamlı bir çözüm bulması noktasında hazır olduğunu” söylemiş ve “PKK'nın silahlı güçlerinin bir bölümü için af çıkarmanın gündemde olduğunu” belirtmiştir.

• PKK gündemiyle büyük ölçüde örtüşen bölücü talepleri karşılamak için siyasi açılım yapmaya hazırlanan Sayın Başba-

kan, Şimdi Washington'da verdiği sözlerin gereğini yapmak için uygun bir zaman kollamaktadır.

Bu amaçla kendisine manevra alanı yaratma arayışında olan Sayın Başbakan'ın terörle mücadele sürecinde "siyasi önlemlerden" ne anladığını hala açıklamaması ve PKK talepleri pervasızca seslendirilirken, bunlar karşısında suskun ve tepkisiz kalması, bunun açık delilidir.

Son olarak "siyasi açılıma açığız" diyerek niyetlerini iŐŐa eden Başbakan, kime neyi amaya çalıştığı ve nereye açılmayı düşündüğü konularında bilinçli ve hesaplı bir sessizlik içine girmiştir.

Geçtiğimiz günlerde Amerika Birleşik Devletlerinde yayınlanan bir gazeteye açıkladığı ekonomik ve sosyal tedbirler manzumesi, Sayın Başbakan'ın kafasındaki siyasi boyutu da olan çözüm projesinin tam bir fotoğrafını yansıtılmamaktadır.

Bunlar, siyasi adımlar öncesi hayata geçirmeyi düşündüğü bazı tasavvurlardan ibarettir.

Bugüne kadar sürüncemede bıraktığı GAP projesinin 5 yıl içinde bitirilmesi, bölgeye 12 milyar dolar tutarında yatırım yapılması, baraj, sulama kanalları ve yol projelerinden oluşan bu mini paket, aynı zamanda, yaklaşan yerel seçimlerde kullanılmak için tasarlandığı izlenimini de vermektedir.

Ancak, siyasi çözüme angaje olan Sayın Başbakan ve AKP hükümeti, zamanı gelince ve ortam olgunlaŐınca pazara sürülmek üzere "büyük turpları" Őimdilik heybede saklamaktadır.

Değerli Milletvekilleri,

Bu süreçte söz sahibi olmak için yeni arayışlara yönelen PKK güdümündeki siyasi parti, bu amaçla Sayın Cumhurbaşkanını ve Meclis Başkanı ile görüşmüştür.

Bir nevi arabuluculuk girişimi sayılabilecek bu temaslarda bu siyasi parti;

- PKK'nın bölünme projelerini savunmuş,
- Teröristler için aşamalı bir af planı hazırlanmasını istemiş,
- Tek dil ve tek millet anlayışını reddetmiş ve
- Çok milletli yeni bir Anayasa ile özerk bölge esasına dayalı bir siyasi yapının yegane çözüm olacağını ortaya koymuştur.

• Siyasi çözüm için her tahriki yapan PKK maşaları, Kürt sorunu olarak tanımladıkları sorunun çözümü taleplerini İspanya iç savaşıyla özdeşleşmiş” Yeter Artık” sloganıyla dile getirme kararı almış ve bunu Nevruz afişi haline dönüştürmüştür.

• Sayın Başbakan, ihanet projelerini devlet katında pazarlama turuna çıkan bu mihraklara karşı, ancak ilkesizlik ve tutarsızlık örneği olarak görülecek bir tavır benimsemiştir.

√ Bu parti PKK'yı terör örgütü olarak kabul etmedikçe bunlarla görüşmeyeceğini söyleyen Başbakan, bir taraftan kamuoyunu aldatmayı amaçlayan ucuz kahramanlık yaparken, öte yandan bu mihraklarla özel temas kanalları kurmuştur.

√ Başbakan Yardımcısını ve AKP Grup Başkan Vekilini PKK talepleri konusunda bunlarla görüşmek üzere görevlendiren Başbakan, bu tutarsızlıktan hiçbir rahatsızlık duymamıştır.

√ Kendisinin bu parti ile görüşmemesini bu konuda hassasiyeti olmasıyla izah eden Sayın Başbakan, aracı olarak kullandığı en yakın çalışma arkadaşlarını aynı hassasiyeti taşımayan insanlar konumuna sokmuştur.

Bu hassasiyet terazisinin iki kefesinde bulunanlar, bundan da hicap duymamışlardır.

Değerli Milletvekilleri,

Bölücü tahrik ve taleplerin yoğunlaştığı ve hız kazandığı böyle bir ortamda yaklaşan Nevruz, herkesin azami dikkat içinde bulunmasını gerektiren nazik bir dönem olacaktır.

Nevruzunu bir direniş günü olarak gören PKK terör örgütü ve sivil uzantıları, sözde bayram kutlamalarını, yoğunluk merkezi 21-23 Mart olmak üzere, bir haftaya yayma kararı almıştır.

• Nevruz bayramını bölücü emelleri için kullanan terör güdümündeki bölücü mihrakların; organize kitlesel şiddet eylemleri ve devlet otoritesine karşı ayaklanma provalarıyla yine sokaklara çıkacakları geçmiş tecrübelerle sabittir.

√ Devlete meydan okuma ve PKK ile İmralı canisine sahiplenme gösterilerine dönüşecek bu eylemlerin büyük şehirlere de yayılması beklenmektedir.

√ Bölge halkı bu amaçla tahrik edilecek ve izinsiz sokak gösterileri ve şiddet eylemleriyle gerginlik ve çatışma ortamına zemin hazırlanmasına çalışılacaktır.

√ Bu ihanet gösterilerinde PKK'nın maşası olan malum siyasi parti ile terör merkezi olarak faaliyet gösteren Belediyeler yine baş rolde olacaktır.

- Bölücü emellerin yeşermesi ve cesaret kazanmasında büyük katkısı olan AKP hükümetinin, Nevruz bahanesiyle sahnelenecek şiddet eylemleri ve ihanet provaları karşısında, devlet otoritesini korumak için nasıl bir tutum alacağı yaşanarak görülecektir.

- Geçmişte güvenlik güçlerinin bu şiddet eylemlerine karşı yasal yetkilerini kullanmalarına kısıtlamalar getiren AKP hükümetinin, terör örgütünün güç gösterileri ve ayaklanma provaları karşısında bu kez kararlı bir tutum sergilemesini beklediğimizi buradan ifade etmek isterim.

- Organize eylemlerin yoğunlaşacağı bölge halkına, bu kışkırtmalara ve terör propagandasına alet olmamalarını, kendilerini terör örgütüne kullandırmamalarını ve sağduyu yolundan ayrılmamaları çağrısında bulunmak istiyorum.

- Nevruz döneminde estirilecek bölücü tahrik fırtınaları karşısında Türk toplumunun sağduyusunu ve sükunetini koruması büyük önem taşımaktadır.

Bu vesileyle özellikle Türk milliyetçiliği ülküsüne gönül verenlere ve ülkücü gençliğe seslenmek istiyorum.

√ Türkiye'yi bir gerginlik ve çatışma ortamına sürüklemek için bir kez daha sahneye konulacak bir ihanet oyunu ile karşı karşıya bulunduğumuzu hiçbir zaman unutmayacaksınız.

√ Bu oyuna gelmemek ve etnik tuzakları boşa çıkarmak için azami derecede uyanık bulunacaksınız.

√ Devletin otoritesini korumak ve gücünü göstermek güvenlik güçlerimizin görevidir.

- Hiçbir şart altında sokak çatışmalarının tarafı olmayacaksınız.

- Tahrikler ne kadar ağır olursa olsun sükunetinizi ve vakur duruşunuzu koruyacaksınız.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Bölücü mihraklar ne kadar istismar etmiş olurlarsa olsunlar Nevruz, Balkanlardan Orta Asya Bozkırlarına kadar bütün Avrasya coğrafyasındaki soydaşlarımız için büyük anlam taşıyan bir bayram günüdür.

İsminde de anlamını bulduğu gibi, Nevruz gününün, yalnızca yeni bir mevsimin müjdecisi olarak değil, aynı zamanda geleceği yeniden değerlendirmenin önemli bir fırsatı olarak sayılması en başta gelen dileğimdir.

Nevruz, gerek toplumsal hayatımızda, gerekse kişisel yaşantımızda karşımıza çıkan atalet, yılgınlık, korku ve umutsuzluğun geride bırakıldığı, maddi ve manevi bir diriliş ve atılımın da bir başlangıcı olmalıdır.

Nitekim, işte bu yönüyle Nevruz, büyük Türk milletinin sahip olduğu hürriyet ruhunun kabararak taşıdığı, sığ ve dar bir

coğrafyadan kıt'aları yönetmeye talip olduğu bir meş'ale olarak ne mutlu ki hiç sönmeden günümüze kadar ulaşabilmiştir.

Bu vesile ile hepimizin yaklaşan Nevruz bayramını kutluyor, Türk Dünyası için sağlık, mutluluk ve bereketin başlangıcı olmasını Cenab-ı Allah'tan diliyorum.

boş

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

25 MART 2008

boş

**Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Basınımızın Değerli Temsilcileri,**

Hepinizi en iyi dileklerle ve saygılarımla selamlıyorum.

Geçtiğimiz Salı günü Grup toplantımızda ağırlaşan siyasi kriz tehlikesine işaret etmiş ve bu konudaki endişelerimizi samimiyetle dile getirmiştım.

Aradaki dönemde yaşananlar maalesef bu endişelerimizin haklılığını ortaya koymuş, siyasi kriz unsurlarının tedricen şekillendiği ve belirgin hale geldiği bir süreç başlamıştır.

• Demokratik rejimin geleceği üzerinde siyasi hesapların yapıldığı, demokrasinin temellerini sarsacak oyunların planlandığı ve bu yöndeki kışkırtmaların tırmandığı bir siyasi çalkantı dönemine giren Türkiye, çok ağır sonuçları olacak bir girdabın içine çekilmektedir.

√ “Yargı darbesi”, “siyasi darbe” ve “siyasi komplo” tartışmaları son dönemde çok tehlikeli bir mecraya girmiş, bu temelde oluşan cephelemler vasıtasıyla bir çatışma ortamının zeminini hazırlama çabaları hız kazanmıştır.

√ “Benden sonra tufan” anlayışını siyasi pusula olarak benimseyen, demokrasiyi siyasi ihtiraslarına kurban etmek isteyen ve seçim sandığı dışındaki yöntemlerle kendisine siyaset alanı açmayı hesaplayan çürümüş zihniyetlerin cirit attığı bugünkü ortam, siyasi bünyemizdeki kronik rahatsızlıkları daha da derinleştirmiştir.

√ Sayın Başbakan ve AKP yöneticilerinin kapatma davası sonrası yüksek gerilim ortamından bereket umar şekilde hareket etmeleri ve sözleri ve fiilleriyle kışkırtıcılık yapmaları vahim bir gelişme olmuştur.

√ Basının hukuki süreçleri etkilemek amacıyla bir baskı ve tehdit aracı olarak kullanılması da aynı şekilde çok ciddi bir endişe kaynağı haline gelmiştir.

- Anayasa Mahkemesinin önünde olan kapatma davası hakkında iktidara yakın basın organlarında başlatılan taciz ve yıldırma kampanyası, bu tehlikeli yönelimin en çarpıcı örneğini oluşturmuştur.

√ Anayasal yargı sürecini gölgelemek için henüz soruşturma aşamasında olan başka konulardaki süreçlerin öne çıkarılması, kapatma davası ile bu süreçler arasında sebep-sonuç ilişkisi kurulması amacıyla AKP hükümetinin öncülüğünde bir saptırma ve yanıltma seferberliği başlatılması da, hukuk devletini yaralayan bir gelişme olarak karşımıza çıkmıştır.

√ Bu süreç içinde, yürütülmekte olan hazırlık soruşturması kapsamında rencide edici ve gereksiz bazı yöntemlere başvurulması, bunlar savcılarının takdir yetkisine giren konulardan sa-

yılsa da, kamu vicdanını ziyadesiyle rahatsız etmiş ve siyasi he-
saplaşma kuşkularına zemin hazırlamıştır.

Değerli Milletvekilleri,

Demokrasi ve hukuk anlayışıyla bağdaşmayan bütün bu ge-
lişmeler sonucu ortaya çıkan tablo, tek kelimeyle marazi du-
rumdur.

Bugünkü Grup toplantımızda bu konulardaki görüş ve en-
dişelerimizi sizlerle paylaşmak ve bu durumun sorumlularına
vakit çok geç olmadan akıllarını başlarına toplamaları bir kez
daha samimi uyarıda bulunmak istiyorum.

• Sayın Başbakan'ın son günlerde tonu giderek ağırlaşan
beyanları ve zorlama gövde gösterileri, esasen tahriklere açık
gerginlik ortamını daha da ağırlaştıracak ciddi bir risk potansi-
yeli taşımaktadır.

- Bu ruh hali AKP yöneticilerine de yansımış, “ölümü ha-
tırlatan imalarla”, “kanı bozuklar söylemleriyle” ve “küreselleş-
me taraftarlarıyla milliyetçiler arasında bir savaş başladığını”
ilan eden Bakanların açıklamalarıyla, tahrik fırtınalarının estiril-
diği bir çekişme ve çatışma ortamı yaratılmıştır.

- Siyasi sorumluluk taşıyanlar, sözlerinin ne anlama geldi-
ğini ve nereye gideceğini çok iyi hesaplamak durumundadır.

- Duygusal tepki içinde olan halk kitlelerini sokağa dökcek
kışkırtmaların, ateşle oynamak olacağı, bu ateşin ilk önce bu
yola sapanları yakacağı unutulmamalıdır.

- Sorumluluk mevkiinde bulunan siyasetçilerin şahsi ihtiras-

ları uğruna böyle bir yangının kıvılcımını ateşlemeleri, tarihin ve milletin affetmeyeceği bir vakıa olacaktır.

- Bu bakımdan Sayın Başbakan ve AKP yöneticilerinin üslup ve tarzlarını gözden geçirerek hukuk, meşruiyet ve sağduyu yolundan ayrılmamaları hayati önem taşımaktadır.

- Herkesi töhmet altında bırakarak, her şeyi kırıp-dökerek hak aranamayacağı artık idrak edilmeli ve demokratik rejime zarar verecek tehlikeli adımlardan herkes uzak durmalıdır.

• Sayın Başbakan son konuşmalarında demokrasilerde meşruiyetin kaynağının millet olduğuna, siyasetin rotasını ancak milletin belirleyeceğine sürekli vurgu yapmaktadır.

Bu tespitlerin tek başına demokrasinin ruhunu ve gerçek anlamını ortaya koymaya yeterli olduğunu söylemek mümkün değildir.

√ Meşruiyetin kaynağının millet olduğu doğrudur. Ancak, milletin verdiği yetkilerle iktidar olanların Anayasal düzene uygun hareket etmeleri ve meşruiyet yolundan ayrılmamaları da bir zorunluluktur.

√ Siyasi partilerin millettten aldığı destekle istedikleri her şeyi yapabileceklerini söylemek, demokrasiye inançsızlığın bir ifadesidir.

√ Siyasetin rotasının hukuk ve Anayasal düzenden sapma göstermesi halinde, milli irade ile işbaşına gelen iktidarlar meşruiyetini kaybedecekler ve milletin verdiği emaneti korumamış olacaklardır.

√ 22 Temmuz seçimlerinde Türk milletinin AKP'ye verdiği destek, Anayasa yolundan sapması için bir izin ve icazet sayılmamalıdır.

√ Bunun aksini iddia etmek, milli iradeyi bir kılıf olarak kullanarak diktatörlük heveslerinin dışa vurulması olacaktır.

• Sayın Başbakan bu gerçekleri hiç unutmamalı, milli irade konusundaki süslü ifadelerin kendisini demokrat yapmaya yetmeyeceğini biran önce anlamalı ve siyasi istikametini buna göre belirlemelidir.

√ Hukukla milli iradeyi karşı karşıya getirmeye çalışan Sayın Başbakan, bunun demokrasi kundakçılığı olacağını görmelidir.

√ “Durmak yok yola devam” sloganını olur olmaz yerlerde kullanan Sayın Erdoğan, gittiği yolun nereye açılacağını çok iyi düşünmelidir.

√ İhtiras ve öfkesinin esiri olarak şahsi ikbal uğruna demokrasiyi çıkmaz bir sokağa sürükleyenler, tarihte demokrasi kahramanı olarak değil, milli iradeyi ifsat eden ucuz siyaset tüccarı olarak anılacaklardır.

Bu da kendilerine şeref ve itibar kazandırmayacaktır.

Sayın Başbakan bunu da hatırlından hiç çıkarmamalıdır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

• Sayın Başbakan ve AKP'li Bakanlar, kapatma davasına karşı yoğun bir gündem saptırma ve kafa bulandırma kampanyası başlatmışlardır.

Bu amaçla çetelerin gölgesine sığınmaları kendileri açısından hazin ve ibret verici bir gelişme olmuştur.

• Bize kurulan tezgâhları, biliyoruz diyerek ima yoluyla devlet kurumlarını töhmet altında bırakan Sayın Başbakan, bildiği neyse bunları Türk milletine açıklamak durumundadır.

√ Bu, Sayın Başbakan'ın siyasi sorumluluğunun ve bulunduğu makamın ciddiyetinin asgari gereğidir.

√ AKP'nin kontrolündeki basın vasıtasıyla soruşturmaları halen süren bazı çete operasyonları ile AKP'nin kapatılması davası arasında bağ kurulması, bir hükümet üyesinin bunu televizyon ekranlarında açıkça dile getirmesi tek kelimeyle çok yakışsız ve çirkin olmuştur.

• AKP beş buçuk yılı aşkın süredir tek başına iktidardadır. Devletin güvenlik güçleri ve ilgili kurumlarının siyasi amiridir.

√ Sayın Başbakan, bütün bunları unutmuşçasına, herkesten ve her şeyden sürekli şikâyet etmekte ve zafiyetini ve ataletini gizlemek için hükümet etme makamını, yakınma mekânına çevirmektedir.

√ Sayın Başbakan, çeteleri çökertmek ve bunların üzerine sonuna kadar giderek arkasında kim varsa ortaya çıkartmak sizin görevinizdir.

√ İma yoluyla konuşmak, isim ve adres vermeden herkesi şaibe altına sokmak bir Başbakan'a yakışmamaktadır.

√ Bu bakımdan Sayın Başbakan boş ve anlamsız konuşmayı bırakmalı ve çetelerle mücadelenin gereğini yapmalıdır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Bugün geldiğimiz noktada önümüzdeki en önemli görev, krizin derinleşmesini önlemek, yıkıcı tahribatını sınırlamak ve bu ortamdan süratle çıkmak için bir demokrasi dayanışması oluşturmaktır.

İstikrar üreten bir siyaset kurumunu ve sorunlara ortak akıl-la çözüm getiren demokrasiyi işler hale getirmek ortak hedefimiz olmalıdır.

Bu gerilimin sürmesi ve bu süreçte siyasi zorlamalar yapılması halinde, siyasi çalkantının Anayasa krizine dönüşmesi ve bunun da ağır bir rejim bunalımını karşımıza çıkarması ciddi bir ihtimaldir.

- Böyle bir durumda;
 - Türkiye topyekün kaosa sürüklenecek ve
 - Bunun bedelini de Türk demokrasisi ve hukuk devleti ödeyecektir.

- Bu bunalımdan çıkış süreçlerinde Sayın Başbakan Erdoğan'a ve AKP'ye büyük görev ve sorumluluk düşmektedir.

- Ana muhalefet partisinin de siyasi hesap ve mülahazaları aşarak yapıcı bir tutumla krizden çıkış arayışlarına katkı sağlaması önem taşımaktadır.

- Milliyetçi Hareket Partisi Türkiye'nin çıkarlarını her düşüncenin üstünde tutan sorumlu siyaset anlayışının gereğini bu konuda da yerine getirmeye hazırdır.

- Bu anlayışla hareket eden Milliyetçi Hareket Partisi, bu amaçla geliştirdiği bir düşünceyi esasen tartışmaya açmıştır.

- Siyasi partilerin kapatılarak cezalandırılması yerine, Anayasa'nın temel ilkelerine aykırı hareket eden parti yöneticisi ve üyelerinin sorumlu tutularak cezalandırılmasını öngören yaklaşımımızın temelinde yatan düşünce ve hassasiyet bu bakımdan çok iyi değerlendirilmelidir.

• Siyasi partilerin kapatılması halinde bu partilere oy veren seçmenler ve bu konuda sorumluluğu olmayan parti yöneticileri ve teşkilatları da cezalandırılmış olmaktadır.

√ Bu bakımdan partinin hükmi şahsiyeti, sorumlu davranan üyeleri, yöneticileri ve teşkilatları ile kapatmayı gerektirecek fiillerin sahiplerinin ayrı tutulması, aynı kefeye konularak kurunun yanında yaşın da yanmasının önlenmesi önem taşımaktadır.

√ Bu çerçevede, sadece bireysel sorumluların siyasi yaptırımla cezalandırılması, bunların eylemlerinin yürürlükteki kanunlara göre ayrıca takibat gerektirmesi halinde yargı sürecinin önünün açılması en makul, adil ve hakkaniyete uygun yöntem olacağı düşünülmektedir.

√ İşledikleri fiiller nedeniyle şahsi sorumlulukları Anayasa Mahkemesince tespit edilen parti üyesi ve yöneticilerinin siyasi yaptırımla cezalandırılması halinde, milletvekili olanlar bakımından Anayasa'nın milletvekilliğinin düşmesine ilişkin 84. maddesinin 5. fıkrası hükümleri uygulanacaktır.

√ Bu şahısların fiilleri ceza kanunları bakımından, ayrıca soruşturma ve kovuşturmayı gerektiriyorsa, dokunulmazlıkları

bu şekilde kendiliğinden sona ereceğinden, yargı süreçlerinin işletilmesi de imkan dahiline girecektir.

- Bu yaklaşım, parti içi kontrol ve denetim mekanizmalarının etkin biçimde işlev görmesini sağlayacak ve bu yolla partilerin iç koruma ve savunma bilinci ve refleksine kavuşmaları mümkün olacaktır.

Siyasi partiler bu suretle kendilerine çeki düzen verme zorunluluğunu hissedecekler ve buna uygun tedbirler alacaklardır.

- Şiddeti ve terörü siyasi bir araç olarak gören ve anayasal düzeni yıkmak amacıyla şiddeti ve şiddet kullanmaya dayalı faaliyetleri savunan siyasi partilerin bu çerçevenin dışında tutulması, işlenen bu fiillerin ve sonuçlarının ağırlığı ışığında, adalete ve hakkaniyete aykırı bir durum sayılamayacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Milliyetçi Hareket Partisi'nin bu konudaki yaklaşımının temelinde siyasi partiler demokrasisine sahip çıkma anlayışı yatmaktadır.

Bu konu geçtiğimiz günlerde kamuoyumuzda yoğun biçimde tartışılmış ve çok çeşitli görüşler dile getirilmiştir.

Siyasi partilerin düşüncelerinin hangi eksen ve temelde geliştiği de basına yansıyan haberlerden bir ölçüde açıklık kazanmıştır.

Gelişmeleri basından izleyen Milliyetçi Hareket Partisi'nin bugüne kadar bu konularda hiçbir siyasi parti ile herhangi bir teması ve görüşmesi olmamıştır.

Bu bakımdan siyasi partilerin yaklaşımları hakkında somut verilere dayalı bir değerlendirme yapmak imkânımız henüz bulunmamaktadır.

Bununla birlikte basına yansıyan bazı görüşler ile Milliyyetçi Hareket Partisi'nin kavramsal yaklaşımı arasında temel bazı farklılıklar olduğunu söylemek mümkündür.

- Bu ayrılıkların şu noktalar üzerinde yoğunlaştığı görülmektedir.

- √ Parti kapatılmaması ilkesinin kapsamına terörü ve şiddeti meşru bir araç olarak gören siyasi partilerin de dahil edilmesi, bizim yaklaşımımızla ters düşen ilk husustur.

- √ Parti kapatılması davasının Yargıtay Başsavcısı tarafından resen açılmasını önlemek için bunun siyasi izne bağlanması, parti yöneticilerinin işlediği suçların parti kapatma gerekçesi olmaktan çıkarılması, bireysel sorumluluk kapsamında bir eylemin suç sayılması için peşinen kesinleşmiş mahkeme kararı aranmasını öngören ve yöneticilerin siyasi yaptırımla cezalandırılmalarını dışlayan yaklaşımlar, farklı düşündüğümüz diğer hususlardır.

- √ Bu kapsamda öne çıkan diğer temel bir konu da, milletvekili dokunulmazlığını ilgilendirmektedir.

- Bireysel sorumluluğunun bir gereği olarak milletvekili dokunulmazlığının yeni bir düzenlemeye kavuşturulmaması, bireysel sorumluluğa dayalı yaptırım sistemini baştan işsiz hale getirecek ve kağıt üzerinde kalması sonucunu doğuracaktır.

- Milletvekili dokunulmazlığı, bu bakımdan yeni arayışlarda kilit konumdadır.

- Bu konuda eski anlayışlarda ısrar edilmesinin, geniş tabanlı mutabakat arayışlarının önündeki en büyük engel olacağı görülmektedir.

• Siyasi kriz ortamının demokrasi ve hukuk devleti üzerindeki tahribatını bertaraf etmek için bulunacak çözüm ve çıkış yolunun adresi Türkiye Büyük Millet Meclisi'dir.

√ Bu konuda Meclis'te temsil edilen siyasi partiler arasında mümkün olabilecek en geniş tabanlı bir mutabakat sağlanmasının temel bir amaç olarak görülmesi her bakımından yerinde ve gerekli olacaktır.

√ Sorunun çözümü için Anayasa'nın 68. ve 69. maddelerinde yapılacak değişikliklerin hukuk ve adalet duygularını yaralamaması, kamuoyu vicdanını rahatsız etmemesi ve referandumu gerektirmeyecek bir çoğunluğun desteğini alması hayati öneme haizdir.

• Adalet ve Kalkınma Partisi'nin referandumla yürürlüğe girecek Anayasa değişikliğini tek başına gerçekleştirecek sayısal çoğunluğu bulunmaktadır.

Bu anlamda siyasi parti kapatılması hakkında istediği değişikliği yapmak imkânına sahiptir.

- Parti kapatılmasını bütünüyle yasaklayan,

- Terör ve bölücülüğün siyasi planda önünü alabildiğine açan,

- Bireysel sorumluluğu ve yaptırımları kağıt üzerinde kalacak göstermelik bir düzenlemeye bağlayan ve,

- Cumhuriyetin temel ilkelerini ve devletin siyasi yapısını yıkmayı amaçlayan siyasi faaliyetleri meşru hale getiren bir düzenleme yapmasının önünde Meclis çoğunluğu bakımından sayısal bir engel bulunmamaktadır.

• Ancak, bu yolu tercih ederse, bu zorlamaların yaratacağı çok ağır sorunların vebali ve sorumluluğu da kendisine ait olacaktır.

- Bu durumda, siyasi kriz aşmak amacı, değerini ve anlamını kaybedecek, böyle bir yola girilmesi krizi daha da derinleştirerek, iç çatışma ve rejim bunalımına davetiye çıkarabilecektir.

- Siyasi bir kumar vasıtası haline getirilecek olan referandum, ülkenin ve demokrasinin geleceği üzerine kumar oynanması anlamına gelecek ve kestirilemeyecek sonuçlar doğurabilecektir.

- Hukuka ve Anayasa'ya gölge düşürecek siyasi zorlamaların toplumu bölecek bir referandumla hayata geçirilmesine çalışılması, gerginlikleri had safhaya çıkaracak ve çok daha geniş bir cepheleşme ve kamplaşmanın tüm toplumu içine alacak şekilde kemikleşmesine yol açacaktır.

- Böyle bir ortamda; iç huzur, siyasi ve ekonomik istikrardan bahsetmek artık mümkün olmayacaktır. Ülke gerçek anlamda bir kaosa ve karanlığa mahkûm edilecektir.

Adalet ve Kalkınma Partisi'nin bu gerçekleri görmesini samimi olarak ümit ettiğimizi ve demokrasinin geleceği açısından

bu basireti sergilemesini beklediğimizi buradan açıkça ifade etmek isterim.

Değerli Milletvekilleri,

İç politika sorunlarına kilitlenen Türkiye, dış ilişkileri alanında sürekli zemin kaybettiği bir fetret döneminden geçmektedir.

Siyasi ve ekonomik sorunların gölgesinde kalan dış politikada alarm zillerini çaldıran çok tehlikeli gelişmeler yaşanmaktadır.

AKP hükümetinin iflas eden Irak politikası ve bugün karşımıza çıkan Irak denklemi bunun en çarpıcı örneği ve delilidir.

- Amerika Birleşik Devletleri ve koalisyon ortaklarının Irak'ı işgalinin beşinci yıldönümü geçtiğimiz hafta geride bırakılmıştır.

Bugün karşımızdaki Irak manzarası; Irak halkı açısından tam bir yıkım ve enkaz tablosudur.

Irak bataklığına saplanan Amerika Birleşik Devletleri bakımından ortaya çıkan sonuç ise bir başarısızlık hikayesidir.

- Irak'ın işgalinin üzerinden geçen beş yıl içinde dört bine yakın Amerikan askeri ölmüş, altıyüzbin civarında sivil Irak'lı hayatını kaybetmiştir.

√ İkibuçuk milyona yakın Irak'lı ülke içinde yer değiştirmiş, buna yakın sayıdaki Irak'lı da Suriye ve Ürdün'e sığınmıştır.

√ Irak'ın eğitimli ve yetişmiş nüfusunun yüzde kırk'a yakın bölümü ülke dışına göç etmiştir.

√ Ülkenin alt yapısı çökmüş, fiziki tahribat korkunç boyutlara ulaşmıştır.

√ İç savaş ortamına sürüklenen Irak'ta etnik mezhep temelinde ayrışma bütünüyle oluşmuş, siyasi yapı da bu temelde şekillenmiştir.

√ Saddam rejiminden kurtulan Irak;
- İran'ın etkisinin arttığı,
- Şii unsurunun siyasi ağırlık kazandığı,
- Suni Arapların geri plana itildiği,
- ABD himayesindeki Kürt grupların otonomilerini güçlendirerek bağımsız devlet kurmanın son aşamasına geldiği ve
- Türkmenlerin sıradan bir kültürel azınlık konumuna itilerek siyasi hayattan dışlandığı yeni bir siyasi yapılanma sürecine girmiştir.

• Türkiye açısından bakıldığında son beş yıl içinde yaşanan gelişmeler çok vahim sonuçlar doğurmuştur.

- Askeri müdahale sonrası üniter yapısı yıkılan Irak, Türkiye'nin ve bölgenin güvenliği ve istikrarının önünde en büyük tehdit ve tehlike kaynağı haline gelmiş,
- Türkiye Irak'tan bütünüyle dışlanmış,
- Irak üzerindeki siyasi etkisi kalmayan Türkiye; Irak'taki gelişmelerden olumsuz şekilde etkilenen bir ülke konumuna düşmüş,
- Türkmenler kendi kaderlerine terkedilmiş,
- Kerkük'ün Kürt gruplarca gaspedilmesinde son aşamaya girilmiş,

- Kuzey Irak, PKK terörünün saldırı cephesi haline gelmiştir. Irak'ın işgalinin Türkiye açısından bilançosu maalesef bunlar olmuştur.

Değerli Milletvekilleri,

Bu hazin tablo ortadayken, Amerika Birleşik Devletleri Başkanı Bush, askeri işgalin beşinci yılını değerlendirmesinde “Irak'ta operasyon başlattıkları için dünyanın daha güzel bir yer haline geldiğini” savunmuştur.

Başkan Yardımcısı Dick Cheney de “Savaşın beş yılının başarılı olduğunu, sonucun tüm çabalara değdiğini” söyleyebilmiştir.

Irak'ın enkaza dönmesini ve ABD'nin kaybettiği büyük prestiji tüm çabalara değen bir başarı olarak gören ABD Başkan Yardımcısı, Irak'ı da kapsayan bölge turu çerçevesinde dün Türkiye'ye gelmiş ve bir dizi temasta bulunmuştur.

Cheney'in ziyareti basında geniş yer bulmuş ve ABD Başkan yardımcısının Türkiye'den bir dizi talep içeren bir listeyle geldiği yolunda yorumlar yapılmıştır.

• Türkiye ile Amerika Birleşik Devletleri arasındaki ilişkilerin son dönemde izlediği seyir ve ABD'nin uluslararası gündemi göz önünde bulundurulduğunda, Başkan Yardımcısının talepleri şu noktalarda toplandığı anlaşılmaktadır.

√ 5 Kasım 2007 Beyaz Saray Zirvesi sonrası kuzey Irak'ta yuvalanan PKK'yla mücadelede Türkiye'nin önüne yeni bir denklem konulmuştur.

Bu çerçevede ABD'nin iznine tabi sınırlı askeri müdahale karşılığında Türkiye'nin ülke içinde siyasi çözüm süreçleri başlatılması ve Barzani yönetimiyle ilişkileri normalleştirilmesi öngörülmüştür.

AKP hükümeti bugüne kadar bu şablona bağlı kalmış, siyasi açılımlar için gerekli alt yapıyı hazırlamak için çaba harcamıştır.

Buna paralel olarak, Barzani yönetimi ile özel temas kanalları kurulmuş, Talabani'nin son Ankara ziyaretiyle de siyasi muhatap alınması yolunda ilk adımlar atılmıştır.

Herkesin bildiği gibi, ABD'nin siyasi unsurlar içeren açılımlar yapılmasının kaçınılmaz olduğu yolundaki çağrıları ve Türkiye'ye bu amaçla yaptığı baskılar bu dönemde giderek yoğunluk kazanmıştır.

ABD Başkan Yardımcısı'nın dün Ankara'ya yaptığı ziyaret sırasında PKK ile mücadele-siyasi çözüm ve Barzani'nin meşrulaştırılması konularının böyle bir paket çerçevesinde ele alındığı anlaşılmaktadır.

Sayın Başbakan ve hükümet yetkilileri ne kadar inkar ederse etsinler, Türkiye'nin çok tehlikeli bir yola itildiği son beş ay içinde yaşanan somut gelişmelerle sabittir.

ABD Başkan Yardımcısının Ankara ziyareti de Türkiye'nin bu yönde maruz kaldığı baskı ve dayatma zincirinin bir halkası olarak görülebilecektir.

√ Cheney'in Ankara ziyareti gündeminde, Türkiye'nin Afganistan'a muharip birlik göndermesine ilişkin talebinin olacağı, basında geniş bir şekilde yer bulmuştur.

Ancak Başbakan Erdoğan'ın, konuk Başkan Yardımcısı ile görüşmesinden sonra medyaya yaptığı açıklamadan Afganistan'a ilave asker talebine ilişkin bir teklifin yapılmadığı anlaşılmıştır.

Bu husustaki düşüncemiz, şayet bu talep bu aşamada yapılmamışsa, konunun 2-4 Nisan 2008 tarihinde Bükreş'te yapılacak NATO zirvesinde ele alınabileceği ve bu talebin burada dile getirileceği yönündedir.

İster bugün, ister yakın gelecekte olsun karşımıza gelebilecek bu talebe ilişkin görüşlerimizi şöyle ifade etmek mümkündür.

İlişkilerimizin kökleri tarihe dayanan dost ve kardeş Afganistan'ın yeniden inşası ve barışın korunması için uzun bir süredir Kabil'de görev yapan uluslararası istikrar gücüne askeri birliklerle katılan Türkiye'den şimdi istenmesi muhtemel tedbir, iç çatışmaların yaşandığı güney bölgelerinde görev yapacak muharip güç vermesidir.

ABD'nin Türkiye'nin kuzey Irak'taki PKK terörüyle mücadelesinin askeri boyutunun sınırlı tutulması için aleni baskı yaptığı çok iyi bilinmektedir.

Aynı ABD şimdi Türkiye'den, halkı Müslüman olan bir ülkedeki çatışmalara fiilen katılmasını, Taliban ve El Kaide ile silahlı çatışmaya girmesini talep edeceğine dair emareler vardır.

Bu çelişki ve fırsatçı yaklaşımın ifade ettiği anlam, Türk milleti tarafından elbette çok iyi değerlendirilecektir.

Genelkurmay Başkanı'nın kamuoyu önünde karşı çıktığı ek muharip güç gönderilmesi konusunun ilerde değerlendirilebileceğini söyleyen Dışişleri Bakanı, ABD'nin bu talebine kapıyı açık tutmuştur.

PKK ile mücadele için kuzey Irak'a asker gönderilmesinin ABD'nin rızasına bağlanmasını kabul eden AKP hükümetinin, El-Kaide ile mücadele için Afganistan'a muharip birlik gönderilmesi konusunda verebileceği böylesi bir karar her yönüyle ilginç olacaktır.

√ İran'a uygulanacak yaptırımlar ve ABD'nin bu konuda oluşturmaya çalıştığı uluslararası cepheye Türkiye'nin muhtemel katkısının, ziyaretin en hassas ve can alıcı yönünü oluşturduğu görülmektedir.

İran'ın nükleer enerji programı, bölge barışı ve istikrarını tehdit eden ve uluslararası planda ciddi endişelere yol açan bir çıbanbaşı olmayı sürdürmektedir.

Türkiye, tarihi ve kültürel ilişkileri ve dostluğu olan İran'ın nükleer enerjiden barışçı amaçlarla yararlanmasına karşı değildir.

Ancak, bu programın nükleer silah geliştirilmesine yönlendirilmesi Türkiye'yi de ziyadesiyle rahatsız edecektir.

Türkiye'nin bu konudaki gelişmeleri yakından ve dikkatle izlemesi doğal ve gereklidir.

Ancak, burada diğer bir endişe konusu, ABD'nin Bush yönetimi görevden ayrılmadan önce İran'a karşı bir askeri hareket yapmayı düşündüğüne dair emarelerin bulunmasıdır.

Türkiye, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi kararlarına dayanan İran'a yaptırımlar rejimine uluslararası meşruiyetin bir gereği olarak tabiatıyla katılacaktır.

Bununla birlikte, İran'a karşı önleyici, caydırıcı veya cezalandırıcı bir ABD askeri operasyonuna destek vermesi, bu amaçla ülkesini ve hava sahasını kullandırması düşünülemeyecektir.

Temennimiz, Büyük Ortadoğu Projesi'nin taşeronluğuna soyunan AKP hükümetinin bunun yol açacağı çok ciddi sorunları idrak ederek bu konuda ABD'ye bir taahhütte bulunmamış olmasıdır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım, Basınımızın Muhterem Temsilcileri,

Konuşmamın sonunda Nevruz vesilesiyle meydana gelen toplumsal olaylar ve bölücü tahrikler hakkında değerlendirme yapmak istiyorum.

Geçen haftaki Grup konuşmamda, yaklaşan Nevruz bayramı bahane edilerek ortaya çıkması muhtemel tehlikelerden bahsetmiş, hükümeti tedbir almaya aziz milletimiz ise uyanık bulunmaya davet etmiştim.

Ne üzücüdür ki, bu konudaki kaygılarımız doğru çıkmış, sokaklara dökülen bölücüler, partimizin tüm uyarılarına rağmen etkisiz kalan tedbirler nedeniyle, tahriklerini tırmandırmışlardır.

İstanbul, İzmir, Adana gibi büyük kentlerin yanı sıra Ağrı, Gaziantep, Hakkari, Kocaeli, Siirt, Sivas, Şanlıurfa, Van, Şır-

nak, başta olmak üzere çok sayıda ilde kin ve nefret ateşlerinin yakıldığı Nevruz kutlamaları, İmralı canisini sahiplenme gösterilerine dönüştürülmüştür.

PKK'nın direniş günü olarak adlandırdığı bu süreçte devlet otoritesine karşı kitlesel ayaklanma provaları yapılmıştır.

PKK'nın siyasallaşma projesindeki bütün talepler, kurulan kürsülerden başta bazı TBMM üyeleri olmak üzere, belediye başkanları ve sözde bu partinin yöneticileri tarafından meydanlarda açıkça haykırılmıştır.

Teröre açıkça destek veren, İmralı canisini barış elçisi olarak gösteren ve demokratik siyasi çözüm adı altında bölünme ve parçalanma modelleri dayatmayı amaçlayan tahrikler açıkça dile getirilmiştir.

Tahrikler bununla da kalmamış, bölücülükten mahkûm eski bir milletvekili, İmralı Canisi'nin iki sene sonra serbest kalacağını yandaşlarına müjdelemiş ve sabır telkin etmiştir. Bu gelişmeler karşısında hükümetin gösterdiği yönetim aczi ve siyasi zaaf, terör maşalarına cesaret vererek bugün karşımıza çıkan bu ağır soruna zemin hazırlamıştır.

Devlete meydan okuyan aleni tahrikler karşısında, korkarız ki önümüzdeki dönemde bu ihanetler daha da artacak, Türkiye içine sürüklendiği ağır sorunlara ilave olarak beka düzeyinde bir var oluş-yok oluş sürecinin bütün acılarını derinden yaşayacaktır.

Ülkemizin sokaklarının tarumar edildiği, caddelerinin ve meydanlarının savaş alanına çevrildiği, okul sıralarında olması

gereken çocukların kalkan olarak kullanıldığı bu Nevruz fotoğrafının yegâne sorumlusu Başbakan Erdoğan ve AKP hükümetinden başkası değildir.

Bizleri teselli eden, bölücü tahrikler karşısında büyük Türk milletinin sükûnetini muhafaza etmesi ve bu kutlu bayram gününü anlamına uygun bir ruhla ve şuurla kutlamış olmasıdır.

Aziz milletimizin gösterdiği bu metaneti, bir yanlış değerlendirmeye yaparak boyun eğme zannedenler, sabrın taşıdığı noktada başarılarına gelecek akıbeti Türk tarihine bakarak görebilirler.

Konuşmama son verirken hepinizi bir kez daha saygılarımla selamlıyorum.